

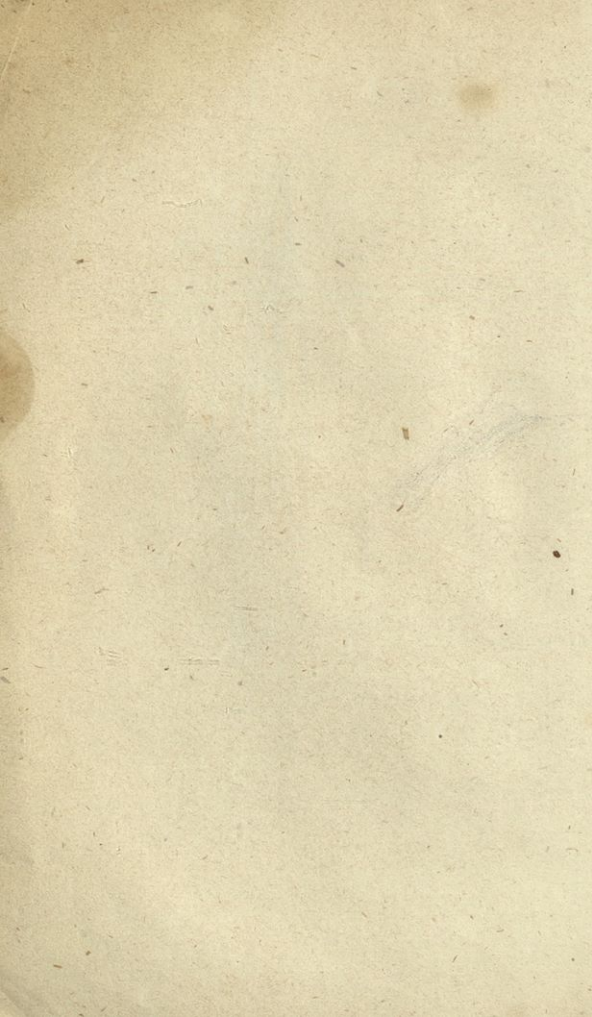
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

174183

M. N.

P. C. Geisler gez.

61.

Stahlsich v. Carl Mayer's Kunst-Anstalt. Nöb.

Ljubite se med saboj, kakor sem jaz vas ljubil.
Jan. XIII, 34.

MIR VAM BODI!

MOLITEVNE BUKVE,

v katerih

se najdejo mnoge

SVETE MASHE

in druge

navadne molitve

sa vse potrebe v nashim shivljenji,

litanije in pesmi,

tudi

PASIJON

ali

terpljenje nashiga Gospoda Jesufa Kristusa
f svetim krishevim potam.

S eno podobo.

*S dovoljenjem visokozhastljiviga Ljubljanskiga
Shkofista.*

(Tretji natif.)

V Ljubljani 1855.

V saloshbi in na prodaj per *Ignazii Klemensu*,
bukvovesu na starim tergu Nr. 155.

174183

174183

№ 258/1961

Namesti predgovora.

Mir vam bodi!

S tem vofhila srozhim vam, poboshni kriftjani! te molitvene bukvize. Kaj bi vam pa tudi mogel boljfhiga vofhiti, kakor mir — tiſti pravi mir, v katerim ſo vſe vofhila ſedinjene?

Tode ſamo vofhiti vam ſamore
ta mir, dati pa ne. Le eden je, ki ſa-
more dati ta mir; in ta edini je Jeſuf
Krifuſ.

In Jeſuf Krifuſ je tudi perpravljén,
vſim, ki ga hozhejo, mir dodeliti. Sakaj,
kakor je enkrat apoſteljnam klizal, klizhe
tudi ſdaj ſhe vſim hrepenezhim duſham:
„Pridite k meni vſi, kateri ſe tru-
dite in ſte obteſheni; in jeſ vaf

bom poshivel. — Mir vam sapuſtim; ſvoj mir vam dam“.

Pravi mir je tedaj le famo v drushbi s Jeſufam Kriſtufam. Kolikor perferzhnejſhi in popolnejſhi je tedaj ta drushba, toliko vezh fladkoſti miru vſhiva ferze.

V drushbi s Jeſufam Kriſtufam naj bo vedno zhlovekovo ferze, in le tako ſamoſe tudi vedno mir v ſebi vſhivati. Tode flaboſti, ſkerbi, ſkuſhnjave in mnogotere ſile, ktere naſ uboge ljudi na naſhim popotovanji ſkoſi dolino ſols na ſemlji povſod ſpremljajo, naſ dan na dan opominjajo potrebnosti, ſi bolj in bolj po Jeſuſovi drushbi persadevati in po nji hrepeneti.

K temu persadevanju in hrepenjenju grejo poſebno ure molitve. Sato ſo pa tudi ſoſebno ure molitve ſvelizhavne ure, v kterih Goſpod naſhim ferzam kli- zhe: „Mir vam bodi!“

V pravim miru ima vera ſvoj zilj in konez; v njem ima upanje ſvojo terdnoſt;

v njem vshiva ljubestin svoje nar flaj-
fhi veselje.

Savoljo tega se ne zhudite! zhe sim
tem bukvam besede nashiga Gospoda:
„Mir vam bodi!“ na zhelo sapisal.

Naj vam, preljubi! te molitevne bukke
pravi mir dofeshejo, in dofesheniga
ohranijo!

Kar pa te molitevne bukke sploh sa-
dene, sim sam preprizhan, de niso vse
popolnoma; pa vender naj bodo v
versto navadnjih molitevni bukev djane,
in bodo naj majhen perpomozhek k vashi
poboshnosti.

Preljubi! spomnite se tudi mene v
svojih molitvah.

v njem vživajo ljubost in ljubezen
in veselje.
Zavolje tega se ne xhudej! xho jim
tam bukvam belode nalliga Gledat
Mirjam bodi na xelo sepijal
Naj vam, prijatelji, to molitevno bukvo
pravi mir doleshejo, in dolasheniga
ohranijo!
Kar pa to molitevno bukvo sploh se-
dne, jim tam prixkani, do niso
popotnima; pa vender naj bodi
vsele pravzapravi molitveni bukve dane
in bodo naj maseh ne pomotek k vseh
pobesnihi.
Prirohi! Iskanje k tudi more v
svojih molitvah.

KASALO.

I. Del. Posvezhevanje delavnikov.

	Štran.
Sjutranje molitve	15
Med dnevam	20
Vezherne molitve	23

Molitve drushin.

Sjutraj	30
Pred jedjo in po jedi	34
Svezher.	35

II. Del. Posvezhevanje nedelj in prasnikov.

Molitve predpoldnem.

Sjutranje molitve.	43
Perva fjeta mafha, kakor jo mafhnik bere.	52
Druga fjeta mafha v posebni spominj Jesu- foviga terpljenja	79
Tretja fjeta mafha po poglavitnih potrebah nafhih ferz	80
Zheterta fjeta mafha v posebno sbujenje lju- besni do Boga	97
Peta fjeta mafha sa take, ki ne morejo fami per fveti mafhi prizhujozhi biti	116

Šhefta fveti mafha is molitev nekterih fvet- nikov sloshena	120
--	-----

Molitve per ozhitni boshji flushbi popoldne.

Litanije vsih fvetnikov	135
Molitve po litanijah v dan fvetiga Marka in krishev teden	140
Molitve po litanijah ob nedeljah in prasn- kih, ki niso matere boshje	145
Lavretanske litanije s molitvami	149
Roshni kranz	159

Molitve po ozhitni boshji flushbi.

Vezhernize k pozhefhenju prefvete Trojize .	161
Šveti Ozhe nafh (pomnoshen)	167
Zhefhena fi Marija	178
Zhefhenje fvetiga Refhnjiga Telefa	185
Kristufova krona	188
Vezherne molitve ob nedeljah in prasnkih .	193

III. Del. Posvezhevanje spovednih in obhajilnih dni.

Molitve pred spovedjo	201
Molitve po spovedi	212
Šedem pfalmov od pokore	215
Molitev sa odpustike	228
Molitve pred fvetim obhajilam	229
Molitve po fvetim obhajilu	233
Boshje zhednosti	238
Kerfina obluba	240
Kerfhanfka ozhitna spoved	241

Šveto obhajilo v duhu	242
Molitev pred ispostavljenim fvetim Refhnjim Telefam	244
Molitev k presvetimu Jesufovimu Šerzu	246
Molitev o fvetim Refhnjim Telefusu	248
Litanije od presvetiga Refhnjiga Telefa	253
Litanije od fladkiga iména Jesufoviga	260

IV. Del. Premišljevanje terpljenja Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, in molitve h krishanimu Svelizharju.

Pasijon, to je terpljenje Gospoda nashiga Jesusa Kristusa po spisu vsih fhtirih evangelistov	267
Šveti krishev pot	299
Kratke molitve k terpezhimu Svelizharju	322
Šerzhna molitev pred krishanim Kristufam	324
Molitev k fvetim Jesufovim ranam	328
Molitev ob zhetertkih svezher v spominj smert- nih teshav Jesufovih na oljki gori	335
Molitev ob petkih v spominj Jesufove smerti	336
Litanije od Kristufoviga terpljenja	338
Litanije od terpljenja in smerti Jesusa Kristusa	343

V. Del. Mnoge molitve.

Molitev k Materi Boshji.

Šhmarni venez	349
Molitev k Materi Boshji v nevarnih filnih zhafih	353
Molitev k fvetimu Joshefu	353

	Štran.
Molitev k fvetimu Petru	354
Molitev k fvetimu Pavlu	354
Molitev k fvetimu Janesu Nepomuzhanu	354
Molitev k fvetimu Alojsiju	355
Molitev k fveti Ani	355
Molitev k fveti Marii Magdaleni	355
Molitev k fvetimu Florijanu	356
Molitev k fvojimu patronu	356

Molitve ob posebnih potrebah.

Švoj pokliz sposnati	358
Ob veliki dušni shalofti	359
Ob zhasu notranje dušne fuhote	359
Ob velizih fkufhnjavah, posebno soper zhiftoft	361
Ob zhasnih nadlogah	362
Ob fufhi	364
Sa lepo vreme	364
Ob hudi uri	365
Ob flabi letini in lakoti	366
Ob shivinški kugi	367
Ob vojški	368
Ob fleherni nadlogi	368
Sa frezhno svolitev noviga papesha	369
Ob kaki sahvali	369
Sahvaljna pesem fvetiga Ambrosša	370
Sa frezhno pot	373
Sa kakiga bolnika	375
V bolesni	356
Litanije v bolesni	178
Litanije od vdanosti v voljo boshjo	382
Sadnji sdihljeji umirajozhiga kristjana	385
Litanije per umirajozhkih	387

	Štran.
Kadar se dufha od telefa lozhi	390
Molitev sa mertve starfhe.	391
Molitev sa prijatle in dobrotnike	391
Molitev sa dufhe, kterih trupla na britofu pozhevajo. ,	392
Sa vse verne dufhe v vizah.	392

VI. Del. Mnoge pesmi.

Perva pesem per fveti mafhi.	395
Druga pesem per fveti mafhi	404
Pesem pred shegnam	410
Pesem po shegnu	410
Pred pridigo	411
Vera, upanje in ljubesen	413
I. Adventna	415
II. Adventna. Zhaft Marije	417
Boshizhna pesem.	418
O veliki nozhi	420
O Binkefhtih	421
Šveto refhnje Telo	422
Zhaft Marije. I.	424
Zhaft Marije. II.	426
Zhaft Marije. III.	427
Zhaft Marije. IV.	427
Zhaft Marije. V.	428
Zhaft Marije. VI.	429
Šladko ime Marija	431

390 Kadar se kulin od tolela loži
 391 Molitev za mrtve duše
 391 Molitev za prižalo in dobitnik
 392 Molitev za duše, kišnje trupe na bitola
 393 Molitev
 393 Na ste verne duše v višni

VI. Del. Mnogo pesmi.

395 Prve pesem per svoj mudi
 401 Druga pesem per svoj mudi
 410 Tretja pesem per mudi
 410 Četrti po mudi
 411 Peti pridig
 413 Vse, upanje in ljubezen
 415 I. Adventna
 417 II. Adventna. Zlati Marije
 418 Troskine pesem
 420 O veliki noči
 422 O Binkošti
 423 Prvo rožnate Telo
 424 Zlati Marije I.
 426 Zlati Marije II.
 427 Zlati Marije III.
 427 Zlati Marije IV.
 428 Zlati Marije V.
 429 Zlati Marije VI.
 430 Zlati Marije VII.
 431 Zlati Marije VIII.

I. Del.

Posvezhevanje délavnikov.

**Dobro je, Gospoda hvaliti, in Tvojimu iménu
prepévati, o Narvikfhi! sjutraj Tvojo milost,
in ponôzhi Tvojo refnizo osnanovati.**

Pfalm 91, 2. 3.

A.

Sjutranje molitve.

1.

O prebujenji.

Nad mano si zhul, o Gospod! ko sim spal. Tudi jes se hozhem tedaj k Tebi prebuditi, moj preljubi Bog! in se vnovizh déla lotiti, v ktero si me poklizal, v iménu Boga † Ozhéta, † Šina, in † svetiga Duha. Amen.

2.

Jutranja molitev.

K délu se hozhem podati, v ktero si me poklizal, moj preljubi Bog! Ali niso Tvoje usta govorile, o Gospod! ko si rekel: „V pótu svojiga oblizhja si saflushi svoj kruh“, in: „Kdor nozhe délati, naj tudi ne jé?“ — Veselo hozhem tedaj svoje délo opraviti, ker tako Tvojo

voljo spolnim. Naj bi se mi fhe tako terdo in teshko sdélo, zhe se pa **Tvoje** volje spolnim, mi je ljubo, in misel v **Tvojo** gnado in v **Tvojo** pomozh mi ga ftori ljubo in prijetno. Glej, **Tvoja** milost je posebna, ktera samore vse moje djanje v dar prenarediti, ki **Tebi** dopade. **Daj** mi tedej v to svojo gnado in svojo pomozh, moj preljubi **Bog**, in poshégnej moj trud in délo mojih rok! Pa sdaj ne gre famo moj shivot k délu: tudi moja dufha, moj duh naj se sbudi sdaj v novo radoft in v novo veselje k **Tebi**, o moj **Gospod** in moj **Bog**! in sbudi naj se sato k **Tebi**, de **Tebi** shiví, o **Ti** moje shivljenje! in de **Tebi** flushi v fpokornosti in v vednim poboljšhanji, o **Ti** edini zilj in konez mojiga bitja!

Pa jes sim ubog gréfhnik, sim zhervizhek v prahu pred **Tabo**, o **Bog**! in **Ti** ne morem tako flushiti, kakor bi imel, in kakor saflushifh. **Pridi** tedaj moji flabofti v pomozh, o **Bog** vsigamogozhnosti in ljubésni! **daj** mi dobre fklepe, tem fklepam pa terdnost in refnizo, pokashi mi pot, po kateri moram danaf hoditi; uterdi me v poterpeshljivosti per opravljanji mojih opravkov; **daj**

mi pomozh soper vse fkufhnjave k gré-
hu, posebno k tistim, h katerim sim nar-
bolj nagnjen in v ktere narvezhkrat sa-
bredem. Tudi mi dodéli krotkosti v
drushbi s svojim blishnjim, in zhištoft
ferza, besed in djanja, de nikogar ne
pohujšham, nikogar ne sapéljem!

Ozhe nash. Zhesheha si i. t. d.

Bog Ozhe, verujem v Tebe! Bog
Šin, verujem v Tebe! Bog sveti Duh
verujem v Tebe! Presvéta Trojiza,
verujem v Tebe! Ohrani v meni pravo
véro, in oshívi jo vedno bolj in bolj v
meni in stori me bogatejšhi v zhednostih!

Bog Ozhe, upam v Tebe! Bog
Šin, upam v Tebe! Bog svéti Duh,
upam v Tebe! Presveta Trojiza, upam
v Tebe! Štóri me mozhniga v mojim
upanji!

Bog Ozhe, ljubim Te! Bog Šin,
ljubim Te! Bog sveti Duh, ljubim Te!
Presveta Trojiza, ljubim Te is zeli-
ga ferza, is zéle dushe, is vsih svojih
mozhi! Ushgi v meni vsaki zhas ogenj
prave ljubésni!

Ozhe nash. Zhesheha si i. t. d.

Šveta Marija, mati boshja, mati
mojiga Svelizharja, prosi tudi Ti danas

sa mene fvojiga boshjiga Šina, in bodi, o mati ufmiljenja, tudi moja mati in frednjiza! — — Šveti patron, prosi sa mene! — — Vši fvetniki boshji, profite sa mene! — — Šveti angelj varh varuj me!

Ozhe nafh. Zhefhena fi i. t. d.

Ne prosim pa famo sa-fe; sa vse ljudi molim in prosim, o Gospod! Sej so vsi Tvoji otrozi in moji bratje. Posebno prosim sa vse uboge, bolnike, terpézhe in nadloshne, in fosebno sa uboge dushe v vizah.

Ozhe nafh. Zhefhena fi i. t. d.

Verujem i. t. d.

Veselo grém sdaj k délu, ker sim f Tabo, o Gospod! govoril.

3.

Jutranje misli.

1. She toliko jutranjih ur mi je puftila mileft boshja doshivéti; ali sim bil vfako jutro boljshi in poboshnishi, kakor dan popréd?

2. She toliko fklepov k dobrimu sim v fvojim shivljenji storil, tudi danaf

spet: ali sim jih doflej dershaj? in sakaj jih nisim?

3. She toliko gnad boshjih sim v svojim shivljenji prejel: ali sim se doflej jih poslushil? in sakaj ne?

4. Ali bom danaf boljshi postal kakor sim doflej bil?

5. Nov dan sim sopet doshivel. Kaj bi bilo, zhe bi me bil ljubi Bog nozofshno nozh v vezhnost in pred svojo sodbo poklizal, kakofshno sodbo bi bil pazh saflushil?

6. Nov dan sim sopet doshivel. Kaj bi bilo, zhe bi bil ta poslednji dan mojiga shivljenja?

7. Ker bi bil prav lahko poslednji dan, in ne vem ne ure ne dneva; ali bi ne bil nar vezhi neumnesh, zhe bi ne bil perpravljen k smerti in sodbi?

8. Kako le? S délam in molitvijo — — s molitvijo in délam — — in oboje védno v duhu pokore in rastertosti, kakor se ubogimu gréshniku spodobi.

9. Oh, Gospod, Gospod, bodi mi ubogimu gréshniku milostiv!

B.**Med dnévam.**

Pomisli prav dostikrat, kako kratek je zhať, kako nezhimerne so vse posvetne rezhí in posebno kako prasnó le vse, na kar posvetno mislezhi zhlovek tako rad svoje serze navéshe; imej pa tudi svoj zilj in konez po smerti vedno pred ozhmi, in svoj namen, ki ga imash v nebesih. Persadeni si vsako uro, vsak migljej posvezhevati, de te vsaka ura, vsak migljej Bogú in vezhnimu svelizhanju blishej perpelje.

1.

Vselej, kadar ura bije, se spomni smerti, in rêzi sam per sebi:

Špet sim eno uro blishej smerti, špet eno uro blishej groba — ali sim pa tudi blishej vezhniga svelizhanja?

2.

Ali pa pomisli vezhkrat stan svoje dushe; prevdari posebno zhednosti, kterih she nimash, in si vendar kakor pravi kristjan persadévati morash, jih perdobiti.

— Isvóli si tedaj vselej kadar ura bije, kako zhednost, sa ktero hozhefh profiti, in rezi, postavim, sam per sebi:

1. Nebéshki Ozhe; prosim Te darú ponishnosti, po Jesufu Kriftufu i. t. d.

2. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú poterpeshljivosti, po Jesufu Kriftufu i. t. d.

3. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú krotkosti, po i. t. d.

4. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú sveštóbe v katolifhki véri, po i. t. d.

5. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú stanovitniga saupanja v Tvoje obljube in póta, po i. t. d.

6. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú, de Te moje ferze bolj ljubi, kakor vse vstvarjene rezhí, po i. t. d.

7. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú mirljivosti s vsimi, f kterimi moram shiveti, in poséбно usmiljenosti do ubosih in révnih, po i. t. d.

8. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú, de vse fovrashim, kar je gresfniga in Tebi ne dopade, po i. t. d.

9. Nebéshki Ozhe! prosim Te darú pridnosti v spolnovanji vsih dolshnost svojiga stanú, po i. t. d.

10. Nebéfhki Ozhe! proſim Te darú ſtanovitne ſpokornosti, po i. t. d.

11. Nebéfhki Ozhe! proſim Te darú ſtanovitne gorézhnosti v molitvi, po i. t. d.

12. Nebéfhki Ozhe! proſim Te ſtanovitnosti v Tvoji flushbi, po i. t. d.

3.

Ali pa ſi svôli Jeſuſovo ſhivljenje, v kteriga naſledovanje ſi poklizan, v ſvoje premišljevanje.

Jutranje ure naj te opomnijo Jeſuſove mladosti in njegoviga ſhivljenja per ſtarifh v Nazaretu. Predari poſebno zéno zhiftih mladostnih lét, tihiga ſhivljenja ſ Kriftuſam, ſamotnosti i. t. d.

Opoldanjſke ure naj te opomnijo ozhitniga ſhivljenja, uka, djavnosti in terpljenja Jeſuſoviga; ſeno beſédo: véliziga nesapopadljiviga odreſhenja po Jeſuſu Kriftuſu. Pomisli per tem gnuſôbo gréha in temu naſproti ſvelizhavnoſt gnade, i. t. d.

Vezhérne ure naj te opomnijo noviga ſhivljenja njega, ki je od ſmerti vſtal in njegoviga vnebohoda. Spomni ſe poſebno vezhnosti, kjer je tudi tvoja domazhija, i. t. d.

kritoferzhno: Moje ferze tega ni vredno, Tvoj tempelj imenovati se, sakaj tako nezhisto, tako gréfhno, tako omádeshevano je. Oh, kolikrat sim danaf spet gresnil!

Odpri, o Gospod! ozhi mojiga duha, in svetí mi v bresno mojiga ferza, de svoje danafhnje pregrehé prav sposnam in se uzhim bolj in bolj svojo vest sprafhevati. Sazhnem f Tvojo pomozhjó.

3.

Sprafhevanje vesti.

1. Ali sim opravila svojiga pokliza danaf pridno in svešto opravil.

2. Kako sim svojo dusho ohranil? kako svoje misli? kako svoje nagnjenja? kako svoje beséde?

3. Ali je bilo moje ferze zeli dan per Bogu? in ali sim se spomnil vezhkrat v otrofški ljubésni njega?

4. Ali sim si tudi danaf zhes vse persadeval, v vsih rezhéh samo boshjo voljo spolnovati?

5. Ali nisim poglavitne sapovedi Gospodove: „Ljubi Boga svojiga Gospoda is vsiga svojiga ferza i. t. d., in bli-

shnjiga, kakor sam sebe!“ danaf nikoli is nemar putil?

6. Ali nisim nikoli s nezhistim govorjenjem pohujshanja dajal? tudi nizh nezhistiga storil?

7. Ali nisim nikoli svojimu blishnjimu kaj hudiga oporekoval?

8. Ali nisim nikoli drusih ljudi rasdrashil? nikoli sovrashtva in raspertja delal?

9. Ali nisim tudi nobene perloshnosti, kaj dobriga storiti, oputil?

10. In — ali sim tudi druge (svoje podloshne) vsiga hudiga varoval, kar bi bil mogel in imel storiti?

11. Kako sim flasti tiste fklepe dershal, ki sim jih danaf sjutraj storil?

12. In pred vsim, — kako sim danaf svoje navadne fkuishnjave prestal?

13. Ali sim tedaj danaf v dobrim naprej ali nasaj fhel?

4.

Druga vezhéna molitev.

Tukaj klizhem tedaj ubogi gréshnik — kakor nar vezhi gréshnik pred Tabo, o moj Gospod in moj Bog! — Ne delaj s mano rajtinge po mojim saflushenji. Kako bi mogel fizer pred Tabo obftati? Do-

déli mi tudi danaf ſpet, uſmiljenja polni Sodnik! nameſti ſafluſhene ſhtraſinge gnado in uſmiljenje. Ne glej na mnogoſt in na velikoſt mojih gréhov, o Jeſuf! ampak na ſvojo kri, ktero ſi tudi ſa mene, ſa moje gréhe na krishi prelil.

V véri objemam Tvoj krish, o Jeſuf! Ne boſh me ſavergel. Le daj mi ſamo, o Goſpod! pravo ſtudenje nad mojo ſpazhenofťjo; dodéli mi dar ſols, de nozh in dan ne prenéham ſvoje gréhe objokovati.

Is praha klizhem k Tebi, o Goſpod! Oh! odpuſti mi in ne ſaversi me.

Jutri hozhem Tvojo gnado ſveſtejši obrazhati; ſtori moja voljo bolj terdno. Jutri ſe hozhem gorezhejšhe bojevati ſoper vſe ſkuſhnjave, in ſi bolj perſadevati v ſatajevanji, v molitvi, v vojſkovanji po zhednoſti; uterdi moje ſklepe..... Bodi Ti moje voje, — bodi Ti moja mozh in krepoſt, — bodi Ti moje ſhivljenje, v katerim ſamim ſe gibljem in ſhivím, o Ti moj Goſpod in moj Bog, Jeſuf Kriftuf!

Bog Ozhe, v Tebe vérujem, i. t. d.

(Kakor ſpredej per jutranji molitvi, ſtran 17 per veri, upanji in ljubésni.)

Ozhe naſh. Zheſhena ſi i. t. d.

Svetniki boshji, rasfvitljeni prijatli **G**ospodovi! pomagajte mi tudi vi sprofiti s trona nashiga **B**oga — odpufhanje — usmiljenje — in gnado! — — **M**ati usmiljenja, oftani tudi moja mati! — — **S**veti angelj varh, oftani tudi to nozh varh per meni!

Ozhe nash. **Z**hefhena si i. t. d.

Vsêmi naf vse v **S**voje varstvo, **G**ospod — vse **S**voje otroke! **P**osebno se usmili vsih terpêzhnih, tistih, ki so fhe tukaj na semlji in ki v tej nozhi po po-koji hrepené, — kakor tudi tistih terpêzhnih, ki so tam v vezhnosti fhe v kraji ozhifhevanja!..... **N**aj vsi vsi v **T**ebi pokoj sadobé!

Ozhe nash. **Z**hefhena si i. t. d.

Verujem v **B**oga **O**zheta i. t. d.

In sdaj, o **G**ospod! isrozhim svojo dusho v **T**voje roke. **N**aj tvoj flushabnik v miru pozhiva; sakaj moje ferze je v **T**ebi mir sadobilo.

5.

Pofamesne vezhërne misli.

1. **T**ako mine dan sa dnevam. **E**den njih bo moj poslednji — morebiti she danashnji.

2. Zhe bi bil pa danafhnji dan moj poslednji; zhe bi me ta nozh pred sodnji stol boshji poklizala: ali bi bil she dofti perpravljen?

3. In v zhem bi mogel to moje perpravljanje obftati? V povernjenji k Bogu, in v vednim popoljshevanji fvojiga ferza in shivljenja. Ali fim fkerbel she kadej, de mi je bilo na tem leshézhe?

4. Oh, de bi se tudi po vfaki ftopinji, f ktero se vezhnofti perblishujem, tudi zilju kerfhanfke popolnofti bolj in bolj blishal!

5. In — sakaj bi fi v vfi refnizi tega ne persadéval, ker se moja fmertna ura bolj in bolj perblishuje?

6. Vfiga posvetniga je tukaj konez. Tudi jes bom fhel enkrat od tod.

7. Samo fmert je pot v vézhnoft.

8. Ali se morde sdaj she vezhnofti bojim, ali jo pa mar bolj ljubim?

9. O de bi bil sdaj she s vezhnoftjo prav fprijasnjen! Vaditi se hozhem faj v vezhkratnim fpomnjevanji v vezhnoft, in nobeniga dné nozhem samuditi, bres de bi ga s mislijo v vezhnoft ne fklenil.

10. Daj mi tedaj gnado, o Gospod zhaša in vezhnoſti, de nobeniga migleja ne ſamudim, de bi ga v ſvoje ſvelizhanje ne obernil! Tebi hozhem ſhivéti, o Gospod! in Tebi umréti.

D.

Molitve druſhín.

1.

Sjutraj.

(Ta, ki naprej móli, ſazhne pred krishanim Jeſufam klezhé:)

V iménu Boga Ozhéta, — in Šina — in ſvetiga Duha.

Odg. Amen.

Pridite, pokleknimo pred Bogam in molimo ga — ter odprimo ſvoje ſerze pred Goſpodam, ki naſ je vſtvaril. On je naſh Goſpod in naſh Bog; mi pa ſmo njegovo ljudſtvo in ovze njegove paſhe.

V. V ſgodnji jutranji uri naj gre naſha molitev k Tebi, o Goſpod!

O. Nagni ſe k naſhim proſhnjam, in uſliſhi naſho molitev.

(Kdor naprej moli.)

Molimo tedaj: **K** Tebi smo se sbudili, o **Ti**, ki si nas tudi to nozh varoval in ohranil. **Preljubi Ozhe** nebéfhki! osémi nas ho sahvalo sa to svojo gnado. **Sa-**hvaljena molitev bodi vsak dan prva beseda, ki pride is nas hih uft.

Pa ne moremo se sahvaliti, bres de bi tudi spet ne profili. **Glej**, o **Ozhe!** radi bi danas tako molili, kakor od svojih otrok shelish; radi bi danas dolshnofti svojiga ftanú in pokliza tako spolnovali, kakor ftan in pokliz térjata; radi bi bili in oftali vsi poboshni udje kerfhanfke drushine — bi bili in oftali radi vredni udje tvojiga shivota t. j. katolishke zerkve, tode bres tvoje pomozhi bi ne mogli. **Daj** nam tedaj tudi danas spet svojo gnado! **Rasvitli** nas f svojo luzhjo, de nikoli od refnize vére ne saidemo, nikoli v tamoto in pomote ne pridemo. **Štori** nas mozhne f svojo krepostjo, de bi po póti svelizhanja, po póti k tebi vedno varno in ftanovitno hodili! **Oshivi** nas f svojo ljubesnijo, de nikoli svojiga ferza na posvetne rezhi ne naveshemo in tebe spred ozhi ne sgubimo.

O ti nas h **Ozhe**, usmili se nas! **Je-**

suf **Kristuf**, ufmili se naf! **Šveti Duh**, ufmili se naf! Naf vſih se ufmili, o **Ti Bog** ljubésni! pa ne ſamo naf, ki ſmo tukej ſbrani — ampak vſih ljudi — vſih veſélih in vſih ſhaloſtnih, vſih frézhnih in vſih neſrézhnih, — vſih ſdravih in vſih bolnih, — vſih, ki Tebe ſpoſnajo in ljubijo, in tudi tiſtih, ki ſo ſhe v flepoti, — vſih tiſtih, ki ſe ſhe tukaj vojkujejo in bojujejo, in tudi tiſtih, ki tam v kraji ozhiſhevanja Tvoje pomozhi perzhakujejo. Šej naf vſe Tvoja ljubésin objéma — ljubésin do Tebe, o **Ti** naſh **Gospod** in naſh **Bog**!

Vi angelji in iſvoljeni v nebésih! pomagajte nam tudi vi, miloſt od Boga ſproſiti!

V. Obvaruj in ohrani naſ, o **Gospod**!

O. Danaſ bres vſiga greha!

V. In po ſvojih potih

O. Naſ vodi in ravnaj!

V. Ufmili ſe naſ, o **Gospod**!

O. Ufmili ſe naſ!

V. Tvoja pomozh bodi védno per naſ!

O. Ker v Tebe ſtavimo vſe ſvoje upanje.

V. Gospod, uflifhi nafhe profhnje!

O. In nafh glaf naj pride do Tebe!

(Kdor naprej móli.)

Miloftivi Bog, ki si nam dal danafhnji dan doshivéti, dodéli nam svojo gnado, de danaf gréhe, katerim smo fhe vdani, opuštimo, svoje shivljenje po sapovedi Tvojiga fvetiga uka naravnamo, v Tvoji gnadi shivimo in enkrat frezhno umerjemo.

O. Amen.

V. Nafha pomozh je v iménu Gospodovim!

O. Ki je nebéfa in semljo vftvaril!

V. Imé Gospodovo bodi zhefhenó!

O. Zdaj in vékomaj!

(Kdor naprej móli.)

Bog mirú naf uterdi v vſim dobrim, de njegovo voljo ſpolnimo. On delaj v naf, kar mu dopade, po Jefufu Kriftufu, kterimu gré zhaſt od vékoma do vékoma.

O. Amen.

Ozhenafh. Zhefhena ſi. Verujem i. t. d.

(Kdor naprej móli.)

Shegen vſigamogózhniga Bogá — Ozhéta, Šina in fvetiga Duha pridi nad naf in vſtani per naf vékoma.

O. Amen.

2.

Molitve per jédi.***Pred jedjo.***

(Kdor naprej móli.)

Poshegnaj nas, o Gospod, in te svoje telézne dari, ktere bomo po Tvoji dobrotljivosti prejéli. Daj nam pa tudi prave duhovne lakote in sheje po Tvoji pravizhnosti, in pomozhkov, jo dosézhí. Sató prosimo po Jesufu Kristufu, Gospodu nasfhim.

O. Amen.**Ozhe nasfh. Zhefhena si i. t. d.*****Po jedi.***

(Kdor naprej móli.)

Sahvalimo se Ti, o Gospod! sa vse Tvoje darí, ki smo jih ravno vshili, in daj, de bomo po Tvoji milosti tudi na dusfhí nasiteni.

Tudi sa vse vboge in terpézhe Te prosimo. Ne pusti, ko si nas nasitil, tudi teh iti prasnih in neposhivljenih od svoje dobrote. To Te prosimo po Jesufu Kristufu, Gospodu nasfhim.

O. Amen.**Ozhe nasfh. Zhefhena si i. t. d.**

3.

Svezhér.

(Pred vezherno molitvijo bi bilo gotovo slo koristno, kake duhovne premišljevanja drushama brati. Tega branja bi ne sméli v Kerfhanfkih drushinah nikoli opusthati.) Potém sazhne sopet tifti, ki naprej moli, klezhé pred krishanim Jesufam moliti.

V iménu Boga Ozhéta i. t. d.

Dan se je nagnil in nozh se je napózhila. Pridite, popadajmo na koléna in vsdignimo svoje roke k Narfsvetejshimu, in hvalimo Gospoda, ki nam je toliko ufmiljenja fkasal.

V. Hvali Boga, moja dusha!

O. In ne posabi vsih njegovih dobrot!

(Naprej móli.)

Molimo tedaj!

Ozhe ufmiljenja in Bog milosti! Ti nash Gospod in nash Bog! s neisrekljivimi obzhutljeji klezhimo tukaj pred Tabo, se prav po otrófhko Tebi sahvaliti sa vse gnade in dobrote, f kterimi si nas danas sakladal. Kako pa — ali smo tudi gnade, ki si nam jih fkasal, s svešto fkerbnoftjo hranili in v svoj prid obrazhali? —

(Prenehlej.)

Ali nismo s nobenim novim gréham
Tvoji ljubésni danaf soper délali?

(Prenehljlej.)

Kako smo danaf svoje gréfhne na-
gnjenja saterali in jih premagali?

(Prenehljlej.)

Koliko smo se danaf Tebi v ljubes-
ni se preblishali? (Prenehljlej.)

Oh, Ozhe! Ozhe! Tako nam je, ka-
kor de bi hotel s nami porajtati saštran
vših našh mifel, beséd in djanj prete-
zheniga dnéva. O ne hodi v fodbo s nami
ubosimi gréfhniki! Ako ravno imamo tudi
danaf spet veliko pregréh pred tabo se ob-
toshiti; o ne jesi se nad nami po našhim
sadolshenji — bodi nam sopet milostljiv, in
ufmili se naš, in odpušti nam, kar sdaj s
obshalovanjem pred Tabo objokujemo. —
Bog in Ozhe! Mislimo se Tvoje sgublje-
ne otroke, ki se v posni uri svezher k
Tebi nasaj vernemo. O sprejmi in ne
saversi naš!

Pa ne savershefh naš, o Ozhe! zhe
odfihmal drugazhi po Tvojih sapovedih
svesto in bogabojezhe pred Tabo shivimo,
in Ti refnizhno flushiti hozhemo. Šej
nam Tvoj Šin Jesuf Kristuf, ki je sa
naš se vzhlovezhil, je sam to tolashbo dal.

O daj nam, de se jutre sopet f Tvojo gnado in pomozhjó k vsimu dobrimu sbudimo, in si refnizhno persadenemo, Tvoji poboshni otrozi biti, in fhe bolj in bolj taki oftati! In sdaj gremo utolasheni k ponozhnimu pokoju. Rasprofti perute fvoje ljubeshni nad nami, in ne pufti fvojih fvetih angeljev od naf, de nam hudi fovrashnik nizh ne samore fhkodovati.

Ne profimo pa famo sa se, preljubi **Bog!** tudi sa vse fvoje blishnje — ki fo tudi Tvoji otrozi — pofhiljamo fvoje profhnje k Tebi. — Ohrani tudi té v fvoji milofti, de samorejo k naménu, h kterimu jih klizhefh, priti. — Posebno fe ufмили vfh neprizhejozhkih ljubih in shlahtnikov, vfh priyatlov in fovrashnikov; ufмили se vfh popotnikov in smotenih, in pélji jih domu — nasadnje domu k Šebi, kjer je vfiga popotovanja zilj in konez. — Poflednjizh fe ufмили tudi ubosih dufh v vizah — fpomni fe tudi njih miloftivo in s ljubeshnijo, fpomni fe njih hrepenenja po Tebi in fka-shi jim obilnoft fvojiga ufmiljenja; fpomni fe fpravne fmerti na **Krishi** fvojiga edinorojeniga, sa naf ljudi vzhlovezheniga **Šina** Jesufa **Kriftufa**; fpomni fe

tudi prošinj svojih ljubih svetnikov in isvoljenih, ktere tudi tukaj prošimo. — Vsemi terpézhe dúšhe in tudi naš kedaj v vezhno veselje. Šato Te prošimo, nebeshki Ozhe! v iménu Tvojiga Šina Jesufa Krištufa, ki f Tabo in f svetim Duham shiví ino kraljuje enaki Bog od vékomaj do vékomaj.

O. Amen.

V. Obvaruj naš tudi nozój!

O. Bres vsiga gréha, o Gospod!

V. Usmíli se naš, o Gospod!

O. Usmíli se naš!

V. Tvoja milost bodi vselej nad nami!

O. Ker v Tebe stavimo vse svoje upanje!

V. Gospod, uslišhi našhe prošnje!

O. In našhe vpitje pride k Tebi!

(Ki naprej móli.)

Pusti naš, predobrotljivi Bog, v svetosti in pravizhnosti vse dni svojiga shivljenja flushiti in svelizhavno upanje iméti, de boómo kedaj, ko to posemeljsko shivljenje pretezhe, perfhli v pokoj, kjer ne bo nobene nozhí vezh, de tam gledamo Tvoje presvéto oblizhje in pozhivamo v Tvoji svetlobi in Te molimo od vékomaj do vékomaj.

O. Amen.

V. Nafha pomozh je v iménu Gospodovim.

O. Ki je vſtvaril nebó in semljo.

V. Imé Gospodovo bodi zhefheno!

O. Sdaj in vékomaj.

(Ki naprej móli.)

Daj nam, preljubi **Bog!** vſim! ki ſi persadevamo, Tebi refnizhno flushiti, enkrat vezhno svelizhanje ſavoljo fvojiga iména.

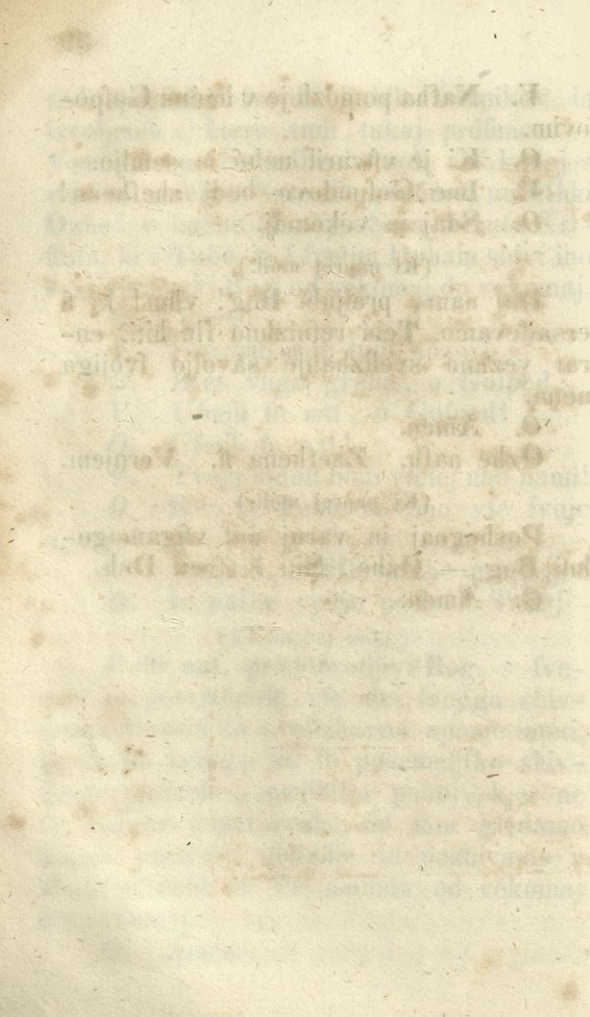
O. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena ſi. Verujem.

(Ki naprej móli.)

Poshegnaj in varuj naſ vſigamogozhni **Bog** — **Ozhe**, **Œin** in fveti **Duh.**

O. Amen.

II. Del.

**Posvezhevanje
nedelj in prasnikov.**

Posvezhujte Moje Sabote, spofhtujte Moje svetifhe. Jes fim Gospod.

III. Mojs. 26, 2.

Pojdem tedaj po Tvoji veliki dobrotnosti v Tvojo hiſho, in Te bom povifheval v Tvojim tem-pelju.

Pſalm 5, 8.

A.

S j u t r a n j e m o l i t v e

ob

nedéljah in prasniki.

1.

Sheljenje serza pred Bogam.

V iménu svojiga Gospoda in Svelizharja vstanem, in padem na kolena pred Tabo, presveta Trojiza — Ozhe Šin in sveti Duh!

Jes ubogi gréshnik se ponisham pred Tabo, moj Gospod in moj Bog! Šposnam svojo revshino, svojo uboshnost, svoj nizh bres Tebe. Šposnam, ker obzhutim, de sim nar bolj revni, nar vézhi gréshnik. In vender se upam, jes nar révnihi in nar vezhi greshnik, v tej jutranji uri se Tebi pokloniti in Te moliti. — Molim Te, presvéta Trojiza — trojna v ofébah — in vender Edini, Vezhni, Ne-

rasdeljivi! — Molim Te, vfigamogozhni stvarnik nebes in semlje, Ti Ozhe od vekomaj, kteriga smem po veri tudi svojiga Ozheta imenovati. — Molim Te, Odrshenik svetá, ki si v isbrisenje grehov svetá na krishi svojo sveto kri prelil, in kteriga smem po veri tudi svojiga Odrshenika imenovati, ki si nam vsm dan v modrost, v pravizhnost, v svetost in v odreshenje. — Molim Te, vir vsih gnad, studenez shivljenja, sveti in posvezhijozhi Duh, ki se is Ozheta in Sina enako ishajash, ki ferza vernih vodish in vladash, in kteriga smemo po veri svojiga Tolashnika imenovati.

Molim Te, o moj Gospod in moj Bog! Pa kaj je molitev bres daritve? In kaj Ti samorem drusiga darovati, o moj Gospod! kakor svojo revshino, svoje greshno ferzé? Sej nimam nizh dobriga na sebi, kakor kar Tvoja ufmiljenja polna gnada v meni dela; samo gréh je moja last. Odvsemi mi tedaj, preljubi Bog! odvsemi mi moje grehe; sakaj ravno grehe mi hozhesh odvséti, in dodéli mi potem svojo gnado in svojo pomozh k dobrimu!

S vso gorezhnostjo hozhem tedaj danas f Tvoja pomozhjo po vsm dobrim

hrepénéti, se hozhem spreoberniti, poboljšhati, posvetiti, in tako hozhem ta Tvoj prasník prasnovati in posvezhevati. S veseljem hozhem per boshji flushbi v zerkvi biti, s veseljem osnanovanje Tvojiga svetiga evangélija poslušhati, in svelizhavanje nauke sprejéti. Tvoj dan, o Gospod! naj bo posebno dan mojiga svelizhanja. Posvetnih rasveseljevanj nozhem iskati, ne rastresijozhih veseliz, ne sapeljivih perloshnost in drushb, ampak zeli — zeli Tvoj dan bodi tudi Tebi posvezhen.

To je Tvoja volja, o Gospod! in zhe té svoje fklepe spolnujem, ne spolnujem svoje volje — ampak Tvojo voljo.

O de bi se kedaj Tvoja volja vsa v meni sgodila. O daj mi tedaj tudi spolnjenje Tvoje volje, o moj Gospod in moj Bog! Daj mi mozh, jo vselej spolnovati, in posebno danas, v Tvojim dnévu, v dnévu mojiga svelizhanja. To Te prosim, o nebéshki Ozhe! po Jesufu Kristufu, kateri s tabo i. t. d.

Ozhe nash. Zhesfhená si.

Zhesfhená Devica in Mati mojiga Svelizharja! prosi tudi sa me svojiga boshjiga Šinu, de mi bo danashnji prasník poseben dan svelizhanja. O Marija, prosi

same! Vsi sveti angeli, prošite sa me! Vsi sveti marterniki in maternize, vsi sveti sposnovavzi in sposnovavke, vsi svelizhani in povelizhani prijatli in uzhenzi Gospodovi, prošite sa me, de, bojevaje se in popotovaje na semlji, tudi sdaj she ud vashe duhovne frenje postanem.

Ozhe nash. Zhefhena si.

Vézhna ljubésin! ne famo mene, ampak vsih ljudi se usmili, — vsih terpézhih, vsih stífkanih in posebno ubosih duš v vizah! Naj sveti danas vsih tolashna luzh Tvoje gnade s dvojno gorkoto!

Ozhe nash. Zhefhena si. Verujem.

Gospod Jesuf, Tebi shivím! — Gospod Jesuf, Tebi umerjem! — Gospod Jesuf, Tvoj sim v shivljenji in v smerti! Amen.

2.

Duhovno berilo.

Ko je Beg svet vstvaril, je „sedmi dan“ od vsiga stvarjenja, katero je dokončal, pozhival. Ta sédmi dan je poshégnal, in posvetil ga je, ker je ta dan od stvarjenja stvari, ktere je vstvaril in naredil, odjenjal. (Gen. 2.)

Kako lepi opominji in navodi sa me!

Tudi meni je zerkveni nedéljki in prasnifhki dan kakor dan pokoja dodeljen. Oddahniti se imam od terdiga déla svojih rok, in od fkerbi sa kruh in teléfní shivesh. — Pa to pozhivanje vender ne smé postopanja biti. Unanji pokoj naj da notrajnim opravilam zhas in perloshnoft. Moj shivot naj bode tih sa fvet, de se samore moj duh svobodnifhi gibati in premikati. Posvetne rezhi naj mi danas spred ozhi sginejo, de samorem sa nebéfhe bolj fkerbéti. S drugimi besédami: „Sveti dan naj tudi fvetu preslivim“.

Tako nima moja dusha danas s nikomur opraviti, kakor s Bogam. Kako bi tudi fizer samogel fveti dan fvetu preslivéti? Moje ferze se odpri boshji besédi, ktero bom danas flifhal, naj se voljno vda môzhi boshje gnade; naj obhaja danas s Gospodam famim vesél prasník. O kako svelizhavno je doma v ferzu biti, in v njem na tihim s Bogam v fvetih pogovorih poboshnofti opraviti iméti! — Deljezh prozh oftani tedaj fvet s svojimi nezhimernoftmi! Deljezh od mene bodi danas vse, kar bi mi pokoj mojiga ferza in tiho shivljenje s Bogam kaliti utegnilo!

Tode — ali se more moje ferze s Bogam pogovarjati, ako nisim she k Bogu spreobernjen? In kako bi mogel k Bogu spreobernjen biti, zhe bi ne bil vftal is svojih gréhov? In kako bi samogel vftati is svojih gréhov drugazhi, kakor de v grevingi in pokori terpljenje, smert in vftajenje svojiga Svelizharja in Odréshenika Jesufa Kriftusa — v vsm sam febi v last in prid ober-nem?

Jesuf je od smerti vftal — tudi sa mene, de po pomozhi gnade tega njegoviga vftajenja tudi jes od svojih gréhov vftati samorem, — vftati kakor nova stvar — vftati k shivljenju zhednosti, in k vezhnimu shivljenju tam na unim fvetu. Tega vftajenja me opomni nar bolj danashnja nedélja, sakaj ona je vedni spominj velikonozhniga prasnika, — vftajenja Jesufoviga Kriftufoviga v svelizhanje fvetá, — vftajenja, ki se ima nashim dufham sgoditi, in vftajenja, ktero bo enkrat v dnevu vélike fodbete telefa dofhlo.

Kakofhen spominj je to? Kako bogat sa moje ubogo ferze!

Nozhem danashnjiga dneva pretezhi

pustiti, bres de bi tega spominja vezh-
krat ne ponavljal in si ga prav v prid ne
obrazil.

B.

Ozhitna flushba boshja.

Predpoldnem.

1.

Kadar is hishe stopish.

Kakor kristjan moram svojo véro tudi
ozhitno pokasati. To hozhem tudi storiti
— in nobeniga zhloveka se nozhem fra-
movati, de sim ref, kar se imenujem —
katolfhk kristjan.

Kakor katolfhk kristjan sim ud zer-
kve, se moram tedaj gnadnih darov
vdeléshiti, ktere vernim v dushno ras-
ho deli. To hozhem tudi storiti — in no-
zhem sanizhevanja oflepljenih otrok fvetá
porajtati.

Jes sim tudi ud Kristufoviga teléfa,
sim tedaj, desiravno se she vojskujem, ven-
(Mir.)

der le smed frenje fvetnikov. Tega nozhem nikoli posabiti — in se hozhem te frenje bolj in bolj vredniga storiti.

2.

Kadar v boshjo hisho stopish.

(Pfalm 83.)

Kako ljubesnive so Tvoje prebivališča, Gospod vojská!

Moja dušha se osira in koperni po Gospodovi hishi. Moje ferze in moje meso se rasveseljujeta v shivim Bogu.

Vrabez si najde hisho, gerliza gnjesdo, kjer svoje mladizhe isvalí, in jes Tvoje altarje, o Gospod vojská, moj Kralj in moj Bog!

Blagor jim, ki v Tvoji hishi prebivajo, o Gospod! Vekomaj Te bodo hvalili! Blagor zhloveku, kterimu Ti pomagash; k Tebi si v svojim ferzu šteso nareja, fkosi to dolino fols, kamor ga je Tvoja previdnost postavila. Sakaj Postavodajaviz jim bo dal shegen, hodili bojo od zhednosti do zhednosti; oni bodo Boga bogov v Sionu gledali.

Gospod! Bog vojská! uflifhi mojo molitev. Poslufhaj, Jakobov Bog!

Bog! nash varh, osrì se na naf, po-
glej na oblizhje **Svojiga Masiljenza.**

En dan v **Tvoji** veshi je boljshi ko
tavshent drusih.

Rajshi sim nar flabshi v hishi svojiga
Boga, kakor prebivati v fhotorjih gresh-
nikov.

Sakaj **Bog** ljubi usmiljenje in refnizo.
Gospod daje gnado in zhaft.

Tiftim, ki v svoji nedolshnosti shivé,
ne bo odvsel svojih dobrot. **Gospod** voj-
fká! **Blagor** zhloveku, ki v tebe saupa.

Zhaft bodi **Ozhetu** i. t. d.

3.

Kader se s shegnana vodo po-
kropish.

Pokropi me s isopam, in zhift bom.
Vmi me, o **Gospod!** in bolj bel bom kot
fnég.

S v e t a M a f h a.

(Kakor jo Mafhnik bere.)

Mafhnik od altarja stopivſhi, sazhne f flu-shabnikom, kateri mu namésti ljudí odgovárja, molitev ſvete mafhe takó :

V iménu Ozhéta † in Šina † in ſvetiga † Duhá. Amen.

M. Štopil bom k boshjimu altarju.

Šl. Pred Boga, ki rasveſeljuje mojo mladóſt.

Pſalm.

M. Šodi me, o Bog, in raſfodi mojo rézh nad neſvetim narodam : réſhi me od krivizhniga in ſapeljiviga zhlovéka.

Šl. Ker ti, o Bog, ſi moja mózh : ſakaj ſi me odvergel ? in ſakaj morem ſhaloſten hoditi, ſatert od ſovráſhnika ?

M. Poſhli ſvojo lúzh in reſnizo, de me peljete in perpeljete na tvojo ſveto goro, in v tvoje prebivaliſhe.

Šl. Štopil bom k boshjimu altarju, pred Boga, ki rasveſeljuje mojo mladóſt.

M. Hvalil te bom f zitrami, **Bog**, moj **Bog**. **Zhimú** si shaloftna moja du-fha? in **zhimú** me mótiſh?

Šl. Saupaj v **Boga**: ſhe ga bom hva-lil: pomozh moja, **Bog** je on moj.

M. Zhaſt bodi **Ozhétu**, **Šinu** in ſvetim **Duhu**:

Šl. Kakor mu je bila ob sazhétku, sdaj in vſaki zhaſ, od vékomaj do véko-maj. **Amen**.

M. Štopil bom k boshjimu altarju:

Šl. Pred **Boga**, ki rasvefeljuje mojo mla-doft:

M. V iménu **Boga** je naſha pomózh.

Šl. Kteri je vſtváril nebo in ſemljo.

M. Špovém ſe **Bogú** vſigamogózhnimu, ſveti **Maríi**, devizi vſelej, ſvetimu **Mihelu** **Arhangelju**, ſvetimu **Janesu** kerſtniku, ſvetima apoſteljnama **Pe-tru** in **Pavlu**, vſim ſvetnikom, in vam, brátje, de ſim greſhil veliko s miſli-jo, beſedo in djanjem. **Kriv** ſim, **kriv** ſim, ſilo ſim **kriv**. **Torej**, ro-ſim ſveto **Marijo**, devizo vſelej, ſve-tiga **Mihela** **Arhangelja**, ſvetiga **Ja-nesa** kerſtnika, ſveta apoſteljna **Petra** in **Pavla**, vſe ſvetnike, in vaſ, brátje: moliti ſame per **Gospodu** naſhim **Bogu**.

Šl. Usmili naj se te Bog vſigamogózhni: odpuſti ti tvoje gréhe, in te perpeljaj v vézhno ſhivljenje.

M. Amen.

Šl. Špovém ſe Bogú vſigamogozhnimu, ſveti Maríi, devizi vſelej, ſvetimu Mihelu Arhangelju, ſvetimu Janesu kerſtniku, ſvetima apoſteljnama Petru in Pavlu, vſim ſvetnikom, in tebi, Ozhe, de ſim veliko greſhil s miſlijo, beſédo in djanjem. Kriv ſim, kriv ſim, ſile ſim kriv. Torej próſim ſveto Marijo, devizo vſelej, ſvetiga Mihela Arhangelja, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta apoſteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike, in tebe Ozhe, moliti ſame per Goſpodu naſhim Bogu.

M. Usmili naj ſe vaſ vſigamogozhni Bog: odpuſti vam vaſhe gréhe, in vaſ perpeljaj v vézhno ſhivljenje.

Šl. Amen.

M. Miloſt, odvéso in odpuſhénje naſhíh gréhov nam daj vſigamogozhni in uſmiljeni Bog.

Šl. Amen.

M. Bog! obernil ſe boſh po naſ, in naſ oſhivel.

Šl. In veſelilo ſe bo tvoje ljudſtvo v tebi.

- M.** Bog, fkashi nam svojo milost:
Šl. In dodéli nam svoje svelizhanje.
M. Bog, uflifhi mojo molitev.
Šl. In naj pride k tebi moje vpitje.
M. Bog s vami.
Šl. In í tvojim duham.

Mafhnik gredé k altarju rezhe :

Molimo.

Odvsemi nam, prófimo, o Gospod! nafhe pregréhe, de bomo vrédni stopiti í zhisto dúsho k presveti svetlobi: po Jesufu Kristufu Gospodu nafhim. Amen.

Mafhnik kúfhne altar; in rezhe :

Profimo té, o Gospod! po saflushenji tvojih svetnikov, ki so njih svetínje tu, in po saflushenji vsih svetnikov, de odpustíh milostljivo vse moje gréhe. Amen.

Mafhnik bere na défni strani altarja nektere beséde, ki se jim introit, to je perstop pravi, postavim, te tukaj is 129. psalma :

Bog, zhe bosh odgovor hotel iméti sa pregréhe; Gospod, kdo bo is-hajal?

Pf. Is globozhíne vpijem k tebi, o Bog: Bog, uflifhi moj gláf.

Zhaft bodi Ozhétu, Šinu i. t. d. Bog, zhe bosh i. t. d. kakor poprej.

M. Gospod, usmíli se naf.

Šl. Gospod, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Šl. Krifte, usmili se nas.

M. Krifte, usmili se nas.

Šl. Krifte, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Šl. Gospod, usmili se nas.

M. Gospod, usmili se nas.

Zhe sdaj masnnik nekoliko zhasa stoji na fredí altarja, moli: *Gloria* ali *Šlava Bogu*, takó:

Zhasť Bogu po višhavah, in mir ljudém na semlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zhasťimo te, molimo te, povikšhújemo te, hvaléshni smo ti nad tvojo veliko zhasťjo. Gospod, Bog, nebéshki Kralj. Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod Jesus Kristuf, edino rojeni Šin! Gospod, Bog, Jagnje boshje, Šin Ozhéta! kateri gréhe odjemljesh fvetá, usmili se nas; kateri grehe odjemljesh fvetá, vsemi nas ho profhnjo; kateri sedish na desnizi Ozhéta, usmili se nas. Ker sam ti si fvet; sam ti Gospod; ti sam nar vikshi, Jesus Kristuf f fvetim Duham vred v zhasťi Boga Ozhéta. Amen.

Masn timer se proti ljudém oberne, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Mafhnik móli molitev, ktera je tukaj, ali kako drugo, kakor je zerkvéni dan, in rezhe :

Molimo.

O Bog, kteri vesh dobro, de per svoji zhlovéshki flaboſti tolikim nevárnoſtim, v kterih ſmo, ne moremo oditi: pokrepzhaj naſ na duſhi in teleſu; de preſtánemo ſ tvojo pomozhjo, kar moremo ſavoljo ſvojih gréhov terpéti. To proſimo po Jeſufu Kriftufu Goſpodu naſhim Šinu tvojim, kteri ſhiví in kraljuje i. t. d. Amen.

Mafhnik bere liſt kakorſhniga ſhe dan ali prasník naneſe.

Branje is liſta Š. Pavla apoſteljna do Rimljanov v 12. poſt. 9. v.

Šovraſhite hudo, in derſhite ſe do-
briga. Ljubite ſe s bratovſko ljubéſnijo
med ſebój: ſ pozhaſtenjem pridite eden
drugimu naproti. Ne bodite léni v ſker-
bi. Bodite gorezhi v duhu: ſluſhite Goſpo-
du. Bodite veſeli v upanji: v nadlogah po-
terpeſhljivi: v molitvi ſtanovitni. Podelite
Švetim (kriſtjanam) v potrebah: ptuje radi
pod ſtreho jemljite. Dobro, kteri vaſ pre-
ganjajo, jim voſhite: dobro voſhite, in
nikar ne kolnite. Veſelite ſe s veſélimi,
in s jokajozhimi jokájte.

Šl. Hvala Bogu.

Mafhnik v frédo štópi, in rezhe:

Ozhifti mi ferze in úfta vfigamogozhni Bog, kteri si ufta preroka Isaija ozhiftil s shivim ógljem! takó me ozhifti f svojo nesaflusheno miloftjo, de tvoj fveti evangeli vrédno osnanújem: po Jesufu Kristufu Gospodu nafhim. Amen.

Blagoflovi me, Gospod!

Gospod bodi v mojim ferzu in v mojih úftih, de vrédno in fpodobno osnanújem njegov evangeli. Amen.

Mafhnik štópi na levo ftrán, in rezhe:

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Mafhnik sakrisha f. evangéli, in febe, rekozh:

Beféde fvetiga evangelija po fpifku fvetiga Matévsha.

Šl. Šlava tebi, o Gospod!

Mafhnik bere evangeli. Beri evangeli fvetiga Matévsha is 5. poft 3. v. ki je tukaj.

Tifti zhaf je Jesuf rékel fvojim uzhenzam: Šrézhni fo ubógi v duhu; sakaj njih je nebéfkhko kraljestvo. Šrézhni fo krotki: semljo bodo posédli. Šrézhni fo, kteri fo pravíze lazhni in shéjni: nasiteni bodo. Šrézhni fo miloftljivi, miloft bodo

dofégli. Šrézhni fo, kateri fo zhistiga fer-
za: Boga bodo glédali. Šrézhni fo mirni:
otrozi boshji bodo imenovani. Šrézhni fo,
kteri savolj pravize preganjanje terpé: ne-
béfhko kraljestvo je njih. Šrézhni fte, ka-
dar vas bodo kléli, preganjali, in vas vfi-
ga hudiga po lashnivo obrekovali savo-
ljo mene: veselite se, in poskakujte od
vesélja, ker vashe plazhilo je obilno v
nebéfih.

Mafhnik kufhne f. evangeli, in rezhe:

M. Po evangéljskih besédah naj bodo
isbrifane nafhe pregréhe.

Sl. Hvala tebi, Krifte.

Mafhnik stópi v frédo, in móli ob nedéljah, in
vézhih prasniki véro, rekózh:

Vérujem v eniga samiga Boga, Ozhé-
ta vsigamogozhniga, stvárnika nebéf in
semlje, vsih vidnih in nevidnih rezhi. In
v eniga Gospoda Jesufa Kristusa, Šinu
boshjiga edino rojeniga, kateri je rojen is
Ozhéta od vékomaj, kateri je Bog od Bo-
ga, lúzh od lúzhi, pravi Bog od pravi-
ga Boga, kateri je rojen in ne ftorjen,
kteri je s Ozhétam vred eniga bitja, od
kteriga je vse stvarjeno, kateri je savoljo
naf zhlovekov, in savoljo nafhiga sveli-
zhanja is nebéf prifhel (tukaj se perpogne

s desnim kolenam), in je po svetim Du-
hu is Marije devize mešo na-se vsél,
ter se vzhlovezhil. Tudi krishan bil sa
naš pod Ponziam Pilatusham, terpel, in
bil v grob poloshen. Trétji dan pa je
vstal od smerti po besédah písmov. Šel
je v nebefa. Na desnizi fedi Ozhéta,
in bo spet prishel s zhaftjó fedit shi-
ve in mertve: njegoviga kraljéstva ne
bo konza. Vêrujem v svetiga Duha,
Gospoda in Oshivljavza, kateri is Ozhéta
in Šina is-hája. Kteriga s Ozhétam in
Šinam vred, in enako molimo, in zhafti-
mo: kateri je is prerókov govóril. Vêru-
jem zerkev, eno, svéto, katclifhko in a-
postolifko. Šposnam en kerst v odpu-
šhanje gréhov. Vêrujem vstajenje mertvih:
in prihodnje shivljenje. Amen.

Molitev pred pridigo.

O trofhtar sveti Duh! kateri si Jesu-
fove aposteljne tako rasvetlil in poterdil,
de so njegov uk popolnoma vedili in u-
meli, in s veliko gorezhnostjo osnanovali:
rasvetli ravno tako tudi tega Jesufoviga
namestnika, kateri nam bo sdaj tudi nje-
gov nak osnanoval, poloshi mu take be-
sede na jesik, ktere vesh, de nam nar

bolj k ferzu pojdejo, in kterih mi po svojih flabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glaf, de nafhe terde ferza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v dobrim fhe bolj poterdi, terdovratne grefhnike pa na pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga f tako poboshnostjo in f tako gorezhnostjo poslušhati, kakor ko bi sam **Jesuf Kristuf** pred nami ftal, in nam fvoje nebéfške nauke osnanoval.

O Marija, mati **Jesufova**! prosi sa nas **Jesufa**, de bi njegovo fveto besedo vselej tako svefto poslušhali, in v ferzu ohranili, kakor si jo ti; de bi v nafhih ferzih obilni sad prave kerfhanfke poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v boshjim ftrahu in v ljubésni boshji raftli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. **Amen.**

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesuf Kristuf, sahvalimo te, de si nam sdaj po tim svojim namestniku fvoje fvete nauke osnanoval, in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo flifhali, tudi v djanji do-

polnili, in kar smo sdaj na tebi še pomankljiviga in pregrešnega najdi, s pomožjo tvoje svete gnade poboljšali, in tako svojo vest bolj in bolj očiščevali, in smiram v tvoji sveti gnadi ostali, dokler nas k tebi ne vsameš, kjer bomo, kar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubezni vrednega Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja! in vsi sveti aposteljni! prosite Boga za nas, da bi po svetim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v vašo drushbo prišli. Amen.

Masnik se oberne proti ljudem, in reče:

M. Bog s vami.

Šl. In s tvojim duham.

Masnik reče: *Molimo.* In bere besede, katerim se ofertori, to je, darenje pravi. Postavimo, té:

Gospod, osri se, in reši mojo dušo: savoljo svojiga ušmiljenja me otmi.

Kadar škledizo v rokah dershé krúh daruje, iskárka:

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni, vezhni Bog, ta prezhisti dar, kteriga jes

tvoj nevrédni flushabnik, darujem tebi svojemu shivimu in pravimu Bogu sa svoje breshtevilne gréhe, samére, in saniker-nofti, in sa vse prizhijózhe, pa tudi sa vse vérne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni, in njim v svelizhanje, in vezhno shivljenje. Amen.

Mafhnik vlije vina v kelih, kane nekoliko vode vméf, in móli takó:

Bog, kteri si zhudno ftvaril zhlové-ka v shlahtnim ftanu, in greshivfhiga fhe bolj zhudno prenovil, daj nam po fkrivnofti te vode in tega vina, sdrushe-nim biti f Tiftiga boshjo naturo, ki se je ponishal, nafhe zhlovéfhke biti deléshen, **Jesuf Kristuf**, tvoj **Šin**, **Gospod** nash, kteri f teboj shiví in kraljuje v edinosti fvetiga **Duha**, **Bog**, od vékomej do vé-komej. Amen.

Kadar mafhnik kelih daruje, móli:

Darujemo ti, Gospod, kelih sveli-zhanja, tvojo miloft profijozhi, de gre pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva v prijetni dar sa nafhe in sa svelizhan-je vfiga fvetá. Amen.

V duhu ponishnofti, in s shalovitnim ferzam ftojimo pred teboj; všemi nash dar,

o Gospod! in godi naj se pred tvojim obližjem tako danf naša daritev, de ti bo vshezha, o Gospod Bog!

Pridi Posvezhnik, vsigamogozhni vezhni Bog! in posveti ta dar, perpravljenei tvojimu svetimu iménu.

Mafhnik si umíva perfte, in rezhe is 25. psalma.

V nedolshnosti bom svoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Gospod, de posflufham glaf tvoje hvale, in osnanújem vse zhúdeshe tvoje. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hishe, in prebivalíshe velizhastva tvojiga. Ne pogubi moje dushe f hudobnimi, o Bog, in ne umori me s sheljnimi kervi, ki je kriviza v njih rokah, in njih defniza polna podkupfhine. Jes pa hozhem v svoji nedolshnosti shiveti. Otmi me, in usmíli se me. Na pravim ftoji moja noga, v sberalíshih te bom hvalil, o Gospod.

Zhast bodi Ozhétu, Šinu, in svetimu Duhu, kakor mu je bila v sazhétku, sdaj, in vsfaki zhaf, od vékomej do vékomej. Amen.

Po tim v fredí perklonjen móli:

Vsemi, sveta Trojiza, to daritev, ktero ti darújemo v spominj terplénja, vsta-

jenja, in vnebohoda Jesufa Kristufa Gospoda nashiga, in na zhaft svete Marije, vselej devize, svetiga Janesa kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, njih, in vsih drugih svetnikov. Naj bo njim k zhafti, nam pa k svelizhanju, in prosijo naj v nebesih sa nas, ki obhajamo spominj njih na semlji. Po ravno tem Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mashnik kufhne altar, in se proti ljudém oberne rekozh:

Molite, bratje, de bo moja in vasha daritev prijetna per Bogu, vsigamogozhnim Ozhétu.

Šlushabnik odgovorí v iménu ljudi:

Vsame naj Bog ta dar is tvojih rók na hvalo, in zhaft svojiga iména, tudi k pridu nashimu, in vse svoje svete zérkve.

Mashnik odgovorí: Amen.

Potem mashnik móli to, ali kako drugo molitev, kakor je létni zhaft.

Posveti, o Bog! to daritev, ki ti jo darujemo, nas pa ozhísti nashih gréhov. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu svojim Šinu, kateri f teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog

Tukaj gláf povsdigne, rekozh :

M. Od vékomaj do vékomaj.

Šl. Amen.

M. Bog s vami.

Šl. In í tvojim duham.

M. Nakvišhko ferza!

Šl. Imamo jih k Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojiga Boga.

Šl. Špodobi se in dolshnost je.

M. Réf je špodobno, in dolshnost, prav in dobro, de ti hvalo dajemo vselej in povsod, šveti Gospod, všigamogozhni Ozhe, vézhni Bog! kateri si í svojim edino rojenim Šinam, in švetim Duham en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene peršhone, temuzh v Trojizi eniga bitštva. Kar po tvojim rasodenji verujemo od flave tvoje, to bres všiga raslozhka od Šina tvojiga, to od švetiga Duha mišlimo, takó, de v pravim in véžhnim Bogu molimo tri refnizhne peršhóne, in edino bitštvo, in enako velizhastvo. Kterimu hvalo dajejo angelji in arhangelji, Kerubi in Šérafí, ter ne jénjajo hrúp gnati všaki dan, in s enim glasam rezhi: Švet, Švet, Švet si Gospod Bog, Šabaot. Polno je ne-

bo ino semlja tvoje flave. Hofana po vi-
fhávah! Bodi zhefhen, ki pride v Gospo-
dovim iménu. Hofana po vifhavah!

Mafhnik perklônjen móli:

Te tedaj profimo, ponishno, neismér-
no ufmiljeni Ózhe, po Jesufu Kristufu tvo-
jim Šinu, Gospodu nafhim, de vsamefh
in posvetifh te ponúdbe, de darí, te bres
madesha fвете posvetke, ktere ti darujemo
slasti sa tvojo fвето katolifhko zérkev, de
ji mir dasf, jo varjesh, jo ohranifh v edi-
nofti, in vladafh po vřim fvetu: pa tudi
sa tvojiga flushabnika nafhiga pápesha I.
in nafhiga fhkofa I. in nafhiga zefarja I.
in sa vse, kateri se prave katolifhke apo-
ftolifke vére dershé.

Spominj sa shive.

Spomni se, o Bog, svojih flushabni-
kov, in flushabniz I. I. (tukaj se spominj
řtori, sa ktere hozhemo darovati,) in vřih pri-
zhijozhjih, katerih véro posnafh, in vidifh
poboshnoft, sa ktere ti darujemo, ali kateri
ti darujejo ta hvalni dar sa-fe, in sa vse
svoje, v odrefhenje svojih duřh, in pa de
dofeshejo svelizhanje in varnoft, kateri ti
poshiljajo svoje shelje, tebi, vezhnimu,
in pravimu Bogu.

Šklenjeni (ti ga darújemo s vſo drushbo isvoljenih) in njih ſpominj obhajozhi ſoſebno zhaſtite vſelej devize Marije matere naſhiga Boga in Goſpoda Jeſufa Kriſtufa, pa tudi tvojih ſvetih apoſteljnov in marternikov, Petra in Pavla, Andréja, Jakopa, Janesa, Tomasha, Jakopa, Filipa, Jerneja, Matevsha, Šhimna in Tadeja, Lina, Kleta, Klemenca, Kſiſta, Kornélija, Ziprijana, Lavrenza, Krisogona, Janesa in Pavla, Kosma in Damijana in vſih tvojih ſvetnikov: daj nam po njih ſafluſhenji in proſhnjah, de bomo v ſavetji tvoje pomozi obvarvani per vſih rezhéh. Po Jeſufu Kriſtufu Goſpodu naſhim. Amen.

Maſhnik derſhí roke nad darenim kruham in darenim kelham, in móli:

Próſimo te tedaj, o Goſpod, vsemi potolaſhen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapzi, in s nami vred vſa tvoja derſhina: daj nam preſhivéti v tvojim miru ſvoje dni; otmi naſ od vézhniga pogubljenja; in dej, de ſmo med tvoje Iſvoljenje ſhteti. Po Kriſtufu Goſpodu naſhim. Amen.

Daj, próſimo te, o Bog! de bo ta dar veſ poſvezhen, vsét, poterjen, reſnižen in prijeten, de nam bo v teló in

kri spremenjen tvojiga preljubiga Šina, Gospoda našhiga Jesufa Kristufa.

Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan kruh vsel v svoje svete in zhaštite roké, in vsdignivši ozhí proti nebu k tebi svojimu vsigamogozhnimu Ozhétu, te sahválil, ga posvetil, raslomil in dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité, in jejte vfi od tega: Sakaj to je moje teló.

Mafhnik perpogne koléno pred teléšam Jesufa Kristufa, ga povsdigne, de naj ga mólijo, in potlej rezhe:

Ravno takó je vsél po vezherji tudi ta prezhudni kelih v svoje svete in zhaštite roke, te spet sahvalil, ga posvetil, in dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité, in pite vfi is njega: Sakaj kelih je ta moje kervi, nove in vezhne savése, fkrivnost vére, ktera bo sa val in za njih veliko prelita v odpushtanje gréhov. Kolikorkrat bote to delali, štorite k mojimu spominju.

Mafhnik perpogne koléno pred sveto kervjó Jesufa Kristufa, jo povsdigne, pokashe ljudém, de naj jo molijo, in potlej rezhe:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod, mi tvoji hlapzi, pa tudi sveto

tvoje ljudstvo spominj presvetiga terpljenja, od smerti vstajenja, in zhaftitiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Šina tvojiga, Gospoda našhiga, in darujemo tvojimu prezhudnimu velizhaftvu od tvojih daril in podelfhin ta zhifti dár, ta fveti dár, ta bresmadeshni dár, fveti kruh vézhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Ponishaj se pogledati na te dari f potolashenim in milostljivim oblizhjem, in vseti jih: kakor si se bil ponishal vseti dari fvojiga hlapza, pravizhniga Abeljna, in daritev našhiga ozhaka Abrahama, in fvéto daritev in bresmadeshno posvezhbo, ktero ti je Melkisedek daril, tvoj vélki duhoven.

Mafhnik globoko perklonjen moli:

Ponishno te prosimo, vsigamogozhni Bog, rezi pernefti te dari po rokah fvojiga fvetiga angelja na tvoj visoki altar pred tvoje boshje velizhaftvo, de vsi, kar naš bo deleshnih tega altarja, in savshilo presveto teló, in presveto krí tvojiga Šina, napolnjeni bomo s vso nebéfshko dobroto in gnado. Po ravno tem Kristusu Gospodu našhim. Amen.

Spominj sa mertve.

Spomni se tudi, o Gospod, fvojih flu-

shabnikov in flushabniz **I. I.** (tukaj se spominj stori sa mertve, sa ktere spomnujemo,) ki so fhli pred nami s snamnjem vére, in so v miru saspali.

Próximo te o **Gospod**, de tém, in všim, kteri so v **Kristufu** saspali, dodelish kraj hladu, luzhi in miru. Po ravno tem **Kristufu Gospodu** nashim. **Amen.**

Mafhnik se terzhi na perfi, in srezhe bolj glasno perve tri besede:

Tudi nam greshnikam, svojim flushabnikam v tvoje veliko usmiljenje saupnim, daj délesh in drushbo f tvojimi svetimi aposteljni in materniki: s **Janesam**, **Shtefanam**, **Matijam**, **Barnabam**, **Ignacijem**, **Aleksandram**, **Marzelinam**, **Petram**, s **Felizito**, **Perpetvo**, **Agato**, **Luzijo**, **Nésho**, **Zezilijo**, **Anastasijo**, in s všimi tvojimi svetniki. **Proximo** te, ne po nashim saflushenji, ampak po svoji presanešljivoſti nam daj priti v njih drushbo. Po **Kristufu**, **Gospodu** nashim. Po kterim ti, o **Gospod**, vselej te dobrote stvarish, posvetish, blagoflovish, in nam jih podelish: Po njem, s njim in v njem se tebi, **Bogu Ozhétu** vsigamogozhnimu v edinosti svetiga **Duha**, godí vša zhaſt in hvala.

Mafhnik persdigne nekoliko kelih f sveto hostjo vred, in rezhe na glaf :

M. Od vékomaj do vékomaj.

Šl. Amen.

M. Molimo.

S svelizharjevo sapovedjo opominjani, in poduzheni s njegovim boshjim naukam upamo si rêzhi :

Ozhe nash, kteri si v nebésih. Po-svezhêno bodi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Isgodi se tvoja volja, kakor v nebésih, takó na semlji. Daj nam danf nash vsakdanji kruh. In odpusti nam nashe dolgé, kakor tudi mi odpufhamo svojim dolshnikom. In naf ne vpelaj v fkušnjavo.

Šl. Temuzh réfhi naf od sléga.

M. Amen.

Réfhi naf, prófimo, Gospod, od vsih slégov preteklih, fidanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, zhaštite, vselej devize in boshje matere Marije, svojih svetih apostelnov Petra in Pavla, in Andréja, in vsih svetnikov, daj mir usmiljeno v nashih dnévih, de bomo, f pomozhjo tvoje milosti podperani, vselej bres gréha, in od vse smóte obvárovani. Po ravno tem Jesufu Kristufu, Šinu tvo-

jim, kateri s teboj shiví in kraljúje v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno s vami.

Sl. In s tvojim duham.

Maslnik dene kofzhik svete hostje v kelih, in rezhe :

Ta smél in posvezhba teléfa in kervi Gospoda nashiga Jesufa Kristufa nam bodi, ki jo prejmemo, v vezhno shivljenje. Amen.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, usmili se nas.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, usmili se nas.

Jagnje boshje, kateri gréhe svetá odjemljesh, daj nam mir.

Gospod Jesuf Kristuf, kateri si rekel svojim apostelnam: Mir vam sapustim, svoj mir vam dam; ne glej mojih gréhov, ampak svoje zerkve véro, in daj ji po svoji volji mir in edinost, kateri shivísh in kraljujesh, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Gospod Jesuf Kristuf, Sin shiviga Bogá, kateri si po Ozhétovi volji, s svetim Duham vred, svet s svojo smertjo v shivljenje obúdil: refhi me s tem svojim presvetim teléfam, in svojo presveto ker-

(Mir.)

vjó, od vsih mojih gréhov, in od vsih slégov. Daj, de se vselej tvojih sapoved dershim, in ne dopusti, de bi se kedaj lozhil od tebe. Kteri shivish in kraljujesh s ravno tem Bogam Ozhétam in svetim Duham, Bog, od vékomaj do vékamaj. Amen.

Ó Gospod Jesuf Kristuf! vshitik tvojiga teléfa, kteriga se jes predersnem nevredni zhlovek prejeti, ne bodi mi v sodbo in pogúbo, ampak bo naj mi po tvoji dobroti bramba in sdravje dushe in teléfa. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svetiga Duha, Bog, od vékomaj do vékamaj. Amen.

Sadnjo molitev molijo le tisti, kateri so per obhajilu per ti mashi.

Mashnik poklekne pred sveto hostjo, vstane, in rezhe jo v roke jemljozh:

Krúh nebéfški bom prejel, in klizal v Gospodovo ime.

Mashnik se trikrat terka na perfi, in rezhe trikrat:

Gospod nisim vréden, de gresh pod mojo streho, pa rezi le s besedo, in moja dusha bo osdravljena.

Potlej stori krish zhes-se s sveto hostjo, in rezhe:

Teló Gospoda nashiga Jesufa Kri-

štufa pervari mojo duſho ſa vezhno shivljenje. Amen.

Teló Gofpodovo ſavshivſhi, poklékne, vſtane, in kelih prime, rekózh :

Kaj bom povernil Gofpodu ſa vſe, kar mi je dal? ſvelizhavni kelih bom vsel, in klizal v Gofpodovo imé. Klizal bom vanj, njegovo hvalo osnanujozh, in v ſavetji bom pred ſvojimi ſovrashniki.

Maſhnik vsame kelih v deſno rokó in ſtori zheſ-fe krish ſ njim, rekózh :

Krí Gofpoda naſhiga Jeſufa Kriftuſa pervari mojo duſho ſa vezhno shivljenje. Amen.

Maſhnik ſavshije ſveto krí, poklekne, vſtane, in jih obhaja, zhe jih je kaj. Potlej podá v kelih pa nekoliko vina, in pije, med tim ſa-fe, in ſa vſe obhajene takó móli :

Kar ſmo ſ uſtmi prejeli, o Gofpod, naj nam bo ſ zhiſtim ſerzam ſavshito, in ta zhafni dar bodi nam vézhno ſdravilo.

Potlej vsame nekoliko vina in vode v kelih, in pije rekózh :

Tvoje teló, o Gofpod, ki ſim ga ſavshil, in krí tvoja, ktero ſim pil, naj ſe ſ mojim ſerzam ſklene, in daj, de ne bo nizh pregreſhniga madesha v meni, ker

sim f zhiſtimi in ſvetimi ſkrivnoſtni pokrepzhán. Kteri ſhivíſh in kraljuješh od vékomaj do vékomaj. Amen.

Mafhnik ſtopi na deſno ſtran, in bere beſede, kterim ſe pravi „Obhajilo“, poſtavim té le:

Gotovo vam povém, kar koli bote v molitvi proſili, perjeli bote, zhe bote vérovali.

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

Molimo.

Reſhi naſ, o Bog, f ſvojimi darovi, ki ſmo jih prejéli, od poſvetnih ſheljá: in ne jenjaj naſ ponovljati f timi nebéſhkimi vſhitki. Po Goſpodu naſhim Jeſuſu Kriſtuſu, Šinu tvojim, kteri f teboj ſhiví i. t. d.

Šl. Amen.

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

M. Idite, minila je maſha.

Šl. Hvala Bogu.

Mafhnik na fredí perklonjen móli:

Naj ti, o ſveta Trojiza! opravilo moje flushbe dopade, in daj, de bo daritev, ki ſim jo nevredni zhlovek pred

ozhmí tvojiga velizhaftva daril, tebi prijetna, sa-me pa, in sa vse, ki sim jo sanje opravil, spravna is milosti tvoje. Po Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Mafhnik kufhne altar, se oberne proti ljudem in jih blagoflovi, rekozh :

Blagoflovi val vfigamogozhni Bog
 † Ozhe, in † Šin, in † fveti Duh.
 Šl. Amen.

Mafhnik stopi na levo stran, in rezhe :

M. Bog s vami.

Šl. In f tvojim duham.

M. Sazhetik fvetiga evangélija po spifku f. Janesa. (I. 1 — 14.)

Šl. Šlava tebi, o Gospod!

M. V sazhetku je bila Beféda, in Beféda je bila per Bogu, in Bog je bila Beféda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres nje ni nizh storjeno, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v temi fveti, in tema je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, ki mu je Janes bilo ime. Ta je prishel v sprizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vfi verovali

po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhí. Bila je prava luzh, ki rasfvetli vfaziga zhloveka, kateri pride na fvet. Na fvetu je bil, in fvet je po njem ftorjen, in fvet ga ni posnal. V svojo laftino je prifhel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pak jih ga je sprejelo, jim je oblašt dal boshjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v njegovo imé: kateri niso is ker-ví, ne is volje meša, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In Beféda (tukaj se s desnim kolenam poklekne) je mešo postala in je med nami prebivala (in smo vidili njeno zhašt kakor zhašt edinorojeniga od Ozhéta) polna milosti in refnize.

Sz. Bogu hvala.

Druga mafha

v

poseben spominj Jesufoviga ter-
pljenja.

V spominj fvojiga terpljenja in fvoje smerti je Jefuf fвето vezherjo (mafho) poftavil; is tega namena hozhem tudi f posebno poboshnostjo per fveti mafhi biti.

Jefuf na oljfski gori.

(Molitev pod fhtablami in Kirie.)

Š fvojimi uzhénzi gréfh, o Jefuf, vun v vert Gezemani, fe tam nad nafhi-mi gréhi — in tudi nad mojimi gréhi — isjokat, in k fvoji smerti perpravít.

Tudi jes fi upam — oh! nifim vrédén savoljo fvojih mnogih gréhov, pa vender fi upam — sa Teboj iti, fe sa Teboj na fvoje kolena vrézhi, in fe tudi jokati in sdihovati, — — jokati fe nad usroki Tvojih fols, namrezh nad fabo in nad fvojimi gréhi.

O jes sposnam pred Teboj, o moj Gospod in Odrešhenik! sposnam pred Marijo, Tvojo deviško materjo, pred vsimi Tvojimi svetniki, ja pred vsimi, ki so v tej boshji hiši prizhejozhi, de sim velik grešnik, — de sim narvezhi grešnik.

Napuh in flepota sta me došlej od Tebe odvrazhala. Nikoli nisim svojih gréhov prav sposnal; sa boljshiga sim se imel kot sim, ko nisim nizh drusiga, kot ubog grešnik. Pa moje upanje je v Tebe postavljeno, na oljski gori sdihajozhi Odrešhenik! Pa vender še ne obupam. Šolse tozhish in sdihujesh, de jes po Tebi v pravo veselje, v pravo tolashbo pridem.

Poln priproštega saupanja povsdignem tedaj svoje roke k Tebi, in klizhem: Gospod, usmíli se!

Kriste, usmíli se!

Gospod, usmíli se!

Daj, de se Tvoje kervave folse in Tvoj pót nad mojo ubogo dušo ne sgubi!

Ne daš jih ne de bi se sgubile. To upanje poterdi v meni molitev zerkve, katero ravno sdaj masnik per altarji moli. To upanje poterdi v meni beséda svetih aposteljnóv, in osnánóvanje evangelija, is kteriga tudi sdaj mas-

nik bere. Verujem, o Gospod! v Tvojo sveto besédo, o Tvoje tolashbe polne beséde. Verujem, kar katolifhka zerkev terdi, kakor svojimu svestimu sinu verovati veli. Ohrani me v tej pravi véri, ohrani to pravo véro v meni in poterdi, pomnoshi in oshivi jo bolj in bolj v meni, Ti si moja luzh, bres Tebe shivim v sgolj tamoti. Ti si moja ljubésin, bres Tebe bilo prasno in pufto moje ferze! Ti si moje shivljenje, bres Tebe bi bil, desiravno na telefu shiv, mertev. Ti si moje vse — Ti fam, o moj Gospod! moj Bog! moj Svelizhar in Odrefhenik! V fredí svoje revfhine sim po tem takim bogat; v fredí svoje nesmoshnofti sim po takim krepek; v fredí svoje uboshnofti sim po takim frezhen, in desiravno sim gresfhnik, vender ne bres zene pred Tabo, o Bog, imam velike gnade.

Hvala Ti bodi tedaj, in zhesfhenje in flava in sahvala, Ti nesapopadljiva in nefkonzhna ljubésin, Ti presveto ferze mojiga Odrefhenika!

Pot na Golgata.

(Darovanje in predglasje.)

Kusfhljej nesvestiga uzhenza je Tebe, o Jesuf! Tvojim sovrasfhnikam isdal. Sve-

saniga Te peljejo k Anasu, k Kajfashu, k Pilatu, k Herodeshu. Šovraštvo fvetá Te je v smert na krishi obfodilo, in Tvoja ljubésin je fklenila, velik dar refhenja dopernefti. Oh, boshji Odréfhenik! pod krishem omagujefh! Na Golgato grefh! — Nedolshno Jagnje boshje gre v mefnizo. Pravi Isak, fvoobodni edinnorejni Šin Ozhétov, ki ima na altarji krisha umréti, nefe léf kletve fam na fvojih plézhih. Umréti hozhe, On fvoobodni Šin, de mi, fushniki greha, po njegovi smerti greha refheni, in otrozi ravno tiftiga Ozheta poftanemo. — O kakofhna pot, in k kakofhnimu altarju! Kakofhno perpravljanje, in h kakofhni daritvi!

Tudi mafhnik fe perpravlja tam per altarji k véliki daritvi, ktero sdaj Ti, Gospod Jefuf Kriftuf! v podobah kruha in vina po nekervavim, v fpominj fvoje vezhno veljavne kervave daritve, po mafhnikovih rokah fvojimu nebefhkimu Ozhétu darovati hozhefh.

Shegnaj tedaj po njem kruh in vino, ki fe ima sdaj darovati, Ti vezhni Melkisedek! Prejmi ta dar, o nebéfški Ozhe, s miloftjo in ufmiljenjem! Prejmi ta dar

sa naše gréhe — sa gréhe zéliga fvetá! Savoljo te boshje daritve bodi meni in vſim ljudem miloſtiv in uſmiljen!

K tem darovam pa, ktere Tebi, o Ozhe nebefhki! maſhnik tam v iménu Tvojiga boshjiga Šina daruje, perloſhim tudi ſvoje ferze, — perloſhim potrebe, terpljenje in folſe vſih ljudi, in tudi martre uboſih duſh v vizah. To vſe naj je Tebi darovano in poſvezhenó. Prevſemi tudi to, preljubi Ozhe nebefhki! v iménu in ſavoljo ſafluſhenja kervave ſmerti ſvojiga edinorojeniga Šina. On je, ki v ſebi vſe Tebi daruje. Oh, vſemi naš ſavoljo njegoviga ſafluſhenja!

V ſame naš! Vefelite ſe, nebefa, raduj ſe Ti ſemlja, v ſame naš! Po Tvojih uſtih, o Jeſuf, ſamih je vſim ſpokornim greſhnikam ta tolaſhljiva obljuba dana bila. Povſdignite ſe tedaj, vſe zhloveſhke ferza! Povſdigni ſe, ferze moje! Predersni ſe, ſe k verſtam angeljev povſdigniti in s njimi prepevati:

Švet, fvet fvet je Goſpod! Bog goſpoſtev! Nebefa in ſemlja ſo polne njegoviga velizhaſtva! Zhaſt Bogu na viſhavah! Hvaljen bodi, ki pride v iménu Goſpodo-

vim! Glej! na altar pride, svojo veliko daritev obhajaj!

Vélíka daritev.

(Pred in po povsdigovanji.)

Bodi tiho moja dusha, in posvezhuj sveti boshji zhas!

Is globozhine prahú povsdignem svoje roke k Tebi, o dobrotljivi Ozhe! in prosim gorezhe, vsemi milostivo ta sveti, Tebi she posvezheni dar, — ta dar, kateri bo Tebi sa blagor vesoljne katoliške zerkve, sa njeniga poglavarja, nashiga papesha I., sa nashiga fhkofa I., sa nashiga zesarja I., sa vse duhovne in deshelske gosposke, sa potrebe vsih ljudi, posebno pa sa I. I. po maschnikovih rokah, po oblasti in v iménu Tvojiga Šina Jesufa Kristufa ravno sdaj darovan.

Špomni se proshinj, in potreb vsih svojih shivih flushabnikov in flushabniz! Špomni se nashih flabost, in de vsi Tvoje pomozhi, Tvoje tolashbe tako slo potrebujemo. Šamo v mozhi in v saflushenji smerti Tvojiga edinorojeniga Šina na krishi je vse nashé upanje, nasha sveštoft.

Osri se milostivo na proshnjo svojih svetnikov in isvoljenzov, usmi-

ljeni Ozhe! — Pridite tedaj, svelizhani duhovi nebéfki! pridite ta sveti zhaš tudi obhajaj! Popadajte tudi vi pred Gospodov altar na kolena — in profite sa odreshenje grefhnih ljudi — — in molite!

O presveti, svelizhavni zhaš!

(Maschnik sveto hostjo povsdigne.)

Molim Te, Gospod Jefus Kristus, ki si v podobi kruha refnizhno prizhejosh!

(Maschnik kélih povsdigne.)

Molim Te, Gospod Jefus Kristus, ki si v podobi vina refnizhno prizhejosh!

Daritev je konzhana; — konzhana sa vse ljudi — sa vse grefhnike — tudi sa mene, nar revnejshiga, nar vezhiga grefhnika!

Jesus víš na krishi. Švojo poslednjo besédo je sgovoril. Njegova štran je prebodena, in v nji mi je vezhni vir shivljenja odpert. Pregrinjalo pred Nar svejtejšhim se je pretergalo; in tukaj klezhim, in jokam, ter molim. Ti, o Ozhe, si spravljén, zhe se le jes spreobernem, in si s všo refnizhnostjo se poboljšhati persadévam. O to hozhem, — hozhem — kar le po Jesusu hoteti samorem.

Ufmili se, ufmiljeni Gospod, mene in vsih ljudi! Daj de ne bo nad nami vfi-

mi Tvoja kri sgubljena. Pa tistih, ki so se s snamnjem vére is posemeljskiga shivljenja še lozhili, ki pa sdaj še terpé v kraji ozhifhevanja, tudi téh se spomni milostivo, o Ozhe! Daj, de tudi na-nje kaj refhivne kervi f krisha Tvojiga edinorojeniga Šina kane v njih spravo; tudi nje naj fad te nekervave daritve potolashi in poshivi.

Prefveti dar, verujem v Tebe; — upam v Tebe; ljubim Te; — molim Te!

Sveta vezhérja.

(Ozhe nafh. Obhajilo. Šklep.)

Od kodar si Ti, o Jesuf! tvojo pot v refhivno smert nastopil, in kjer sim tudi jes ubogi gréfhnik svoje sveto premishljevanje sazhel: tje se verne sdaj v fklepu sopet moje serze nasaj, — k poslednji vezhérji namrezh, k temu vezhnimu nekervavimu spominju Tvoje refhivne smerti in Tvoje ljubésni.

O Jesuf! moje po Tebi hrepenezhe serze Te ne najde vezh kervaviga na Golgati, ampak tukaj na altarji v podobah kruha in vina, tukaj na Tvoji sveti misi Te najdem, — Te najdem zlo perpravljeniga, se nar tesnejshi s mano sdrushiti,

kakor kruh shivljenja, ki je prifhel is
nebes, kakor kruh moje dushe, ja, kakor
shivljenje in mozh moje dushe.

Oh, Tvoji ljubésni, o Jesuf! fhe ni
bilo dovolj, sa moje gréhe na krishi u-
mreti, in se sa-me Svojimu Ozhetu da-
rovati. Ti nozhesh samo dar sa mene
biti, ampak moje shivljenje. V moje
ferze hozhesh priti in zlo v njim pre-
bivati.

O jes ubogi — ubogi gréfhnik: tako
sim to neisrekljivo gnado saflushil!!
— O nikoli je nisim. Na moje saflushe-
nje ne moresh gledati, o Gospod! ker
nimam nikakorfhniga. Drusiga nimam,
kot svoje grehe in svojo nesmoshnost. O
Gospod! nisim vreden, de grefh pod mojo
frehno, ampak rezi le s besedo, in moja
dusha bo osdravljena.

O Gospod! nisim vreden i. t. d.

O Gospod! nisim vreden i. t. d.

Pa Ti ne gledash na mojo nevred-
nost, preusmiljeni Odreshnik! ampak samo
na mojo potrebnost in na obilnost
Svoje ljubésni. Ti sam hozhesh moje
shivljenje biti, ker bi bres Tebe v smerti
prebival.

Pridi Ti tedaj, moj Jesuf! pridi flad-

ko shivljenje moje dushe! pridi. Ti hrepenjenje mojiga serza in mojiga shivljenja shivljenje. Posédi prebivaliske, v katerim je poprej gréh kraljeval. Desiravno je revno in flabo, pa Tvoja gnada ga samore olépfhati.

Današ fizer nisim tako frezhen, de bišmel k Tvoji misi sam perstopiti, in Tvoje presveto refhnje telo na svoj jesik vseti, pa pervoli mi vender, o Jusu! faj v duhu Te savshiti in f Tabo sediniti se. Daj faj Švoj neviden shegen gnade v moje serze; in poshegnaj me, o Gospod, shegnaj, shegnaj me!

Tvoj mafhnik me je poshegnal; in po njem Ti fama, presveta Trojiza — Bog Ozhe, Bog Šin, Bog sveti Duh! Amen.

Bodi sahvaljen sa ta shegen in sa vse gnade te svete mafhne daritve, per kteri sim bil po Tvoji usmiljenosti, nebebfhki Ozhe! sdaj prizhejosh. Naj grem uterjen v dobrim sopet is Tvoje hishe, in naj se veselim Tebe in Tvoje gnade in Tvoje tolashbe. Posebno naj je spominj britkiga terpljenja in smerti Tvojiga edinorojeniga Šina Jusu Kristusa vedno v moje serze globoko vtisnjen, de se nje-

ga moje upanje vedno terdno dershi. To
 Te prosim, o Ozhe ufmiljenja! v iménu
 in savoljo saflushenja Tvojiga edinoro-
 jeniga Šina Jesufa Kriftufa, kateri f Tabo
 in fvetim Duham i. t. d. Amen.

Tretja sveta mafha

po

poglavitnih potrebah nashih ferz.

Nikoli naj ne bom per sveti mafhi, de bi poboshnifhi in vezhi prijatel zhednosti ne postal. Daj mi v to Svojo pomozh, Gospod Jesus Kristus!

Molitev sa sposnanje gréhov.

(Od sazhétka mafhe do vére.)

Dostikrat sim she klezhal tam pred altarjem, kjer se ravno sdaj Tvoja nekervaya daritev, Gospod Jesus Kristus, sopet obhaja. Vem, de je ta altar Tvoja duhovna Golgata, o Jesus, kjer si refnizhno prizhejozh, desiravno te ne vidimo. Pa oh, nikoli nisim bil vréden, in she sdaj nisim, o moj Svelizhar! tako bliso Tebe biti, ker sim she védno tako gréfhén, tako nezhist, tako omadeshvan.

Pa pusti me vender, preljubi Svelizhar! zhe ravno nisim vreden, — pusti me

vender pred Tvojim altarjem klezhati. Oh, sakaj sim fhe védno ftari — nepoboljšhani gréfhnik?

Šposnam, o Gospod! de sim sam tega kriv. — Pervizh, ker svojih gréhov fhe smiraj prav nespnam. Šlep sim fhe smeraj, savesane fo moje ozhi, in fhtečila svojih gréhov, ki mojo dušho omadeshujejo, fhe ne spsom. — Drugizh, ker sim fhe (prenapuhnjen), de bi hotel sposnati, kako greschen sim, in kako sim dosdaj, sgubljeni ovzi enak, okrog taval. O ufmili se me, o Gospod! — Ti, edina, prava luzh, ki je na fvet prifhla, tamoto rasfvetlit, se me ufmili! Rasfvetli enkrat popolnama tamoto mojiga ferza. Daj mi enkrat viditi bresno spazhenosti, ki je v meni. Štori me tudi is ferza ponishniga, de bom tudi svojo veliko greschnost sposnati hotel.

Oh, moj Gospod in moj Bog! Dostikrat si me she fizer povabil, de naj Tebe v ponishnosti posnémam; in pridigovanje Tvojiga fvetiga evangélia, in beséda Tvoje zerkve nimate drusiga namena kakor tamoto moje dušhe rasfvetliti. In vender sim enomer tako flep, ter sebe in svoje gréhe tako malo spsom!!

O Gospod usmiljenja! daj enkrat, de se mi Tvoj evangeli ne bo sastonj osnoval! Dodeli, de se, kar maslnik tam na altarji bere, — Tvoja boshja beseda namrezi — rasvetljujozha in shegnujozha tudi v moje serze vſadi, de se samorem kedaj sam pred Tvojimi ozhi to misliti, — kar sim ref — narvezhiga vſih greſhnikov!

Molitev grévenge in darovanja Bogu.

(Darovanje in povsdigovanje.)

Švetlí se v moji duſhi, o Gospod! Bolj in bolj ſposnavam ſvojo veliko — veliko greſhno revſhino. In kolikor bolj jo ſ Tvojo gnado ſposnavam, toliko bolj tudi ſvoje gréhe obſhaljujem.

O Ozhe, Ozhe nebéſhki! odpuſti mi moje gréhe. Jes ne morem njih dolga sbrifati; odpuſti mi jih. Poglej na dar, ki Ti ga je Tvoj edinorojeni Sin Jeſuf Kriſtus na krishi ſ Švojo laſtno kervjo ſa zeliga ſvetá gréhe daroval, in ki ſe sdaj tam na altarji v podobah kruha in vina po nekervavo ponavlja; in bodi mi ſavoljo tega in vſim ljudém in vſim Švojim otrokam miloſtiv in uſmiljen.

Pa Ti ne terjafh ſamo grevinge od

mene, ufmiljeni **Ozhe!** tudi od mene hozhefh dar, in de bi **Ti** ta dar dopadel, hozhefh, de ga s daram **Tvojiga** edino-rojeniga **Šina** sdrushim. Dar mojiga ferza hozhefh tudi, o **Bog!** dar mojiga shivljenja hozhefh imeti.

Darujem **Ti** tedaj, preljubi **Bog!** svoje zelo shivljenje. Tebi famimu bodi popolnoma posvezheni. Vse, kar mislim, kar govorim, kar délam, se sgodi is ljubesni do **Tebe**. **Tvoja** zhaft in **Tvoja** hvala bodi edino vodilo vsiga djanja in nehanja. **O** **Jesuf!** sdrushi ta moj dar f svojim lastnim, famo veljavnim in famo **Ozhétu** prijetnim in dopadljivim daram. **Ozhifti** poprej ta moj dar vsiga, kar je greslniga na njem, in vsiga, kar **Ozhétu** in svetimu **Duhu** ne dopade. **Operi** ga poprej f **Švojo** lastno drago kervjo. In potem me vsemi k **Šebi** na **Švoj** krish, ali pa me pufti faj sa **Tvojim** krishem hoditi in **Tebe** nasledovati. Pufti me po potu spokorno in v vednim persadevanji po poboljšhanji hoditi, kteriga si mi f svojo sveto besédo pokasal. In savoljo **Tebe**, o **Jesuf!** bo **Ozhe** mene in moj dar milostivo sprejél; on bo meni v **Tebi** in po **Tebi**, o **Šin** boshji! **Švojo** milost in **Švoje**

ufmiljenje naklonil; on me bo sopet fvojiga otroka imenoval.

O sa-me krishani Svelizhar!
jes Tebe molim na deblu fvetiga krisha.

O sa-me krishani Svelizhar!
i. t. d.

O sa-me krishani Svelizhar!
i. t. d.

Ne daj, de bi se Tvoje terpljenje in Tvoja smert nad mojo duſho sgubila! Puſti tudi mene f Tabo umréti — fvojim gréham odmréti — in potem v Tvoji miloſti novo shivljenje sazheti; ne vezh shivljenje greha bodi v meni, ampak shivljenje zhednoſti. Pa tako samorem to gnado dofézhi, dokler niſim enkrat veſ f Tabo, o moj Jeſuf ſedinjen!

Molitev hrepenjenja po popolnim ſedinjenji s Jeſufam.

(Pater noſter (ozhe naſh.) Obhajilo. Œklep.)

Veſ moram v gorézhi ljubésni f Tabo ſdrúſhen biti, o Jeſuf! zhe hozhem v Tvoji gnadi biti, in de boſh Ti moje shivljenje.

Oh, odvſemi me tedaj meni, o Jeſuf! in daruj me Tebi vſiga in nerasde-

ljeniga v poséstvo. Odtergaj she moje ferze od vfiga, kar **Ti** nisi, in sdrushi me f **Teboj**. Ne ena korenina kakiga hudobniga nagnjenja, ne ena vdanost posvetnim stvarém, ne ena shelja po minljivostih semlje naj ne poganja vezh v mojim ferzu. Moje ferze bodi **Tvoj** tempelj, o **Jesuf!** Bodi misa, per kateri lepe zhédnosti zvetó, ki se le tam najdejo, kjer je dufha f **Tabo**, o **Jesuf!** vfa in popolnoma sdrushena.

Oh, moj **Jesuf!** daj, de sim prav poboshen in pravi prijatel zhédnosti: ker le tako pokashem, de si **Ti** v meni in jes v **Tebi**; in de tako popolnoma f **Tabo** sdrushen shivim. Kakor se mladika vinfke terte ovija, tako naj se jes **Tebe** terdno dershim, o moj **Gospod** in moj **Bog!** tako naj imam od **Tebe** shivesh in shivljenje; tako naj po **Tebi** obilni sad zhédnosti obrodim.

Daj mi stanovitno ponishnost, o presveti sgled ponishnosti! ker bres ponishnosti ni zhédnosti. — Daj mi stanovitno vero in priprosto saupanje v **Tvoje** modre fklepe, o sazhetik vse luzhi in vfiga sposnanja! ker bres **Tebe** vedno v pomotah in v dvomnosti tavam. — Daj

mi fladko fveftoft, o Bog ljubesni! Ti vſo ljubesin dajeſh in ſi ljubesin ſam! ſakaj bres Tebe oterpne moje ferze in mirú ni v meni. — Daj mi zhednoſt pohlévnoſti, poterpeſhljivoſti, uſmiljenja in uſmiljenosti, o Ti pravi vézhni Šamarijan! ſakaj bres Tebe ni drugiga v meni, kot jeſa in prepér, in veſelje dobrih dél mi je nesnano. — Daj mi, pa ſaj Ti, o Narmodrejſhi! ſam narbolje véſh! daj mi, kar Tvoja modroſt potrebno ſpoſná, de Tvoj ſveſt uzhenez poſtati in kakor Tvoj ſveſt uzhenez Tebe naſledovati ſamore.

Tebe moram naſledovati, ker je to mojiga ſhivljenja namen. In Tebe bi tudi rad naſledoval, ker je to moja edina ſhelja. Oh, kjé pa naj bi bil ſizer rad, kakor per Tebi? Kjé bil naſhel ſizer ſhe veſelje, kjé ſhe tolaſhbo, kjé ſhe pokoj? O, nikjér, kot per Tebi, o Jeſuf! Šamo ſ Tabo, o Jeſuf! hozhem ſhivéti. Tvoja volja bodi tudi moja. O, puſti me ſ Tabo ſhivéti — ſhe pred ſmertjo tukaj na ſemlji — in po ſmerti tam, kjér ni nobene ſmerti vezh, in nobeniga bojevanja, nobene ſkuſhnjave, ampak ſgolj ſvelizhanje v Tebi. Amen.

Zheterta fvetá mafha

v

posebno sbujenje ljubesni do Boga.

(Is pisem rajnziga *Janesa Tavlerja.*)

Pred mafho.

Gospod **Jesuf Kristuf**, v katerim prebiva vsa obilnost boshja! prosim **Te**, de v meni f **Svojo** smertjo vse moje gréhe sbrishefh in me reshífh vsíh mojích pregréh in slabost; prosim **Te**, ftori me mozhniga, de se v bran postavim vsím sovražnikam svoje dúshe, in premagam hudizha, fvet in meso; prosim, ftori me krepkiga, poterpeshljiviga in ferzhniga, de vse prestanem, kar mi dásh terpéti, in kar si she poprej previdil in terpel v **Svojim** boshjim ferzu; ftori me térdniga, fpolnovati in dokonzhati s voljo, s besedami in s djanjem povsod in vselej vse dobre in lepe djanja, ki so **Tebi**, o **Bog!** v **Tvojo** zhaft.

Prosim **Te** tudi, vdihni v mene, ki
(*Mir.*)

sim ud Tvojiga teléfa, svojo modrost in svojo blagost! ker si Ti luzh, Beféda, Šin podoba Ozhetova.

Kot luzh rasvetli mojo dusho, de se v luzhi Tvoje refnize sam sposnam in fkrivne pota najdem, po katerih gre dusha k Tebi, in Ti k dushi pridešh, krivih potov pa, ki od Tebe odpeljujejo, se varuje; dalje, de sposnam tudi spolnovanje vsih zhednost, ktere Ti, o Bog, v dushi ljubish, Tvoj prihod in Tvoj odhod v dushi, in fkrivni pogovor, kteriga Ti, o Bog, prijetno dашh dushi vediti; sadnjizh, de tudi v téj luzhi sposnam Tvoje zhuda in dobrote, ktere she v tem shivljenji delish, in potem darove, ktere nam dajesh v vezhnim shivljenji, in de me sa vse to ferzhno hvaléshniga najdesh.

Ker si Ti Beféda Ozhetova, Te prosim, de se moji dushi rasodenesh, se s njo pogovarjash in mi v takim pogovoru fladkost svoje drushine okusiti dашh; prosim tudi ponishno, de mi v svoji fladki drushbi moje notranje ushesa odpresh, de flishim in umém Tvoj nebeshki pogovor, Tvoje sapovedovanje, Tvoje fvetovanje, Tvoje opominjevanje, Tvoje pergovorjanje; in de se tudi uzhim, kako se Ti

vredno sahvaliti, kako dopadljivo f Tabo govoriti in se Ti popolnoma vdati. Oh, vezhna Befeda! Kako fladko in prijétno je Tvoje prijasno pogovorjanje! kako poduzhljivi in rasfvetljivi Tvoji pogovori s mojo dufho!

Ker si Ti Šin Ozhetov, Te prosim, oftani tudi tako tefno s mano fkle-njen, de si v dnu moje dufhe fvoje jafli svólish. Naj pozhiva in oftane Tvoje bitstvo v moji dufhi, de nisim vezh sam, de ne shivim, ne govorim, ne délam v febi in is febe, ampak de Ti v meni prebivafh, v meni shivífh, v meni mi-flífh, in v meni se sam febe ljubífh po svoji presveti volji, in de bom vselej zhíft in popolnoma v Tebi spreobernjen v novo shivljenje. O Šin boshji, pre-naredi tudi mene ubosiga gréfhnika so-pet v otroka svojiga nebéfhkiga Ozhéta!

Ker si sadnjizh podoba Ozhétova, sateri v meni vse podobe ftvarjenih rezhi, in vtífní v mene svojo podobo. Mojo dufho olepfhaj f svojo boshjo lepoto, in daj ji modroft in vse zhednosti ozhífhene dufhe, kakor tudi vse svelizhanje in vse, kar bi rad v moji dufhi nafhel, ja she-lim s veliko fvestoftjo, de me hozhefh s

ljubesnivim ufmiljenjem pogledati in de se hozhefh v meni Šamiga sebe ljubiti. Ti v meni, in jes v Tebi!

O Gospod! vdihni meni in podéli mi gnade fvetiga Duha, de On popravi in v dobro oberne vse, kar se je kedaj v meni nefvetiga sgodilo, ali bi se fhe sgoditi utegnilo; in de mi da, vse ftoriti po njegovi nar boljshi volji. Dodéli tudi, de fveti Duh is mene isshene vse mefeno posheljenje in veselje, in v mene vlije fvoje duhovno veselje, de se poshivim s njegovo fladkostjo in radoftjo, tako de po tém vfh rezhi posabim, in v njem famim pozhivam. On naj v meni pogafi vfo mefeno ljubesin, in vname naj me s boshjo ljubesnijo. Lozhi naj me sadnjizh od vfh rezhi, in sdrushi me famo f Tabo, mojim Bogam, tako fladko, tefnó in popolnama, kakor je ftvári mogozhe. Amen.

Ko mafhnik pod fhtablami moli.

(Ponishin sdihlje f pokorniga ferzá.)

Shalofna fi, moja dufha, in polna ftrahu in bojezhnosti fi; oh pridi pred altar fprave, kteriga je Jeshuf na krishi postavil; ftopi s Jeshufam k Ozhétu, klizhi ga saupljivo; On te flifhi. Klizhi:

O ufmiljeni, sveti **Bog!** ufmili se me. **Odpri** mi svoje ferze, v katerim sgolj ufmiljenje prebiva. Islij svojo ufmiljenost na me, de me vfiga preshine, me povsod frêzha in se na semlji in v nebélih vezhno rasodeva. **Prosim Te**, poglej milostljivo na mene in ufmili se me. **Poglej** me s ozhmí svojiga ufmiljenja, kakor si pogledal sgubljeno ovzhizo v pufhavi, tudi jes sim safhel; oh, ishi me! — **Poglej** me, kakor si sgubljeniga sina pogledal, ko je rékel: „Nisim vreden, de se tvojiga sina imenujem, imej me le sa eniga svojih flushabnikov“; — **Jes**, jes sim gréfhni zolnar, jes sgubljeni, obóshani, Tebe sapuštivshi sin; pa sdaj sim sopet tukaj, in smem s saupanjem rezhi: **Ti** si moj **Bog**, moj **Gospod** in moj **Ozhe!** **Osri** se tedaj na mene ko dobrotljivi **Bog**, milostivi **Gospod** in ljubesni polni **Ozhe**, in odpušti mi popolnama vse moje grehe! **Tebi** se spodobí, de nam po svoji velikosti velike darove delish. **Daruješ** se nam sam per sveti mashi, urno pertezhem tedaj k **Tvojimu** altarju, in **prosim**: **Vsemi** me milostivo, in daj se mi tudi **Ti** v gorezhi ljubesni objéti! **Amen.**

Per Kirie elejson.

(Dufha sheli f Kristusovo kervjo vsih gréhov vmita, ozhihena in s Bogam sdrushena biti.)

Gospod **Jesuf Kristuf!** srozhim se v ogenj Tvoje boshje ljubesni, f katero svojiga **Ozhéta** ljubish, is kteriga kakor blaga roka vékomaj is-hajash. — Prosim Te, ki si bil od vékomaj v **Ozhétu** in v njim oftanesh, in kteriga opravilo je, smotene dufhe sopet k Bogu, njih sazhetniku, nasaj perpeljati, pelji tudi mene nasaj, ki sim savoljo svojih gréhov in slabost she tako dolgo in daljezh od Boga shiviga študenca safhel. Napelji me sopet na pravo pot shivljenja in pelji me na fkrivno, gotovo, fveti pot, ki gotovo perpelje k pervimu sazhetniku in poslednjimu konzu, tedaj, de so vse moje misli, pozhutki, volja, menitve, shelje, besede, djanja, hoja in vse, kar storim, vselej popolnoma v Tebi in k Tebi naravnane, enake študenzu, ki se is vira istaka in vliva, de bres samude k vrednimu otrofhtvu boshjimu pridem, v katero sim od vékomaj isvoljen.

Gospod **Jesuf Kristuf!** kteri se s vezhno, svesto ljubesnijo tudi sdaj sa

mene in sa vse ljudi, shive in mertve, Ozhétu darujesh, prosim Te, potegni me k febi na krish; povéshi me f svojimi vesmi, perbi me s sheblji, kronaj me f svojo krono, polij in oshivi me f svojo refhnjo kervjó, objemi in odeni me f svojimi ljubimi ranami, in tako me daruj svojimu nebéfhkimu Ozhétu.

Gospod Jesus Kristus! prosim Te is dna svojiga ferza, pokashi svojimu Ozhétu svojo zhlovefhko naturo, ktero (tode bres gréhov) po svojim vzhlovezhenji enako s mano imash, de se vdeléshim blagosti ali shlahtnosti, ktera se v Tebi svetí. Prosi ga v svojimu iménu, de vse moje dufhne in telefne mozhi odpre, de njegovo ozhetovsko odpuštenje in ljubésin sadobim in pokusim predrago kri, ktera je bila od Tebe, Gospod Jesus! v vezhno svelizhanje ljudi prelita.

Gospod Jesus Kristus! Prosim Te, de svojo vezhno podobo, po kateri sim vstvarjen, v mene vtisnesh, me v nji ponovish, in jo v meni spolnish, tako de bo moja dufha vselej svetlo zhísto serkalo (shpegel), v katerim se Tvoja podoba Ozhétu lepo in prijetno nasproti svetí.

Naj mi tudi, o Gospod! Tvoje rane in martre vedno pred ozhmí stojé, de

sim Ti tudi po unanjim po mogožhoſti podoben. Podoba ſvojiga unajniga djanja in ſvojih opravil vtifni tudi mojimu djanju in ravnanju, de ſe is vſih mojih dél Tvoja podoba ſveti in de ſe tudi v drusih ljudeh Tvoja podoba po meni vtifuje, in tako moje ſhiviljenje vedno ſahvalna in hvalna daritev v oblizhji Tvojiga velizhanſtva oſtane.

Šanktuſ.

(Ljubijozha duſha ſe vda Bogu in hrepeni, v ljubesni bolj in bolj vterjena biti.)

Gospod Jeſuf Kriſtuſ! moje ſerze je vſelej tako v Tebe vtopljeno, de bi, ako bi toliko ſvetov bilo, kolikor je ſtvari, in bi vſe meni flushiti hotle, in zhe bi ſe vſe veſelje in ſladkoſti teh neſhtétih ſvetov v moje ſerze ſtékale, vender ſavoljo Tebe vſe ſavergel in is ſvojiga ſerza pahnil. Tudi hozhem ſvoje ſerze minljivih rezhí, kar jih je ſhe v njem, ſprasniti, in ga Tebi vſelej po Tvoji volji darovati. Vſe ſtvari hozhem klizati in opominjati, Tebi flushiti, ſvoje glaſove in jeſike v Tvojo hvalo povſdigovati: Svet, ſvet, ſvet ſi Ti, o Gospod Bog Šabaot! Polno je nebó in ſemlja Tvojiga velizha-

stva! Zhaſt tebi na viſokim! Zhe-
ſhen bodi, kateri pride v Goſpodo-
vim iménu! Zhaſt tebi na viſha-
vah!

Goſpod Jeſuf Kriſtuf! darujem ſe is
ljubesni do Tebe vſakimu trudu, delu, sa-
tajevanju, matri in ſmerti, vſimu
kar le ljudjé terpéti ſamorejo. Darujem
ſe po Tebi is ljubesni, zhe bi bilo mo-
gozhe, vſe dobre dela ſtoriti, ktere ſo vſi
ljudjé ſ Tvojo pomozhjo kedaj ſtorili, ali
jih ſhe ſtorili bodo.

Škashi ſe mi miloſtiviga, poduzhi,
pokrepzhaj, utolaſhi in ljubi me; daj, de
Te tudi jeſ ljubim, ponishno Tvojo be-
ſédo poſluſham, vſelej Tebe iſhem in
ſim Ti vſelej pokorn. Goſpod, proſim Te,
de me odreſhiſh, branish in varujeſh vſa-
ziga greha in hude navade, mojih ſov-
raſhnikov in vſih hudobnih, in de mi po
ozhetovo pomagafh v vſih rezheh, de mi
dodeliſh gnado in mozh k zhednoſti, da-
rove ſvetiga Duha, modroſt, ſvelizhanje,
boſhjo tolaſhbo, ſ eno beſédo: vſe popolne
dari, ktere dajeſh ſvojim nar ljubſhim otro-
kam, de ſe vdeléſhim Tvoje Boſhjoſti,
Tvojiga velizhaſtva in ozhetoviſke
ljubesni, de Tebe vſak zhaſ ljubim ka-

kor svojiga Boga, se tebe bojim kakor svojiga Gospoda, in Tebe zhaſtim kakor svojiga Ozhéta, in se tako nikdar vezh od Tebe ne lozhim. Amen.

Povsdigovanje.

(Dufha shelí f Kristuſovo kervjo vſih grehov vmíta, ozhiſhena in s Bogam ſklenjena biti.)

Gospod Jeſuf Kristuſ! ſrozhím ſe v Tvoje ſvete rane, v obilno ljubeſin Tvoje tekoſhe kervi, ktero je vezhna ljubéſin prelila, in po Tvoji gorezhi ljubéſni v kopel naredila, de zhloveka opere vſih njegovih grehov. Vní me vſih mojih grehov, in f korenino iskoplji v meni vſe moje ſlaboſti. Ljubi, ſasnamovaj, olépfhaj me, ſtori me vrédniga in prijetniga f to tvojo kervjó; ſtori me ſebi podobniga, daruj me f ſeboj ſvojimu Ozhetu, de bom v to ſklenjenje miłoſtivo vſet. Is ljubéſni do mene ſi vſo ſvojo kri prelil, o napelji vender ta ſtudenſhivljenje v mojo fuho duſho, de bo Tvoje ſhivljenje, Tvoja ljubéſin, Tvoja mozh v meni, da v meni raſte in me poſlednjizh vezhno f Teboj ſkléne.

Molitev sa ljubestin boshjo.

Gospod! Ti si mojo dusho toliko in toliko vstvaril, de v svoje vezhno in popolno svelizhanje nizh manjfhiga ne sheli, kot Tebe samiga. Daj se meni, ker Te ljubim in shelim. Tode moja ljubestin je zlo premajhna; daj mi tedaj; kar mi manka popolne ljubestni, de vse svoje shivljenje samo po tem hrepenim, Tebe ljubiti in f Tabo fklenjen biti. Dobro zhutim, de mi je tefhko bres Tebe. Vfaka rezh, ki jo imam bres Tebe, o Bog, v poseftvu, mi je ubofhtvo. Sató isshe ni is mene vfo krivo fladkost f pravo in zhisto fladkostjo, in pridi sam; sakaj fladak si zhes vse fladkosti, lep zhes vse lepote. Daj mi, o Gospod! de vselej Tebe shelim. Svoje shivljenje sim flabo preshivel in sam sebi sim bil smert, sato mi pomagaj, de se spet v Tebi oshivim, in Tebe pijem, Tebe, o studenez vsiga dobriga! Tako bom sopet shiv v Tebi.

Gospod! hifha moje dushe je zlo pretesna sa Tebe; naredi jo Ti bolj prostorno. Slaba je tudi in poderta; ftori jo sopet terdno in mozhno. Tudi najdesfh v hifhi moje dushe marsikaj, kar Tebi ne

dopade; istrebi vse to in ozhisti mojo dušo sebi v tempelj. Usmili se me po svoji veliki usmiljenosti, savoljo Tvojiga svetiga iména in ne jenjaj dalje delati, kar si v meni sazhél, in dokonzhaj v meni, kar mi še manka. Ti si sam prva, zhišta obilna, nesména, vezhna, vse obsegozha dobrota, sato istrebi is mene vse moje hudobije in daj mi vse svoje dobrote. Amen.

Pred obhajilam.

(Duša še shél, s mozhjo Kristusove smerti poveszhena in nebeske mise vredna storjena biti.)

Gospod Jezus Kristus! srozhim se v globokost Tvoje nesapopadljive usmiljenosti, in prosim, da v meni vse gréhe, nemarnosti in slabosti s korenino istrebish, in sizer tako, kakor da bi se me ne bile nikoli dotaknile; prosim dalje, da vso shkodo, ktero sim po njih imel, od mene odvernesh, in mi vse v prid obernesh; da v mene vdihnesh vse gnade, zhednosti in popolnamasti, tako terdno in vezhno, kakor da bi bile od sazhetka v meni; da me vsamesh v svojo brambo in me varujesh vsih mojih sovrashnikov, in vse shkode; da mi sadnjizh perpuštish

k Tvojim fkrivnostim in me is famiga ufmiljenja v Tvojiga prijatla in tovarsha naredish.

Gospod **Jesuf Kristuf**! spomni se svoje nefkonzhne ljubesni in mozhi svoje smerti. spomni se svojiga nefkonzhniga ufmiljenja! Savoljo tega prosim, daj od nebeshke vezherje, ktero imash s svelizhanimi v neisgovorljivim veselji, meni svojimu ubogimu hlapzu in nevrednimu otroku male drobtinze nebeshkiga kruha, fladke kapljize shive vode, rasveseljujozhi okuf vezhne fladkofti, svetlih sharkov boshje modrofti, gorezhnost ljubesni svetiga Duha is ozhetoviga ferza, de bom f Tvojim gostovanjem tako napolnjen, nasiten in napojen, de vsih stvarí posabim, in Tebe, vezhniga Boga famiga ljubiti in vshivati samorem.

Po svetim obhajilu.

(Sheljenje ljubijozhe dushe, de bi Jesuf ji vse v vsm bil.)

Gospod **Jesuf Kristuf**! kako nesa-popadljiva dobrota si Ti! V zhloveku se pokashefh kakor stvarnik in kralj vsiga velizhaftva, v angeljih kakor lepota in ljubesniva fladkoft, v kerfhanstvu

kakor gospodar v svoji hiši, v verni duhi kakor shénin v svojem poslopji, v bresboshnih in gréshnikih kakor sodnik in shtrafovavez. Prosim Te, bodi tudi v meni, o Gospod, ljubescni polni shénin! kakor kralj v svojem kraljestvu in kakor terden stolp (turn) v gradu.

Oh, sladka ljubescin! prebivaj v moji duhi kakor mojster in uzhenik, uzhi me Tvojo voljo spolnovati v vsih mojih delih. — Oh, vesela ljubescin! bodi v moji duhi, kakor studenez v vertu, de se vse moje bitje od Tvoje obilne ljubescni v milih folsah omezhi. — O Gospod! bodi v moji duhi kakor luzh v tamôti, de v meni nobeno mesto ne ofstane, ki bi ne bilo rasvitlejeno od Tvojiga sposnanja. — Gospod! bodi v moji duhi, kakor saklad v njivi, in ne daj mi saklada, f kterim si me odreshil, nikoli vezh posabiti. O ljubescni polna dobrota! bodi v moji duhi, kakor shlahtno vino v hramu, de me vpijanish f svojo ljubescnijo, tako de se mi bo sanizhevanje in safmehovanje ljudi sdélo kakor sgolj hvala, in de me nizh drusiga ne veseli, kakor Ti sam. — Oh, nefkonzhna dobrota! bodi v moji duhi, kakor shlaht-

ni kamen v slatu, de se vsak zhať is
vřih mojih mozhí bleřketafh. Bodi mi tudi
kakor mana o fkrinji miru in řprave, de
mi bořh po vři řhelji mojiga ferza fladak.
O Ti isvoljena dobrota! bodi mi kakor
pezhat v vořku, in ohrani me, de po-
doba preřvete Trojize v moji duřhi ni-
koli ne obledí.

Prebivaj v meni, kakor sdravilo
v bolniku, ker vender le **Ti** řam vse rane
moje duřhe in mojiga teleřa osdraviřh;
prebivaj v meni kakor fladko, prijetno
brenkanje na řtrune per kořilu, de
imam vselej v **Tebi** veřelje in radořt, in
kakor podoba v serkalu, de se samo-
rem pogledati v **Tebi**, in **Ti** meni tako
pokasheřh řvojo voljo.

O preljuba fladkořt! bodi per meni,
kakor med v panji, de se jes in **Ti** tako
řkleneva, kakor je bil kedaj kteri **Tvojih**
prijatlov ř **Teboj** řklenjen, in de vedno
od ljubesni in fladkořti kipím.

Bodi v meni, kakor řad na dre-
veřu, in řtori vse rodovitno v dobrim, ř
řhimur se pezham in opraviti imam.

Bodi mi sadnjizh, kakor luzh v
lampi, de řvetim drugim s řhivljenjem v
isgled. Daj mi, o **Gospod!** kakor lilijam

v dolini nar zhištejšhi fnashnost, kakor violizam globoko ponishnost, kakor rosham med ternjem vefelje v shalofti.

Moja isvoljena ljubésin! bodi v moji dufhi, kakor folnze na visihavi, de v mojim ferzu vifi, in mi luzh praviga vezhniga vefelja sije sdaj in v moji smertni uri.

Bodi mi, kakor gospodar v svoji hifhi, in podeli mi vef zhaf mojiga shivljenja globoko fposhtovanje do Tebe.

Daj de se kakor folnzhna rosha, vedno po Tvoji volji in sizer nikamor drugam ne obrazham.

Pridi tudi k meni, kakor rofa na travi me rodovitniga storiti v vsih zhednostih in darovih fvetiga Duha. In fkleni me terdno in svešto f seboj, de se ne bom nikoli vezh od Tebe lozhil. Amen.

K darovanju svete mashe.

(Šerzhná molitev od Kristusoviga terpljenja.)

Gospod Jesus Kristus! pokopljem se pod Tvoj vkervavljeni britki krish. Ker vidim, de sim vedno greshen, perbeshim vedno v prebivalishe Tvojih rastertih kostí in se fkrijem v rane Tvojih ranjenih nog

in rok in Tvojiga prebodeniga ferza, in
 profim, de shiva voda Tvojiga boshjiga
 ferza popolnoma pokrije vse rane moje
 dushe, de ne bom sojen po ostri pravizi,
 ampak po Tvoji usmiljenosti. Amen.

Klizhem Te, o Ozhe! in sklenem
 svoje klizanje s klizanjem Tvojiga Sina
 Jesufa Kristusa, ko Te je klizal v svoji
 smertni britkosti. Klizhem te:

po bolezhinah ranjene glave in gren-
 kosti is nje prelite kervi Tvojiga Sina;
 po ognusenji njegoviga opljuvaniga
 oblizhja;

po sladkosti njegoviga ufuseniga
 musga;

po bolezhinah njegovih rasterganih
 shil;

po vrozhini kipezhe kervi njegoviga
 ferza;

po britkosti njegoviga ufuseniga mesa;

po milosti njegoviga odpertiga ferza;

po pokornosti njegove s Bogam skle-
 njene volje, s katero se je podvergel
 smerti na krishi;

po kervavi smerti, ki je vseh stvari
 britkosti konzhal, in sadnjih

po shelji ljubesni, katero je imel v vsem
 svojim terpljenji po svelizhanji ljudi.

Gospod **Jesuf Kristuf!** daj mi fkufiti, kako gorezha je **Tvoja** ljubésin bila, ko je njeni plamen is **Tvojih** svetih rok in nog, is **Tvojiga** vfiga rasmefarjeniga telefa in is **Tvojiga** boshjiga ferza fhvigal, de bi se tudi jes pokorno in voljno vdal v vse sopernofti telefa in dushe. Gospod **Jesuf Kristuf!** kakor so bile **Tvoje** ozhi od kervi is **Tvoje** kraljeve glave britko saperte, tako krepko sapri oko mojiga uma vfi nezhimernofti sveta in vsmi sapeljivoftim gréha. **Tvoj** pot je fhel od smertnih teshav in file bolj kakor po naturi is zeliga **Tvojiga** shivota, shelim tedaj tudi, o Gospod **Jesuf Kristuf!** de **Tvoj** kervavi pot vse mozhi moje dushe po nadnaturno prefhine, tako de moj spominj nizh drusiga v sebi nima, kakor **Tebe**; de moj um nizh ne gleda, kakor **Tebe**; moja volja nizh ne hozhe, kakor **Tebe**; kolikor mi je koli mogozhe.

Zhe premishljujem britkost smerti in moj poslednji zhaf shivljenja, potem klizhem: Oh, Gospod! sakleni mojiga vbo-siga, bojezhiga duha hitro in milofljivo v svoje grenke, vrozhe in globoke rane, in v svoje s **Bogam** fklenjeno ferze; in vtopi tega mojiga duha tako v svoje

kervavo milostivo serze, de nemila roka njegovih fovrashnikov ne bo mogla do njega priti. **Gospod Jesuf Kristuf!** sa-
hvalim se **Ti** neprenehama is dna svojiga serza in is vse mozhi svoje dushe, de si me vékomaj sem svolil; de si tudi moje odreshenje s svojim terpljenjem in s svojo smertjo v naménu imél; in de me s vsimi mojimi gréhi in hudobijami tako milostivo prenaslash. **Preljubi Gospod Jesuf!** gorozhe shelím, **Ti** vselej darovati ljubésin, hvalo in zhasht, sahvalo in flushbo, karkorshno **Ti** vsi angelji, vsi svetniki, ja vse stvarí darovati samorejo; in voshim, de bi bil v tem darovanji ves svoj pretezheni zhasht preshivel in tudi prihodnjiga neprenehama tako obrazhati samogel. **Amen.**

Peta sveta masha

sa

take, ki ne morajo sami per sveti
mashi prizhejzhi biti.

Kadar k sveti mashi posvoni.

Ravno sdaj se je ljudstvo v Tvoji
hishi sbralo, o Gospod nebef in semlje!
de bi Tebe v vfi ponishnosti pozhashtilo,
in Tebi, o Ozhe! s daritvijo svete mashe
tudi sebe darovalo in posvetilo.

Oh, jes ref ne morem f telefam per
tej presveti daritvi prizhujozh biti. Pa,
zhe ravno neprizhujozh, fklenem vender v
duhu tudi sebe, svoje grehe, svoje shelje,
svoje terpljenje in fkerbi in zelo svoje
shivljenje s opravo te presvete daritve.

Šklenem se s molitvami duhovna,
ktere ravno sdaj pred altarjem opravlja.
Šklenem se s molitvami vernih, ki
ravno sdaj pred presvetim sakramentam
klezhé, pa tudi f profhnjami svetnikov,

ki tudi v nebeseh molijo, kar se sdaj na semlji obhaja.

Štore me deleshniga, o Jeseu! duhovnih sakladov fvoje zerkve. Glej, zhe tudi sdaj ne morem biti per ozhitni flushbi boshji, sim vender po Tvojim ufmiljenji ud Tvojiga teléfa. Ne perpuſti, de bi bil mertev ud Tvojiga teléfa. Ti Shivi! Dodeli mi gnado, shegen in mozh, de se tudi jes ſadú ozhitnih molitev vernih vdeleſhiti ſamoreu.

Šej tudi v ſkrivnim hramu mojo molitev ſliſhiſh, in moje ſdihljeje, o Vfigaprizhejózhi! Ti vidiſh tudi tukaj moje ſolſe, vidiſh mojo grevengo, vidiſh moje hrepenjenje po Tebi.

Kako ſim vender ſhe tako réven in greſhen! Oh, moj Goſpod! zhe bi Ti na moje ſafluſhenje in na mojo vrednoſt gledati hotel, bi reſ v meni nizh ne naſhel, kar bi me Tvoje gnade vredniga ſtoriti moglo. Nizh nimam pokasati kot fvoje gréhe. Pa ſavoljo mojih gréhov ſe me uſmili, o Jeseu! in ſavoljo moje potrebe mi poſhlji fvojo gnado.

Tedaj tudi greſhnik ne ſme obupati!! — Ne, o Jeseu! ne obupam ne. Is globozhine fvoje revſhine klizhem k

Tebi; Ti me ne bošh savergel in ne bošh sanizheval mojiga darú savoljo fvoje daritve na krishi, kteriga Ti v dar pernešem. Môli 5 Ozhenafhev in 5 Zhefhena fi.

Ko k povsdigovanju posvoni.

O Ti, ki si povsdignjen na krishi, sa naf uboge grefhnike umerl, ufmili se me!

O Ti, ki si, na krishi umirajozh, fvoje fsveto shivljenje sa mene daroval, ufmili se me!

O Ti, kteriga presveto mefo in kri fe ravno sdaj v podobah kruha in vina nekervavo tudi na altarji daruje, ufmili se me!

Molim Te, Gospod nebes in semlje, moj Bog in Ozhe!

Molim Te, Gospod Jesuf Kristuf, edinorojeni Šin Ozhéta, Bog od Boga, in Ozhétu v vſim enak!

Molim Te, ſveti Duh, kteri fe od Ozhéta in Šina enako is-hajafh, in ſi vir shivljenja in poſvezhenja!

Moj Bog, moj Gospod in Ozhe! o kako frezhin ſim, de Ti ſmem tako rêzhi! Oh, ko bi bil le tudi Tvoj po-

boboshni in pokorni otrok! in ko bi le tako shivel, de bi me samogel med svoje svešte flushabnike fhtéti!

In kakor si me is ufmiljenja odrefreshil od vfiga slega, posebno od gréha, tako me tudi f fabo v gorezhi, nar zhisfejshi, nar fvetejshi ljubeshni fkleni! Naj se sdaj v duhu f Tabo obhajam, tako kakor de bi ref per Tvoji misi klezhal. —

O Ti Bog ljubeshni, Ti, ljubésin fama, pušti me shiveti v Tebi! Ti v meni in jes v Tebi! In moje shivljenje bodi potem sgolj zheshejenje Tvojiga presvetiga iména; naj bo snamnje Tvoje milosti in Tvojiga ufmiljenja; famo zhednosti bodi posvezhenó; in vedno bodi moje gorézhe persadevanje, se soper vse fkushnjave k hudimu bojevati, in f Tvojo pomozhjo prav spokorno shiveti.

O ohrani, pomnoshi in poterdi vedno v meni praviga duha pokore!

To mi je poglavitno snamnje, o Gospod! Tvoje neskonzhne ljubeshni in ufmiljenosti, in poglavitni shegen, f kterim Ti to mojo domazho mashe poshegnati hozheshe!

5 Ozhenashev in 5 Zhesheena si. Verujem i. t. d. Zhesheena si kraljiza i. t. d.

Shéfta fvéta mafha

*Molitve per fveti mafhi do nekterih
svetnikov boshjih sloshene.*

Pred sveto mafho.

(Od fvetiga Ambrosha.)

Vifoki in pravi vikfhi duhoven, Je-
sus Kristuf! Ti si se fvojimu Ozhétu na
altarji krisha kakor zhist neomadeshevan
dar sa naf grefhnike daroval, si nam fvoje
mefo v jed in fvojo kri v pijazho sapu-
fil, in to fkrivnost po mozhi fvetiga Duha
s besedami postavil: „Kolikorkrat bote
to ftorili, ftorite v moj fpominj!“
Prosim Te savoljo ravno te Tvoje kervi
velike odkupfhine nafhiga svelizhanja,
savoljo te Tvoje zhudapolne in neisrek-
ljive ljubeshi, ktero si nam ubogim in ne-
vrednim grefhnikam fkasati se ponishal,
de naf f fvojo kervjo nafhih grehov ozhi-
ftifh; uzhi me, fvojiga nevredniga flushab-
nika (flushabnizo), de fim per tej fveti

fkrivnosti s vſo ſpodobno ponishnoſtjo, poboshnoſtjo in ſvetim ſtraham prizhujozh. Tvoja miloſt naj mi vſelej podelí gnado, te velike fkrivnosti vſe verovati, ſpoſnati, obzhutiti, terdno derſhati, govoriti in miſliti, kar Tebi dopade in meni k ſvelizhanju pomaga.

Tvoj dobri duh pridi v moje ferze prebivat, v tihoti naj ſe mi oſnani in bres beſede naj me vſo reſnizo uzhi, ſakaj ſlo ſagernjena je ta fkrivnoſt. Dodeli mi po obilnoſti ſvojiga uſmiljenja gnado, ſ poboshnim ferzam in zhíſtim duham per tej daritvi prizhujozhimu biti. Odvsemi mojemu ferzu vſako nezhiſto miſel. Svelizhavna prizhujozhnoſt Tvojih ſvetih angeljev naj me krepko brani ſoper ſovrashnike vſiga dobriga. Preſheni ſ možjo te ſvete fkrivnosti in ſ zhuvajozho ſkerbnoſtjo ſvojih ſvetih angeljev od mene in od vſih ſvojih flushabnikov terdovratniga duha napuha, nezhimerne zhaſti, ſavidljivoſti, preklinjevanja, nezhiſtoſti in neſramoſhljivoſti, dvomljivoſti in ſumljivoſti in natolzovanja. Oſramoteni naj ſo vſi ti ſovrashniki naſhkih duſh, po Kríſtuſu, v ſvetim ſakramentu prizhujozhim Goſpodu naſhim. Amen.

K slavi ali glorii.

(Od svete Teresije.)

Tvoja, o Gospod! je nar vezhi mozh. **O** kako si velik **Ti**, o našh Ljubljenez! **Ti** si nar vezhi dobrota, refniza fama, bres sazhetka in bres konza. **Tvoja** popolnomaft je bres meje, nesmerna in se ne da sapopasti. **Ti** si nesapopadljiva globokost vsih zhudeshev, lepota, v kateri so vse lepote sedinjene, in fama svetost.

Zhefhen in hvaljen bodi **Ti** vekomaj, o **Gospod**, od kteriga je vse dobro, kar govorimo, mislimo in delamo!

Vesél hozhem tedaj is zeliga ferza f **Tvojim** pfalmistam péti:

„**Hvali**, moja dusha, **Gospoda**, in vse, kar je v meni, hvali **Njegovo** sveto ime!“

„**Hvali**, moja dusha, **Gospoda**, in ne posabi vsih **Njegovih** dobrot!“

Tebe hvalim, povikshujem in zhaftim vékomaj, ker bo **Tvoje** kraljestvo gotovo vékomaj terpélo!

O moj **Bog**, daj mi, de tudi v djanji storiti samorem, kar sim govoril! **Amen.**

Ko masnnik na strani móli.

(Od svetiga Ambrosia.)

Ako hozeš, o Jusu! v svojo njivo, v moje ferze dobro seme vsejati, mora roka Tvoje ljubeshi poprej ternje mojih gréhov isrovati! Sagerni tedaj moje pregréšno shivljenje f svojimi saflushki! Naj bo moje shivljenje f Tvojim sedinjeno, de v meni vse nezhisto zhisto, in vse nepopolno popolno postane! Otmí me f svojo ljubeshijo vse lastne ljubeshi! Bodi Ti moje edino veselje in svelizhanje! V Tebi, o Jusu! naj shivim in délam, in f Tabo naj terpim! Sapišhi svete besede: „Ne posabi me!“ neisbrifljivo v moje ferze, de me nobena nefveta misel ne ofkruni, in de je vsa moja duha in vsaka misel mojiga ferza famo per Tebi, Ti nar ljubeshivshi dobrota, moj Bog, moj Gospod! Amen.

Molitev k Marii.

(Od svetiga Bernarda.)

K Tebi, o mati mojiga Boga, pridem, in Te prosim: fprosi in dofeshi mi odpufhenje mojih gréhov, de proft vliga

fvojiga dolgá poſtanem! Proſim Te, do-
déli mi gnado, de ſe, po ſhelji fvojiga
ſerza, f Tvojim Šinam in Teboj terdno
ſedinem; f Tvojim Šinam, ker je moj
Bog; in f Tabo, ker ſi mati mojiga
Boga! Amen.

Molitev ſa zerkev.

(Is ſakramentaria fv. Gregorja.)

O moj Bog, naſh Goſpod! uſliſhi
mojo proſhnjo, in pelji ſvojo zerkev f
krepko roko v valovih vihnariga morja v
ſavetje mirú — po naſhim Goſpodu Je-
ſufu Kriſtufu. Amen.

Šploſhna proſhnja.

Poniſhaj ſe, ſveti Goſpod, vſigamo-
gozhni Ozhe, vezhni Bog! naſhe ſerza
in teléſa vedno Tebi pokorne in flushne
obvarovati, de ſe nikoli k grehu ne na-
gnemo, ampak vedno v to ſvoje miſli
obrazhamo, kar je ſveto, in ſamo to
ſtorimo, kar Tebi dopade, in de ſe po
tem vedno Tvojiga varſtva oveſelimo
— po naſhim Goſpodu Jeſufu Kriſtufu.
Amen.

Per berilu.

(Is I. lista fv. Pavla aposteljna do Korinzhanov
11, 23 — 29.)

*Jes sim prejel od Gospoda, kar sim
vam tudi srozhil, de je Gospod Jesus
tisto nozh, ko je bil isdan, vsel kruh
in sahvalil, ter raslomil in rekel:
„Vsemito in jejte, to je moje teló, ktero
bo sa vas dano: To storite v moj spo-
minj!“ Ravno tako tudi kélih po ve-
zherji rekozh: „Ta kélih je nova sa-
vésa v moji kervi; to storite, kolikor-
krat bote pili, v moj spominj! Sakaj
kolikorkrat bote jedli ta kruh in ta
kélih pili, bote smert Gospodovo osna-
novali, dokler ne pride. „Kdor koli
tedaj bo po nevrednim jedel ta kruh
in pil kélih Gospodov, bo kriv telésa
in kervi Gospodove. Naj toraj zhlovek
sam sebi presodi in tako naj je od
tega kruha, pije od tega kelha. Sakaj
kdor nevredno je in pije, si sodbo je
in pije, ker ne raslozhi telésa.*

(Is evangelija fv. Janesa 6, 54—59.)

*Resnizhno, resnizhno vam povem,
ako ne bote jedli mesá sinú zhlovekovi-*

ga, in pili njegove kervi, ne bote imeli shivljenja v sebi. Kdor moje meso je in moja kri pije, ima vezhno shivljenje in jes ga bom poslednji dan obudit. Sakaj moje meso je ref jed, in moja kri je ref pijazha. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jes v njem. Kakor je mene poslal shivi Ozhe, in jes shivim savoljo Ozhéta, tako bo, kdor mene je, savoljo mene shivel. To je kruh, ki je is nebés pershel, ne kakor so jedli vafhi ozhetje mano in so umerli. Kdor je ta kruh, bo shivel vékomaj.

Per krédo ali véri.

(Od fvetiga Avgufhtina.)

Verujem v Tebe, edini, shivi in pravi Bog, Ozhe, Šin in fveti Duh, trojni v osebah, edini v bitji; sposnam in povikshujem Te, in molim Te is zeliga svojiga ferza, kakor praviga, ediniga, fvetiga, neumerljiviga, nevidljiviga in nespremenljiviga Boga, kterimu se ne more nihzhe blishati, in kteriga ne more nihzhe sapopasti; edina luzh, edina fvetlost, edino shivljenje, edina dobrota, edini sa-

zhetnik, edini stvarnik nebes in semlje, ki vse vlada, gospodari in oshivlja, kar je v nebesih in na semlji in pod semljo, in rasun kteriga ni Boga ne v nebesih ne na semlji.

Tako spoznam Tebe, moj Gospod in moj Bog! po veri, ki je Tvoj dar; o luzh mojih ozi, in upanje vseh narodov semlje, rasveseljujoča radoſt moje mladosti in pomozna podpora moje starosti. V tebi, o Gospod! se veselé vse moje kosti in pravijo: „Gospod! kdo je Tebi enak?“ Tebe, o Bog! ki si nebеса in semlja is nizhefar poklizal, naj rasglafujejo nebеса, Tebe naj povikſhuje zemlja! Amen.

Od darovanja do ſanktusa.

(Od ſvetiga Avguſhtina.)

O duſha moja, po boſhji podobi yſtvarjena, ſ kervjó Kriftuſovo odréſhena, po veri ſ Jeſuſam sdruſhena, navdana ſ ſvetim Duham, ſ boſhjo mozhjo opafana in v druſhtvo angeljev namenjena! o ljubi ga, ki te je tako ſilno ljubil; osiraj ſe na-nj, ki vedno na-te gleda; iſhi ga, ki te neprenehama iſhe; vdaj ſe

mu, ki se vef tebi vdá, kteriga ljubeshin je tvojo prehitela, ki je narvikfhi bitje edino vredno tvoje ljubeshni. On je tvoje saflushenje, tvoj fad, tvoj shivesh in zilj; bodi fkerbna v ljubeshni f fkerbnim, zhišta f zhištim, in fveta f fvetim. Kakorfhna bofh pred fvojiga Svelizharja prifhla, taziga se bo tudi on tebi fkasal.

Prijasni, miloftivi in ufmiljeni Bog hozhe prijasnih, miloftljivih, ponishanih, zhištih in ufmiljenih dufh. — Ljubi ga, ki te je is revfhine otel. Isvoli fi ga smed vfh fvojih prijatlov, ki ti bo sam fhe sveft oftal, ko te bo vse sapuštilo. Ob tvoji fmerti, ko te bodo vfi tvoji prijatli sapuštili, te on ne bo sapuštíl, ampak varoval te bo soper tvoje nadleshne fovrashnike, ki fo perpravljeni, te poshreti. Škosi neshano deshelo te bo peljal in do štanovanja nebesfhkiga mešta Šiona perpeljal. Tam je nar vezhi svelizhanje, fvitloba zhes vse, nefkonzhno veselje in vse dobro. Tam se raslega veselo petje, glas radovanja in svelizhanja, tam je sahvaljenje in hvaljenje in aleluja vékomaj. Tam te bo Jefuf, ako se tukaj s njim sdrushifh, ako se mu tukaj darujesh, pred oblizhjem fvoje fvitlofti fvetim angeljem perdrushil, f kterimi

bosh prepeval: **Š**vet, fvet, fvet je **G**o-
spod gospodov: nebesa in semlja so polne
njegove zhafti!

Pred povsdigovanjem.

(Od fvetiga Avgufhtina.)

Ljubim Te, o moj Gospod in moj Bog! Vesh de te ljubim, in Te bolj in bolj ljubiti shelim. — Kakor si nefkonzhen, bodi tudi nefkonzhno ljubljen; posebno od nas ljudi, ktere si tako ljubil, tako rešhil in sa ktere si toliko storil. O Ti, vezhna, gorezha ljubeshin, zhefhenja vredni Jesuf! moj Bog in moja ljubeshin! vnemi me vfiga f svojo ljubeshnijo, f sladkostjo svoje ljubeshni, f sladkostjo svoje milosti, s edino sheljo po Tebi, f svojo usmiljenostjo in prijasnostjo, f svojim miram in svojim hrepenjenjem po sam sebi, ki je zhisto, fveto in dobro; de vef od ognja Tvoje milosti in ljubeshni vshgan Tebe, svojiga, zhefhenja in ljubeshni vredniga Gospoda is zeliga ferza, is zeledushe, s vfo svojo voljo, f pravo rasterstostjo ferza v uftih in pred ozhmi imam, de nobena nefveta ljubeshin, ki bi me

Tebi nesvestiga storiti utegnila, nikakor v moje serze priti ne more.

Per povsdigovanji.

(Od svetiga Franziskha od Pavla.)

Predobrotljivi Jezus! pravi pastir svoje zhede! ohrani pravizhne, opravizhi gresnike, usmili se vseh vernih, shivih in mertvih, in bódi tudi meni ubosimu gresniku milostiv. Amen.

Po povsdigovanji.

(Od svetiga Alfonsa Liguorja.)

O moj Jezus, sapopadek vseh mojih sheljá, in moje hrepenjenje! s nar vezhi shaloftjo me napolnuje vest, de sim Te she tolikrat rasshalil s svojimi grehi; Tebe, svojo edino in svojo nar vezhi dobroto; Tebe, ki si sgolj dobrota, ja nefkonzhna dobrota fama; Tebe, kteriga resnizhno zhaftiti se meni spodobi; oh, Tebe sim she tolikrat, she prav velikrat od sebe pahnil, in vender se mi na tem altarji sopet perblishujesh! O shelim, de bi bil to posemeljsko shivljenje sgubil, kakor de sim soper Tebe gresnil! Pa nikar vezh

nozhem soper Tebe grefhiti! O Ti nar vezhi ljubesni, nar vezhi zhaftí vredni Jesuf! verujem v Tvojo pravo in refnizhno prizhujozhnoft na tem altarji; verujem sato, de je v fveti hoftji in v fvetim kelihu ref Tvoje prezhisto telo in Tvoja predraga kri, Tvoje zhloveshko in Tvoje boshje bitje! O Ti nar milshi shénin dufh! Šavoljo tega Te ljubim zhes vse. Pridi tedaj, o moj Jesuf! f svojo gnado, in posveti mojo dufho, in bódi edini laftnik mojiga teléfa in moje dufhe. Amen.

Per mafhnikovim obhajilu.

(Od svetiga Bernarda.)

O Gospod! moje ferze ni vredno in perpravno, obilnoft Tvojih fladkoft prejeti, ktere fi famo tiftim perpravil, ki se Tebe bojé! Svunaj fhe stojim, in blaga difhava me snotraj oshivlja, in ta mi je vezh, kakor nar bolj difhezhe masilo in vse difhave! O Gospod, moj Bog! ko je duh tako shlahten, kako fladko mora fhe le okuf Tvojih fladkoft biti! O, kdo mi ftorí, de Ti pridefh v moje ferze in de jes Tebe objamem, o moj Bog! Amen.

Molitev sa zerkev.

(Od fvetiga Efrema.)

Uflifhi nafho molitev, o Gospod, in bodi nam grefhnikam miloftiv! Ne odverni fvojiga oblizhja od fvojih flushabnikov, ki Te véno klizhejo; in daj, de Tvoja miloft in Tvoj mir povfod na semlji prebiva, in odverni od fvoje fвете zerke in njenih otrók vef raspor in lozhitev! Obvaruj fvojo fвето zerkev vſih viharjev, ker zhaſtí Tvoj fveti krish in tebi, o Gospod, vſelej hvalo prepeva! Vladaj naſ po fvoji dobroti in poſhlji fvojim zhaſtivzam fvojo pomozh, ter hvalo in povikſhevanje Ti bodo darovali vſi narodi ſemlje. Amen.

Molitev k preſvetimu Reſhnjimu Teléſu.

(Od fvetiga Alfonsa Liguorja.)

O Jeſuf, moj fladki Svelizhar! pre-vsemi me vprihodnje Ti vſiga, in daj mi, de ſi nizh drusiga ne ſhelim, in nikakorſhni-ga drusiga vefelja ne iſhem, kakor Tebi ſamimu flushiti, Tebe na Tvojih altarjih moliti, kjer kraljujeſh v preſvetim sa-

kramentu, in de Te prav dostikrat per svetim obhajilu prejemam. Moj Jesus, samo Tebe hozhem ljubiti in Tebi dopasti! Amen.

Po svetim obhajilu do konza mashe.

(Od svetiga Avgufhtina.)

O moj Bog, moja ljubésin! Ti si moje shivljenje, ktero me shivi; moje upanje, v ktero se sanesem, in svitlost, ktero dosezhi shelim. Prevsemi moje ferze, gospodari mojo dusho, vodi moj um, obrazhaj moje misli v nebésa, naj se moje shelje samo proti Tebi vsdigujejo, moj duh samo po Tebi hrepeni, in vir shive vode pije.

Preusmiljeni Gospod! ki si nas tako filno ljubil in tako drago odkupil, tako popolnoma opravizhil in tako visoko povsdignil. Kako frezhno je moje ferze, kadar Tvoje nefkonzhne usmiljenosti premishluje in Tvojo nesapopadljivo ljubésin prevdarja! Samo po Tebi, po Tvojim oblizhji, po Tvoji drushbi hrepeni moja dusha. Savoljo tega hozhem, dokler na tej semlji popótjem, nad seboj prav fkerbno zhuti in s poboshnim duham in zhistim shivljenjem Tebe, svojiga Stvarnika in Odreshnika is vse mozhi povsdigovati.

Š svojo duſho hozhem v nebefa povsdig-
 niti ſe, de bom ſ svojo ljubeshnijo per
 Tebi, de ſamo ſ teléfam ſhe tukaj oſta-
 nem, ſ ſvojimi miſli, ſvojími ſheljami in
 ſ svojo nerasdeljivo ljubeshnijo pa nepre-
 nehama per Tebi oſtanem; de je moje
 ſerze tam, kjer ſi Ti, moja narvézhi,
 moja preljubeshnjiva dobrota, — kjer je
 moja prava domazhija, kjer ſi tudi meni
 prebivaliſhe perpravil, in kjer Ti s Ozhe-
 tam in ſvetim Duham enaki Bog ſhiviſh
 in kraljuješh od vékomaj do vékomaj.
 Amen.

M o l i t v e

**per ozhitni flushbi boshji po-
poldne.**

Litanije

vsih fvetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebéfški, vfigamogozhni Bog,

Sin vfiga fvetá réshnji Bog,

Sveti Duh, refnizhni Bog,

Sveta Trojiza, en fami Bog,

S. Marija,

S. mati boshja,

S. deviz deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi fveti angelji in arhangelji, sa nas
Boga profite!

usmili se sa nas Boga
nas!
profite!

Vse svete verste svelizhskih duhov, sa nas
Boga profite!

S. Janes Kerstnik, sa nas Boga profi!

S. Joshef, sa nas Boga profi!

Vsi sveti Ozhaki in preróki, sa nas Boga
profite!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Thomash,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, sa nas
Boga profite!

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi, sa nas Bo-
ga profite!

Vsi sveti nedolshni otrôzi, sa nas Boga
profite!

sa nas Boga profi!

S. Shtefan, }
 S. Lavrenz, } sa naf Boga profi!
 S. Vinzenz, }

S. Fabjan in Šebastjan, }
 S. Janes in Pavl, } sa naf Boga
 S. Kosma in Damjan, } profita!
 S. Gervasi in Protasi, }

Vfi fveti materniki, sa naf Boga profite!

S. Silvester, }
 S. Gregor, }
 S. Ambrosh, } sa naf Boga profi!
 S. Augufhtin, }
 S. Hieronim, }
 S. Martin, }
 S. Nikolavsh, }

Vfi fveti fhkofje in fposnovavzi, sa naf Boga profite!

Vfi fveti uzheniki, sa naf Boga profite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, }
 S. Bernard, } sa naf Boga profi!
 S. Dominik, }
 S. Franzhifhk, }

Vfi fveti mafhniki in leviti, sa naf Boga profite!

Vfi fveti minihi in pufhavniki, sa naf Boga profite!

S. Marija Magdalena, sa naf Boga profi!

Š. Agata,
 Š. Luzija,
 Š. Nesha,
 Š. Zezilija,
 Š. Katarina,
 Š. Anaſtasiya,

sa naſ Boga proſi!

Vſe ſvete devize in vdove, sa naſ Boga profite!

Vſi ſvetniki in ſvetnize boſhje, sa naſ Boga profite!

Bódi nam miloſtiv, ſaneſi nam, o Goſpod!

Bódi nam miloſtiv, uſhliſhi naſ, o Goſpod!

Od vſiga hudiga,

Od vſiga gréha,

Od ſvoje jeſe,

Od ſhibe potréſa,

Od nagle in neprevidene ſmerti,

Od ſkuſhnjav hudizhevih,

Od jeſe, ſovraſhtva in vſe hude volje,

Od duha nezhiſtoſti,

Od tréſka in hudiga vremena,

Od vezhne ſmerti,

Škosi ſkrivnóſt ſvojiga ſvetiga vzhlo-
vezhenja,

Škosi ſvoj prihod,

Škosi ſvoje rojſtvo,

Škosi ſvoj kerſt in ſveti poſt,

Škosi ſvoj krish in ſvoje terpljenje,

reſhi naſ, o Goſpod!

Škosi svojo smért in svoj pokop,
 Škosi svoje sveto vstajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohod,
 Škosi prihod Trofhtarja svetiga

refhi naf o
 Gospod!

Duhá,
 V dan sodbe,
 Mi gréfhniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpustish,
 De naf k pravi pokóri perpeljesh,
 De svojo sveto zerkev vishash in ohra-
 nish,

De pastirja apostoljskiga in vse zerkvéne
 ftanove v svoji sveti véri ohranish,
 De sovrashnike svete zérkve ponishash,
 De kerfhanfkim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost darujesh,
 De všimu kerfhanfkimu ljudstvu mir in
 edinoft dafh,

De nafh vse v svoji sveti flushbi po-
 terdish in obdershish,
 De nafhe misli k nebéfhkim sheljam
 povsdignesh,

De všim nafhim dobrótnikam vezhne
 darí dodelish,

De dushe nafhe, in nafhih bratov, bli-
 shnjih in dobrótnikov od vézhniga
 pogubljenja refhish,

prošmo te, flišhi naf!

De fad semlje dafh in ohránish,
 De všim vernim dušham vezhni po-
 koj dodelish,
 De naf uflishish,
 Šin Boshji,
 Jagnje Boshje, ki gréhe fvetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki gréhe fvetá odjemljesh;
 uflishi naf, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki gréhe fvetá odjemljesh;
 ušmili se naf, o Gospod!

Kriste, šlišhi naf!

Kriste, uflishi naf!

Gospod, ušmili se naf!

Kriste, ušmili se naf!

Gospod, ušmili se naf!

Ozhe nash (i. t. d. tiho).

V. In naf ne vpêlji v skušnjavao:

O. Temuzh réshi naf od hudiga

Amen.

Molitev po litanijah,

v dan s. Marka in krishev téden.

69. Psalm.

O. Bog! híti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omóteni in oframoteni naj bodo, kateri mi
freshejo po shivljenji.

Odfótópijo naj, in fram jih bodi, kateri mi
hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri
pravijo : Haha ! haha !

Vsi pa, kateri tebe ishejo, naj se vesele
in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bódi Bog! kateri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim révesh in siromak, o Bog!
hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik! Bog!
nikár se ne mudi.

Zhaft bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v té saupajo, moj Bog!

V. Bódi nam Gospod! mozhen turn,

O. Pred fovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi fovrashnik

per nas.

O. In otrok krivize naj se ne loti

nam fhkodovati.

V. Gospod! ne ravnaj s nami po

nasfih gréhih.

O. In ne povrazhuj nam po nasfih

hudobijah.

V. Molímo sa nasfiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshiviljaj in ofrézhi ga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih fovrashnikov.

V. Molimo sa fvoje dobrótnike.

O. Povérni, Gospod! miloftivo sa-voljo fvojiga iména vezhno shivljenje vsm, kateri nam kaj dobriga ftoré.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vézhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim fveti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa fvoje brate, kterih ni tukaj.

O. Pomagaj fvojim flushabnikom, ki v té saupajo, moj Bog!

V. Poshlji jim, Gospod! pomózh is fvetifha.

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! uflifhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je laftno, ufmiliti se vselej in persanefti, uflifhi nafhe pohlevne proshnje, de naf in vse tvoje flushabnike, ktere gréhov kétina véshe, miloft tvoje dobróte odvéshe.

Uflifhi, te profimo, o Bog! nafho pohlévno molitev, in odpusti nam gréhe, ki se ti jih obtóshimo, de nam dobrótljivo s odpufhenjem vred mir dodelifh.

Škashi nam dobrótljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó miloft, de naf od vſih grehov odvéshefh, in od fhtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, réfhifh.

Bog! ki te greh rasshali in pokóra potolashi, osri se miloftivo na proſhnjo k tebi klizhejózhiga ljudſtva, in fhibe fvoje jése, ki jih sa fvoje grehe saflushimo, od naf odverni.

Vſigamogózhni vézhni Bog! uſmili se fvojiga flushabnika I., nafhiga papesha, in vodi ga po potu vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomózhjo, kar je tebi dopadljivo, shelel, in s vſo mozhjo ftóril.

O Bog! od kteriga pridejo ſvete ſhelje, dobre miſli in pravizhne dela, daj fvojim flushabnikom tak mir, ki ga ſvet ne more dati, de bodo nafhe ferza tvojim ſapovedim vdane, in po ſatertim ſtrahu ſovrashnikov zhafi f tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! vshgi nafhe ferza s ognjem fvojiga ſvetiga Duha, de ti bomo f zhiſtim teléfam flushili, in s ozhifhenim ferzam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešhenik vseh vernih! dodéli dušam svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vseh gréhov, de milostivo odpushtenje, kteriga so vselej šeleli, po bogabojezhnih prošnjah doséshejo.

Sazhni, prosimo, **Gospod!** s svojim **Duham** nashe djanje, in sprémljaj ga s svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhno, in is tebe sazhéte tudi v tebi konzahajo.

Vsiganogozhni vézhni Bog! ki gospoduješ zhes shive in mertve, in se usmilíš vseh, ktere is véro in dobrih déla sa svoje sposnáš, prosimo te pohlévnó, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so šhe per shivljenje, ali pa so se šhe is sveta lozhili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobróte odpushtenje vseh svojih gréhov doséshejo. Po **Gospodu** našim **Jesufu Kristusu Sinu** tvojim, kteri s teboj shiví in kraljuje v edinosti svetiga **Duha Bog** vékomaj. **Amen.**

V. **Bog**, uslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. **Vsiganogozhni** in usmiljeni **Bog** naj nas uslišhi.

O. **Amen.**

V. In vernih dufhe naj po milosti boshji pozhivajo v miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po litanijah per popoldanji flushbi boshji ob nedéljah in prasniki, kateri niso matere Boshje.

K svetimu réshnjimu telésu.

(Kadar je ispoštavljeno.)

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svete fkrivnosti tvojiga telésa in tvoje kervi tako zhaftiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlóg in nevarnost.

Vfigamogozhni vézhni Bog, nebéshki Ozhe! poglej s ozhmi svoje nefkonzhne milosti nashe réve in nadloge. Usmili se vsih vérnih kristjanov, sa ktere se je tvoj edinorojeni Sin, nash Gospod in

(Mir.)

Svelizhar **Jesuf Kristuf**, voljno gréshnikam v róke dal, in je tudi svojo drago kri na léfu fvetiga krisha prelil. Po tem **Gospodu Jesufu** odverni, milostlivi **Ozhe!** saflushene fhibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolésni in shalostne révne zhase.

Vfigamogozhni, vézhni Bog! usmíli se svojiga flushabnika nashiga papesha **I.**, in vodi ga po potu vézhniga shivljenja, de bo f tvojo pomozhjó, kar je tebi pri-jétno shelel, in s vfo mozhjó ftóril.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga flushabnika nashiga fhkofa **I.**, ki si ga pastirja nashhe fhkofije postavil; podéli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besédo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako f zhedo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doféshe.

Bog, varh vsih kraljestev, dodéli svojimu flushabniku nashimu zesarju **I.**, tvojo pomozh, f ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhastiti, de bo, ker je is tvoje volje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasfvetli in poterdi v vsm dobrim duhovske in deshelske oblastnike in go-

spofko, de naf bodo na vse to napeljali, kar samore k tvoji boshji zhafti, k namshimu svelizhanju in k miru in frézhí vfiga kerfhanftva perpomôzhi.

Profimo tudi, kakor hozhesfh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrape in bolne, sa vse shaloftne in revne kristjane, sa shive in mertve.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnash, pohlévno te profimo, de vfi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she per shivljenji, ali pa so se she is fvetá lozhili, na proshnje vsih tvojih fvetnikov od tvoje dobróte odpufhenje vsih svojih gréhov doféshejo.

Dodéli nam, o Bog mirú! pravo edinost v véri bres vfiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nafhe ferza k pravi pokori in k poboljshanju nafhiga shivljenja. Ushgi v naf ogenj svoje ljubésni. Daj nam gorézhe shelje po vfi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrôzi v shivljenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozhenó, o Gospod! vse nafhe djanje in nehanje, nafhe delo in opravilo, nafhe shivljenje in

našha smert. Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkaj s vsemi isvoljenimi dosézhi, de te bomo v vézhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebéshki Ozhe! po Jesu-fu Kriftufu tvojim ljubim Šinu, Gospodu našim in odreshniku, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

V. Boshja pomózh ostani vselej per naš.

O. Amen.

Ozhe našh i. t. d. Zhefhena si Marija!
i. t. d. pétkrat.

Lauretanfke litanije

v zhaft prezhiste devize Marije.

(O prasnikih matere boshje in ob fabotah.)

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebéfhi, vfigamogozhni Bog,

Sin vfiga fvetá réfhnji Bog,

Šveti Duh, refnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en fami Bog,

Š. Marija,

Š. Mati boshja,

Š. deviz deviza,

Mati Kriftufova,

Mati milofti boshje,

Mati prezhista,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati prefveta,

Mati ljubesniva,

Mati prezhudna,

usmili se
naf!
sa naf Boga prosi!

Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odrefhenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogózhna,
 Deviza ufmiljena,
 Deviza vérna,
 Podóba pravize,
 Šédesh modrosti boshje,
 Šazhéték nashiga veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda zhafti vredna,
 Posóda vse svétofti,
 Škrivnostna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokofteni,
 Hisha slata,
 Škrinja mirú in sprave,
 Vrata nebéshke,
 Sgódna daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe gréshnikov,
 Tróshhtarza shaloftnih,
 Pomózh kristjanov,
 Kraljiza angeljev,
 Kraljiza ozhakov,
 Kraljiza prerokov,

sa naš Boga prosi!

Kraljiza apostelnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza sposnovavzov,
 Kraljiza deviz,
 Kraljiza vsih fvetnikov,
 Kraljiza bres madesha isvirniga
 gréha spozheta,
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 usmíli se naš, o Gospod!
 Krifte, flifhi naš!
 Krifte, uflifhi naš!
 Ozhe našh i. t. d. Zhefhena si Marija
 i. t. d.

sa naš
 profi!
 Boga

Molithe.

1. *K presvetimu réshnjimu Telésu.*

(Kadar je ispostavljeno.)

V. Kruh s nebés si jim dodélil.

O. Kteri ima vso sladkost v febi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sa-

puštil, daj nam, te prosimo, svete fkrivnosti tvojiga teléfa in tvoje kervi tako zhaštiti, de sad tvojiga odrefhenja védno v sebi zhutimo. Kteri shivísh in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

2. *K sveti devizi, materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta Boshja porodniza! ne saversi nashih proshinj v nashih potrebah, temuzh réshi nas vselej od vsih nevarnost. O zhaštitljiva in shegnana deviza; nasha gos pá; nasha fredniza; nasha besedniza; nasha pomozhniza. Š svojim Šinam nas spravi; svojimu Šinu nas perporôzhi; svojimu Šinu nas isrôzhi.

V. Prosi sa nas sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Krístufovih.

Molimo.

Dodéli nam, tvojim flushabnikam, prosimo, Gospod Bog! de védno sdravje na dushi in teléfu vshivamo; in de bomo po zhaštitih proshnjah presvete Marije vselej devize od sedanje shaloſti refheni, in vezhniga veselja deléshni.

3. *K sveti devizi, materi Marii.*

Od I. adventne nedelje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zhefhenje, usmili se gresnikov.

V. Angelj Gospodov je osnanil Marii.

O. In je spozhela od svetiga Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v nashe ferza vlij, de, ki smo po angeljevim osnanenji vzhlovezhenja Kristusa svojiga Sina sposnali, po njega terpljenji in krishi zhaftitljivo vstajenje dofeshemo.

Od boshiza do svézhnize.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebeshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejela zhefhenje, usmili se gresnikov.

V. Po porodu si deviza zhiſta oſtala.
 O. Proſi ſa naſ, Boſhja porodniza!

Molimo.

Bog! kateri ſi po rodovitnimu devištvu ſvete Marije zhlovéſhkimu rodu dar vezhniga svelizhanja dodélil, daj, proſimo, de njo ſa naſ proſiti obzhutimo, po kateri nam je frezha doſhla prejéti ſhivljenja ſazhetnika, Goſpoda naſhiga Jeſuſa Kriſtuſa, ſina tvojiga.

Od ſvézhnize do véliziga zhetertka.

Bódi zheſhena nebeſ kraljiza, zheſhena angeljov goſpá; zheſhena korenina! zheſhena ti, ki ſi ſvetu pravo luzh rodila! Bódi povsdravljena, deviza zhaſtita, memo vſih lepa; bódi poſdravljena, preljubesniva, in proſi ſa naſ Kriſtuſa!

V. Naj te hvalimo, deviza preſveta.

O. Daj nam mozh ſoper ſovraſh-nike tvoje.

Molimo.

Dodeli, miloſtivi Bog! brambo naſhi ſlaboſti, de, ki ſvete Boſhje porodnize ſpominj obhajamo, ſ pomozhjo njenih proſhenj od ſvojih grehov oſtanemo.

*Od vélike sabóte do I. nedélje po
binkushtih.*

Vefeli se, kraljiza nebéfhka, aleluja! Kteriga si saflushila nositi, aleluja, je vftal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi sa nas Boga, aleluja!

V. Vefeli in raduj se, deviza Marija, aleluja!

O. Ker je ref vftal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vftajenji svojiga Šina Gospoda nashiga Jesufa Kristusa svet rasveselil; dodéli, prosimo, de po njegovi materi devizi Marii dofeshemo vezhniga shivljenja vefelje.

*Od I. nedélje po binkushtih do I.
adventne nedélje.*

Zhefhena bódi, kraljiza, mati milosti, shivljenje, gladkosti in upanje nafhe: bódi zhefhena! K tebi vpijemo sapusheni Evini otrôzi; k tebi sdihujemo shaloftni in objokani v tej dolini fols. Oh, oberni tedej, nafha porodniza! svoje milostive ozhi v nas, in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesufa, shegnani sad tvo-

jiga teléfa: o milostiva, o dobrotljiva deviza Marija!

V. Prosi sa nas, sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih.

Molimo.

Všigamogozhni vezhni Bog! ki si dušho in teló zhašite devize matere Marije, de bi vrédno prebivališhe tvojiga Šina biti saflushila, i perpomozhjó švetiga Duha perpravil; daj, de bomo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti réšheni.

4. *K svetimu Joshefu.*

Glejte, světi in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Prosi sa nas, sveti Joshef!

O. De bomo vrédni obljud Kristufovih!

Molimo.

Naj nam, prošimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar našha flabošt ne

premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. *Sa vse potrebe.*

Ponishno, Gospod! te prosimo, raveshi po svoji milosti naših grehov vesi, in ohrani po prošnjah svoje isvoljene matere, ljube devize Marije, in vseh svojih svetnikov naš svoje flushabnike, naše dobrotnike in naše pohišstvo v vsi svetósti, tudi ozhisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih s lépimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naš vidne in nevidne fovrashnike, in odsheni vse hude sheljé; daj nam sdravo vreme in dobro létino, fkashi milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to Faro s vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojfke, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsem vernim kerfhenikam, shivim in mertvim, v nebéshkim kraljéstvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papesha I., našiga fhkofa I., našiga svétliga zefarja I., in vso našo duhovsko in deshélsko gosposko, in vse kerfhanfko ljudstvo vseh nadlog in vsiga slega. In tvoj shegen pridi s ne-

beš dol na nas, in bódi vselej nad nami.
Po Gospodu našim Jesufu Kriftusu, Sinu
tvojim, kateri f teboj shiví in kraljuje v
edinosti svetiga Duha Bog od vékomaj
do vékomaj. Amen.

V. Boshja pomozh oftani vselej per
nas.

O. Amen.

Ozhe našh. Zhefhena si (petkrat.)

ROSHNI KRANZ.

1. Vefeli dél.

*Per véri v treh zhesfena fi, Marija!
se rezhe:*

1. Kteri nam oshivi pravo véro.
2. Kteri nam da terdno upanje.
3. Kteri nam ushgè ferzhno ljubesen.
1. Kteriga fi deviza spozhela.
2. Kteriga fi deviza v obiskanji Elisabete nofila.
3. Kteriga fi deviza rodila.
4. Kteriga fi deviza v tempeljnu darovala.
5. Kteriga fi deviza v tempeljnu nafhla.

2. Shalofni dél.

*Per véri v treh zhesfena fi, Marija!
se rezhe:*

1. Kteri nam poterdi spominj.
2. Kteri nam rasfvetli pamet.
3. Kteri nam omezhi voljo.
1. Kteri je sa naf kervav pot potil.
2. Kteri je sa naf gajshlan bil.
3. Kteri je sa naf f ternjem kronan bil.
4. Kteri je sa naf teshki krish nofil.
5. Kteri je sa naf krishan bil.

3. Zhaſtiti dél.

*Per véri v treh zheſhena ſi Marija!
ſe rezhe :*

1. Kteri nam vódi naſhe miſli.
2. Kteri nam vódi naſhe beſéde.
3. Kteri nam vódi naſhe djanje.
1. Kteri je od ſmerti vſtal.
2. Kteri je v nebefa ſhel.
3. Kteri je ſvetiga Duha poſlal.
4. Kteri te je v nebefa vſel.
5. Kteri te je v nebefih kronal.

Molimo.

Bog! ki nam je tvoj Edinorojeni po ſvojim ſhivljenji, ſmerti, in vſtajeſenji vezh-
niga ſvelizhanja plazhilo perdobil; dodéli,
proſimo, de, ki té ſkrivnoſti ſ ſvetim roſh-
nim kranzam ſvete Marije devize zhaſti-
mo, tudi poſnemamo, kar imajo v ſebi,
in kar obétajo, doſeſhemo. Po ravno tem
Goſpodu naſhim Jeſufu Kriſtufu, ſinu
tvojim, kteri ſ teboj ſhiví in kraljuje v
edinofſti ſvetiga Duha, Bog od vékomaj
do vékomaj. Amen.

M o l i t v e

per ozhitni flushbi boshji popoldne.

Poboshnimu kristjanu ni fhe dovolj le famo ozhitno flushbo boshjo opraviti; on fhe tudi po ozhitni flushbi boshji rad v zerkvi oftane, in shelje svojiga ferza pred Bogam isлива. V ta namen ná tukaj nekoliko molitev.

Perve popoldanjfke molitve.

Vexhérnize

k zheshenju presvete Trojize.

Ozhe nash. Zhesheha si. Verujem.

V. Gospod! odpri moje shnable.

O. In moje ufta bodo tvojo hvalo osnanovale.

V. O Bog! hiti me otét.

O. Gospod! tezi mi pomagat.

Zhaft bodi i. t. d.

K Bogu Ozhétu.

Premishljuj tukaj narpréj, o dufha, neskonzhno vfigamogozhnoft svojiga nebéfkhkiga Ozheta.

Pfalm 96.

Gospod kraljuje, — semlja, poskakuj od veselja, in vsi otoki veselite se.

Oblaki in mrak so okrog njega. Praviza in sodba ste terdnost njegoviga sedesha.

Ogenj gre pred njim, in poshiga okrog njegove sovrashnike.

Njegovi bliski rasvvitljujejo svet. Semlja to vidi in se trese.

Gore se pred Gospodovim oblížhjem kakor vosek tajajo, pred Gospodam zelee zemlje.

Nebesá osnanujejo njegovo pravizo in vse ljudstva vidijo njegovo zhaft.

Šramujejo naj se vsi, kateri podobe molijo, in kateri se s svojimi maliki hvalijo. Molite ga, vi vsi njegovi angelji!

Šion je slishal, in se je veselil. Hzhere Juda so od veselja poskakovale, Gospod! savoljo tvojih sodbá.

Ti si nar vikshi Gospod zhes ves svet. Šilno si povikshan zhes vse bogove.

Sovrashite hudo, vi, ki Gospoda ljubite. Gospod obvaruje dushe svojih svetih. Is roke hudodelnika jih bo reshil.

Luzh se shari pravizhnimu, in veselje poshtenimu.

Pravizhni, veselite se v Gospodu. Hvalite spominj njegove svetosti.

Zhaft bodi i. t. d.

K Bogu Šinu.

Tukaj si misli narprej, o dušha, nefkon-
zhno ljubesin boshjiga Šina.

• *Pfalm 98.*

Gospod kraljuje, narodi naj se tréfejo:
On fedí na Kerubinih, semlja naj se po-
tréfe. Gospod je velik v Šionu, in po-
vikšhan zhes vse narode.

Tvoje veliko imé naj hvalijo, sakaj
štrašhno in sveto je.

Zhašt kraljeva ljubi pravizo. Ti si
pravize uterdil; Ti si sodba in pravizo
Jakobu štoril.

Povikšhujte Gospoda, nashiga Boga,
in versite se k podnoshju njegovih nóg;
sakaj on je svet.

Mojsef in Aron šta bila med njego-
vimi duhovni, in Samuel je med njimi,
kteri njegovo imé klizhejo.

Klizali so Gospoda, in on jih je ušli-
šhal. On je k njim is oblazhniga štebra
govoril.

Špolnovali so njegove sapovedi, in
poštavo, ktero jim je dal.

Gospod, nash Bog! Ti si jih ušlišhal.
Bog! Ti si jim bil miloštiv, in si vse njim
štorjene krivize pošhtrafal.

Povikfhujte Gospoda nashiga Boga.
Molite ga na njegovi sveti gôri, sakaj
svet je Gospod — nash Bog.

Zhaft bodi i. t. d.

K Bogu svetimu Duhu.

Tukaj premifhluj posebno bogastvo darov
hoshjiga ufmiljenja.

Pſalm 150.

Hvalite Gospoda v njegovim svetifhi;
hvalite ga savoljo njegove mozhi na nébu.

Hvalite ga v njegovih zhudapolnih dé-
lih; hvalite ga po njegovi nesmerjeni ve-
likosti.

Hvalite ga f trobentami; hvalite ga
f harpami in zitrami.

Hvalite ga s bobmi in f kori; hvalite
ga f ſtrunami in piſhalni.

Hvalite ga s glasnimi zimbali; hva-
lite ga f fladkopojezhimi zimbali.

Vſe, kar ſope, hvali Gospoda.

Aleluja!

Zhaft bodi i. t. d.

Magnifikat.

Predpév. Hvala bodi Tebi, o Bog!
Hvala bodi Tebi, prava in nerasdeljiva

Trojiza! Ti edini in narvikshi Bog! Ti
sveta in edina Edinost!

Pésem Marije.

(Luk. 1, 46 — 55.)

Moja dusha povelizhuje Gospoda.

In moj duh se veseli v Bogu, mojim
Svelizharji.

Ker se je oserl na niskost svoje dekle;
sakaj glej! odsihmal me bodo frezhno
imenovali vsi narodi.

Sakaj velike rezhi mi je storil, on ki
je mogozhen in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda
do roda, kateri se njega boje.

Mozh je skasal s svojo roko, raskro-
pil je napuhnjene v misli svojiga ferza.

Mogózhne je is fédesha vergel, in
ponishne povsdignil.

Lazhne je s dobrotami napolnil in
bogate prasne spustil.

Spregel je Israela svojiga flushabnika,
in se je spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil nashim ozhakam,
Abrahamu in njegovimu sarodu na ve-
komaj.

Zhaft bodi i. t. d.

Predpév. Hvala bodi Tebi, o Bog! Hvala bodi Tebi, prava in nerasdeljiva Trojiza! Ti edini in narvikski Bog! kateri si dal svojim flushabnikom v prizhevanji prave vére zhaft vezhne Trojize sposnati, in v vfigamogozhnosti velizhastva edinost moliti; prosimo, de bomo f terdnostjo ravno te vére vselej vsih sopernosti obvarovani. Po Gospodu naslim, Jesufu Kriftufu, Šinu tvojim i. t. d. Amen.

Šalve regina.

Zhefhena bodi kraljiza, mati milosti, shivljenje, fladkost in upanje nafhe, bodi zhefhena! K tebi vpijemo sapusheni Evini otrozi, k tebi sdihujemo shalostni in objokani v téj dolini fols. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! svoje milostive ozhi v naf; in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesufa, shegnani sad tvojiga teléfa; o milostiva, o dobrotljiva, o fladka deviza Marija!

V. Prosi sa naf, fveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljud Kriftusovih.

Molimo.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ki si dušho in telo zhaftite devize matere Marije,

de bi vredno prebivalifhe tvojiga Šina biti saflushila, f perpomozhjo fvetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeni-ga fpominja vefelimo, po njenih miloftivih proflhnjah od prihodnjih slegov in vezhne fmerti refheni.

Boshja pomozh oftani vfelej per naf. Amen.

Druge popoldanjfke molitve.

Šveti Ozhe nafh.

Š hrepenezhim ferzam pridem sopet pred Tebe, o nebéfški Ozhe! de tudi ta popoldan pred Tabo posvezhujem. Sakaj fizer nimam nikjer vefelja, kakor per Tebi; in vse mi je tako famotno in pufto okrog mene. Pa kako fim flep in réven, in ne umem, kako naj pred Tabo govorim, defiravno v mojim ferzu tako vrozha shelja gorí, f Tabo govoriti in jo pred Tabo isliti.

Pa vender, tako hozhem govoriti f Tabo, o nebéfški Ozhe! kakor je Tvoj edinorojeni Šin Jefuf fam naf uboge zhlovéfške otroke uzhil. Ozhe! savoljo Tvojiga Šina Jefufa, sa kterim moliti fe sdaj predersnem, poslufhaj mojo molitev miloftivo: „*Ozhe nafh!*“ O naf vſih Ozhe!

— Ozhe — Te smém zlo ogovoriti, jes, nar uboshejsi zhervizhek v prahu, Tebe, svojiga Boga in svojiga Gospoda!

O obilnost ufmiljenja, ki she v tem pervoljenji leshi, Tebe, o moj Bog! zlo Ozhéta imenovati! — Kakor otrok svojiga ozhéta nagovori, tako — ravno tako smem tedaj tudi jes is globozhine prahu k Tebi govoriti, Ti Narviksi!

Poslufhaj tedaj o Ozhe! kako Tvoj otrok pred Tvojimi nogami jezlja, joka in moli.

Ker si ti moj Ozhe, o Bog! kaj sim jes drusiga, ko Tvoj otrok? — Ja, otrok sim. Pa ali nisim bil doslej Tvoj sgu-bljeni otrok — Tvoj sgu-bljeni sin? Ali se nisim doslej Tvojim sapovedim — volji svojiga nar boljshega Ozhéta — so-perstavljaj, in se po svoji glavi ravnal?

Pa vender si upam, kot Tvoj otrok, kot Tvoj sgrevani, se nasaj verni-jozhi otrok, pred Tabo moliti. Poslufhaj me, o Ozhe, „*kteri si v nebesih!*“ — De pa svoje oblizhje milostivo k meni obernesi, poslufhaj beséde Svojiga edinorojeniga Sina, s kterim sdej k Tebi molim in s kterim Ti sdaj svoje potrebe nasnanujem. Poslufhaj s avoljo njega moje otrozhje jezljanje!

1. „*Posvezheno bodi Tvoje imé!*“

to je prva prošnja, ktero imam v iménu Tvojiga edinorojeniga Šina do Tebe, o Ozhe nebéfhki — Kaj pa rezhem v téj prošnji? O moj Gospod in moj Bog! ne rasumem, kaj Ti f to prošnjo iméti hozhefh. Rasfvetli me poprej, kaj te beféde pomenijo. Meni je v ferzu, o Gospod! de naj Te prav gorezhe prošim: Nikdar ne perpušti, de bi Tvoje imé, ktero je nar svetejšhi vsih imén, in ktero je samo zhefhjenja vredno, ljudje s befédo in djanjem preklinjevali in mu nezhaft delali. Nihzhe sizer ne more, o Bog! tudi nar vezhi grefhnik ne, Tvojimu presvetimu iménu kaj njegove svetofti odvséti, tudi ga ne more nihzhe svetejšhiga storiti, kakor je she. Pa, o Ozhe nebéfhki! mi ubogi grefhniki se perpravimo s nezhefhnjem Tvojiga iména in s vsimi hudobijami soper Tebe sami sebe ob gnade in milofti, ki jih po Tvojim presvetim iménu dobiti samoremo. Nezhaft Tvojimu iménu storjena je tedaj nam samim v fhkodo.

Savoljo téga ne perpušti, de bi kdo Tvoje sveto imé nespodobno isgovarjal, de bi se Tvojiga iména v kletvi in jesi poslushil. Ne perpušti de bi kdo gnad in

dobrot ne sposnal, ktere is mozhi Tvojiga iména isvirajo, ali de bi kdo zlo fvetiga Duha in njegove rasodenje sanizheval.

Ti marvezh dodéli meni in vřim řvojim otrokam gnado, v mozh Tvojiga řvetiga iména verovati, ga vedno s ljubeshnijo v řerzu nositi, ga vedno poboshno isgovarjati, in ře ga kakor pomozhka k nashimu řpreoburnjenju, pobolřřhanju in posřvezhenju posłushiti. O daj, de ř pomozhjo, s sařłushenjem in s gnadami Tvojiga řvetiga iména tudi řvėti posřtaneřmo! To je moja perva prošnja, ktero imam do Tebe, o Ozhe nebesřhki!

In kako bi, o Ozhe nebesřhki! ře prošnje poln otrozhje poboshnosti Tebi ne řasodel, ker mgra Tvoje imé pred řřim posřvezheno biti, de Tvoje kraljestvo k nam priti samore? Sdaj ři upam ředaj řudi drugo prošnjo isgovoriti, ktero me je Tvoj edinorojeni řin uzhil. Molim s řesufam:

2. „*Přidi k nam Tvoje kraljestvo!*“ Kaj ima ři řá druga prošnja v řebi! O moj Ozhe! řako malo řo umem řam is řebe, kakor perva. Poloshi ři v řerze, kaj poméni?

In řdí ře ři, o řospod! de ři ře-

zhefh, de naj **Te** prav gorezhe prosim, de naj, ravno kakor je doslej greh v nashih ferzih gospodaryl in kraljeval, in po vsm poménu beséde, svoje kraljéstvo v nas imel, odsihmal samo **Tvoja** gnada v nas gospodari in kraljuje in kraljéstvo v nashih ferzih ima.

Glej, o moj **Gospod** in moj **Bog**! sa kraljéstvo **Tvoje** gnade, sa kraljevanje **Tvojiga** svetiga **Duha** v mojim in v ferzih mojih bratov **Te** prosim tedaj. O daj, de nikakorshno gréshno nagnjenje vezh v nas ne kraljuje, de nashe volje vezh vjete ne dershi in nas dalje v lushnosti nima; ampak **Tvoje** kraljéstvo, ktero si nam po sveti katolishki zerkvi rasodel — to **Tvoje** kraljéstvo bodi samo v nashih férzih! **Ti** sam kraljuj v nas, o nash **Gospod** in **Kralj**!

Pa kedaj kraljujesh **Ti** sam v nas, o nash **Gospod** in **Kralj**!

Samo takrat le, kadar mi ljudjé na semlji **Tvojo** voljo in **Tvojo** sapoved tudi tako svesto in natanko spolnujemo, kakor jo **Tvoji** ljubi angelji v nebesih spolnujejo.

Sato prosim dalje, o **Ozhe** nebéshki! po besédah **Tvojiga** edinorojeniga **Sina**:

3. „*Sgodi se Tvoja volja kakor v*

nebesih, tako na semlji!“ O kako vefelo fpolnujejo ljubi angelji v nebesih v vſim Tvojo preſveto voljo! In ſakaj ne ſtori tega tudi greſhni zhlovek?

Naf ubóge greſhne ljudi oflepi napuh in nezhimerna ljubefin do famih febe. Mi bi tudi radi kaj bili, ko vender nizh niſmo pred Tvojimi ozhmí; v vſih rezheh ſe ravnamo le po ſvoji glavi in po ſvoji termasti volji. In vender nam je Tvoja volja snana! Šej nam jo po ſvoji ſveti zerkvi védno osnanujeſh.

O daj nam, o Ozhe uſmiljenja! tudi ponishnoſt, de ſvoji greſhni famovoljnoſti refnizhno odmerjemo in famo po Tvoji volji ſvoje ſhivljenje ravnamo.

Ozhe, Tvoja volja ſe ſgodi, in ne moja! V Tvoji ſveti beſédi ſpoſnam edino, golo refnizo; in v poſtavah evangelija tiſto voljo, ki famo moje ſvelizhanje, moj prid ſhelí. Tvoja volja ſe ſgodi, ne moja! kar Tvoja beſéda uzhi, hozhem ſtoriti, in ne, kar bi me moje napzhno domiſhljevanje uzhilo.

Ozhe, Tvoja volja ſe ſgodi, ne moja! Tudi v vſih prilikah ſvojiga ſhivljenja ſpoſnam Tvojo voljo. Šej imafh le mojo frezho v ozhéh, o Goſpod. Le

moje svelizhanje **Ti** je per ferzu, zhe tudi terpljenje, sopernosti, dufhne in teléfné nadloge zhes me poshiljash. **Tvoja** volja se sgodi tedaj, ne moja!

Ozhe, **Tvoja** volja se sgodi, ne moja! In ta **Tvoja** volja ne sheli nizh drusiga kakor moje posvezhenje. **O** daj mi tedaj, de si s vso gorezhnostjo posvetoosti persadevam; daj, de nikoli pokore ne samujam; daj, de se neprenehama vsm hudim nagibam in fkušnjavam soperstavljam, in si po zhednosti in poboshnosti persadevam. **Tvoja** volja se sgodi, pa ne volja mojiga leniga mesa!

Tvoja volja se sgodi, ne moja! nozhem sapovedovati, kaj imash s mano storiti. Zhe je vse le **Tvoja** volja, kar storim, in kar se po meni in s mano godi, je prav. Ne bodi druge volje v meni, kakor **Tvoja** volja.

To mislim posebno, o **Gospod**! kar potrebe moje vboge dufhe sadene. In kakor **Ti** svojo dufho perporozhim, tako **Ti** tudi svoje telo isrozhim. Tudi svoje fkerbi savoljo svojiga posemljskiga shivljenja in sa frezho vsih svojih shlahtnikov **Tebi** srozhim. **O Ozhe!** **Ti** nas ne bosh sapustil. Daj nam le vselej toliko,

kolikor vsak dan potrebujemo. V iménu Tvojiga Šina Jesufa Kristufa isgovorim tedaj poboshno zheterto profhnjo :

4. „*Daj nam danas nash vsakdanji kruh!*“ Ne pusti nobeniga lakoti terpeti, ki k Tebi sdihuje in móli. In kdor fhe k Tebi ne sdihuje in ne moli, mu do-déli f fvojimi darmi tudi fposnanje njegove révfshine in fvoje ufmiljenosti. Daj mu tudi fposnanje njegoviga pokliza. Daj nam fposnati, o Gospod! de vse shivljenje in ohranjenje nashiga shivljenja le famo od Tebe pride. Réf je, de moramo délati, vsak po fvojim poklizu, in se truditi sa vse potrebe svojiga shivljenja. Pa per vsm tem fmo le sanikerni hlapzi, in blagor (shegen) nashiga déla pride le famo od Tebe, o Bog!

Poshegnaj tedaj, o Gospod! nash vsakdanje déla, poshegnaj opravila nashiga pokliza. Zéli teden moramo sdaj sopet pridni biti; o poshegnaj nash persadevanje sa nash vsakdanje potrebe. Pa tudi tistim daj pomozh, kateri savoljo bolésni in flabotnosti nizh vezh saflushiti ne morejo. Osri se na folse révnih, o Ozhe ufmiljenja! poslufhaj sdihljenje sapufhenih vdov in firot. Glej, fej

Te vsi svojiga Ozheta imenujejo, in ali nam nisi po Svojim edinorojenim Sinu osnaniti dal, de more ozhe fkerbeti sa svoje otrozhizhe?

Pa vender — fkerb sa svoje teléne potrebe moramo fkerbi sa Tvoje kraljestvo, o Bog! vselej podvrezhi. Ako imamo vsakdanji kruh, kaj bi fhe vezh hotli iméti? Glej, sato pridem sopet na svoje dufhne potrebe nasaj.

Oh, sposnam, de sim lé ubog gresnik tukaj pred Tabo! In ali bosh mojo proshnjo, ktero imam sdaj do Tebe, spolnil, dokler me vidish vfiga v grehe sakopaniga? O moj Gospod in moj Bog! f solsami rastertja obshaljujem svoje grehe. Odpusti, odpusti, o Ozhe!

5. „*Odpusti nam nashe dolge, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikam!*“ Nozh in dan so nam nafhi grehi pred ozhmí, in kakor velik dolg so nafhi grehi pred Tabo — Njega, ki naf je ljubil od sazhetka; njega, ki je svoje shivljenje dal sa naf; njega, ki je vedno perpravljen, naf sa svoje otroke vséti, ko smo ga she kot sgubljeni otrozi sapustili; — — njega smo samôgli sapustiti! od njega smo svoje ferze od-

verniti mogli! njega, ki je ljubésen fama, njega smo foverashiti mogli! svoje serze smo mu odtegniti, in sato gréh ljubiti mogli! O mi nehvaleshni ljudjé!!

Ozhe! Ozhe! odpusti nam, kar smo pred Tabo gresihili. Šposnamo sdaj, obshaljujemo, objokujemo. Ne moremo fizer svojiga dolga vezh is lastne mozhi isbrifati, pa poglej na saflushenje terpljenja in smerti svojiga edinorojeniga Šina, in savoljo njega nam bódi milostiv in ufmiljen!

Rad odpustim tudi jes, o Ozhe! všim svojim blishnjim male rasshaljenja, ki so mi jih storili. Oh, kako majhne so té sadolshenja memo veliziga dolga, ki ga imam do Tebe! Pa snamnje moje grevinge savoljo vših mojih grehov je odpushenje, ki ga všim svojim rasshalivzam dam. Réf, de je le majhno, majhno snamnje, o Gospod! Pa fej Ti je tudi narmanjsihi rezh prijetna, in she voljo plazhafh s obilno gnado. Oh, de bi Te le s novimi gréhi vezh ne rasshalili! De bi le novih grehov k she obshalovanim ne perdevali! — Oh, nevarnoft k grehu je toliko, in fkufhnjave so tako velike!

O flifhi tedaj nafho proshnjo:

6. „*Ne vpelji nas v skušnjava!*“

Šizer nikogar ne vpelješ v fkušnjavo; sakaj zhlovek se sam, kakor eden Tvojih apostelnov pravi, v fkušnjavo postav-
lja; pa Ti perpušiš vezhkrat kaj taziga, de neumniga njegove nesmoshnofti preprizhaš, de njegovo véro in njegovo ferzhnoft poskuhaš. Pa vender nas nikoli zhes našho mozh in zhes mero svoje gnade, ktera nam pomaga, ne fkuhaš. Glej, o Gospod! sato Te prosim prav gorezhe, daj mi, de svojiga dolga pred Tabo fhe vezhiga ne storim, de fhe dalje nikdar vezh v flepi svojo-
ljubnofti in dosdevni varnofti v stare fkuš-
njave ne pridem, in de starih hudih per-
loshnoft ne ishem. Ohrani fhe dalje ne-
saupnoft v mojo laftno mozh v meni, in bódi vse moje saupanje samo v Tebe postavljeno. Daj mi ferzhnoft besha-
ti, kjer koli me beg greha obvarovati samore, in mozh vojskovati se, kjer koli se fkušnjava le samo s borenjem in vojskovanjem premagati da. Dodeli to meni in všim mojim blishnjim. Oh, Gospod! Go-
spod! daj, de v noben greh vezh ne padem!

7. „*Temuzh reshi nas od slega*
(od hudiga)!“ Nar vezhi sleg je gréh;

in k nasledkam greha se fhteje vse, kar zhlovek svoj sleg imenuje, vse, kar ferze zhlovekovo s grenkostí napolni; vse, kar glodajozhimu zhervu enako, njegovo ferze grise; vse, kar tolashbo, gnade in mir Gospodov od njega odvrazha. Tudi sovrashtvo in salesovanje stariga sovrasznika ljudi fhtejem tufém. **O Ozhe!** ne daj, de bi bili Tvoji ubogi zhervizhki v prahu od svojih sovrasznikov sterti; ampak odrefhi in otmi nas od vsiga, kar nas doflej od terdniga fklenjenja s Tabo she odvrazha! Tudi nas ho smertno uro nam enkrat ferzhno daj. — To je moja poslednja in nar filnishi proshnja, o **Ozhe** nebfhki, uflishe me! „Amen.“ Sgodi se — dal bosh, kar prosim, o Gospod! saupam v Tvoje oblube.

Tretje popoldanje molitve.

Zhesbena si Marija.

Tvojimu zheshenju, o presveta deviza Marija! in spominju tvojih zhednost naj bo danashnji popoldan posebno posvezhen. Vsi poboshni kristjani in nasledovavzi tvojiga Boshjiga Šina so bili she od nekdej tudi posebni zhaftivzi tvojiga iména. Šina so zhaftili v tebi,

o Mati! In f Šinam fo te tudi kot svojo mater pozhaftili. Tebe zhafti vefoljna katolifhka zerkev. Tebe zhaſte nebefa. Glej, o Mati! sato klezhim tudi jes tukaj pred teboj, in te posdravim poln poboshnoſti s beſédami arhangelja:

1. „*Zheſhena ſi, Marija!*“ — V tem posdraavljenji ſposnam tvojo viſokost, o Marija! in mozh tvoje proſhnje per tvojim preſvetim Šinu.

Šposnam te in zhaſtim te kot mater mojiga Goſpoda Jeſufa. Od tebe mi je bil moj Svelizhar rojen, po tebi je Beſéda meſo poſtala; po tébi ſe je prerokija prerokov dopolnila, po tebi je nam ubogim greſhnikam luzh gnade ſaſijala, po tebi nam je svelizhanje priſhlo. Bódi tedaj zheſhena, o Mati mojiga Goſpoda Jeſufa!

Ravno tako ſposnam in zhaſtim v tebi, o Mati Jeſufova, tudi ſvojo mater. Glej, ſej je tvoj boſhji Šin is neſkonzhniga uſmiljenja pervirojeni med ſvojimi brati hotel biti. Med temi ſvojimi brati je pa le ſamo tiſte miſlil, ki po véri njegovi poſtanejo, in s njim ſopet otrozi nebéſhkiga Ozhéta. Torej ſi ti tudi mati

vših odréslenih, vseh tistih, ki tvojiga Šina sa svojiga brata sposnajo in ljubijo. Bódi tedaj zhefhena, o moja Mati! o naša Mati! Pa ti nisi mati, kakor fizer matere gréshnih zhlovéshkih otrok. Angelj Gospodov ti je pernefel od nebéshkiga Ozheta posdravljenje in obljubo, o nar zhistejshi vseh devishkih dush! in ti si mati postala in si vender tudi deviza ostala. Glej, sato te zhaftim tudi kot serkalo (shpégel) zhiftofti, in perftavim k svojimu zhefhenju shé beséde:

2. „*Gnade si polna!*“ Vezh, kakor vsi zhlovéshki otrozi, si gnad prejela, ti vifokozhefhena! ti nevesta nebéshkiga Ozheta, ti — Mati edinorojeniga. Šinu Boshjiga, Boga — Zhloveka, ki je naš Svelizhar in Odréshenik; ti — ismed vseh isvoljena svojiga spola, ktero vsi narodi semlje frezhno imenujejo, — o bódi zhefhena!

Preden je bil svet stvarjen, je bilo tvoje ime she imenovano; in angelji in svetniki pojo tvojo hvalo, ti kraljiza nebes!

Pa kaj ti je tolike gnade per Bogu perdobilo? Le famo neskonzhna usmiljenost Gospodova. Sakaj bolj, kakor od vseh drusih svetnikov nebes, velja od tebe beséda:

4. „*Gospod je s taboj!*“ Njegova volja je bila tvoja volja. „Glej, dekla Gospodova sim, sgôdi se mi po tvoji befédi!“ si rekla, visoko zhefhena! ko ti je angelj osnanil de bofh mati Boshjiga Šina. Gospod je bil v tebi, in ti v njem.

O kako bi bila to velika frezha, v vſim le famo po volji Gospodovi shivéti! Tudi mene je Gospod v svojo flushbo v ſvojim kraljeſtvu poklizal: o de bi tudi jes ravno tako, kakor ti, Marija! svojo voljo vſelej njegovi volji podvergel! de bi tudi s mano Gospod vſelej bil! Bódi tedaj, o Marija, zhefhena! Gospod je s teboj.

4. *Shegnana si med shenami in shegnan je ſad tvojiga teléſa, (Jesuf Kriſtus).* Tvoja têta te je tako posdravila, visoko zhefhena! Dovôli tudi meni, tvojimu nevrédnimu ſinu, te tako posdraviti. Glej, veſelim ſe, de ſi ti iſvoljena, ſakaj, zhe bi ti ne bila iſvoljena, bi moj Svelizhar ne bil is tebe rojen. Bódi tedaj zhefhena, o Marija! ti gnade polna! Ti nar bolj zhefhena med shenami!

Ali je pa ſhe doſti v tvoje zhefhenje, o devíſhka mati Jeſufova! de te ſa-

mo posdravim in te tako pozhaftim? Ni dofti, zhaftim te tudi f pofnemanjem tvojiga shivljenja, ker fi sa mojim Jefufam nar bolj popolnoma izgled mojimu shivljenju, in moja nar mogozhnejfhi pomozhniza per Bogu. Prav tako, kakor je tvoje ferze in tvoje shivljenje, naj bo tudi moje ferze in moje shivljenje! Oh, de bi tako bilo! Pufti me tedaj v serkalo tvojih zhednoft glédati, in fe od tebe uzhati, o nar fvetejfi Deviza!

Glej, nar poprej ti fposnam tukaj svojo véro v nesapopadljivo fkrivnoft vzhlovezhenja edinorojeniga Šina nebéfhkiga Ozhéta, kateri, defiravno je Bog od Boga od vékomaj, je tudi zhlovek poftal. — Šposnam ti svoje upanje, ktero famo v tvojiga pefvetiga Šina ftavim. — Šposnam ti svojo ljubésin, f ktero se nje-ga pred vſimi rezhmi derſhim. Sakaj fej ti to mojo véro, to moje upanje, to mojo ljubesen nar poprej od vſih svojih zhaftivzov terjafh.

Po tem pride pofnemanje tvojih poſebnih zhednoft. Proſim te tedaj, ſproſi mi gnado, uzhati ſe od zhiftoſti tvojiga ferza enako gnuſobo ſoper vſo nezhiſtoſt in greſhno ſladnoſt; uzhati ſe od

tvoje ponishnosti enako iposnanje moje nevrédnosti pred Bogam; uzhiti se od tvoje vdanosti v Boshjo voljo enako vdanost moje volje v voljo Boshjo. O to mi nar poprej sprosi, od tebe se uzhiti, ti prezhisti Mati! ti serkalo svetosti in pravizhnosti!

She vezh! fhe vezh! Glej, tvoj otrok k tebi sdihuje, o devishka Mati! usmili se me! — Kako bi se pazh od tebe uzhlil, sgled popolnamosti, bres posebne gnade boshje? Ako se hozhesh mene usmiliti, sprosi tedaj tudi meni mozh in gnado k dobrimu per svojim prekladkim Sinu!

5. „*Sveta Marija Mati Boshja! prosi sa nas greshnike!*“ V tem klizanji na tvojo pomozh per Bogu obstoji drugi del pozheshenja, kteriga sim ti dolshen.

Prosi tedaj sa mene, prosi sa vse zhaativze svojiga Boshjiga Šina, prosi sa vse ljudi na semlji per svojim Bogu in našim Bogu; prosi per Jesusu, svojim Sinu. O mati usmiljenosti! poglej našo revshino, našo siromashtvo, našo silo, našo flabotnost. Glej, kako popotvamo fkosi to dolino sals! Ne odtegni nam svojiga materniga varstva nikoli, nikoli!

6. *Sdaj in ob nafhi smertni uri!*
 Dershi fovrashnike nafhiga svelizhanja
 daljezh prozh od naf; sprosi nam gnado
 vse nezhiſte fkufhnjave ſerzhno prema-
 gati, in pomagaj nam gnado ſproſiti ſa
 vſako voſfkovanje ſoper greh. Oh, de
 bi tvojiga Boſhjiga ſina nikoli vezh ſ
 nobenim greham ne raſſhalili! Pomagaj
 nam to frezho ſproſiti, o ti neomadeshe-
 vana in prezhiſta deviza.

In kadar ſe potem nafha ſadnja ura
 bliſha in nafhe oko vgafne, o Mati! ta-
 krat — takrat nam poſebno pomagaj,
 raſtegni ſvoje roke zheſ ſvoje neſmoſhne
 otroke in daj nam v Jeſufu miſtiſtiviga
 ſodnika najti.

„*Amen!*“ Boſh, o ſveta, prezhiſta,
 uſmiljena deviza in mati!

Potem moli trikrat ozhenafh in zheſhena ſi.
 — Naſadnje pa „Zheſhena ſi Kraljiza!“ kakor
 gori, ſtran 131.

Zheterte popoldanje molitve.

Zheshenje

presvetiga Reshnjiga Telefa.

V posebno obujenje vére v prizhejozhnost Jesufovo v presvetim sakramentu altarja in v obilnost gnad, ki so v njem sapopadene.

Perva molitev.

Molim te, o Jesuf! v presvetim sakramentu altarja, in ti fposnam f tem svojo véro v tvojo resnizhno in bitstevno prizhejozhnost v podobah kruha in vina.

Kakor Bog in zhlovek, resnizhno, bitstevno in popolnoma, kakor si v nebesih, si tudi tam v tabernakeljnu prizhejosh. Verujem, verujem in molim.

Kar si enkrat, o Svelizhar! k svojim uzhenzam govoril, namrezh: „Pervaf fim do konza fveta“. — Glej, se je tukaj spolnilo.

O fladdka in svelizhavna prizhejozhnost Jesufova v tem presvetim sakramentu! kako frezhen in s milostjo obdarovan fim jes, de smem tako bliso Tebe biti! Šrezhen je bil Mojsef pred gorézhim germam, pa fhe frezhnejshi fim jes. Šrezhen je bil Elija pred svojim berlogam

na gori Horeb; pa fhe frezhnejfhi fim jes. Šrezhni fo bili Tvoji apofteljni, ki fo Te od oblizhja do oblizhja gledali; pa fhe frezhnifhi fim jes. Tù ne grefh vezh tje, ampak oftanefh. Kakor fo angelji in fvetniki nebes bliso Tebe, tako bliso fim tudi jes sdaj. Réf je, de Te moje teléfno oko ne vidi, pa moja véra Te vidi, in fe pred Teboj vklone, in Te moli.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhefhen in hvaljen bódi prefveti sakrament altarja.

O. Odflej in vekomej.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhefhen i. t. d.

Ozhe nafh i. t. d. Vifoko zhefhen i. t. d.

Druga molitev.

Molim Te, o Jéfus! v prefvetim sakramentu altarja, in Ti fposnam svojo véro v nefkonzhno obilnoft gnad, ki je v tej fkrivnofti f-hranjena.

O vir shivljenja, o ftudenez gnade, is kteriga nar fladkejfhi shivesh moji duſhi isvira! oftani mi, kar mi hozheſh poln nefkonzhniga uſmiljenja biti. O Jéfus! daj mi v zhefhenji in v vſhitji tega prefvetiga sakramenta tolashbo in mozh dofézhi, ktero ſamoreſh ſamo Ti dati. O luzh, ktera ſama ſamore v tamoti fve-

titi, rasfvetli mojiga duha f pravim sposnanjem! **O** ljubetin, ktera fama ferze zhloveshko samore od vesi svetá odtergati in s **Bogam** neraslozhljivo fkleniti, vshgi moje ferze f fvojim prerojezhim ognjem! — **O** de bi se nobena gnada, kí is tega presvetiga sakramenta pride, nad menoj ne sgubila!

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Trétja molitev.

Molim **Te**, o **Jesuf!** v presvetim sakramentu altarja, in sposnam **Tebi** svojo véro v presveti pomén, kteriga ta fkrivnost ima.

Ta sakrament ni samo hrana sa mojo dusho in pravi kruh shivljenja, ampak tudi vezhni spominj odreshenja, kteriga si **Ti**, o **Jesuf!** f svojo smertjo na krishi meni perdobil, in kteriga me ta presveti sakrament vedno milostivo opomnuje. **O** **Jesuf!** daj mi v **Tvoji** reshnji kervi odpushtenje svojih grehov dosezhi.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Péte popoldanje molitve.

Tako imenovana króna Kristusova.

(V premišljevanje Jesufovíga terpljenja.)

Verujem v Boga Ozhéta i. t. d.

V. Vifoko zhefhen in hvaljen bódi prešveti sakrament altarja.

O. Sdaj in vékomaj.

V. Zhaft bódi Bogu Ozhetu in Šinu in švetimu Duhu.

O. Kakor je bila v sazhetku, sdaj in vſelej, in vékomaj. Amen.

V. O Gospod Jeſuf Kristuf! ki ſi ſa naſ na ſvetim krishi umerl, ſavoljo rane ſvoje défne roke.

O. Uſmíli ſe naſ!

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d.

O. Sdaj in vékomaj.

Molitev.

O Gospod Jeſuf Kristuf! ſavoljo preſvetiga ſakramenta altarja, ſavoljo ſvete rane ſvoje defne roke, in ſavoljo ſvete kervi, ki je is nje tékla, uſmíli ſe naſ. Daj nam ſ to ſvojo zhefheno roko ſvoj ſhégen. Š kervavim ſhebljem, ki jo je prébodil, naſ ſasnamovaj med ſvoje flu-

shabnike in flushabnize, in v bukve isvoljenih, ki so na Tvoji desni strani v vezhni zhafti. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Vifoko zheshen i. t. d.

V. Zhaft bódi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristuf! ki si sa nas umerl na svetim krishi, savoljo rane svoje léve roke.

O. Usmili se nas!

Zheskena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zheshen i. t. d.

O. Sdaj i. t. d.

Molitev.

O usmiljeni Svelizhar! savoljo presvetiga sakramenta altarja, savoljo svete rane Tvoje léve roke in savoljo drage kervi is nje, nam milostivo dodeli svelizhavni strah Boshji, de Ti svesto flushimo, in de na lévo stran savershenih ne pridemo. Oshivi in pokrepzhaj v nashi smertni uri in poslednji smertni britkosti nasho ubogo dusho s svojo sveto kervjó in odréshi jo od vsiga slega. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

V. Visoko zheshen i. t. d. (desetkrat.)

V. Zhaft bódi i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristus! ki si sa nas na svetim krishi umerl, savoljo rane svoje desne noge.

O. Usmili se nas!

Zheshe na si Marija i. t. d.

V. Visoko zheshen i. t. d. Sdaj i. t. d.

Molitev.

O mozni Jesus! savoljo presvetiga sakramenta altarja in savoljo kervi svoje desne noge nam milostivo dodeli krepk fklep, svoje shivljenje poboljšhati, pomozh in terdnost, fkushnjavam soperstati in vsih nevarnost greha se varovati. Posebno nam daj gnado, v veri, v upanji v ljubesni, v ponishnosti in v poboshnosti do tega presvetiga sakramenta in do Tvojiga britkiga terpljenja bolj in bolj rasti, in v njih do konza stanovitnim ostati. Amen.

Ozhe nas.

V. Visoko zheshen i. t. d. (desetkrat.)

V. Zhaft bódi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. O Gospod Jesus Kristus! kateri si sa nas na svetim krishi umerl, savoljo rane svoje leve noge.

O. Usmili se nas!

Zhefhena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. **Sdaj** i. t. d.

Molitev.

O predobrotljivi **Jesuf!** savoljo pre-
fvetiga sakramenta, savoljo svoje **Boshje**
in zhlovéfhke nature in savoljo kervi zhe-
fhene rane svoje léve noge omezhi nashe
terde ferza k pravi pokori in k pobolj-
shanji nashiga shivljenja in odpusti nam
nashe dolge, s kterimi smo Tvojo neskon-
zhno ljubestin tolikrat rasshalili. **Amen.**

Ozhe nash i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. (desetkrat.)

V. Zhaft bódi i. t. d.

O. Kakor je bila i. t. d.

V. **O** Gospod **Jesuf Kristuf!** kateri
si sa nas na fvetim krishi umerl, savoljo
rane na Tvoji fveti strani.

O. Usmili se nas!

Zhefhena si Marija i. t. d.

V. Vifoko zhefhen i. t. d. **Sdaj** i. t. d.

Molitev.

O preljubesnivi **Jesuf!** savoljo pre-
fvetiga sakramenta altarja, savoljo svete
rane svoje zhefhene strani, in savoljo njene

kervi nam milostivo dodeli, de Te v svet-
tim obhajilu vselej vredno prejemamo,
Tvôjo neskonzhno ljubestin bolj in bolj
sposnavamo, vedno v Tvoji drushbi shi-
vimo in se potem nikdar vezh — vezhno
nikdar vezh — od Tvoje ljubestni ne lo-
zhimo. Amen.

Potem litanije k presvetimu sakramentu al-
tarja, stran 253.

D.

Vezhérne molitve

ob

nedéljah in prasniki.

1.

Povernjenje k Bogu.

Tudi danashnji dan Gospodov gré h konzu. Vèrni se tedaj popolnoma domu, o dusha, k svojimu Bogu.

Ja k tebi se hozhem verniti, o moj Gospod in moj Bog! Ako tudi sêe danas, v Tvojim svetim prasniku, moje misli, moje nagnjenja niso popolnoma per Tebi ostale, ako so tudi danas v posvetnih rezhéh svoje veselje iméle in se bolj, ko je bilo treba s njimi pezhale, jih moram vender sdaj svezhér bolj resnobno nasaj poklizati, jih moram bolj skerbno sbrati pred Tabo, in se s njimi Tebi vdati, se Tebi podvrezhi, se Tebi darovati.

(Mir.)

Oh, ali ne pridem fhe zlo danaf sopet, fhe ta dan, ki mi je v posebno posvezhevanje podeljen, kakor ubog gresnik k Tebi nasaj?

2.

Premishljevanje in sprashevanje vesti.

1. V posebni dan posvezhevanja mi je bil danafhnji dan odlozhen. To posvezhevanje bi bilo imélo v tem obstati, de bi se bil svojiga lastniga poboljšhanja in posvezhenja s vso mozhjo persadeval, kako sim to storil?

2. V moje posvezhenje mi je bila danaf beséda Boshja osnanovana. Kako sim jo poslušhal, kako v se vsel?

3. V svoje posvezhenje bi bil imel per danafhnji mashi poboshno prizhejzhi biti. Kako sim bil?

4. V svoje posvezhenje bi bil imel danaf tudi ure, ki so mi memo flushbe boshje ostale, posebno v premishljevanje obrniti. Kako sim to storil?

5. V svoje posvezhenje bi bil imel danaf posebno tudi duhovne bukve brati in premishljevati. Kako sim to storil?

6. V svoje posvezenje bi bil imel danes od vsiga tedna s seboj porajtati, kako si ga presihvel. Ali si to storil? in ali mi to porajtanje nize ne ozhita?

7. Ali nisi danes s nespodobnostjo in sanikernostjo v flushbi boshji s ferfravostjo, lahkomiselnostjo, s nespodobnimi, sovrasnimi, opravljivimi ali sapeljivimi pogovori pohujshanja in spotikljeja dajal?

8. Ali si tedaj danes svelizhanje svoje dushe pomnoshil? In ali nisi tudi svelizhanju duh drugih shkodoval?

3.

O moj Gospod in moj Bog! tudi danesnji dan poboshnosti (andohti) tedaj ni pretekkel, de bi mi ne bili gréhi objokovati in samujenja obshalovati! O vezhni usmiljeni Bog! odpusti mi mojo danesnjo mlazhnost v poboshnosti, mojo rastréfenost v poslushanji Tvoje svete beséde, odpusti mi nemarnost, s katero si tudi Tvoj danesnji prasn timer presihvel, bres de bi Ti ga bil vsiga famo Tebi daroval!

Gospod! ne daj, de bi mi to v sodbo bilo, kar bi bil mogel v svoje svelizhanje obrniti. Ne daj, de bi me

danafhnji dan enkrat — v dnevu sodbe toshil! —

Saupam v Tebe, o Ozhe nebéfški! ker je globokost Tvojiga ufmljenja nesa-popadljiva, in ker obilnosti Tvoje gnade ni konza. — Saupam v Tebe, o boshji Odréfhenik! kateri fhe nikoli nifi nehal, moj svelizhar biti in mene ubosiga gréfhnika ifkati in k febi vabiti! — Saupam v Tebe, o Ti Duh ljubeshni! kteriga ftudenez shivljenja fhe ni in ne bo ufahnil. — V Tebe, o presveta Trojiza! ftavim vse fvoje saupanje. Glej, ne sapuftifh me in vedno me k febi vabifh. Kaj mi je drusiga, kakor fe enkrat vfiga Tebi vdati in fe famo Tebe dershati? Daj, o Bog, de ta fklep sdaj koj ta téden dershim, in de delavnike, ki fe jutre sazhejo, bolj v Tvojo zhaft in v svelizhanje fvoje dufhe obrazham, kakor fim obrazhal delavnike pretezheniga tédna.

Daj mi fhe dni pokóre, fhe dni ob-jokovanja fvojih grehov, o Gospod ufmljenja! In ne sapufti, oh, ne sapufti me nikoli f fvojo gnado!

Gospod! ne hodi od mene, ampak oftani per meni, sakaj mrak, nozh in tà-

ma je bres Tebe v moji dufhi! **O Ti**
 luzh shivljenja! ne nehaj fvetiti, in
 mi pot v nebéfa kasati. **To Te** prosim
 savoljo **Tvojiga** nefkonzhniga ufmiljenja.

Švetniki Boshji i. t. d. **Pre-**
fveta Deviza i. t. d. **Šveti angelj**
varh i. t. d. (Kakor fpredej per vezherni
 molitvi v delavnikih ftran 28.)

V fklep „Zhefhena fi Kraljiza!“ glej
 ftran 155.

III. Del.

V posvezhevanje

spovednih in obhajilnih dni

in

drusih refnobnih zhafov.

Vsdignil se bom, ter pojdem k svojemu ozhétu
in mu porezhem: Ozhe! grefhil fim soper
nebésa in soper Tebe!

Luk. 15, 18.

A.

Spovedne molitve.

Pred spovedjo.

1.

Kadar v cerkev pridešh.

Vsdignil se bom, ter pojdem k svojemu Ozhetu. Pred-nj se hozhem vrézhi na koléna in mu rezhi: Ozhe grefhil sim pred Tabo in hudo ftóril. Ah, sdaj to spoznam. Pazh sim saflushil, de bi me Ti popolnoma savergel; pa pridem vendar k fedeshu Tvojih gnad in prosim spokorno usmiljenja. O Gospod, ne saversi me!

2.

Molitev sa boshjo pomozh k pokóri in spreobrnjenju.

Ali pa samorem sopet Tvoj otrok biti, o Ozhe nebéfhi! jes, ki sim Te

tako gerdo sapuſtil? jes, ki ſim ſvoje ſerze od Tebe odvernſil, in na minljivé rezhi obrazhal? jes, ki ſim Te tako dolgo poſabiti in v ſmotnjavi in grehu ſhivéti ſamogel? Šuſhen greha ſim bil doſlej, ſveſan ſ veſmi hudizhevimi, otrok pogubljenja, nehvaléſhnesh do ſvojiga Boga in Ozheta. In ali niſim mari vézh? O to dobro zhutim, zhe bi ſe tudi prav is zeliga ſerza ſdaj ſpreoberniti hotel, de nimam ſam te mózhi v ſebi. O Goſpod! ne zhakaj tedaj, de bi ſam priſhel; ampak hiti mi ſ ſvojo pomozhjo ſhe naproti. Poſhlji, o poſhlji mi k ſvetimu opravilu pokore in ſpreobernjenja ſvojiga ſvetiga Duha!

Šlep ſim na duſhi, in ſavoljo tega ſhe ne ſamorem ſvoje greſhnoſti popolnoma ſpoſnati. Raſſvitli tedaj moje duſho, in daj mi pravo ſpoſnanje moje nezhimernnoſti in moje revſhine!

Nesmoſhen ſim in ſlab, in ſavoljo tega ne morem ſvoje pregreſhnoſti prav zhutiti, ne prav obſhalovati in objokovati. Poloſhi tedaj pravo keſanje v mene, in daj mi dar ſols, de ſvoje grehe objokujem vſe ſvoje dni.

Ravno tako ne morem ſvojih do-

brih fklepov, ktere f Tvojo pomozh-
jo ftorim, fpolniti. Glej, o Gospod!
tudi v to mi je Tvoje gnade treba.

Naj tedaj Tvoja gnada, Tvoje ufmi-
ljenje nad menoj in v meni gospoduje, o
Gospod! Od Tebe famiga pride vfaziga
dobriga dela sazhetek, in dobriga djanja
dokonzhanje; moje fpreobernjenje,
moje poboljshanje mora tedaj
Tvoje delo biti.

Sato sdihujem k Tebi, o Ozhe ne-
béfhki! in klizhem gorezhe: Pofhlji, o
poshlji mi fvojiga fvetiga Duha!

Ozhe nafh. (trikrat.)

Šprashevanje vesti.

De fe fpreobernem in vezhno f svo-
jim Bogam fklenem, mi je pred vsm dru-
gim treba, fvoje grehe fposnati.

S saupanjem v fprosheno pomozh fve-
tiga Duha hozhem tedaj fvoje misli, fvoje
beféde in djanja prevdariti in pred Bosh-
jim oblizhjem fe to le prafhati:

Sastran ljubésni do Boga.

1. Ali ljubim ref Boga, fvojiga
Jesufa bolj, kot vse na fvetu?

2. Ali se vojfkujem, is ljubésni

do Boga, prav soper ljubestin do samiga sebe, soper svoj napuh, soper samopridnost? — Ali sim še réf ponishen?

3. Ali se vojfkujem, is ljubesni do Boga, prav soper vso ljubestin do svetá? Ali sovrashim ref lakomnost? — Ali se ne poganjam in ne fkerbim prevezh sa posvetne in minljive rezhi, sa shivesh, postreshbo in zhasno shivljenje? — Ali stavim réf vse svoje saupanje v Bogá?

4. Ali se vojfkujem soper vse skufnjave k nezhistosti? Ali se varujem vsih nezhistih misel, shelj, in nagibov?

5. Ali si persadevam, is ljubesni do Boga, tudi svoje mefo mertviti, sebe satajevati, in mefo duhu podvrezhi? — Ali nisim igri, nesmernosti, pijanosti vdan?

6. Ali voljno terpim, is ljubesni do Boga, vse krishe in sopernosti, ktere mi ljubi Bog poshlje? — Ali sim poterpeshljiv v nadlogah? — Ali nekoli ne mermram in ne toshim soper Boshje naredbe?

7. Ali si persadevam svojo ljubestin do Boga po vsi mozhi pokasati? — Ali

nisim mlazhen v spolnovanji dolshnost vére?

8. Ali sim vsak dan poboshno opravil jutranjo, vezherno molitev in molitev per jédi i. t. d.?

9. Ali sim tudi po dnevu vezhkrat v Boga mislil? — Ali sim ga imel vedno pred ozhmi? — Ali sim mu daroval vsak dan svoje déla? — Ali sim ravnal po njem vse svoje djanja?

10. Ali sim fosébnó nedelje in prasnike kej prav prasnoval? — Ali nisim nikoli flushbe boshje v zerkvi is sanikernosti samudil? — Ali sim bil tim vezh poboshno per nji? — Ali sim si osnanovano besédo boshjo prav k ferzu vsel in per tem dobre fklepe délal? — In ali nisim tudi sizer f kakim posvetnim in greslnim opravilam soper posvezhevanje Gospodovih dni gresnil? — Ali nisim v njih igral, vohernoval, goljufoval in druge dela tamote pozhenjal?

11. Ali nisim tudi nikolj vére in zerkve sanizheval? — Ali nisim nikoli soper uke nashe fvete vére in soper naprave nashe fvete zerkve nevérno in sanizhevaje govoril? — Ali se nisim

opominjevanju in navdihovanju svetiga Duha vstavljal in mu nasproti ravnal?

12. Ali sim vsak dan svezher svojo vest pridno sprafheval?

13. In zhe bi danaf f sabo rajtengo storil, kakofhno najdem svojo vest? kakofhno svojo ljubeshin do Boga? — Ali sim po svoji poslednji spovedi Boga bolj ali manj ljubil?

Sastran ljubeshni do blishnjih.

1. Ali morem v refnizi rêzhi: Jes ljubim svojiga blishnjiga, kakor sam sebe, in fizer savoljo Boga?

2. Ali se nisim soper svojiga blishnjiga pregreghil, kar njegovo zhaft in njegovo dobro imé sadene — s opravljanjem in obrekovanjem? — Ali nisim rad kaj hudiga od njega poslusfal, hudiga od njega perpovedoval? Ali nisim tudi rad sumil in natolzoval?

3. Ali se nisim soper svojiga blishnjiga pregreghil, kar njegovo zhednost utizhe, — s neframnimi govori, s nezhistimi djanji, ali zlo s sapeljanjem?

4. Ali se nisim soper svojiga blishnjiga pregreghil, kar njegovo zhasno pre-

moshenje utizhe, — s goljufijo, tatvino, ropam, nesvestobo i. t. d.?

5. Ali nisim nikoli nevolje, jese, mafhevavnosti, fovrashnosti i. t. d. v ferzu nosil? Ampak ali sim svoje fovrashnike ljubil, kakor mi je Kristuf sapovedal, in njih rasshaljenja s dobrim povrazhal?

6. Ali tudi ptujih grehov nikoli nisim bil deleshen? — Ali sim jih sadershaval, kjer bi jih bil mogel in imel? — Ali sim po dolshnosti in mozhi sadufhno in telefno frezho svojiga blishnjiga fkerbel?

7. Kako najdem tedaj — po svoji poslednji spovedi — svojo ljubestin do blishnjiga, vezhi ali manji?

Sastran posebnih dolshnost svojiga stanu.

1. Kakor kristjan sim tudi ud katolifhke zerkve: kako sim li sapovedi zerkve spolnoval?

2. Tudi deshelfki gosposki sim podloshen; ali sim ji, savoljo Boga, pokorn in podloshen?

3. Kakor ud frenje ali fofeske imam tudi do svojih fofedov dolshnosti spolnovati: ali shivim s svojimi fofedi mirno?

Ali se varujem vſiga prepéra, vſiga nepravizhniga pravdanja?

4. Ravno tako ſim tudi ud družine — in ſizer ali kakor goſpodar ali pa kakor podloſhen? Kako ſim ſvoje dolſhnoſti ſpolnoval?

5. Kako ſim tedaj tudi v tem osiru boljſhi ali ſlabſhi poſtal?

Saſtran ſvojiga navadniga gréha.

1. Kteri gréh ſim po ſvoji poſlednji ſpovedi nar vezhkrat ſtoril, in ſakaj ravno ta greh nar vezhkrat?

2. Kakorhen je tedaj — ſdaj per ſklepu — zeli ſtan moje duſhe?

4.

Obujenje grévinge.

Oh, tako ſim tedaj ſhe vedno nar uboſhniſhi, nar vezhi vſih gréſhnikov! In Ti, o uſmiljenja polni Ozhe nebeſhki! me moreſh ſhe vedno ſ poterpljenjem prenaſhati?

Šposnam, obſhaljujem in objokujem ſvojo nepokorſhino, ſvojo nehvaléſhnoſt do Tebe, o vezhna, nesapopadljiva ljubedin! Oh, kako ſim te mogel

tako slo rasshaliti in tako dolgo po kri-
vih potih hoditi! Tako dolgo soper opo-
minjevanje k pokori, soper fladko vab-
ljenje, se k Tebi nasaj verniti, o Ozhe,
gluh ostati!

Ozhe! Ozhe! glej, kako rastert in
sgrevan pred Tabo klezhim! — Nizh ti
ne more fizer nad mano dopasti, pa ven-
der se osri s ufmiljenjem na-me. Glej,
jes sdrushim folse fvoje grevenge f ker-
vavimi folsami britkofti, ktere je Tvoj Šin,
moj Odrefhenik, na Oljski gori prelival;
glej, jes fklenem bolezhine fvoje gre-
venge s bolezhinami petih fvetih ran Tvo-
jiga vzhlovezheniga Šinu; in savoljo nje-
ga, o Ozhe nebesfki! savoljo njega oberni
fvoje milofstljivo oblizhje na mene ubosiga
gresfnika.

Kako rad bi sdaj vse fvoje grehe,
vse fvoje preftope, vse fvoje rasshaljenja
Tvojiga nefkonzhniga velizhaftva sopet na-
saj vsel, ko bi mogel; pa ne savoljo
pofvetnih minljivih namenov, ampak famo
is ljubesni do Tebe!

Ozhe, daj mi sopet gnado, Te zhes
vse ljubiti! In ne pufti te ljubesni, is ktere
moje folsé nad mojimi grehi isvirajo, ni-
koli ugafniti, tudi ne perpufti, de bi ke-

dej posabil, kako filno sim se soper Tebe,
Ozhe nebeski! pregresil.

5.

Dobri sklepi.

Pa ne famo f folsami, ne famo s
sdihljeji hozhem svoje refnizhno obshalo-
vanje svojih grehov pokasati, ampak po-
sebnost tako, de se bom v vsi refnizi sdaj
tudi vsih od Tvoje gnade, o Bog! meni
dodeljenih mozhi poslushil, in vse od
Tvoje zerkve meni ponudene pomozh-
ke rabil, de bom odsihmal boljshi in
poboshnishi shivel.

V vsi refnizi se hozhem soper svojo
greshno svojoglavnost, soper svoj na-
puh, soper svojo lenobo, soper svojo
nepoterpeshljivost, soper svojo ne-
zhiste shelje vojskovati in bojevati.

V vsi refnizi hozhem boshjo bese-
do, ki tolikrat mojimu ferzu govori, v se
jemati in jo v svojim ferzu hraniti.

V vsi refnizi se hozhem, kakor vsih
greshnih shelja, tako tudi vsih perlosh-
nost, vsih navodov, vsiga mikanja k grehu,
kakor bom vedel in mogel, ogibati in
jih sovrashti.

V vſi reſnizi ſi hozhem persadjati, ſhkodo ſvojih greſhnih del in beſed, kolikor mi je mogozhe, ſopet popraviti.

V vſi reſnizi hozhem ſvèt ſvojiga ſpovednika ſpolnovati; ponishno ſe hozhem vſim njegovim ſapovedim podvrezhi, in po potu ſatajevanja ſamiga ſebe, po-
boshnoſti in pokore hoditi, naj me prav
veſ ſvet ſaſmehuje in ſanizhuje.

O Goſpod! daj tem mojim ſklepam, kakor moji grevingi, mozh in tek.

In ſdaj hozhem ſtopiti k ſpovednizi pred boſhjiga nameſtnika, ter mu hozhem vſe ſvoje grehe odkritoſerzhno povedati in iſ njegovih uſt, ki v Tvojim imenu, o Goſpod! govori, beſédo odpuſthenja ſaſliſhati.

Odpri tedaj moje ſhnable, o Goſpod! in ohrani moje ſerze v ſpokorni gorezhnoſti, de ſe ſvojih grehov prav in zhiſto ſpovedati ſamorem!

Po spovedi.

1.

Sahvala.

Tvoj duhoven, o Ozhe nebeshki! je govoril, po oblasti, ktero mu je Tvoja zerkev isrozhila, torej v Tvojim iménu me je mojih grehov odvesal. Kri Tvojiga edinorojeniga Šina, ktero je na krishi sa me prelil, velja ko odkupivni denar sa moje grehe; in savoljo njega me vsamešh Ti, o Gospod! kot svojiga otroka sopet v svojo milost.

O kako se Ti samorem pazh dovolj sa neisrezhenó gnado sahvaliti, o moj Gospod in moj Bog! — Pred Tvojimi nogami klezhim in tozhim folse hvale in veselja. Šej nisim vreden, od Tebe toliko gnado sadobiti! Šej nisim vreden, odflej Tvoj otrok imenovan biti! — O nefkonzhno usmiljenje! ne morem Te sapopasti; pa toliko bolj Te hozhem sdaj ljubiti — ljubiti s zhistim ognjem svete gorezhnosti, s ktero Te je spreobernjena in v milost vséta greshniza Magdalena ljubila, — ljubiti Tebe, o Bog; is vsih svojih mozhí s nerasdeljenim serzam, bolj kot vse

na fvetu. **O** fej vém, o **Gospod!** de je ljubesen **Tebe** nar dopadljivſhi hvala. Kakor sgubljeni, po domu hrepenezhi in sopet ſprejeti ſin **Te** hozhem ljubiti, in to ſvoje ljubestin poſebno ſ ſem pokasati, de bom vſe poduke ſvojiga ſpovednika, natanko ſpolnoval, de ſe bom perloſhnoſt greha prav ſkerbno varoval in ſe pomozhkov k ſvojimu poboljſhanju s vſo mozhjo poſluſhil. **Daj** mi, o **Ozhe** nebefhki! de ſvoj ſklep natanko ſpolnim.

2.

Darovanje.

Kakor nov zhlovek moram odſlej ſhiveti; netrudama moram sdaj reſnobno pot pokore hoditi, in ſe na tej poti kakor ſveſtiga uzhenza in naſledovavza **Jesuſa** mojiga **Svelizharja**, ſkasati.

To naſledovanje **Jesuſovo** terja od mene zeli dar mojiga ſhivljenja.

Darujem **Ti** tedaj, moj preljubi **Bog** in **Gospod!** vſe ſvoje ſhivljenje. **Ker** ſi me, deſiravno ſim velik greſhnik, is miloſti ſopet vſel, naj bo odſlej tudi moje ſhivljenje popolnoma **Tvoji** ſluſhbi poſvezhen.

Ozhe nebeshki! kateri si me danes
sopet kot svojiga otroka v sel, Tebi se
darujem. Gospod Jesus Kristus! ki si
svojo kri kot odkupshino sa moje grehe
dal, Tebi se darujem.

Bog sveti Duh! kateri si, kakor
v serzih nedolshnih, tako tudi v serzih
spokornih rad svoje prebivalishe
svolisih, Tebi se darujem. O prebivaj
tudi v mojim serzu odslej in ne sapusti
me nikoli vezh!

Tako bo potem moje shivljenje
vedno Tebi v zhaft ostalo, o moj Go-
spod in moj Bog! Snaminje bo to Tvoje
neskonzhne usmiljenosti, in tudi mene ubo-
siga gresnika zhaka she krona is-
voljenih v plazhilo; in to vse po
Tebi, Gospod Jesus Kristus, kateri s Ozhe-
tam in svetim Duham enak Bog shivish
in kraljujesh od vékomaj do vékomaj.
Amen.

Šedem psalmov od pokore.

I. Psalm. (6.)

Ker David pred svojimi sovražniki nikjer ni bil varin, je letá psalm slošil in mólil. Ta fveti mosh fe je bal, de bi fe Bog ne bil zhes-nj rasferdil, sato s sgrevanim ferzam k Bogu sdihuje in sa usmiljenje profi. — Ta psalm je flehernimu v nauk, kako ima nadloge terpeti, sam sebe tolashiti in svoje gréhe obshalovati.

Gospod! nikar me ne fhtrafaj v svojim ferdu, in ne tepi me v svoji jési.

Usmili fe me, o Gospod! sakaj moje kósti fe trefejo od strahú.

In moja dufha je filno omámljena; ali kako dolgo, o Gospod! (bosh odlafhal pomagati?)

Gospod! oberni fe, (k meni) in re-fhi mojo dufho, pomagaj mi sa tvoje mi-lofti voljo.

Sakaj mertvi zhlovek ne misli na te; v grobu pa kdo te bo hvalil?

Truden sim od sdihovanja; vse nozhi fe na svoji postelji filno jokam, in svojo posteljo f folsami mozhim.

Od filne notranje shaloſti ſo moje ozhi otemnéle, med vſimi ſvojimi ſovraſhniki ſim ſe poſtaral.

Beshite od mene vſi, kateri hudobijo dopernaſhate, ſakaj Goſpod je glaſ mojiga jokanja uſliſhal.

Goſpod je mojo proſhajo uſliſhal, Goſpod je mojo molitev ſprejel.

Vſi moji ſovraſhniki ſe imajo framovati in filno preſtráſhati; verniti ſe imajo, in sdajzi ſe framovati.

Zhaſt bodi Bogu Ozhétu, in Šinu in ſvetimu Duhu, kakor je bila od ſazhetka sdaj in vſelej in na vſe vezhne zhafe. Amen.

II. *Pſalm.* (31.)

David ſpoſná v velizih nadlogah ſvojo hudobijo, jo obſhaluje, ſhtrafengo ſa pokoro vsame, in odpuſhenje ſadobí. — V tem pſlamu uzhí David ſ ſvojim ſgledam vſe greſhnike, kako pokoro délati.

Blagor jim katerim ſo pregrehe odpuſhene, in katerih grehi ſo ſakriti.

Blagor zhloveku, kterimu ni Goſpod greha ſarajtal, in v kteriga ſerzu ni nobene goljſije.

Sato, ker sim molzhal, so moje kofiti od vsakdajnega vekanja oflabele.

Ker je bila tvoja roka nozh in dan teshka na meni, sim se v svoji teshavi semtertje obrazhal, ter me je tern bodel.

(Tedaj sim ti svojo pregreho sposnal in svoje nepravize nisim sakrival.

Rekel sim: Hozhem soper famiga sebe svojo krivizo pred Gospodam sposnati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpuštil.

Sato bo flehern poboshen o pravim zhafu k tebi molil; de povodenj velikih vodá bliso njega ne pride.

Ti si moje perbeshalifhe v britkofiti, ktera me je obdala; o ti moje vefelje, refhi me od njih, kateri so me obfuli.

Hozhem ti (odgovori Bog) saftopnost dati, in te poduzhiti na potu, po katerim bošh hodil; vedno hozhem na-te gledati.

Nikar ne bodite, kaker konj in messeg, ktera pameti nimata.

Ukrôti, (o Bog) s ujsdo in bèrsdami zhelufiti njih, kateri se k tebi ne perblishujejo.

Zhes hudobniga (pride) veliko fhib; njega pa, kateri v Gospoda upa, bo ufmi-ljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravizhni, od veselja poskakujte in rasglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobrega ferzá.

Zhaft bódi Bogu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v nekih velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregrehe v podobi hude in velike bolesni; on vsame vse nadloge sa pokoro, nozh in dan zhes svoje grehe shaluje in sa odpushtenje prosi. — Leta psalm je pesébno korisna molitev sa vse refnizhne spokornike.

Gospod! ne shtrafuj me v svojim ferdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Ker svoje pshize v meni tizhé, in tvoja roka je teshka nad menoj.

Savolj tvoje jese ni sdravja na mojim mesu; moje kosti nimajo pokoja savolj grehov.

Sakaj moje hudobije so mi glavo pre-rastle; in me tlazhijo; kakor teshka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti sa-zhele savolj moje neumnosti.

Reven sim in ves pobit; zel dan shalosten okoli hodim.

Ker moje ledje je polno smotnjav; in na mojim mesu ni nizh sdraviga.

Šilno sim flab in ponishan; rjovent od bolezhine svojiga ferzá.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje shelje; in moje jezhanje pred teboj ni skrito.

Moje ferze je shalofno, moja mozh me je sapuſtila; zlo moje ozhi so otemnele.

Moji prijatli in blishnji se mi naſproti perblishujejo in soper mene ſtoje; in kateri so ſizer okoli mene bili; od deljezh ſtoje.

In, kateri me umoriti iſhejo, ſilo delajo. In kateri mi hudo shelé, nizhemerno govoré, in zel dan golſfije iſmiſhljujejo.

Jeſt pa, kakor gluſhiz ne ſliſhim; ſim kakor mutez, kateri svojih uſt ne odpre.

Poſtal ſim kakor zhlovek, kateri ne ſliſhi; in kateri nima odgovora v svojih uſtih.

Ali v tebe, o Gospod! ſim saupal; ti Gospod moj Bog! me boſh uſliſhal.

Sakaj rekel ſim: Ne perpuſti, de bi ſe kdej ſovrashniki nad menoſ veselili; ko ſo ſe moje noge ſpodtikovale, ſo mozhno soper mene govorili.

Šej ſim k tepenju perpravljén; in moja bolezhina mi je vedno pred ozhmí.

Ker ſvojo hudobijo ozhitno ſposnam: in ſim ſavolj svojiga greha v ſkerbi.

Moji sovrasniki pa (dobro) shivé; in so mozhnejši, kakor jest; in kateri me po krivim sovrasijo, se (vsak dan) mnoshijo.

Kteri dobro s hudim povrazhujejo, me opravljajo, ker se dobra ga dershim.

Ne sapusti me, o Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod, Bog, moj Svelizhar.

Zhaft bódi Bogu i. t. d.

IV. Psalm. (50.)

David od preroka Natana savolj preshehtva in ubijanja posvarjen, sposna svojo hudobijo, shajuje is zeliga ferza, ishe usmiljenje per Bogu dosezhi, prosi sa novo ferzé in sa noviga duhá, in mu oblubi sgrevano ferzé v dar pernesti. Tudi prosi, de bi mu pregreha shegna ne odvernila, kteriga je Bog Šionu in Jerusalemu oblubil. — Lepa molitev sa vse gresnike, kateri pokoro delajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In isbrisli po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Opéri me zhedalje bolj od moje krivize; in ozhisti me od moje pregrehe.

Ker sposnam svojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred ozhmí.

Tebi samimu sim gresnil, in pred teboj hudo storil: (usmili se) de bošh v svojih besédah refnizhen sposnan in premagash, kader si sojen.

Sakaj glej! v hudobii sim spozhet; in v grehah me je moja mati spozhela.

Glej, refnizo ljubish; nesnane fkrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokrôpi me s isopam, in bom ozhišhen; opéri me, in bom bolj bel, kakor sneg.

Daj mi veselje in prijetno besédo flišhati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Oberni svoj obras od mojih grehov; in sbrishi vse moje krivize.

Štvari v meni, o Bog, zhísto ferze; in ponôvi v mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja; in ne odvsemi mi svojiga svetiga duha.

Daj mi spet veselje svojiga svelizhanja; in poterdi me s imenitnim duham.

Uzhil bom hudobne tvoje poti; in greslniki se bodo k tebi spreobernili.

Refhi me od dolga kervi, o Bog,

Bog moj Svelizhar! in moj jesik bo tvojo pravizo s veseljem hvalil.

Gospod! odprì moje shnable! in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj ako bi ti dar hotel, bi ti ga bil rad dal; ali nad shgavnimi darmi nimash dopadajenja.

Bogu dopadljiv dar je shalofti poln duh; potertiga in ponishniga ferza, o Bog! ne bofh sanizheval.

Štore dobro, o Gospod! po svoji dobrotljivi volji (gori) Šionu; de bodo Jerusalemski sidovi fpet fosidani.

Tedaj ti bodo ofri pravize, darovi in shgavni ofri dopadli; tedaj bodo na altar teleta pokladali.

Zhaft bódi Bogu Ozhetu i. t. d.

V. *Pfalm.* (101.)

V tem pfalmu obshaluje David svoje velike pregrehe, in prosi sa odpufhanje. Naj ga vsak gresfchnik po Davidovim duhu moli.

Gospod! uflifhi mojo molitev, in moje vpitje naj do tebe pride.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred menoj; nagni mi svoje uhó, kadar koli bom v nadlogi.

Uflifhi me hitro, kadar koli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnevi so sginili, kakor dim; in moje koſti ſo ſe kakor glavnja poſuſhile.

Moje ferze je pobito in fuho, kakor ſeno, ker ſim ſvoj kruh jeſti poſabil.

Od veliziga sdihoſvanja me ni drusi-ga, kakor koſt in koſha.

Enak ſim pelikanu v puſhavi; kakor ſova v ſtarim osidji.

Zhujem, de ſim kakor ſamoten vra-bez na ſtrehi.

Zel dan me framujejo moji ſovraſh-niki; in ti, kteri ſo me ſizer hvalili, ſo ſe ſoper mene ſarotili.

Pepel namrezh kakor krùh jem, in ſvojo pijazho ſ ſolsami meſham.

Pred tvojo jeso in (tvojim) ferdam; ſakaj povſdignil ſi me in na tla vergel.

Moji dnevi ſo ſe nagnili, kakor ſenza in kakor trava ſim uſahnìl.

Ti pa, o Goſpod! oſtaneſh vékomaj; in tvoj ſpominj od roda do roda.

Ti boſh vſtal, in ſe Šiona uſmilil, ſakaj zhaſ je, de ſe ga uſmilìſh, zhaſ, (tvojiga uſmiljenja) je priſhel.

Tvoji hlapzi imajo zlo njegove kamna

sa ljubo; in zlo s njegovim praham imajo ufmiljenje.

Neverniki se bodo tvojiga iména, in vsi kralji semlje tvoje zhafti bali.

Kader bo Gospod Šion spet fosidal; in se v svojim velizhaftvu perkasal.

On se osira na molitev revešev; in njih proshnje ne sanizhuje.

Letó bodi sa poslednji rod pisano; sakaj ljudstvo, ki bo stvarjeno, bo hvalilo Gospoda.

Ker on is višhave svojiga svetiga sedesha doli ozhi oberne; (ker) Gospod is nebes na semljo gleda.

De je flifhal jezhanje jetnikov, in rešhil k smerti obsojene.

De bi imé Gospodovo na (gori) Šionu, in njegovo hvalo v Jerusalemu osnanovali.

Kader se bodo ljudstva in kralji sbrali, flushiti Gospodu.

Kader je fhe per môzhi bil; mu je rekel: Povej mi majhno fhtevilo mojih dni.

Ne vsemi me v fređi mojih dni; tvoje leta so od roda do roda.

Ti, o Gospod! si nekđaj semljo uterdil; in nebó je delo tvojih rok.

Minilo bo, ti pa ostanefh; kakor oblazhilo se bo poftaralo.

Ti ga bofh kakor ogrinjalo premenil, in bo premenjeno.

Ti pa ostanefh ravno tifti, in tvojih lét ne bo konza.

Šinovi tvojih hlapzov bodo ftanova-nje imeli, in njih sarod bo pred tabo uterjen vékomaj.

Zhaft bódi Bogu Ozhetu i. t. d.

VI. *Pſalm. (129.)*

Letá pſalm uzhí, de ſo vſi ljudje grefhniki, de ſi fami ne morejo pomagati; de naj, ako ho-zhejo pravizhni poſtati, v boſhjo miloſt ſa-upajo, v ſvelizharja verujejo, ſa odpufhenje proſijo in pokoro delajo.

Is globozhine vpijem k tebi, o Goſpod! Goſpod, uſliſhi moj glaſ.

Naj ſe nagnejo tvoje uſheſa na glaſ moje proſhnje.

Goſpod! ako boſh ſavolj pregreh rajtingo tirjal, o Goſpod! kdo bo obſtal?

Moja duſha zhaka (ſpolnjenja) nje-gove beſéde; moja duſha v Goſpoda ſaupá.

Od jutranjiga zhuvanja noter do no-zhi naj Israel v Goſpoda upa.

Sakaj per Gospodu je ufmiljenje, in per njem je obilno odrefhenje.

In on bo Israel od vsih njegovih hudobij refhil.

Zhaft bódi Bogu i. t. d.

VII. *Pfalm. (142.)*

Ker David pred svojim finam Absolonam beshé tudi v puhavi ni varin bil, je mólil ta pfalm in profil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrehah, temuzh de bi ga is te velike nadloge hitro refhil. Ta pfalm naf uzhi, kako ima sgrevan gresnik po Davidovim sgledu Boga sa odpufhanje grehov in sa odvernjenje saflushene fhtrafinge profiti.

Gospod! uflifhi mojo molitev; posluhaj mojo proshnjo savolj svoje sveftôbe; uflifhi me po svoji pravizi.

In ne hodi v sodbo f svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo noben shiv zhlovek pravizhen obftal.

Sakaj fovrashnik mi preganja dusho; moje shivljenje je do tla poterl.

V temôto me je posadil; kakor nekdanje merlizhe.

Spomnujem se ftarih zhafov, fpremishljujem vse tvoje dela; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v meni medlí, in moje ferze je v meni prestrašeno.

Proti tebi ftegujem fvoje roke; moja dušha je kakor fuha semlja pred teboj.

Uflifhi me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne fkrivaj fvojiga oblizhja pred menoj, fizer bom tiſtim enak, kateri v grob gredo.

Daj mi ſjutrej fvoje uſmiljenje ſaflifhati; ker v te ſaupam.

Štori mi snano pot, po kateri naj hodim; k tebi povsdigujem fvojo dušho.

Gospod! reſhi me od mojih ſovraſhnikov; k tebi perbeſhim.

Uzhi me tvojo voljo ſtoriti; ſakaj ti ſi moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per ſhivljenji ſa fvojiga iména volja; iſpelji po ſvoji pravizi mojo dušho iſ nadlog.

Pokonzhaj po fvojim uſmiljenji moje ſovraſhnike.

In pogubi jih vſe, kateri moji duſhi nadlego delajo; ker ſim tvoj hlapez.

Zhaſt bódi Bogu Ozhetu i. t. d.

Molitev sa svete odpuške.

Zerkev ima od Jesufa Kristufa oblast, odpuške deliti. Odpuški so nam prav koristni; sakaj po njih sadobimo odpuščenje zločinov in prekrškov, ktere bi, po odpušenim dolgu greha, ali v fidanjim shviljenji ali pa po smerti v vizah terpeti mogli. Tode le reknizhni spokorniki sadobé odpuške, ako vse dopolnijo, kar zerkev, jih sadobiti, velí. — Obudi tedaj pred to molitvijo vselej grevengo.

O Bog! poglej s ozhmi svoje ne-fkonzhne milosti na svojo zerkev, ktera se tukej na semlji vojskuje; raskhiri jo po všim svetu; varuj, vishaj in ohrani jo v edinosti; odverni vsako pohujšhanje in vse grehe od nje; daj ji mozh soper saframovanje nevernikov, in soper sovrasnikke tvojiga iména; ne sapusti ovaz svoje zhede, sa ktere je tvoj ljubi Sin Jesuf Kristuf svojo kri prelil. Štori, nebesški Ozhe! de bodo vsi ljudje tebe in Jesufa Kristufa, kteriga si poslal, s svetim Duham vred prav sposnali. Amen.

B.

Obhajilne molitve.

Pred fvetim obhajilam.

1.

Sheljenje hrepenezhe dushe.

Kako hozhem prebivati bres njega, kteriga moja dusha ljubi? Kje morem veselje in pokoj najti, zhe ne v nar tefnejfhim fklenjenji s Jesufam?

Napravi se tedaj s gnado obdarovana dusha, ki si bila f kervjo svojiga Svelizharja Jesufa Kristusa svojih grehov zhift oprana, in po fveti fpovedi od nebéfhkiga Ozheta kakor otrok sopet fprejeta, napravi se, in ifhi nar vezhiga in nar fladkejhiga veselja in radofti, ktera se famo v terdnim fklenjenji s Jesufam najti more. Pojdi tje k vezherji nafhiga Gospoda; pojdi k presveti misi, kjer se ti Jesuf sam fkrivnoftno v shivesh po-

nudi. Pojdi tje k misi, kjer pravi kruh shivljenja pokufish, pojdi tje k študentzu, kjer vir prave, shive vode najdesih; pojdi tje k boshjimu sakladu, kjer se gnade na gnade saftonj delé.

Ja, napravim se, in ne neham, Te iskati, o moj Jesuf! dokler nisim popolnoma in vezhno f Tabo fklenjen. O samo v terdnim fklenjenji f Tabo bom tisto mozh in krepost doseigel, ktera mi mogozhe stori, se svojih starih grehov varovati. Oh, de bi prav dobro perpravljen k Tebi prishel, de bi tako v Tebe veroval, tako v Tebe upal, tako Tebe ljubil, kakor je treba v popolno fklenjenje f Teboj! Oh, de bi bil sdaj ref zhift, in de bi tudi ostal zhift vsih grehov.

2.

Djanje vére.

Verujem, o Gospod! de je Tvoja misa ref, kamor sdej grem, in de tam ref Tebe samiga v podobi hostije v svoje ferze vsamem. O prezhudni sakrament! O zhudo zhes zhudo! Pa verujem v to zhudo, o Jesuf, ker Tvoji vfigamogozhnosti in Tvoji ljubeshi nobeno

zhudo ni preveliko. Verujem, ker me Ti gnado daš verovati. Ravno tako verujem tudi ves Tvoj sveti evangeli in ukatolišhke zerkve, ker mi je ta Tvoj presveti sakrament sam saštava vezhne resnize.

3.

Djanje upanja.

Upam, o Gospod! de bo vshitek presvetiga sakramenta, h katerimu perstipim, meni res nebeshka hrana, poterjenje moje dushe v pravo vezhno shivljenje. O moj Jesus! ali ne prejemam Tebe samiga? In kjer si Ti, ali se niso tam vse Tvoje svelizhavne obljube spolnile? Glej, tudi to spolnjenje vsih Tvojih obljub mi je presveto meso in kri nar vezhi saštava. V Tebi, o Jesus! se hozhem vedno veseliti, in vsa maloferzhnost, vsa obupljivost naj je deljezh od mene.

4.

Djanje ljubeshni.

Ljubim Te, o Gospod! zhes vse Te ljubim! — Tebe, svoje hrepenjenje,

svojo ljubesin smem sdaj zlo v svoje serze vseti? In ref bom sdaj s Tabo sklenjen! — Oh, jes ubogi zhlovek, jes frezhni zhlovek ne morem neisrekljive frezhe sapopasti, ktera me sdaj zhaka. Od vese-lja bi imelo sizer moje serze poskakovati pred Teboj; pa glej, joka se v obzhute-nji svoje nesmoshnosti. Joka se, in njegove solse naj bodo Tebi, o Jesuf, prizhe moje gorezhe ljubesni do Tebe. Ali Te smem drugazhi ljubiti, kakor Te imajo nbogi greshniki ljubiti? In ubogi greshniki imajo Tebe svojo ljubesin narpoprej s folsami grevenge zhes svoje grehe pokasati. Kakor je ta presveti sakrament altarja poglavitna sastava Tvoje usmiljenja polne ljubesni do nas gresnikov, tako naj bodo solse nashe grevenge poglavitna sastava nashe ljubesni do Tebe.

5.

Djanje grevenge.

Š folsami grévenge nad svojimi grehi se blisham Tebi, o Gospod! Is lju-besni tozhim té solse. Oh, de bi Te ne bil nikoli, nikoli tako slo rasshalil. In vender ne pomnish, o Jesuf! mojih mno-

gih grehov vezh, in se hozhefh fhe zlo v moje ferze vfeliti? Odpustil si mi fizer per fpovedi moje mnoge grehe; pa glej trefem se vender v fposnanji fvoje nevrednosti, ako pomislim, de hozhefh **Ti** o moje ubogo ferze iti! **Pa** ne, ne, o **Jesuf!** ne glej na mojo nevrednost in ne oftani savoljo tega is mojiga ferza. **Hiti** timbolj v moje ubogo ferze priti; in glej famo na fvojo nefkonzhno ufmiljenost in na mojo veliko potrebnost. **O** f **Tvojo** gnado bom poboshno, zhednostno shiveti samogel in tudi odslej hozhem pridno f **Tvojo** gnado delati fvoje svelizhanje. **Pridi** tedaj, o **Pastir** in **Svelizhar** moje dushe! **Pridi**, **Ti** vefelje mojiga ferza in shivljenje mojiga ferza in shivljenje mojiga shivljenja, **Ti** moj **Gospod** in moj **Bog!**

Po obhajilu.

1.

Zheshenje in sahvala.

Tako si tedej ref v meni, o moj **Gospod** in moj **Bog!** — **Moje** ferze je tedej ref prebivalifhe mojiga **Svelizharja**

in Odrefhenika poftalo! — Vef in vezhno fim tedej f Tabo fklenjen; o Ti shivljene in ljubetin moje dufhe!

Molim Te v tabernakeljnu fvojiga ferza, o moj Gospod in moj Bog. Vef ponishen klizhem tukaj pred Tabo in Te molim, in fe Ti sahvalim, de fi se ponishal, priti k nar bolj revnimu fvojih hlapzov in v moje ferze. Is prahu fi me k febi vsdignil, bres de bi bil na mojo niskoft gledal, in me napolnujesh sdaj f svojo prizhejozhnostjo.

Sahvala, hvala, zhefhenje, zhaft in flava Ti bodi!

Dufha Kristufova pofveti me,
 Telo Kristufovo svelizhaj me,
 Kri Kristufova napoji me,
 Voda ftrane Kristufove opêri me,
 Terpljenje Kristufovo okrepzhaj me,
 O dobrotljivi Jefuf uflifhi me,
 V fvoje fвете rane fkri me,
 Od tebe fe lozhiti, ne pufi me,
 Hudiga fovrashnika varuj me,
 V moji smertni uri klizhi me;
 In k tebi priti pufi me,
 De f Tvojimi fvetniki hvalim Te
 Vékomej! Amen.

2.

Darovanje Bogu.

Ker se Ti sam sebe v neisrezheni ljubeshni meni daj, ali bi se ne imel tudi jes, kakor nar slabshi Tvojih hlapzov Tebi, o Gospod! vsiga darovati? — Ne potrebuješ me fizer, o Gospod! pa glej, darujem se Ti vender. V Tvojo zhaft, v Tvojo flushbo naj bo moje shivljenje odshmal posvezhen; svesto se hozhem gnad, ktere Ti danas v mene vloshish, poslushiti, de v poboljshanji svojiga shivljenja rastem, in nizh zlo nizh me ne sme vezh od Tebe, o Ti moje vse! lozhiti.

3.

Proshnje.

Kaj pravim? ali Ti morem is lastne mozhi svest ostati, o Gospod? — Odpušti o Jesus! zhe bi moja ljubeshin prevezh v sebe saupala. Pušti me rajshi rezhi: „Gospod, ne hodi vezh od mene!“

Gospod, ne hodi, ne hodi vezh od mene! Oh, kaj bi bil potem sopet bres Tebe? Gotovo bi v svojo staro slepoto, v svojo staro greshnost, v svojo staro na-

freznost sahel! Ne sapusti me tedaj nikoli vezh, ampak tron Tvojih gnad naj stoji v mojim ferzu. Ostani shivesh moje dushe, tolashba mojiga ferza, mozh in podpora moje flabosti, shivljenje mojiga shivljenja! Tudi na druge islij blagor svoje presvete prizhejozhnosti, in daj, o Jesuf! de se fadu tega mojiga fklenjenja f Teboj tudi vsi vdeleshijo, f kterimi sim po dolshnostih fvojiga stanu v posebni savi in sa ktere profiti sim posebno dolshan. Naj naf vse Tvoja gnada shivi, okrepzha, poterdi, tolashi! Glej, tega Te prosi ljubeshin, o Ti Bog ljubeshni!

4.

Što in šteri in šterdeseti psalm.

Povikšheval Te bom, moj Bog in kralj, in Tvoje ime bom hvalil vselej in vezhno.

Vfakdan Te bom zhaftil in Tvoje ime hvalil vedno in vezhno.

Velik je Gospod in vse hvale vreden, njegova velikošt je nefkonzhna.

Vsi rodovi bodo Tvoje dela hvalili, in Tvojo mogozhnost osnаноvali.

Od velizhaftva Tvoje zhafti in sve-

toſti govorili, in Tvoje zhudeshe perpo-vedovali.

Mozh Tvojih ſtraſhnih del bojo perpo-vedovali in Tvojo velikofť osnаноvali.

Spominj Tvoje preobilne dobrote bodo obhajali, in nad Tvojo pravizhnoſtjo ſe bodo veſelili.

Uſmiljen in miſtoſtliv je Goſpod, po-terpeſhljiv in poln uſmiljenja.

Goſpod je vſim dobrotljiv, njegovo uſmiljenje ſeſhe zhes vſe njegove déla.

Zhaſte naj Te, o Goſpod! vſe Tvoje déla, in Tvoji ſvetniki, (Tvoji iſvoljeni) naj Te hvalijo.

Velizhaſtvo Tvojiga kraljeſtva bodo osnаноvali, in od Tvoje mogozhnoſti bodo govorili.

De zhloveſhkim otrokam Tvojo mo- gozhnoſť in ſlavno velizhaſtvo Tvojiga kraljeſtva ſnano ſtore.

Tvoje kraljeſtvo je kraljeſtvo vſih zha-fov, Tvoje goſpoſtvo je od roda do roda.

Sveſť je Goſpod v vſih ſvojih beſé- dah, in ſvet v vſih ſvojih delih.

Goſpod opira vſe, ki ſe opotekajo, in vsdigne vſe, ki ſo padli.

Ozhí vſih upajo v Tebe, o Goſpod! in Ti jim dajéſh jeſti o pravim zhaſu.

Ti odpérašh svojo roko, in napolnišh vse, kar shiví, í svojim shegnam.

Pravizhen je Gospod v vsih svojih potih, in ívet v vsih svojih delih.

Bliso je Gospod vsm, ki ga klizhejo, vsm, ki v refnizi k njemu klizhejo.

On bo tem, ki se ga boje, njih voljo spolnil, in njih prošnjo uflifhal in jih refhil.

Gospod varuje vse, ki ga ljubijo, in vse greshnike bo pokonzhal.

Hvalo Gospodovo naj osnanujejo vedno moje uste, in vse, kar shiví, naj njegovo imé hvali vedno in vezhno!

Zhaft bodi i. t. d.

Boshje zhednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Sin in íveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohranišh in vishafh, kateri dobro polonafh in hudo fhtrafash. Verujem, de je Sin boshji zhlovek postal; de nas je í svojo íveto smertjo na krishi odréfhil, in de nas íveti Duh í svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jesuf Kristuf uzhil, kar so aposteljni pridigvali in kar nam íveta Rimfka katolifhka zerkev verovati sapovedu-

je. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! vezhna in neskonzhna refniza in modrost, ki ne morešh ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! fteri mozhnejfhi mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se sanefem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bošh po neskonzhnim saflushenji fvojiga edimorojeniga Šina Jesufa Kristufa v tem shivljenji fposnanje, pravo obshalovanje in odpufhenje mojih grehov, po fmerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Tudi upam od tebe potrebne pomozhi, vse to dofézhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vfigamogozhen, svešt, neskonzhno dobrotljiv in ufmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubeshni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga fvojiga ferza, zhes vse ker si nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnama, in vse ljubeshni vreden; ljubim te tudi sato; ker si do mene in do vfih ftvari neskonzhno dobrotljiv. Vofhim is zeliga ferza, de bi te ješt ravno

tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestej-
 fhi flushabniki ljubili in te fhe ljubijo.
 Snjih ljubesnijo fklenem svojo nepopolna-
 mo ljubesen; povikfhaj jo v meni, o do-
 brotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te
 tedaj resnizhno in is ferza ljubiti shelim,
 in si to terdno persadevam, mi je is fer-
 za shal, de sim tebe, svojo neskonzhno
 dobroto, ktero zhes vse ljubim, tebe, svo-
 jiga stvarnika, odreshenika in posvezhe-
 vavza rasferdil. Shal mi je, de sim gre-
 fhil, de sim tebe svojiga vsigamogozh-
 niga Gospoda, svojiga nar boljfhiga Ozhe-
 ta rasshalil. Terdno fklenem, vse grehe
 zhedalje bolj obshalovati in nikdar vezh
 soper tvojo presveto voljo ravnati. Vsemi
 me spet sa svojiga otroka, in dodeli mi
 gnado, ta svoj fklep dopolniti. To te pro-
 sim po neskonzhnim saflushenji tvojiga
 boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Sve-
 lizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

Kerstna obluba.

Verujem v Boga Ozheta, Šina in
 fvetiga Duha; verujem v Jesufa Kristufa,
 Šinu boshjiga ediniga, kateri je Bog in
 zhlovek fkupej, kateri je s svojim terpljen-
 jem in svojo smertjo zhlovefhki rod od-

reſhil. Verujem vſe, kar je Bog raſodel, kar je Jeſuſ uzhil, kar ſo apoſteljni oſna-
novali, in kar nam ſveta Rimſka katoliſh-
ka zerkev verovati ſapoveduje; ktere ud
ſhelim do ſmertí biti. Še odpovem is ze-
liga ſerza hudobnimu duhu, njegovimu
napuhu in vſimu njegovimu djanju; ſe od-
povem tudi vſim greham, napuhu in vſim
ſapeljivim naukam ſvetá. Perpravljen ſim
kerſhanſko ſhiveti; Bog! poterdi me v
mojim ſklepu ſ ſvojo mogožno gnado.
Amen.

Kerſhanſka ozhitna ſpoved.

Jeſt vbogi greſhni zhlovek ſe odpo-
vem hudizhu, vſimu njegovimu navdajanju,
ſvetovanju in djanju. Verujem v Boga
Ozheta, Šina in ſvetiga Duha. Verujem
vſe, kar ſveta kerſhanſka katoliſhka zer-
kev ſapoveduje verovati. Š to ſveto ka-
toliſhko vero prižham in ſe ſpovem Bogu
vſigamogozhnimu, devizi Marii, njegovi
zhaſtiti materi, in vſim ljubim ſvetnikom,
ter ſe obtošim, de ſim ſe od ſvojih mla-
dih dni do ſdajne ure doſtikrat in veliko
pregreſhil ſ miſlijo, ſ beſédo, ſ djan-
jam, in ſ ſamudo veliko dobrih del;
kakor ſe je vſe ſgodilo na ſkrivnim ali

ozhitno, vedama ali nevedama; soper deset boshjih sapoved, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih pozhutkih mojiga telefa; soper Boga, soper mojiga blishnjiga in soper svelizhanje moje ubogedufhe. Ti in vsi moji moji grehi so mi možno shal, in me is ferza grevajo.

Sato tebe, vezhniga, miloftljiviga Boga, pohlevno prosim, de mi svojo boshjo miloft dodelish, mojimu shivljenju toliko odloga das, de se bom mogel spovedati in spokoriti, tvojo dobroto in prijasnost sadobiti, in po tem revnim shivljenji vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. Sato povdarim na svoje grefhno ferze, in rezhem s ozhitnim grefhnikom: o Gospod! bódi miloftljiv meni ubogimu grefhniku. Amen.

Šveto Obhajilo v duhu.

O prelubesnivi Jesuf! kako rad bi po sgledu prvih kristjanov vsak dan tvoje sveto refhnje telo, in tvojo sveto refhnjo kri prejel! Sakaj kakor koperni vpehan jelen po mersli vodi, tako koperni moja dufha po tebi, ftudenzu vsiga dobriga. Tode moja nevrednost me ftrafhi, — in fili me s evangeljskim zolnarjem od deljezh ftati; sgrevano na svoje persi terkati in

f potertim ferzam, kakor evangeliski flotnik, sdihovati: Gospod! nisim vreden, de gresih pod mojo streho, temuzh rezi le s besédo in moja dusha bo osdravljena. Oshívi me, o Jesuf! f svojim duham in navdaj me f svojo gnado, ker se ne smem predersniti, tvojiga telefa in tvoje kervi danf savshiti. Daj mi duhá ljubeshi do Boga in do mojiga blishnjiga; daj mi gnado, de se bom ferzhno soper greh bojeval, de bom vse krishe in nadloge voljno nôsil, in de bom v kerfhanfskih zhednostih zhedalje bolj rastel. Ne pusti moji dushi pogubljeni biti, ki si ji v hrano svoje lastno telo in svojo kri v presvetim sakramentu altarja sapustil, — temuzh vodi jo po potu tvojih sapoved k vezhnimu shivljenju. Amen.

Dusha Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, svelizhaj me!

Kri Kristusova, napôji me!

Voda is defne strane operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljivi Jesuf uflisli me,

V svoje svete rane fkri me,

Od tebe lozhiti se, ne pusti me,

Šovrashnika peklenfskiga varuj me,

Ob uri moje smerti, poklizhi me,

K tebi priti, sapovej mi,
De f tvojimi svetniki hvalim te
Vékomaj. Amen.

Molitev

**pred izpostavljenim svetim reshnjim
 'Telefam.**

Zhaft, hvala in zheshenje **Ti** bodi,
 v podobah kruha fkriti **Bog** in **Svelizhar**.
Pred Tvojim svetim altarjem padem na
kolena, de pred Teboj, shivi Bog! ob-
 zhutljeje svojiga ferza rasodenem. **Ti,**
Kralj vsih kraljev, Gospod vsih gospodov,
Bog nebes in semlje, kteriga ne samorejo
 ne angelji, ne ljudje dovolj zhaftiti in mo-
 liti. — **Ti** pridešh tudi med nas stanovat;
 dasih se ljudem poshlatati in vshiti, nozh
 in dan si per nas in vedno perpravljen k
 nam priti, nashe molitve poslushati, in
 tudi, kadar smo bolni, nas obiskati, to-
 lashiti in zhe ne osdraviti, vender nam
 mozh dati. **O** kako veliko zhudo ljubeshni
 je to! **Komaj** bi samogli verjeti, ko bi
 ne bil sam **Ti, Sin Boshji** in vezhna res-
 niza rékel: **To** je moje telo!

Poln shive vere v Tvojo presveto prizhejozhnost, poln upanja, ljubeshni in hvaleshnosti pridem tedaj k Tebi, Boshji Svelizhar! in Te molim. — O de bi Te samogel vender tako moliti, de bi Ti mogel nameštenje dati sa toliko rasshahlenj, f kterimi Ti nehvaleshni ljudje v tem presvetim sakramentu nezhaft delajo.

Ker pa sdaj pred gnadnim fedeshem svojiga dobrotljiviga Boga stojim; — ker ta dobrotljivi Bog sam is tabernakeljna k nam govori: Pridite k meni vsi, ki ste utrudeni in oblosheni, jes vas bom poshivil! toraj terdno saupam, pred svojim Gospodam milost dosezhi.

Uterdi me tedaj, o Jesuf! v veri, de po Tvojim svetim uku shivim. Pomnoshi moje upanje, de v vsih telesnih in dushnih potrebah ne stavim ediniga saupanja v svet, ampak v Tebe. Vshgi mojo ljubesen, de odsihmal nizhefar ferzhnishi ne ljubim, kakor Tebe, o Bog, in tvoje sapovedi. Vdihni v mene gnusenje nad greham, de Te nikdar vezh ne rasshalim. Daj mi poterpljenje v terpljenji, de svojo voljo vselej Tvoji volji podvershem, daj mi shegen v mojih opravkih, de nizhefar ne storim, kar je soper Tvojo

zhaft; de mi pa tudi nizh ne manka, zhefar moja dufha in moje telo potrebujeta. Daj sadnjizh tudi gnado, de bom pred svojo smertjo s tem Tvojim presvetim sakramentam previden, v dobrim do konza stanoviten ostanem, in frezhno iz tega shivljenja v drugo stopim. — To Te prosim, in to tudi upam dosezhi po Tebi, o Jesuf, kteri s Ozhetam in svetim Duham enako Bog shivish in kraljujesh vékomaj. Amen.

Molitev

k presvetimu Šerzu Jesufovim.

Prekladko Šerze Jesufovo, altar Boshji, na kterim ogenj nefkonzhne ljubesni s mogozhnim plamenam vezhno gori, molim Te s vsimi trumami angeljev v ponishnosti svojiga ferza! O Boshje, is ljubesni do nas gresnikov ranjeno Šerze, perbeshalishe vsih shaloftnih ferz, k Tebi se vsdigne moje ferze s fladkim saupanjem, sakaj v Tebi je vir usmiljenja! Is Tebe isvira gnada gresnikam, tolashba shaloftnim, sdravje bolnikam, usmiljenje vsm, ki v poboshni ljubesni k Tebi molijo. Refnizhno, Ti si Šerze nar bolj milosti-

viga **Ozhéta**, nar svestejfhiga prijatla, nar milfhiga brata, nar bolj ljubljeniga shénina svestih dufh! V Tebi shivi spominj neshtetih svoljenih od sazhetka do konza zhafov; vsih iména so v tebi, v bukvah shivljenja, s neisbrifljivimi zherkami ljubeshni sapifane, in vfaziga posebej se spominih **Ti**, o **Šerze** milosti in vezhne gnade! f fladko prijasnostjo, kakor de bi bil edina stvar v vesoljnim stvarjenji! **Kdor** Tebe posna, o blago **Šerze** vezhniga **Kralja**! ne more nikakor obupati; **kdor** Tebe najde, najde nar vezhi saklad nebes in semlje; **kdor** Tebe ljubi, se mu vrata raja odprejo!

O uflifhe moje sdihljeje, dobrotljivi **Jesuf**! vsemi moje ferze v svetifhe svojiga **Boshjiga** **Šerza**, vnemi moje ledeno ferze s ifkro shiviga ognja, ki nebesfhe mozhi s vezhno ljubeshnijo vname; ozhisti moje ferze f fvetu kervjo in vodo, ktero si na krishi v ozhistenje nafhih dufh na krishi prelil; nagibaj vse njegove misli in shelje po svojih sheljah, in rani ga tako globoko f svojo ljubeshnijo, de ga bo vedno po Tebi, studenzu vezhniga shivljenja, shejalo, de Tebe nikdar nikoli ne posabi, in le po Tebi hrepeni. **O** preljubo **Šerze** **Jesufovo**! bodi moje ve-

felje, moj mir in moj pokoj, moja mozh in modrost, in moje vſa; bodi ſtanovanje moje duſhe sdej in vékomaj. Amen.

Molitev o ſvetim reſhnjim Teléſu

(in tudi druge zhaſe, kader je ſveto reſhnje Telo iſpoſtavljeno).

O prezhafitljivi ſin nebefhkiga Ozhe-
ta, Jeſuf Kriſtuf! molim Te ta pras-
nizhni dan in hvalim Tvoje neſkonzhno
velizhaſtvo in Tvojo ſvitloſt. Moje proſto
ferze ſe mozhno veſelí nad zhaſtjo, ki ſe
Ti danaf fkaſuje, ker ſi Ti naſh Bog in
naſh nar boljſhi dobrotnik. Molim Te, o
preſveti ſakrament altarja, tukaj in pov-
ſod na veſoljni ſemlji, kjer ſi prizhejozh,
fkaſujem Ti zhaſt, kakorfhno Tebi, nar
vikſhimu bitju gré. Terdno verujem, de je
v tej ſveti hoſtii moj Goſpod Jeſuf Kri-
ſtuf v ofébi (v perfhoni) prizhejozh. Ko-
like trume angeljev obdajajo Tebe, o moj
Bog! Kako ſerzhno, kako veſelo, kako
poniſhno molijo Tebe! Kako ſe zhudijo
nad Tvojo neisrekljivo dobrotoſtjo! de
hozhefh med ljudmí prebivati, in kako
povikſhujejo Tvojo neſkonzhno dobroto,
ktera hozhe ſamo ſhegnovati in rasveſe-

ljevati! Š temi svelizhanimi duhovi hozhem sdaj to fveto prozefijo fpremljati; in nar fveteljshi fkrivnosti vfo mogozho zhaft dajati.

Šveti Bog in zhlovek Jefuf! Ti pravi in shivi kruh nebeshki! Kako veliko ljubeshin fkasujesh nam ubogim, de fe ponishafh, fam med nami biti in nam toliko dobrot po tem fvetim sakramentu delish! Med nami prebivafh, kakor ozhe med fvojimi otrozi, in naf vselej milofljivo poflufhafh; kolikor krat Ti fvoje potrebe nasnanujemo. Nasitish naf f fvojim fvetim mefam, in napajafh nafh f svojo drago kervjo. Šam febe darujesh per fveti mafhi kakor dar fprave sa nafhe grehe, in odvernefh tako saflushene fhibe vezhne pravize od naf. Ta fveti sakrament nam dafh v nafhi smerti v krepko popotnizo, de s njim okrepzhani ftrafhno pot v vezhnost hoditi samoremo. V tem fvetim sakramentu fe nam delish v saftavo vezhniga svelizhanja, de fi s njim nebela kupiti samoremo. Š tem Boshjim sakramentam dodelish sadnjizh poboshnim pomnoſhenje gnade, fpokornim grefhnikam odpufhenje, shaloftnim tolashbo v njih shalofsti, fkufhanim mozh, braniſti fe tiſtim,

ki so v nevarnostih, rešenje v sili, umirajočim pomozh v boji s smertjo, mertvim hladilo v vizah, in svojim isvoljenim veselje in svelizhanje v nebessih.

V tem sakramentu napolnishi svoje otroke s neisgovorljivim shégnam. Oh! de bi Ti ga mogli s hvaleshnoftjo in s poboshno ljubesnijo poverniti, kakor tvoja ljubesin téra. Štoriti hozhemo vfaj, kar nam je mogozhe. Danashnja prozesija naj Ti je prasnizhni in veseli obhod zhefhenja, hvale in ferzhne hvaleshnofti; naj je tudi ozhitno sposnanje nafhe vere v Tvojo pravo in refnizhno prizhejozhnoft v presvetim sakramentu. Nafhi svonovi pojó Tebi v zhaft; kadilo kupi proti Tebi, fvezhe gore v Tvoje povikfhanje, pesmi veselja pojemo Tebi, svojimu Bogu; pred Tabo, Vfigamogozhnim popadamo na kolena, in ufta in ferze molijo k Tebi, edino ufmiljenimu.

Tebi v zhaft, o Jeshuf! so nafhe zefte s vejizami in zvetlizami potrefene; berhki maji lepfhajo nafhe osidje, vfa natura naj se veseli s nami, nafhi moshnarji pokajo Gospodu vsih gospodov; nafhi otrozhizhi so s venzi, s snamnjem nedolshnofti, ovenzhani, altarji so postavljeni Tebi,

Narſvetejſhimu, vſi Tvoji otrozi molijo, ſe radujejo, hodijo veſeli poleg Tebe, ſvojiga prijatla in dobrotnika.

Kar ſamoremo, ſtorimo, Tebi ſvojo ljubedin, pobošnost in ſeržnost do te zhudolne ſkrivnosti pokasati. O preſveti Odreſhenik! naj Ti naſha ſveſta in perproſta pobošnost dopade, vsemi miloſtivo naſho ſeržnost, tako majhno, kakor je; dobra volja naj domeſtuje per Tebi naſho neſmoſnost. Poſhegnaj naſ, de Te naſhe ſerža ſhe bolj zhaſte, kakor naſhe unanje ſnamnja ponishnosti in zheſhenja!

O de bi ſamogel vſim prizhejozhim pravo ſeržnost in pobošnost vdihniti! Kako milo ſe mora pobošnimu vernimu ſtoriti, jih toliko viditi, katerih ſunanja obnaſha le preozhitno kaſhe, de nimajo prave ſhive vere in notranje pobošnosti! Kako ſhaloſtno je, tako marſikteriga viditi, kateri obhod Tvoje zhaſti s gerdim obnaſhanjem ſamo ſpremljajo, de Ti nezhaſt delajo! Do teh neſrežnih ſe ſkaſhi miloſtiviga, navdaj jih ſ tako ponishnostjo in ſ takim ſkrivnoſtnim ſtraham pred Tvojo velizhaſtno prizhejozhnostjo, de polni preſvete groſe pred Tabo ſtoje in ſ Tvojim patrijarham Jakobam klizhejo: „Reſnizhno,

ta kraj je svet, in jes tega nisim vedil! de tudi oni Tvoje tolashbe in Tvojiga shegna vredni postanejo.

Memo tega prosim Tebe, Ti milostivi studenez vsiga dobriga, **Jesuf Kristus!** oberni svoje dobrotljive ozhi f svoje svete fkrivnosti na to nashe mesto (nasho vas) in napolni ga f svojim nebeskim shegnam. Poshegnaj, o **Jesuf**, nashe hifhe in stanovanja, nashe njive in vinograde, nashe verte in travnike, nashe gojsde in sadje, nashe zhede in vso nasho last, — nashe otroke in drushino, poshegnaj nas na telefonu in na dushi. Obvaruj nas ognja in viharjev, tozhe in hude ure, divjih vojsk, kuge in bolesin, lakote in dragine, fhkode in nefrezhe. Varuj nas jese in sovrashtva in vfaziga prepéra; satiraj bolj in bolj hudobije nezhičnosti in nesramnosti; obvaruj nas nagle smerti in vsih slegov, dusnih in teléfnih. Tvoj sveti shegen, ki ga nam danas is tega presvetiga sakramenta delish, ostani s njegovo mozhjo nad našim krajem, in odverni milostivo vse slege in nevarnosti od nas. **Amen.**

Litanije

od presvetiga reshujiga Telefa.

Gospod, ušmili se nas!

Kriste, ušmili se nas!

Gospod, ušmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Šin Odrefhenik fvetá,

Bog fveti Duh,

Šveta Trojiza, en fami Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji fam
sebe uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v presvetim sakramentu
refnizhno prizhujozh f kervjo in
s mefam, s dušho in f telefam,
po boshji in zhloveshki naturi,

Jesuf, shivi kruh, kateri si is nebes
prisfel,

Jesuf, kruh angeljev,

Jesuf, kruh vsih isvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnatura kruh,

ušmili se nas!

Jesuf, fkriti Bog in Svelizhar,
 Jesuf, ftudenž vſih gnađ,
 Jesuf, vedni nar zhiſtejſhi dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga teſta-
 menta,

Jesuf, nedolſhno jagnje boſhje,

Jesuf, fkrita mana,

Jesuf, Beſéda, ktera ſe je vzhlove-
 zhila, in ſdaj vedno med nami
 prebiva,

O nar ſvetejſhi ſakrament,

Nar vezhi ſkrivnoſt boſhja,

Špominj nar vezhih zhudeshev boſhjih,

Prezhudno ſnamnje nar vezhi ljubesni
 boſhje,

Sakrament vezhne ljubesni,

Škrivnoſt vere,

Dar ſprave ſa ſhiv in mertve,

Nar vezhi mozh v ſkuſhnjavah,

Nar mozhnejſhi oroſhje ſoper hudo-
 bniga ſovraſhnika,

Nar imenitniſhi vſih darov boſhjih,

Preſveti ſpominj Goſpodoviga ter-
 pljenja in njegove ſmertí,

Preſveta Goſpodova vezherja, per
 kteri angelji ſtreshejo,

Nar vezhi veſelje pobošnih duſh,

Nar vezhi ſaklad vernih kriſtjanov,

uſmili ſe naſ!

Nar flajfhi shivesh nafhah dufh,
 Mozh flabih,
 Trofht shaloftnih,
 Pomozh sapufhenih,
 Popotniza teh, kateri v vezhnost gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam miloftiv, sanefi nam, o Jefuf!
 Bodi nam miloftiv, uflifhi naf, o Jefuf!
 Od vfiga hudiga,
 Od vfiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega pre-
 fvetiga sakramenta,
 Od posheljenja mefa,
 Od posheljenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vfih pregrefhnih perloshnost in ne-
 varnost,
 Od fkrivnih fkufhnjav in salesovanja
 hudobniga duha,
 Od vfih nefrezh,
 Od nagle in neprevidene fmerti,
 Od vezhne fmerti,
 Škosi ljubesen, f ktero fi ta f. sa-
 krament poftavil,
 Škosi ljubesen, f ktero fi per sadnji
 vezherji fvoje apofteljne obhajal,
 Škosi ljubesen, f ktero tudi naf f fvojim
 prefvetim refhnjim telefam shivifh,

ufnili fe naf!

odrefhi naf, o Jefuf!

Škosi ljubesen, f ktero se v tem pre-
fvetim sakramentu sa naf daru-
jesh,

Škosi ljubesen, f ktero v tem daru
boshji pravizi sadoftish,

Škosi ljubesen, f ktero nevrednim krift-
janam sanafhafh,

Škosi ljubesen, f ktero v tem presve-
tim sakramentu tolikanj nezhafti
preterpish,

Škosi ljubesen, f ktero is stola svoje
milosti tako usmiljeno na naf gle-
dash,

Škosi ljubesen, f ktero naf tako usmi-
ljeno poslushafh,

Škosi ljubesi, f ktero nam v tem pre-
fvetim sakramentu tolikanj gnad
fkasujesh,

Škosi ljubesen, f ktero v tem presve-
tim sakramentu do konza fvetá
per naf oftanesh,

Mi ubogi greslniki,

De nam sanefesh,

De nam vse nafhe grehe odpu-
stish,

De naf v shivi veri v ta presveti
sakrament poterdisth in obder-
shish,

odrethi naf, o Jesuf!

prosimo te, uslishi
naf, o Jesuf!

De v nafhah ferzih terdno saupanje v
 ta nar fvetejſhi ſakrament obudifh,
 De v nafhah ferzih gorezho ljubesen
 do tega nar fvetejſhiga ſakra-
 menta pomnoſhiſh,
 De naſhe zheſhenje in poboshnoſt k temu
 preſvetimu ſakramentu poboljſhaſh
 in ohraniſh,
 De nam gnado daſh, vſelej s dobro
 perpravo k tvoji miſi perſtopiti,
 De nam ſad tega preſvetiga ſakra-
 menta obilno dodeliſh,
 De reſnizhno pozheſhenje tega nar zha-
 ſtitljivſhiga ſakramenta med nami
 pomnoſhiſh,
 De vſo nezhaſt tej nar zhaſtitljivſhi
 ſkrivnoſti boſhi prevarjeſh in od-
 verneſh,
 De ſvojo ſveto zerkev viſhaſh in
 ohraniſh,
 De vſim, kateri v te ne verujejo, luzh
 prave vere dodeliſh,
 De naſhe miſli k nebeſhkim ſheljam
 povſdigneſh,
 De naſhe ferza ſ ſvojim miſtiſtim obi-
 ſkovanjem rasveſeliſh, in ozhiſtiſh,
 De nam vſelej veſelje nad tem preſve-
 tim ſakramentom v ferze daſh,

proſimo te, uſliſhi naſ, o Jeſuſ!

De vedno v nas oftanefh, in mi v
 tebi,
 De nas na konzú nashiga shivljenja
 f to nebeshko popotnizo previ-
 dish in obveselish,
 De nas poslednji dan k vezhnimu
 shivljenju obudish,
 De vsim vernim dúsham vezhni mir
 in pokoj dodelish,
 De nas na tem tronu svoje milosti
 uflifhati hozhesf,
 Jesuf, Šin boshji,
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Jesuf!
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 uflifhi nas, o Jesuf!
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 usmíli se nas, o Jesuf!
 Krifte, flifhi nas!
 Krifte, uflifhi nas!
 Gospod, usmíli se nas!
 Krifte, usmíli se nas!

Ozhe nash. Zhesfhená si Marija.

V. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je
 spominj svojih zhudeshev ftoril.

O. On je shivesf dal tem, kateri se
 njega boje.

profino te,
 uflifhi nas,
 o
 Jesuf!

V. Ti si nam kruh is nebes dodelil,
o Gospod!

O. Kteri vse rasveseljenje v sebi ima.

V. Is tvojiga altarja, o Gospod!
prejemamo Kristusa.

O. V katerim se duha in telo ras-
veseljujeta.

V. Gospod, ušlišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prezhudnim sakramentu spominj svojiga terpljenja sapustil; dodeli, prosimo, de svete fkrivnosti tvojiga telefa in tvoje kervi tako zhaftimo, de sad tvojiga odrefhenja vedno v sebi obzhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Litanije

od sladkiga iména Jesufoviga.

Gospod, ušmili se!

Kriste, ušmili se!

Gospod, ušmili se!

Bog Ozhe nebeshki,
Bog Sin, Odreshenik svetá,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojiza, en sami Bog,
Jesuf, Sin shiviga Boga,
Jesuf, Sin prezhiste Devize,
Jesuf, nar mogozhnifhi,
Jesuf, nar popolnifhi,
Jesuf, nar zhaftitljivfhi,
Jesuf, nar zhudnifhi,
Jesuf, nar veselifhi,
Jesuf, nar ljubesnivfhi,
Jesuf, zhistejfhi, kakor solnze,
Jesuf, lepfhi, kakor luna,
Jesuf, svetlejfhi, kakor svesde,
Jesuf, vse zhafti vreden,
Jesuf, nar ponishnifhi,
Jesuf, nar uboshnifhi,

ušmili se nam!

Jesuf, nar krotkejšhi,
 Jesuf, nar poterpeshljivši,
 Jesuf, nar pokornišhi,
 Jesuf, nar zhištejšhi,
 Jesuf, ki zhištoft ljubish,
 Jesuf, naša ljubesen,
 Jesuf, sgled našhiga shivljenja,
 Jesuf, podoba zhednofti,
 Jesuf, sgled fvetiga sadershanja,
 Jesuf, našhe perbeshalishe,
 Jesuf, ki našhe dušhe ljubish,
 Jesuf, Ozhe vsih ubogih,
 Jesuf, trošht vsih shaloftnih,
 Jesuf, bogastvo vsih revnih,
 Jesuf, shlahten kamen,
 Jesuf, bramba vse popolnamoſti,
 Jesuf, dobri paſtir ſvojih ovzhizh,
 Jesuf, svesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modroft,
 Jesuf, nefkonzhna dobrota,
 Jesuf, vefelje angeljev,
 Jesuf, kralj patrijarhov,
 Jesuf, rasvetljevaviz prerokov,
 Jesuf, uzhenik apoſteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangeliftov,
 Jesuf, mozh marternikov,
 Jesuf, fvetlôba ſposnovavzov,

uſmili ſe naſ!

Jesuf, shenin zhiftih dufh, } ufmili se naf!
 Jesuf, krona vsih fvetnikov, }
 Bodi nam miloftljiv, sanesi nam, o Jesuf!
 Bodi nam miloftljiv, uflifhi naf, o Jesuf!
 Od vfiga hudiga,
 Od vfiga greha,
 Od fvoje jése,
 Od fkušnjav hudobniga duha,
 Od duha nezhistofti,
 Od vsih pregreshnih perloshnost,
 Od prelomljenja tvojih fvetih sapoved,
 Od vezhne smerti,
 Škosi fkrivnost fvojiga fvetiga vzhlo-
 vezhenja,
 Škosi fvoj prihod,
 Škosi fvoje rojstvo,
 Škosi fvoje gajshlanje,
 Škosi fvoje kronanje,
 Škosi fvojo smert na krishi,
 Škosi fvoje snotranje in sunanje ter-
 pljenje,
 Škosi fvoje od smerti vftajenje,
 Škosi fvoj vnebohod,
 Škosi fvojo nebeshko zhaft in vefelje,
 Na proshnjo fvoje presvete Matere,
 Na proshnjo vsih fvojih fvetnikov,
 Jagnje boshje, ki grehe fвета odjemljesh,
 sanesi nam, o Jesuf!

refhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljesh,
 uflifhi naf, o **Jesuf!**

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljesh,
 ufmíli se naf, o **Jesuf!**

Jesuf Krístuf, flifhi naf!

Jesuf Krístuf, uflifhi naf!

Gospod, ufmíli se naf!

Krifte, ufmíli se naf!

Ozhe nash. Zheskena si.

Molimo.

Bog, kateri si svojiga edinorojeniga
 Šinu dal **Odreshenika** zhloveshkiga rodu,
 in si ga **Jesusa** rekel imenovati; dodeli
 milostljivo, de, ki njegovo fvetó imé zha-
 ftimo na semlji, tudi svoje iména v buk-
 vak isvoljenih v nebesih sapifane najde-
 mo, in ondi **Jesusa** vékomaj gledamo in
 vshivamo. Po ravno tem **Gospodu** nashim
Jesufu Krístufu, ki s taboj shiví in kra-
 ljuje v edinosti fvetiga **Duha Bog** od vé-
 komaj do vékomaj. **Amen.**

IV. Del.

Premišljevanje

*terpljenja Gospoda našega Jesusa Kri-
stusa, in molitve h krishanimu Sve-
lizharju.*

Ako dobro delate in voljno terpite, je to prijetno per Bogu. K temu namrezh ste poklizani, ker je tudi Kristuf sa nas terpel, in vam je sapustil sgled, de hodite po njegovih stopinjah.

I. Petr. 2, 20. 21.

P a s j o n,

to je:

Terpljenje Gospoda našhiga Jesusa Kristusa

po spisu vseh šestih evangelistov.

Kadar se je perblisheval prasn timer opresnih kruhov, kteri se imenuje velika nozh, je rekel Jesus svojim uzhenzam: Veste, de bo zhes dva dni velika nozh, in Sin zhlovekov bo isdan, de bo hrishan. In veliki duhovni in pismarji so iskali Jesusa umoriti. Sbrali so se tedaj s stara-shini ljudstva v dvor velikiga duhovna, kteri je bil imenovan Kajfesh, in so svet imeli, kako bi Jesusa s svijazho vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v prasn timer, de tje hrup ne vstane med ljudstvom. Bali so se namrezh ljudstva. Satan pa je shel v Judesha, s perimkam Ishkarjota, kteri je bil eden smed dvanajsterih. In je shel do velikih duhovnov, de bi jim ga isdal; in je govoril s njimi in s poglavarji, in

je rekel: **Kaj** mi daste, in jas vam ga bom isdal. **Ko** so to flifhali, so se ovefelili, in so mu obljubili trideset frebernikov. **On** jim je pa dal besédo, in je iskal perloshnost, de bi jim ga isdal bres hrupa.

Prishel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerim se je moglo velikonožno jagnje saklati. **Tedaj** so uzhenzi k **Jesufu** stopili, in mu rezhejo: **Kam** hozhesh, de gremo, in ti perpravimo jésti velikonožno jagnje? In poshlje dva smednjih, **Petra** in **Janesa**, in jima rezhe: **Pojdita**, in perpravita nam velikonožno jagnje. **Onadva** sta pa rekla: **Kjé** hozhesh, de perpraviva? In jima je djal: **Pojdita** v mesto, in ko va-nj prideta, vaju bo frezhal zhlovek, kateri poneše verzih vode: idita sa njim v hisho, v katero pojde, in rezita hišnimu gospodarju: uzhenik ti rezhe: **Moj** zhas je bliso; per tebi hozhem imeti veliko nozh s svojimi uzhenzi; kjé je obédniza, kjer bom velikonožno jagnje s njimi jedel? In on vama bo pokasal veliko obédnizo pogernjeno, ondi nam perpravita. **Uzhenza** sta shla v mesto, in sta nashla, kakor jima je bil **Jesuf** povedal, in sta perpravila velikonožno jagnje. **Ko** se je bil vezher storil, je prishel

Jesuf s unimi uzhenzi, in je k jedi fedel, in dvanajsteri s njim, in jim je rekel: Is ferza sim shelel to velikonozhno jagnje jesti s vami, preden de terpim; sakaj povém vam, de od sdaj ga ne bom vezh jedel, dokler ne bo dopolnjeno v boshjim kraljestvu. In je vsel kelih, ter je sahvalil in rekel: Vsemito, in rasdelite si med feboj; sakaj povém vam, de ne bom pil od tertniga fadu, dokler boshje kraljestvo ne pride.

In je vftal, flékel sgornje oblazhilo, in je vsel pert, ter se opasal, potlej je vlil vode v umivalnizo, in je sazhel uzhenzam noge vmivati, in otirati s pertam, s katerim je bil opasan. Kadar je pa do Petra prishel, mu rezhe Peter: Gospod! ali bosh ti meni noge umival? Jesuf je odgovoril in mu djal: Kar jas delam; sdaj ne vesh, pa potlej bosh vedil. Peter mu rezhe: Ne bosh mi nog umival, vékomaj ne! Jesuf mu je odgovoril: Zhe te jas ne umijem, ne bosh imel dela s menoj! Tedaj mu rêzhe Peter: Gospod! ne le famo nog, ampak tudi roke in glavo! Jesuf mu rezhe: Kdor je umit, ne potrebuje vezh, ko de noge umije, in je vef zhift. Tudi vi fte zhifti, tode ne

vſi. Véd^{ſi} je namrezh, kdo je, kateri ga bo isdal, sato je djal: Nifte vſi zhifti.

Ko jim je bil noge umil, je ſvoje oblazhilo vsel, in ſpet k miſi fédél, in jim je rekel: Véſte, kaj ſim vam ſtoril? Vi me klizhete: uzhenik in goſpod! in prav rezhete; ſakaj ſej ſim tudi. Ako ſim tedaj jas, Goſpod in uzhenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati; sgled ſim vam namrezh dal, de, kakor ſim jas vam ſtoril, tudi vi ſtorite. Šaj hlapez ni vezhi, ko njegov goſpod, ne poſlanez vezhi, ko tiſti, kateri ga je poſlal. To veſte; blagor vam, zhe bote tudi ſtorili. Ne rezhem od vaſ vſih. Jas vém, ktere ſim iſvolil; ali dopolniti ſe morajo beſéde piſma: „Kteri s menoſ kruh jé, bo ſvojo nogo ſoper mene vsdignil“. Glejte, sdaj vam to povem, poprej ko ſe ſgodí, de, kadar ſe ſgodí, verujete, de ſim jas. Refnizhno, refnizhno, vam povem: Kdor kteriga, ki ga jas poſhljem, ſprejme, mene ſprejme; kdor pa mene ſprejme, ſprejme tiſtiga, kateri je mene poſlal. In ko je bil Jeſuf to isrekel, ſe mu je v ferze uſhalilo, in je prižhal, in rekel: Roka mojiga isdajavza jé s menoſ per miſi. Refnizhno, refnizhno vam po-

vem, eden smed vas me bo isdal, kateri s menoj je. Tedaj so uzhenzi eden drugiga pogledovali, in pomislijevali, od kteriga de govori, in filno shaloftni pravijo eden sa drugim: Gospod! ali sim jas? On je pa odgovoril, in rekel: Vas dvanajsterih eden, kateri pomaka s menoj roko v sklédó, me bo isdal. Šin zhlovekó gré fizer, kakor je pisano od njega, tode gorjé mu, po komur bo sdan: bolje bi mu bilo, de bi ne bil rojen tisti zhlovek. Na to je odgovoril Judesh, kateri ga je sdal, in je rekel: uzhenik, ali sim jas? Jesuf mu rezhe: Ti si rekel. Eden pa smed uzhenzov, kteriga je Jesuf (fosebno) ljubil, Janes s imenam, je flonel na Jesufovih perfih. Temu je Šimon Peter pomignil, de naj vprasha, kdo je tisti, od kteriga govori. On se je tedaj Jesufu bolj k perfam perflonil, in mu tiho rezhe: Gospod! kdo pa je? Jesuf je tiho odgovoril: Tisti je, kterimu bom pomozhen kruh podal. In je pomozhil grishlej kruha, in ga je dal Judeshu Ifhkarjotu, Šimonovimu sinu. In ko je bil Judesh grishlej vsel, je fhel fatan v njega. Tedaj mu Jesuf rezhe: Kar mislish ftoriti, ftori bersh. Nobeden smed njih pa ni vedil, sakaj

mu je **Jesuf** to rekel. **Ker** je **Judesh** mofhno hranjeval, fo eni menili, de mu veleval kupiti, kar je sa prasniki potrebni; eni pa, de naj med uboge kaj da. **Ko** je tedaj grishlej vsel, je kmalo vnfhel. **Bila** je pa nozh.

In kadar fo vezherjali, je vsel **Jesuf** kruh v fvoje roke, ter je sahvalil, ga posvetil, raslomil in podal fvojim uzhenzam rekozh: „Vsemiti, in jejte; to je moje telo, ktero bo sa vas v smert dano“. Ravno tako je vsel tudi kelih s vinam, ter je sahvalil, in jim ga podal, rekozh: „Vsemiti, in pijte is njega vsi; to namrezh je moja kri, kri nove savese, ktera bo sa njih veliko prelita v odpufhanje grehov. To ftorite v moj fpominj“. In fo vsi is njega pili.

In ko je bil **Jesuf** fhe v obednizi, je rekel enajfterim (**Judesh** namrezh je bil odfhel): Sdaj je **Šin** zhlovekov povelizhevan, in **Bog** je v njem povelizhevan. Ako je pa **Bog** v njem povelizhevan, bo tudi **Bog** njega sam v febi povelizhal, in kmalo ga bo povelizhal. **Otrozhizhi!** le malo fim fhe per vas. Me bote ifkali, pa kar fim **Judam** rekel, tudi vam rezhem: **Kamor** jas grem, vi sdaj

ne morete iti. Novo sapoved vam dam, de se med seboj ljubite; kakor sim jas val ljubil, se tudi vi ljubite med seboj. Is tega bojo vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, zhe bote ljubesen imeli med seboj. In so sapedi hvaljno pefem, in shli proti oljski gori.

Šimon Peter je pa rekel: Gospod! kam pa gresih? Jesus je odgovoril: Kamor jas grem, sdaj ne moresh sa menoj iti: potlej pa pojdelsh sa menoj. Peter mu rezhe: Sakaj ne morem sdaj sa teboj iti? Gospod je rekel: Šimon, Šimon! glej, satan val je hotel imeti, de bi val prefejal, kakor pfhenizo, jas pa sim profil sa te, de ne jenja tvoja véra; in ti, kadar se bosh nekday spreobernal, poterdi svoje brate. Peter pa mu je djal: Gospod: f teboj sim perpravljen v jezho in v smert iti: svoje shivljenje postavim sa te. Jesus mu je odgovoril: Švoje shivljenje postavish sa me? Refnizhno, refnizhno, ti povem: Petelin nozroj ne bo pel, dokler me trikrat ne satajish. In pa she vsi se bote pohujshali nad menoj to nozh; sakaj, pisano je: Bom udaril pastirja, in raskropile se bojo ovze. Kadar pa od smerti vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter je rekel: Ko bi se tudi vsi

pohujšhali nad teboj, se jas ne bom nikdar pohujšhal. **Jesuf** mu je rekel: **Refnizhno**, ti povem, de s^{he} to nozh, preden petelin dvakrat sapôje, me bosh trikrat satajil! **Peter** pa je s^{he} bolj terdil: **Ko** bi mi bilo tudi umreti f teboj, te ne bom satajil. Tako fo mu tudi drugi uzhenzi rekli, in grejo vsi shaloftni sa njim. **Jesuf** pa jih je milo uzhil in tolashil: **Jas** sim prava vinska terta, vi mladike. **Ako** v meni oftanete, in moje beséde v vas: profite, kar koli hozhete, in se vam bo sgodilo. **Ako** vas fvet fovrashi, vedite, de je mene poprej fovrashil ko vas. **Ko** bi bili smed fvetá, bi vas fvet ljubil; ker sim vas pa jas od fvetá odbral, vas fovrashi. **Pomnite** beséde, ktere sim vam jas govoril: **Hlapez** ni vezhi, ko njegov gospod. **Ako** fo mene preganjali, bojo tudi vas preganjali. **Preklizovali** in is f-hodniz vas bojo paháli: ura zelò pride, de bo **Bogu** menil uftrezhi, kdor vas umori. **Shalofst**, ker od vas grém, in vam to pravim, je vashe ferze napolnila. **Pa** jas vam refnizo povem: **Dobro** je sa vas, de jas grém. **Sakaj**, ako ne grém, tolashnik fveti **Duh** k vam ne bo prishel; ako pa grém, vam ga bo **Ozhe** v mojim iménu poslal, in

on vas bo vse uzhil. Vi bote jokali in plakali, svet pa se bo veselil; vi bote shalovali, ali vasha shaloft se bo v veselje spreobernila. Sakaj spet vas bom vidil, in vashe ferze se bo veselilo, in vasliga veselja vam ne bo nihzhe odvsel. Jas sim svet premagal: le v me saupajte, tudi vi ga bote. Tedaj je postál, ozhi v nebo vsdignil, in molil, sa svoje uzhenze in sa vse, kateri bojo po njih vervali. Ozhe, sveti Ozhe! je djal, prosim te, varji jih hudiga, de bojo eno, kakor sva midva le eno; naj bojo vsi, ktere si mi dal, kjer sim jas, de bojo vidili moje velizhaftvo.

Ko je bil odmolil, je shel zhes potok Zedron na oljsko goro. S njim so shli tudi uzhenzi. Pridejo k pristavi, kateri se je reklo Getsemani. Okoli nje je bil vert, v katerim so oljke rastle. V tistiga so shli on in njegovi uzhenzi.

Vedil je pa tudi Judesh sdajavez ta kraj, ker je Jesus s svojimi uzhenzi pogosto tje hodil. Ko so nanj prishli, jim je Jesus rekel: Posedite tukaj, de grém tje in molim, molite tudi vi, de ne pridete v skushnjavo. In je vsel s seboj Petra, Janesa in Jakoba, in je shel bolj v vert

s njimi. In sdaj je sazhel shalošten in otoshen perhajati, in jim rezhe: Moja dusha je shaloftna do smerti; oftanite tukaj, in zhujte s menoj. In fe je odtegnil od njih sa luzhaj kamna, in je na kolena padel, in molil, rekozh: Ozhe! ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terpljenja; vender ne moja, ampak tvoja volja naj fe sgoti. In je vstal od molitve, in fe verne k uzhenzam, in najde vse tri spati. In je rekel: Šimon! kaj tudi ti spish? Nisi mogel eno uro s menoj zhuti? Zhujte in molite, de v skufhnjave ne pridete: duh je sizer voljen, ali mesó je flabo.

Špet ga obidejo teshave. V drugizh je fhel, in fe vershe na svojo obras, in moli: Ozhe, ljubi Ozhe! ako je mogozhe, odverni od mene grenko terpljenje: vender ne, kakor jas, ampak kakor ti hozhesh, naj fe sgoti. Na to fe je vernil k uzhenzam, in jih najde spet spati, in rezhe: Kako morete vender sdaj spati? O zhujte in molite, de v skufknjavo ne padete! Pa njih ozhi so bile vse dremotne, in niso vedili, kaj bi mu odgovorili.

In jih je popustil vtretjizh. Šmertne teshave namrezh mu hodijo, njegov pot je bil kakor frage kervi tekoze na

semljo. In je fhe perferzhniſhi mólil: Ako ſe ne more ogniti kelih terpljenja, de bi ga ne pil: sgôdi ſe tvoja volja. Tedaj ſe mu je angelj s nebef perkasal, kateri ga je potolaſhil in poterdil. In ſe je ver- nil k ſvojim uzhenzam in jim rezhe: Špite ſdaj in pozhivajte! Doſti je; ura je pri- ſhla, in Šin zhlovekov bo iſdan greſhnikam v roke. Vſtanite, pojdimo! Glejte, perbliſhal ſe je, kateri me bo ſdal.

Šhe je govoril, in glej, Judesh Iſh- karjot, eden dvanajſterih pride, in s njim ſtraſha vojakov in velika truma hlapzov velike duhovſhine, piſmarjev in ſtarafhi- nov ljudſtva ſ ſvetili in baklami, mezhmi in kolmi. Dal jim je bil pa njegov ſdaja- vez ſnamnje, rekozh: Kteriga bom kuſhnil, tiſti je: njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil priſhel, je ſhinil pred trumo, in ſe berſh k Jeſutu ſpuſtil, in rekel: Poſdravljen bódi uzhenik! In ga je kuſh- nil. Jeſuf mu je rekel: Prijatel! zhimu ſi priſhel? Judesh! ali ſ kuſhevanjem iſ- daſh Šinu zhlovekoviga? In ker je Jeſuf vſe vedil, kar je imelo zheſ njega priti, je proti mnoshizi ſtopil, in djal: Koga iſhete? Šo mu odgovorili: Jeſufa Naza- reſhkiga. Jeſuf jim rezhe: Jas ſim! Per

tej besédi fo vfi odkozhili, in po tléh popadali. **Jesuf** jih je tedaj vdrugizh vprashal: **Koga** ifhete? In spet rezhejo: **Jesusa Nazarefhkiga!** **Jesuf** rezhe: **Pove-** dal sim vam, de sim jas; ako tedaj mene ifhete, pufite te (pokafhe fvoje uzhenze), de grejo. Tako fo se dopolnile beséde, ktere je rekel: **Tih**, ktere si mi dal, nisim nobeniga sgubil.

Tedaj fo perftopili vojaki in hlapzi, in fo po **Jesusu** segli, in ga prijéli. **Ko** fo njegovi uzhenzi to vidili, mu rezhejo: **Gospod!** ali hozhemo s mezhem mahniti? In **Šimon Peter**, kateri je mezh imel, ga je bersh isderl, in je mahnil po hlapzu velikiga duhovna, kterimu je bilo **Malhus** ime, inu je odsekal defno uhó. **Jesuf** je pa uzhenze savernil, in djal: **Jenjajte** od tega. In ti, **Peter**, vtakni svoj mezh v noshnizo; sakaj vfi; kateri sa mezh prijemajo, bojo s mezhem konzhani. Ali menish, de bi ne mogel profiti svojiga **Ozheta**, in poslal bi mi vezh kot dvanajft legijonov angeljov? Pa kako bi se po tem pisma prerokov dopolnile, ktere govoré, de se mora tako sgoditi? Ali ne bom pil keliha, kteriga mi je moj **Ozhe** dal? In **Jesuf** se je hlapzoviga ufhesa dotaknil,

in ga je osdravil. Potem se je obernil proti mnoshizi, in nje poglavarjem, in je rekel: **Kakor** rasbojnika ste me prifhli lovít s mezhmi in kolmi. Vsak dan sim bil per vas, in uzhil v tempeljnu, in me niste prijeli; tode to je vasha ura, in oblast temè. Sakaj vse to se je sgodilo, de se dopolnijo písma prerokov. Tedaj so strasha in poglavar in hlapzi Judov Jesusa svesali in peljali. Njegovi uzhenzi pa so ga popustili, in so sbeshali; le Peter in Janes sta fhla od deljezh sa njim.

Peljali pa so Jesusa v Jerusalem pervizh k Anasu, kateri je bil poprej veliki duhoven, in v zhafti per ljudéh. Anas ga je vprashal sa njegove uzhenze in sa njegov uk. Jesus mu je odgovoril: Jas sim ozhitno govoril pred svetam; jas sim vselej uzhil v f-hodnizah in v tempeljnu, kamor se vsi Judje f-hajajo, in na skrivnim nisim nizh govoril. Kaj tedaj mene vprashash? Vprashaj jih, kateri so me flishali; oni vejo, kaj sim govoril. Kadar je bil to rekel, ga je eden flushabnikov, kateri je sraven ital, sa uhó udaril, rekozh: Tako odgovarjash velikimu duhovnu? Jesus mu je pak krotko

odgovoril: Ako sim hudo govoril, spri-
zhaj od hudiga; ako sim pa prav go-
voril, kaj me bijesh?

Anas je poslal Jesusa svesaniga h
Kajfeshu, ivojimu setu, kateri je bil tisto
leto veliki duhoven. Bil je pa Kajfesh
ravno tisti, kateri je bil Judam svèt dal,
de je bolje, de en zhlovek umerje, kakor
de bi bilo vse ljudstvo konzhanò. Per njem
se je ves Judovski veliki svèt sbral, to
je, duhovshina, pismarji in starashini ljudstva.
In so ikali kriviga prizhevanja soper Je-
susa, de bi ga v smert sdali; pa ga niso
nashli. Perstopilo je fizer veliko podkup-
ljenih krivih prizh, ktere so soper njega
prizhevale; ali njih prizhevanje se ni vje-
malo. Sadnjizh so pa prishle she dve krive
prizhi, in ste rekle: Mi smo ga slishali
rêzhi: Jas bom rasdjat ta tempelj, kateri
je s rokami storjen, in v tréh dnéh bom
fosidal drugiga, kateri ne bo s rokami
storjen. Pa tudi njih prizhevanje ni obstalo.
Tedej je veliki duhoven vstal, stopi v
fredo, in rezhe Jesusu: Ali nizh ne od-
govorish na to, kar ti soper tebe prizha-
jo? Jesus je molzhal, in ni nizh odgo-
voril. Veliki duhoven ga je spet vprashal,
in mu je djat: Sarotim te per shivim

Bogu, de nam povej, ali si ti Kristuf, Šin hvaljeniga Boga? Jesuf je djal: Ti si rekel, jas sim. In pa povém vam: posihmal bote vidili Šina zhlovekoviga sedeti na desnizi mozhi boshje, in priti v oblakih neba. Na to je veliki duhoven pretergal oblazhilo na sebi, in rezhe; Boga je klél, kaj potrebujemo s he prizh? Šlishali ste njegovo preklinjanje; kaj se vam sdi? In so vpili: Šmerti je vreden! In ga vojakam in sodnjim hlapzam dajo do jutra.

Med tem se je na dvorišhi nekaj shalofniga godilo. Peter, kateri je s Janesam od deljezh sa Jesufam hodil, je tudi prishel pred dvor velikiga duhovna. Janes je shel prezej na dvor, snan namrezh je bil v hišhi velikiga duhovna; Peter pa je ostal sunaj pèr vratih. Tedaj je Janes shel, in je govoril s vratarizo, in je Petra na dvorišhe peljal. Nozh je bila mersla. Hlapzi in brizhi so na fredi dvorišha sakurili, so stali in sedeli okoli ognja, in so se gréli. Peter je med nje sédel, in se tudi grel, in zhaka, de bi konez vidil. Prishla je pa ena smed dekel velikiga duhovna, vratariza; in ko ga je sagledala, je djala: Ta je bil tudi tovarsh

uniga Galilejza! In ga prav pogleda, in rezhe: Je she tako, ti si bil tudi s Jesufam Nazarefhkim! On je pa tajil v prizho vsih, rekozh: Jas ne! Shena, jas ga ne posnam! Ne vém, in ne umem, kaj govorish. In je ven fhel pred dvorish, in petelin je vpervizh sapél. Pa Peter, ves prestrašen, ni flishal. Ko je pa fkosi vrata fhel, ga je sagledala druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Glejte, tudi ta je bil s Jesufam Nazarefhkim! In pa ref, rezhe Petru hlapzov eden, tudi ti si eden smed njegovih! On pa je vdruzgizh tajil, in terdil: Nifim ne, she ne posnam tega zhloveka! Nekako uro zhasa potlej, ko je ravno po dvorish sashumelo, de je Jesus k smerti obfojen, je drug hlapez v Petra pokasal, rekozh: Refnizhno, tudi ta je bil s njim, faj je tudi Galilejiz! Ref, pravijo ondi ftojezhi, tudi ti si smed njegovih! Galilejiz si, faj te tvoj jesik rasodeva. Peter se brani; kar perfstopi she drug hlapez velikiga duhovna, ftriz tistiga, kterimu je bil Peter uhó odsekal, in rezhe: Kaj? te mar nifim jas vidil na vertu per njem? On pa je vtretjizh tajil, in djal: Ne, ne, nifim ne. In je jel rotiti se, rekozh: She

ne posnam zhloveka, od kteriga govorite, In sdajzi je petelin vdrugizh sapél, in vojaki in sodni hlapzi peljajo Jesufa na dvorishe poslopja. Takrat se je Gospod oserl, in pogledal v Petra. In Peter se je spomnil Jesusovih besédi: Preden no-
zój petelin dvakrat sapoje, me bosh tri-
krat satajil. In je is dvorisha fhel, in je
britko jokál.

Jesufa pa so na dvorishi, kar so mogli, zhes nozh saframovali. Nekteri so mu pljuvali v obras, in mu jih sa uhó dajali; drugi so mu ozhí sakrivali, in ga f pestmí v obras bili, in rekli: Kriftus! prerokuj nam, kdo te je udaril? In she vezh hudiga so pozheli.

In ko se je jutro storilo, se je veliki fvet vnovizh sbral, in so se posvetovali, kako bi Jesufa v smert sdali. Pred se v sbiralishe so ga rekli perpeljati, in she enkrat ga vprashajo: Ali si ti Kriftus? povej nam. In je odgovoril in djal: Ako vam povém, mi ne bote verjéli; ako vas pa vprasham, mi ne bote odgovorili, in me tudi ne bote spustili. Pa odslej bo Šin zhlovekov sedel na desnizi mozhi boshje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj vendar le Šin boshji? In je djal: Vi pravite,

sakaj jas sim. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo s^{he} prizhevanja? faj s^{mo} fami flis^hali is njegovih ust. In vsi, kolikor jih je bilo, so vstali, in so ga svesaniga peljali, in sdali Ponzju Pilatushu, deshel-nimu oblastniku.

Tedaj je Judesh, kateri je Jesufa sdal, ko ga je vidil k smerti obsojeniga, se fkesal, in je nesel duhovnam nasaj tistih trideset frebernikov, in je rekel: Greshil sim, ker sim sdal nedolshno kri! Oni pa so rekli: Kaj nam je mar? ti glej! In je vergel od sebe, frebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je shel, vsel verv, ter se je obesil. In se je po fredi na dvoje raspoz^hil, in vse njegovo oferzhje se je isfulo. Duhovni pa so vseli frebernike, in so djali: Ne spodobi se jih devati v zerkveno fkrinjizo; ker to je zena kervi. In so sv^{et} imeli, in kupili sa nje Lonzh^{ar}jevo njivo sa pokopalis^{he} ptujzov. Sato se imenuje tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi do danashnjiga dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo gov^{or}jeno po Jeremii preroku, kateri pravi: In so vseli trideset frebernikov, zeno zenjeniga, kteriga so skupzhevali od Israelovih otrok, in so jih dali sa njivo Lonzh^{ar}jevo. —

Judje, ko so bili Jesufa na dvor deselniga poglavarja perpeljali, niso fhli v sodnjo hišo, de bi se ne omadeshevali, temuzh de bi smeli jeſti velikonozhno jagnje. Sunaj na viſokim meſti, ki so bile ſtopnjize nanj, so oſtali. Pilatush je tedaj is ſvoje hiſhe tje k njim priſhel, in je rekel: **Kakofhno toshbo perneſete ſoper tega zhloveka?** Šo odgovorili, in mu djali: **Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili sdali!** Pilatush jim je rekel: **Vſemite ga tedaj vi, in ga obſodite po ſvoji poſtavi.** Judje so mu rekli: **Mi ne ſmemo nikogar umoriti.** Tako ſe je dopolnila beſéda Jeſulova, ktero je govoril, kadar je na ſnanje dal, ſ kakofhno ſmertjo bo umerl. In ſo ga ſazheli toshiti, rekozh: **Nafhli ſmo nad tem zhlovekam, de ſapeljuje nafh narod, in de brani zefarju davkov dajati, in pravi, de je on Kriftuſ, kralj Judovſki.** Pilatush ga je vpraſhal: **Ši ti kralj Judovſki?** Jeſuf mu rezhe: **Ti praviſh.** Na toshbe duhovſhine, piſmarjev in ſtarafhinov ljudſtva pa ni odgovoril. Pilatush mu rezhe: **Ali ne ſliſhiſh, kolikih rezhi te toshijo?** Nizh ne odgovoriſh? Jeſuf pa je le molzhal, in ni odgovoril na nobeno beſédo, tako, de ſe je poglavar ſilno zhudil.

Pilatush se je v hišo vernil, in je Jesufa sa seboj poklizal, in ga vprašha: Ali si ref ti kralj Judovski? Jesus rezhe: Ali govorish to sam is sebe, ali le, ker so ti drugi to povedali od mene? Pilatush pravi: Kaj sim jas Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni sdali; kaj si storil? Jesus odgovori: Moje kraljestvo ni tega svetá. Ko bi bilo moje kraljestvo tega svetá, bi se moji flushabniki pazh bojevali, de bi ne bil Judam sdan. Tode moje kraljestvo ni od tod. Pilatush pravi: Tedaj si ti vender le kralj? Jesus odgovori: Ti pravish, de sim jas kralj. Jas sim sa to rojen, in sato prishel na svet, de prizhujem od refnize. Kdor je is refnize, poshlusha moj glas. Pilatush rezhe: Kaj je refniza? in je shel spet vun k Judam, in jim rezhe: Jas ne najdem nad njim nobene krivize. Oni so pa le svojo terdili, in ga she huje toshijo. Ljudstvo shunta, so djali, ker uzhí po vsi Judeji, od Galileje do sem. Ko je pa Pilatush shishal Galilejo, je vprašhal, ali je on Galilejiz. In ko je svedil, de je spod Herodesheve oblasti, ga je poslal k Herodeshu, kateri je bil tiste dni tudi v Jerusalemu.

Herodesh pa, ko je sagledal Jesufa, se je filno oveselil; sakaj she sdavnej ga je shelel viditi, ker je flifhal veliko od njega, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh fteriti. In je sbral vse svoje dvornike in vojake okoli sebe, in ga vprahuje s mnogimi besédami. Ali Jesuf mu ni beséde odgovoril. Duhovni pa in pisarji so mu ga terdo toshili. Tedaj ga je Herodesh f svojimi vred sanizheval in saframoval. In ga je oblekel v belo oblazhilo, in ga je posljal nasaj k Pilatushu. Tisti dan fta se Herodesh in Pilatush poprijatlila; sakaj poprej fta bila v sovrashtvu med feboj.

Ko so Jesufa spet pred Pilatusha perpeljali, je ta duhovshino, ljudstvo in poglavarje pred se poklizal, in jim je djal: Perpeljali fte mi tega zhloveka, kakor de bi ljudstvo sapeljeval: in glejte, jas fim ga vprizho vas isprashal, in nisim nashel nobene krivize nad njim v tem, zhesar ga toshite. Pa tudi Herodesh ne; sakaj jas fim vas bil k njemu posljal, in glejte, nizh smerti vredniga se ni nashlo nad njim. Ker je pa navada, de vam v veliki nozhi eniga jetnika spustim, sa kteriga koli profite; kteriga hozhete, de

vam spustim, Baraba, ali Jesusa, kateri je imenovan Kriftus? Bil je pa Baraba sa voljo nekiga punta in uboja v jezhe vershen; Jesusa pa, je vedil, de fo mu le is nevoshljivosti sdali. Tedaj ravno je Pilatusha flushabnik na ftran poklizal, po katerim mu je njegova shena sporozhila, rekozh: Nizh si ne dajaj opraviti s tem pravizhnim: sakaj veliko sim terpela no-zoj v senjah sa voljo njega. Duhovshina pa in starashini so ljudstvo podshuntali, de naj rajshi sa Baraba profijo, Jesusa pa pogube. Ko je sedaj Pilatush spet vpra-shal: Kteriga tih dveh hozhete, de vam spustim? so vsi vpili: Ne tega, prozh s njim; pusti nam Baraba! Pilatush, kateri bi bil Jesusa rad spustil, jim rezhe: Kaj pa naj storim s Jesusam, kateri je imenovan Kriftus, kralj Judovski? In vsi vpijejo: Krishaj ga, krishaj! Pilatush she rezhe: Kaj pa je hudiga storil? Nizh smerti vred-niga ne najdem nad njim. Gajshlati ga porezhem, po tem pa ga bom spustil. Oni pa she le bolj vpijejo: Krishaj ga, krishaj!

Tedaj je oblastnik Jesusa dal gajsh-lati. Vojaki so ga vseli, ga peljali na dvorishe fodnje hishe, in so fklizali vso

trumo. In so ga flekli, in mu fhkerlataft plajsh ogernili, in so splotli krono is ternja, in mu jo na glavo djali, in terft v njegovo desnizo dali, ter so pred njega poklekovali, in ga saframovali, rekozh: **Posdravljen bódi; kralj Judovski!** In so v njega pljuvali, in mu jih sa uho dajali, terft jemali, in ga po glavi tolkli, in na kolena padali, ter ga molili.

Po tem je Pilatush spet fhel is sodnje hishe, in rezhe ljudstvu: **Glejte, perpe-ljem vam ga vun, de sposnate, de ne najdem nad njim nobene krivize. Tedaj je** **Jesuf** prishel f ternjevo krono in v fhkerlataftim oblazhilu. In Pilatush jim rezhe: **Poglejte, zhlovek! Ko so ga pa vidili veliki duhovni in flushabniki, so vpili rekozh! Krishaj ga, krishaj! Pilatush jim rezhe: Vsemito, in krishajte ga vi, jas ne najdem nobene krivize nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po tej postavi mora umreti, ker se je Šina boshjiga delal.**

Ko je Pilatush to govorjenje flifhal, se je fhe bolj bal. In je fhel spet v sodnjo hisho, in je djali Jesufu: Od kod si ti? Jesuf pa mu ni dal odgovora. Pilatush mu tedaj rezhe: Meni ne odgovo-

riſh? Ali ne veſh, de imam oblaſt, te krishati, in imam oblaſt, te ſpuſtiti? Jeſuf je odgovoril: Ti bi ne imel nobene oblaſti do mene, ko bi ti ne bilo dano od sgorej. Sa tega voljo ima tiſti, kateri ti me je ſdal, vezhi greh. In od ſdaj je Pilatush ſhe bolj iſkal, ga ſpuſtiti. Judje pa ſo vpili, rekozh: Ako tega ſpuſtiſh, niſi prijatel zefarjov: ſakaj kdor ſe kralja dela; zefarju ſoper govori.

Pilatush tedaj, ko je ſliſhal to govorjenje, je Jeſufa vun perpeljal, in je ſedel na ſodnji ſtol, na meſtu, ktero ſe imenuje Litotrotos, po hebrejſko pa Gabata. Bilo je pa dan perpravljjanja velike nozhi okoli ſheſte ure. In rezhe Judam: Glejte, vaſh kralj! Oni pa ſo vpili: Prozh s njim, prozh s njim, krishaj ga! Pilatush jim rezhe: Vaſhiga kralja bom krishal? Veliki duhovni ſo odgovorili: Ni-mamo kralja, raſun zefarja. In ſo tiſhali s velikim vpitjem, in hotli, de naj bo Jeſuf krishan.

Ko je Pilatush vidil, de nizh ne opravi, temuzh de hrup ſhe vezhi vſtaja, je vſel vode, in ſi je roke umil vprizho ljudſtva, rekozh: Jas ſim nedolſhen nad kervjo tega pravizhniga, vi glejte! In

ljudstvo je odgovorilo, in djalo: Njegova kri pridi na nas, in na naše otroke! In Pilatush je perfodil, de bi se njih proshnja dopolnila. Špustil je Baraba, Jesusa pa je sdal njih volji, de naj bo krishan.

Tedaj so vojaki Jesusa vseli, in mu flekli fhkerlatafti plajsh, in ga oblekli v njegovo oblazhilo, ter ga peljali is mesta, de bi ga krishali. In je nesel svoj krish. Na poti grede pa so dobili zhloveka is Zirene, Šimona po iménu, kateri je fhel is polja, ozheta Alekšandroviga in Rufoviga, in so ga permorali, de je Jesusu krish nesel.

Sa njim je fhla velika mnoshiza ljudi in shen, ktere so jokale in ga milovale. Jesus pa se je proti njim obernil, in je rekel: Hzhere Jerusalemske, nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se fame nad seboj, in nad svojimi otrozi! Sakaj glejte, pridejo dnevi, ob kterih se bo reklo: Šrezhne so nerodovitne, in telefa, ktere nisa rodile, in perfi, ktere niso dojile! Takrat bojo jeli rezhi goram: Padite na nas! in hribam: Pokrite nas! Sakaj zhe nad frovim lesam to delajo, kaj se bo nad fuhim godilo? Peljana fta bila pa s njim tudi dva hudodelnika, de bi bila umorjena.

Kadar so bili prishli na goro, ktera se imenuje po hebrejsko **Golgata**, latinsko pa **Kalvarija**, to je, mesto mertvaskih glav, so mu dali piti vina s miro in sholzhem smeshaniga. Ga je pokusil, pa ni hotel piti.

In ondi so krishali njega in oba hudodelnika, eniga na desnizi, in eniga na levizi, v fre di pa Jesufa. Tako je bilo dopolnjeno pismo, ktero pravi: Med krivizhne je bil fhtet. Jesuf pa je rekel: Ozhe, odpuisti jim; sej ne vedo, kaj delajo! Bila je tretja ura, ko so ga krishali. In Pilatush je napisal nadpis njegoviga sadolshenja, in ga je rekel verh krisha obefiti. Sapisano je pa bilo: **Jesuf Nazarefhki Kralj Judov**. In to je bilo sapisano po hebrejsko, po gresfhko in po latinsko. Vojaki so ta nadpis djali nad njegovo glavo, in veliko Judov ga je bralo; sakaj kraj, kjer je bil Jesuf krishan, je bil bliso mesta. Veliki duhovni so tedaj rekli Pilatushu: Nikar ne pisfi: „*Kralj Judov*“, ampak, de je on rekel: **Kralj Judov sim**. Pilatush pa je odgovoril: **Kar sim pisal, sim pisal**.

Ko so bili vojaki Jesufa na krish perbili, so vseli njegove oblazhila, in so

jih med se rasdelili. Naredili so štiri dela, vsakterimu vojaku eniga, in so vadljali (lofali), kdo bo kaj dobil. Šuknja pa je bila bres fhiva, od verha fzelama tkana; rekli so tedaj med feboj: nikar je na re-shimo, ampak vadljajmo raji sa njo, zhi-gava bode. Tako se je dopolnilo, kar je rezheno po preroku, kateri pravi: Ras-delili so med feboj moje oblazhila, in sa mojo fuknjo so vadljali. Vojaki so tedaj to ftorili, po tem so fedli, in ga varovali.

Judje pa, ki so memo hodili, so ga preklinjali, in so f svojimi glavami sma-jevali, in rekli: De te, kako tempelj boshji podirash, in ga v treh dneih fpet fosidash! Pomagaj sam febi! Zhe si Šin boshji ftopi f krisha! Ravno tako so ga saframovali tudi veliki duhovni, pifmarji in ftarashini ljudstva rekozh: Drugim je pomagal, in sam febi ne more pomagati! Naj sdaj sam febi pomaga, ako je on Kriftuf, isvoljeni boshji. Ako je Israel-fki kralj, naj ftopi sdaj f krisha, in bomo verovali v njega! Je saupal v Boga, naj ga sdaj refhi, ako ima nad njim dopada-jenje! Šaj je rekel: Šin boshji fim! Saframovali so ga tudi vojaki, kateri so per-fstopali, in mu jesiha ponujali, in rekli:

Ako si kralj Judovski, pomagaj si! In s he zlo eden rasbojnikov, ktera sta s njim visela, ga je preklinjal, rekozh: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama! Drugi pa ga je svaril, rekozh: Še tudi ti ne bojiš Boga, ker si ravno v tistim obsojenji? In nama se praviza godi, sakaj midva prejmeva po saflushenji svojih del; ta pa ni nize hudiga storil. In je rekel Jesufu: Gospod, spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo! In Jesuf mu je djal: Refnizhno, refnizhno ti povem: danes boš s menoj v raji.

Sraven krisha Jesufoviga pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jesuf mater in uzhenza, kteriga je ljubil, vidil stali, rezhe svoji materi: Shena, glej, tvoj sin! Po tem rezhe uzhenzu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je uzhenez k sebi vsel.

Ko je bilo okoli shesta ure, je solnze otemnelo, in po vsi semlji je bila tema do devete ure. In ob deveti uri je Jesuf s velikim glasom savpil: Eli, Eli! lama sabaktani? to je: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? Eni tam stoezhih, to stishti, so rekli: Glejte, Elija klizhe.

Po tem je **Jesuf**, de se je pisno dopolnilo, djal: **Shejin sim!** Štala je pa ondi posoda polna jesiha. In bersh je eden smed njih tekkel, je vsel gobo, jo je s jesiham napojil, in nataknil na hisopov terst, in mu jo k uftam podal. Drugi pa so djali: **Pufti**, glejmo, ali pride **Elija**, ga refhit. Ko je bil **Jesuf** jesiha vsel, je rekel: **Dopolnjeno je!** **Kmalo** po tem je s velikim glasam savpil: **Ozhe!** v tvoje roke srozhim svojo dusho? In ko je bil to isrekel, je glavo nagnil, in dusho isdihnil. (Tukaj se nekoliko preneha, in poklekne.) In glej, sagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal. In semlja se je trefla, fkmale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko telef svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. Štotnik pa, in kateri so s njim bili, in Jesufa varovali, ko so vidili potref, in kar se je godilo, so se filno bali, in so djali: **Sares**, ta je bil **Šin boshji!** In vsi ljudje, kateri so fkupej prifhli, gledat, so se terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegovi snanzi pa, in shene, ktere so bile prifhle sa njim is **Galileje**, in so mu ftregle, so od deljezh stali, in to gledale. Med temi je bila **Marija Magdalena**, in

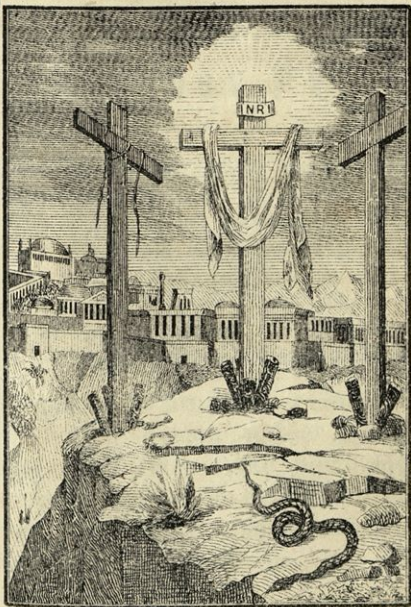
Marija mati Jakoba mlajšhiga in Joshefova, in Šaloma mati Zebedejevih sinov, in veliko drusih, ktere so bile s njim vred v Jerusalem prifhle.

Bil je dan perpravljanja. De bi tedaj v saboto (tisti sabotni dan je bil velik), trupla na krishi ne ostale, so Judje Pilatusha profili, de bi se jim košti poterle, in de bi se fneli. Tedaj so prifhli vojaki, in so pervimu košti fterli in drugimu, ktera fta bila s njim krishana; ko so pa do Jesufa prifhli, so vidili, de je she mertev, in mu niso košti fterli, ampak eden vojakov je f fulizo njegova fran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is nje. In kateri je vidil, je prizheval, in njegovo prizhevanje je refnizhno; in on ve, de refnizo govori, de tudi vi verujete. To se je pa sgodilo, de je dopolnjeno pismo, ktero pravi: Nobene košti mu ne frite. In spet drugo pismo govori: Gledali bojo v njega, kteriga so prebodli.

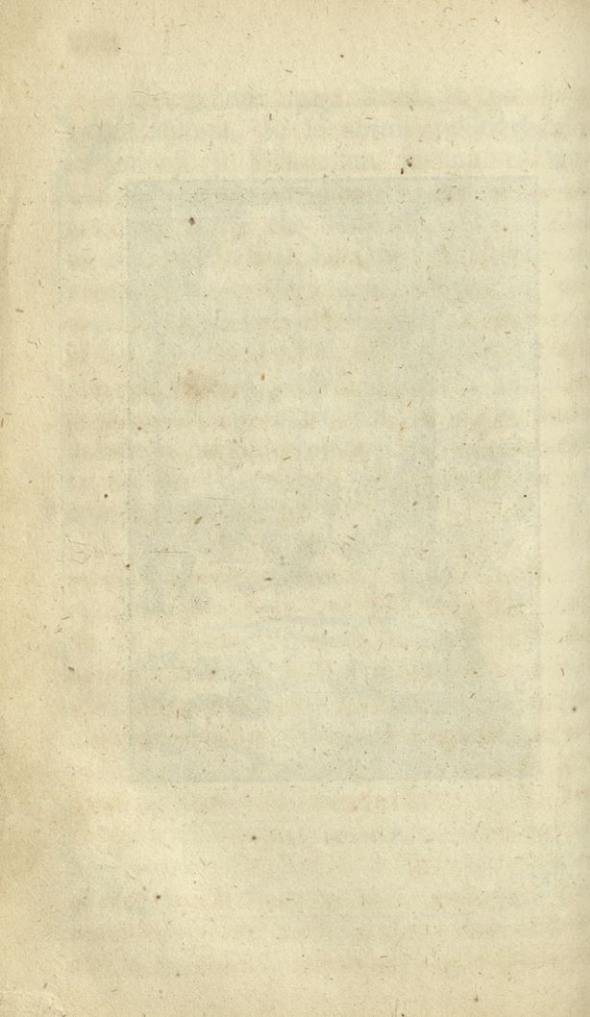
Kadar se je vezher ftoril, je prifhel bogat zhlovek is Arimateje Judovskiga mesta, s imenam Joshef, dober in pravizhen mosh, kateri ni bil pervolil v drugih fvèt in djanje, kateri je tudi sam zha-

kal boshjiga kraljestva, in bil Jesufov
 uzhenec, tode fkrivaj sa voljo strahú
 pred Judi. Ta je serzhno fhel k Pila-
 tushu, in ga je profil, de bi snel Jesu-
 fovo telo. Pilatush se je zhudil, de bi
 bil she umerl. In ko je svedil od ftot-
 nika, je Joshefu dovolil, in mu dal telo.
 Joshef je kupil zhishte tenzhize, in je telo
 snel. Prifhel je pa tudi Nikodem, kateri
 je bil vpervizh po nozhi k Jesufu prifhel,
 in je pernefel smesi mire in aloe okoli
 sto liber. Tedaj fta vsela Jesufovo telo,
 in fta ga savila v tenzhizo s difhavami
 vred, kakor je per Judih fhega pokopa-
 vati. Bil je pa na tistim kraji, kjer je
 bil Jesuf krishan, vert, in na vertu nov
 grob, kteriga je bil Joshef febi is fkale
 isfekal, in v kteriga fhe nihzhe ni bil
 poloshen. Tam tedaj fta sa voljo dneva
 perpravljanja Judov Jesufa poloshila, ve-
 lik kamen savalila pred duri groba, in
 fhla. Shene pa, ktere so bile s Jesufam
 is Galileje prifhle, so jih spremile, in so
 sedle grobu nasproti, in gledale, kam in
 kako je bilo njegovo telo polosheno. In
 so se vernile, in so perpravile difhav in
 masil; tode v saboto so per pokoji bile
 po postavi.

Drugi dan pa, kateri je po dnévi perpravljanja, so se sbrali veliki duhovni in fariseji k Pilatushu, in mu rezhejo: Gospod! spomnili smo se, de je ta sa- peljiviz, ko je s he shiv bil, rekel: Zhes tri dni bom vstal. Ukashi tedaj grob ob- varovati do tretjiga dne, de tje ne pri- dejo njegovi uzhenzi, in ga ne ukradejo, in ne rezhejo ljudstvu: Je vstal od mert- vih, in bi bila poslednja smota hujshi ko perva. Pilatush pa jim je djal: Imate strasho: pojdite, obvarjite, kakor veste. In oni so fhli, grob obdali s varhi, in kamen sapezhatili.

Kalvarija.

Šveti

Krishov Pot.

Preden sazhnefh moliti, sberi svojiga duhá; odloshi vse posvetne misli in fkerbi! preseli se v mislih v Jerusalem; perdrushi se tistim she-nam, ki so Jesufa na Kalvarijo spremljale in sa njim jokale; bodi potertiga in sgrevaniga serzá, kakor de bi tebi Jesus rekel: Ne jokaj se nad menoj, ampak nad seboj in svojimi grehi. — Satorej Boga prosi sa gnado in môli.

Ponishno te prosimo, o Gospod! sazhni f svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga f svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela vselej is tebe sazhnejo, in tudi v tebi konzhajó. Po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Darovanje

krishoviga pota.

Vfigamogozhni vezhni Bog! s vso ponishnostjo padem pred tvoje presveto oblizhje. Verujem terdno in sposnam, de

si Bog edini v natori, trojni v perſhonah,
 Ozhe, Šin in ſveti Duh, de dobro s do-
 brim, hudo ſ hudim povrazhujefh. Veru-
 jem, de ſi ti Jeſuf Kriſtus, od vékomej
 edinorojeni Šin Boga Ozheta, ſa naſ zhlo-
 vek poſtal, terpel in umerl, de ſi naſ od
 vezhniga pogubljenja odreſhil. Po tem
 tvojim ſafluſhenji, uſmiljeni Jeſuf! tudi
 terdno upam odpuſhanje ſvojih grehov,
 zhe ſe reſnizhno ſpokorim, in vſe per-
 pomozhke tvoje ſvete gnade ſadobiti, v
 dobrim ſtanoviten oſtati, in v ſveti lju-
 besni do tebe raſti. Šej ſi nam ti po-
 magati obljubil, in tiſtih, ki v tebe ſau-
 pajo, nikoli ne ſapuſtiſh. Sato tebe, o
 vezhna dobrota in lepota! ki ſi ſgolj ſve-
 ta, vezhna ljubefin, tudi jeſt iſ ſerza
 ljubim, in nizh mi toliko ni ſhal, nizh
 me toliko v ſerzu ne pezhe, kot to, de
 ſim tebe, o moj preljubefnivi Jeſuf! to-
 likokrat in tako ſlo raſſhalil. O kaj ſim
 miſlil, kako ſim ſi upal tebe, toliko lju-
 beſin, ktero vſe ſtvari molijo, tako ve-
 likokrat raſſhaliti! Tode od ſdaj ſa na-
 prej, o uſmiljeni Jeſuf! nikdar vezh, —
 nikdar vezh te ne miſlim raſſhaliti, nik-
 dar vezh tvojih ſvetih ſapoved prelomiti,
 greha in vſake perloſhnoſti k grehu ſe

hozhem fkerbno ogibati, in nobene rezhi se toliko ne bati, kakor Tebe, o Jesuf! in Tvojiga nebefhkiga Ozheta rasshaliti. Ljubiti Te hozhem, o moj Bog in Gospod, ljubiti is zeliga fvojiga ferza in is vse fvoje mozhi. In ker le tifti Tebe ljubi, kdor Tvoje fвете sapovedi spolnuje, tudi fklenem od sdaj sa naprej Tvojo fvento volja vselej spolniti, in vse ftoriti, kar samore Tvojo zhaft in mojo ljubessin do Tebe povikfhati. Daj mi tedaj, o Jesuf! sdaj per tem fvetim krishovim potu, fvoje pregrehe in tudi Tvojo nefkonzhno ljubessin do mene prav fposnati. Vshgi moje ferze s gorezho andohtjo, omezhi ga do grenkih fols, de pod Tvojim fvetim krisham fvoje hudobije bolj in bolj objokujem.

Šklenem se sdaj v duhu f Teboj, o ufmiljeni Jesuf! in shelim ta fveti krishov pot f tako gorezhim ferzam opraviti, kakor je Tvoje ferze bilo, kadar si f teshkim krisham proti gori Kalvarii fhel, in f toliko andohtjo ali poboshnostjo ga premifhljevati, kakor ga je Marija Tvoja presveta mati, ali kakor fo ga apofteljni in sa njimi vfi bogabojezhi kriftjani vselej premifhljevali. Tebi bodi, o Gospod!

letá krishov pot v zhaft in sahvalo sa toliko obilnih dobrot in gnad, ki si mi jih do sdaj dodelil, meni pa bodi v odpufhenje mojih obilnih pregreh in hudobij. Darujem Ti ga tudi, de bi Ti, o Jesuf! nespokornim grefhnikam gnado fpreobrnjenja in prave pokore, dufham vernih v vizah pa vezhni mir in pokoj dodelil. Daj mi, o Jesuf! fvojo presveto gnado savoljo fvojiga nefkonzhniga saflushenja. Amen.

I. Šhtazion.

Pilatush Jesufa k smerti obfodi.

V. Molimo Te, o Kriftuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na fvojim fvetim krishi fvet odrefhil.

O preljubesnivi Jesuf! kolika in kako prezhudna je bila Tvoja fveta ponishnost, de si se Ti, fama fveta nedolshnost, tako krivizhni fodbi podvergel. Ti, ki si postavljen fodnik shivih in mertvih, krivizhno fodbo saflifhish, pa molzhish! — Ah nizz drusiga, ko moji grehi so tiste, lashnive in krivizhne prizhe, ktere so to fodbo podpifale. Hudoba mojiga jesika,

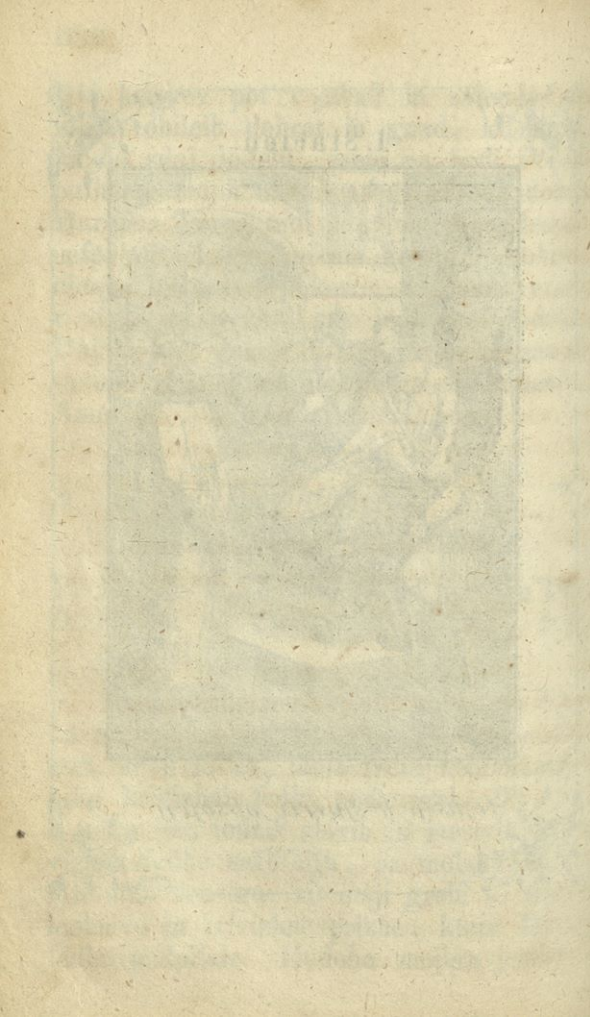
I. Štacion.

Stations of the Cross

A. Pina

Jesus je k smerti obsojen.

f kterim sim se dostikrat soper Boga in svojiga blishnjiga pregresnil, je tega krivizhniga sodnika tako oflepila, de je Tebe, nedolshniga Jesufa k smerti obfodil. **K** tebi tedaj, o ufmiljeni Jesuf! se obernem, in svoje pregrehe objokujem.

O moj ljubesnivi Jesuf! kako nesa-popadljiva je Tvoja ljubestin do mene revniga gresnika! Sa tako nevredno in nehvareshno stvar, kakor sim jest, si se dal v jezho sapreti, si se dal gajshlati in f ternjem kronati, in k nar grosovitnisthi smerti obfoditi. Ah, kaj samore bolj riniti moje ferze, kot ta tolika ljubestin Tvoja; kaj bolj omezhati moje ferze, kot ta Tvoja ponishnost, de bi obshaloval in objokoval vse pregrehe svojiga jesika. Ja, Jesuf, objokujem in zhertim jih is ferza, le **Ti**, o moj Jesuf! mi pomagaj le **Ti** se me ufmili, in mi milost dodeli. Amen.

Ozhe nafh. Zhesheha si Marija.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

II. Shtazion.

Jesuf vsame krish na svoja rama.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;

O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O dobrotljivi Jusu! f kolikim veseljam in f kako radovoljnim ferzam si Ti ta teshki krish objel, kako poterpeshljivo prenesil vse terpljenje, ko Te je flepo ljudstvo pahalo in fuvalo! Ah, jest pa poln nejevolje in nepoterpeshljivosti beshim pred vsakim krisham, se ogibam vlake sopernosti, kolikor le morem. Ah, dobro vem, de bres krisha in terpljenja se v nebesa ne pride; in vender, fhe kadar mi Ti sam sa pokoro kakfhino teshavo naloshilh, jo s nejevoljo in jeso prenašham! **O** de bi jest samogel to toliko svojo flepôto prav objokovati! Satorej se poln fols k Tebi obernem, k Tebi sdihujem:

O ufmili se me, ufmili se me! Ne Ti, ampak jest sim ta teshki krish saflushil; moji grehi so ti ga naloshili na Tvoje presvete rame! **O** preljubesnivi Jusu, dodeli mi gnado in pomozh, vse teshave in vse terpljenje s veseljam sprejemati, in f poterpeshljivostjo prenašhati, ker vse to sim f svojimi grehi saflushil. Štori, de bom ves zhaš svojiga shivljenja Tvoj sveti krish stanovitno in voljno nosil, in

II. Štacion.

Jesus vrame križ na rame.

III. Štacion.

*Jesus prvič pod križem
pade.*

se tako is tega fвета lozhil. Vshgi v meni toliko ljubeshin do krisha in terpljenja, de bom f fвето Teresijo, Tvojo flushabnizo, smirej profil in sdihoval: Terpeti ali umreti! Umreti ali terpeti, o Gospod! Amen.

Ozhe nafh. Zheshehena si Marija.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

III. Shtazion.

Jesuf pade pervizh pod krisham.

V. Molimo Te, o Kriftuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim fvetim krishi fvet odreshil.

O moj Jesuf, toliko si she kervi prelil, tako pod tesho krisha opefshal, de ves utruden na semljo padesh! In vender, ah, kako Te trinogi f pestmi bijejo, kako Te s nogami fujejo in vftati perganjajo! Ti pa molzhish, ne kolneshe, ne shugash ne toshish! Ti terpish in molzhish, jest pa mermram in toshim, zhe se mi kaka kriviza ali sopernost pergodi. Ah, de so tako malo premagujem, de sim tako prevsetniga in nepoterpeshljiviga ferza!

Pa k Tebi se obernem, o preljubes-nivi Jesuf! jeſt nar oſtudniſhi greſhnik, od teſhke butare grehov potert, pred Tebe padem in Te proſim: Sanefi mi, uſmili ſe me! O kako velikokrat in kako hudo ſim greſhil! O kolikokrat v nar oſtudniſhi pregrehe padel! Iſtegni torej, o Jesuf, ſvojo roko do mene; podaj mi ſvojo deſnizo; pomagaj mi, Te proſim, pomagaj, de vſtanem ſpod jarma ſvojih teſhkih grehov, de veſ zhaſ ſvojiga ſhivljenja v nobeni greh vezh ne padem, in tako po ſvoji ſmerti vezhno ſvelizhanje ſadobim! Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod, uſmili ſe naſ!

IV. Štazion.

Jesuf frezha ſvojo ſhaloſtna mater Marijo.

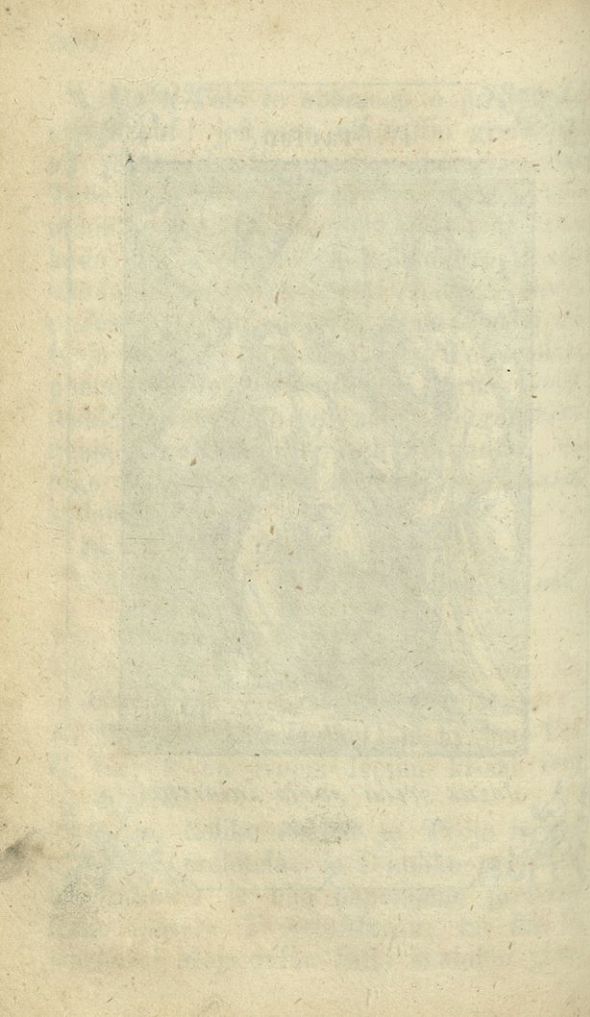
V. Molimo Te, o Kriſtuf! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

Ah, koliko ſhaloſt je Tvoje ſerze, o Jesuf! preletela, in ſ koliko grenkoto in britkoſtjo je bilo napolnjeno preſveto ſerze matere Tvoje Marije, ko ſta ſe frezhala! Moja duſha ſliſhi ſhaloſtni glaſ,

IV. Štacion.

*Jesus sreča svojo žalostno
mater.*

kakor de bi mi Marija rekla: Kaj ti je moj Šin ſtoril, de ſi mu ſ ſvojimi grehi tako velik krish na kervave rame naloſhil? V mojim ferzu ſe grenko ozhitanje glaſi, kakor de bi Ti, Jeſuf, meni rekel: Kaj ti je ſtorila moja mati Marija, de ſi jo v tako veliko ſhaloſt perpravil? kdaj boſh ſapuſtil ſvoje grehe, ki ſo najna edina ſhaloſt, najna edina britkoſt in martra? Ali bi tedaj jeſt tega glaſu ne poſluſhal?

Satorej ſe k Tebi obernem, o uſmiljeni Jeſuf, preljubesnivi Šin ſvete matere Marije! k tebi ſe obernem, o preſveta mati mojiga Odreſhenika! veſ ſgrevan in ſ ſhaloſtjo napolnjen padem pred vajno obliſzhje; ſpoſnam, de moji grehi ſo mezh ſhaloſti bruſili, ki je vajno ferze prefunil. Pa, o Jeſuf! is ferza me grevajo vſi moji do ſdaj ſtorjeni grehi, ſ kterimi ſim Tvoje ferze ranil. Uſmili ſe me tedaj, uſmili ſe me! Dodeli mi na proſhnjo ſvoje preſvete matere Marije, de ne bom nikoli vezh greſhil, temuzh veſ zhaſ ſvojiga ſhivljenja ſavoljo ſvojih grehov pokoro delal. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

V. Šhtazion.

Simon is Zirene pomaga Jesufu krish nesti.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim fvetim krishi fvet
 odrefhil.

Tudi jest, moj preljubesnivi Jesuf! sim enak Simonu. Vefelja in kratkozhasnofti fveta le vedno shelim, nadloge in krishe pa, kakor on, le s nejevoljo, le zhe sim perfiljen, prenafham, defiravno sim jih saflushil, defiravno fo mi k tako velikimu duhovnimu pridu. **O** sbudi se vender, sanikerno ferze moje, in ufmi li se svojiga f tako teshkim krisham oblosheniga Svelizharja! Prejmi sanaprej radovoljno svoj krish, ki ti ga tvoj nebeshki **Ozhe** naloshi; nosi ga f poterpeshljivostjo, in sahvali Gospoda svojiga Boga, ki nal na tim fvetu pokori in tepe, sato de bi nam na unim toliko bolj sanafhati mogel.

Tebi pa, preljubesnivi Jesuf! se tudi sahvalim sa toliko lepih perloshnoft, ki mi jih dajesh, de sa Tebe kaj terpeti, Tebi v terpljenji podoben biti, in febi vezhi saflushenje sa vezhno vefelje v nebesh perpraviti samorem. **O Bog!** dodeli mi gnado, vse teshave, ki me bodo v tem

V. Štacion.

*Simon iz Ćirene pomaga Je =
zusu križ nesti.*

VI. Štacion.

*Veronika poda Jezusu potin
pert.*

shivljenji sadele, f poterpeshljivim ferzam prenefti. Daj mi, moj **Jesuf!** tukaj f Teboj terpeti, de bom tudi tamkaj f Teboj kraljeval. **Amen.**

Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

VI. Shtazion.

Veronika poda **Jesufu** potni pert.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo **Te;**
O. Ker fi na fvojim fvetim krishi fvet odrefhil.

Sjokati se morem, o preljubi **Jesuf!** kadar na tem pertu **Tvoj** presveti obras sagledam. Podoba je on **Tvoje** nesmerne ljubeshni do mene. **O** de bi tudi jest **Tebe** vselej ljubil, de bi fi **Tvoje** presveto oblizhje globoko v ferze vtisnil! **O** blagor meni, zhe **Tvojo** podobo v fvojim ferzu nosim, in se s njo v ferzu is tega sveta lozhim.

Torej prosim **Te, o** is ljubeshni do naf ranjeni **Jesuf!** vtisni v moje ferze svoje oblizhje, de bom neprenehama **Tebe** pred ozhmí imel, nozh in dan **Tvoje** britko terpljenje premishljeval, in smerej

fvoje pregrehe objokoval. **O** Jesuf! f kruham Tvojiga terpljenja hozhem svojo dusho shiviti, in is svojih ozhi vedno potoke sols tozhiti savoljo svojih pregreh. **Amen.**

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

VII. Shtazion.

Jesuf pade drugizh pod krisham.

**V. Molimo Te, o Kriftuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.**

Špet, o moj preljubi Jesuf! Te vidim pod teshkim krisham pasti. Ti, Gospod in Kralj nebes in semlje! ki si vsigamogozhin, leshifh pod teshkim hlodam, pod katerim si od bolezhin opefhal, saframovan in sanizhevan. Ali moja prevsetnost je Tebe, o Jesuf! poterla; moj napuh Te je na tla vergel; te hudobiye, o ponishni Svelizhar! Ti ne morefsh prenefti. Pa kako bi fhe kdej Tebe, o moj Jesuf! f svojim napuham rasshaliti mogel? Oh Jesuf, ne vezh, ne vezh! Shal mi je, de sim Te tako velikokrat f svojimi

VII. Štacion.

*Jesus drugič pod križem
pade.*

VIII. Štacion.

*Jesus tolaži Jeruzalemske č
ne.*

grehi shalil in martral; keſam ſe, de ſim bil tako prevſetin in oſhabin. Nizh vezh, o moj Jeſuf, nizh vezh!

Molim Te, o zhaſtitljivi Svelizhar! deſiravno ſi na ſemljo potert; ſpoſnam Te ſvojiga vſigamogozhniga Boga, in Te proſim: Poteri moj napuh, odsheni is mojiga ferza vſe, kar je Tvoji ſveti volji naſproti: de bom ſpoſnal ſvojo niſkoſt in ſvoj nizh, de bom prenefel vſe ſanizhevanje ſ ponishnoſtjo Tebi zhes vſo dopadljivo; de bom tako ſadobil frezho Tebe raſveſeliti, in ſebi prebivaliſhe v nebeſkim kraljeſtvu perdobiti. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

VIII. Shlazion.

Jeſuf tolaſhi Jeruſalemfke ſhene.

V. Molimo Te, o Kriftuf! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

O moj preljubesnivi Jeſuf koliko bi mogel jeſt jokati; jokati ſavolj Tebe, ki ſavolj mene toliko terpiſh, jokati ſavolj ſebe, ker ſim Ti tako nehvaſeſhin, in Te

neprenehama shalim. O kako sim pa vendar neobzhutljiv in terdovratin! O Jesuf! ki si bil usmiljen in ljubesniv do revnih shen, ktere so sa Teboj jokale, k Tebi f saupanjem perbeshim, k Tebi klizhem f potertim in sgrevanim ferzam:

Oh, omezhi Ti moje kamnitno, neobzhutljivo ferze, f svojo sveto gnado, de se vtopi v folsah ljubesni in grevenge. O Jesuf! ftori f svojo pomozhjo, de bom tozhil folse prave pokore in ferzhniga usmiljenja; de savolj fols svojih ozhi, savolj pokore svojiga ferza tiste gnade vredin postanem, ki si jo shaloftnim shenam dodelil. O dodeli mi ta trosht in to veselje, de me bodo tukaj Tvoje mile ozhi vedno spremljevale, in de bom po frezhni smerti tudi tamkaj vékomaj Tebe gledal. Amen.

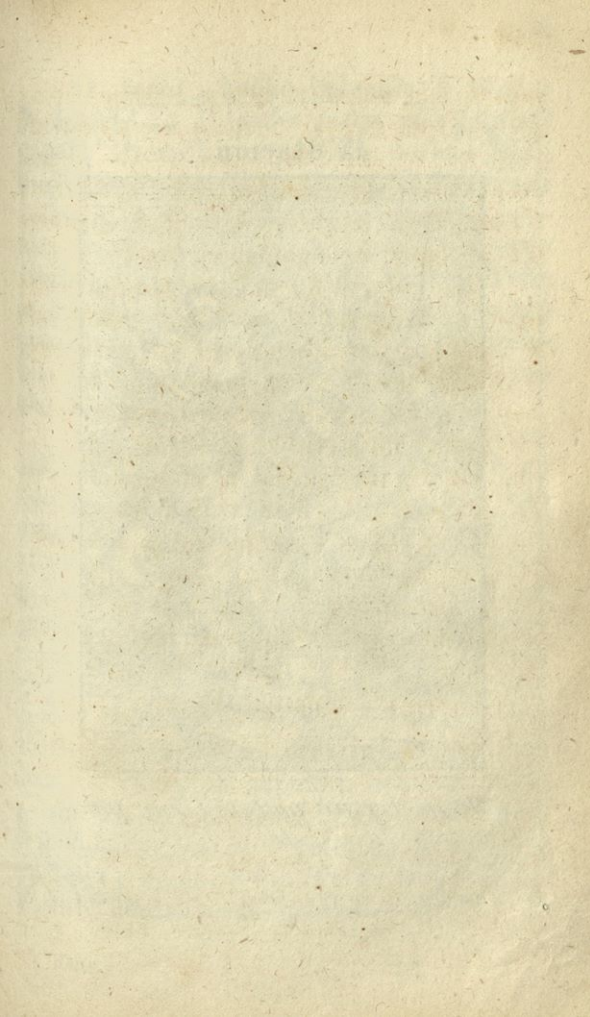
Ozhe nafh. Zhesfhena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

IX. Shtazion.

Jesuf pade v tretje pod krisham.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

IX. Štacion.

Jezus tretjič pod križem pa-
de

O Jesuf, koliko bolezhin si vender preterpel, ko si spet v tretje pod krisham padel! Premisli, o greslna dusha, kako Judje in neverniki, kakor kervosheljni volkovi, tvojiga Jesufa, nedolshno jag-nje, tepejo, fujejo in po kamnji semtertje vlezhejo! Ah, gerdi greh, savolj Tebe je bil letá Boshji Šin tako grosovitno martran! **O** Jesuf, kdo, ki Te pod teshkim krisham spet leshati vidi, bi ne tozhil študenzov britkih fols!

Oh, Ti Bog vfigamogozhni, kateri zeli fvet f perštam obdershish, leshish na tléh pod deblam teshkiga krisha! In kdo drugi Te je poterl, kakor moji grehi, v ktere po toliko štorjenih oblubah tako pogosto padam. Jest neprenehama greh na greh nakladam, in to štori Tvoje bolezhine tako velike. Pa ufmiljeni Jesuf, glej, tudi jest sdaj k Tvojim nogam padem f potertim in sgrevanim ferzam, obshaljujem zhes vse svoje pregrehe, fkle-nem sa vselej jih sapuštiti, in nikdar vezh, — to Ti, o moj Jesuf! sdaj pred Teboj f folsnimi ozhmi in f potertim ferzam obljubim, — nikdar vezh Te ne mislim ras-shaliti, nikdar vezh greslhiti. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

X. Šhtazion.

Jesufu oblazhila flezhejo, in mu sholzha piti podado.

V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;

O. Ker si na svojim fvetim krishi fvet odrefhil.

Tako, o moj preljubi Jesuf! si mogel vse preftati. Od sunaj so Te neufmiljeno ftepli in ranili, od snotrej Te s sholzhem in grenkoto napojiti hotli. Ali f svojo nagoto si Ti dolg moje prefhernosti in kofhatosti v obleki plazheval, in savolj moje nesmernosti v jedi in pijazhi so Tebi grenkiga sholzha podali. O kako drugazhi, kot le s grenkimi folsami, Te, Jesuf! sdaj smem pogledati!

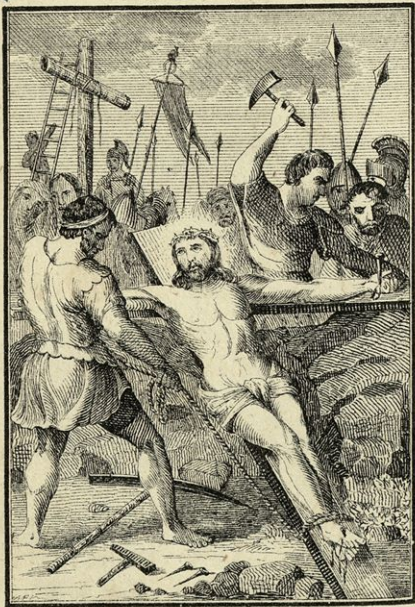
Kaj drusiga smem ftoriti, kot pafli pred Tebe in fposnati, o Jesuf, de do sdaj Tebi v svojim djanji nizh nifim bil podobin! Ti poln ran in grenkosti, ves f kervjo oblit; jeft pa poln nezhimernosti in famopafhnosti, le po fladnostih in po mefenim vefelji hrepenim. Ah gotovo, go-

X. Štacion.

Jezusa slečejo

XI. Štacion.

Jezusa na križ perbijejo.

tovo, jeſt ne hodim po pravim potu, ne hodim ſa Teboj. **O** pelji me tedaj, ljubſnivi Jeſuf, na pravi pot, na pot terpljenja in grenkote; perſtudi mi vſe meſeno veſelje! in ſtori, de bom tudi jeſt rado- voljno grenki kelih terpljenja pil, in ſi ſ tem ſladkoſt nebefhkiga veſelja ſafluſhil. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Uſmili ſe naſ, o Kriftuſ! uſmili ſe naſ!

XI. Šhtazion.

Jeſufa na krish perbijajo.

V. Molimo Te, o Kriftuſ! in hvalimo Te;
O. Ker ſi na ſvojim ſvetim krishi ſvet odreſhil.

Kdo ſamore isrezhi, o Jeſuf! Tvo-
je bolezhine, ki ſi jih preſtal, ko ſo Ti
neuſmiljeni Judje meſo in koſti, in kite in
ſhile na nogah in rokah ſ ſhelesnimi
ſheblji prebodli. In te Tvoje bolezhine,
o Jeſuf! ſo Ti napravili moji grehi; moji
grehi ſo Te krishali. Ah, ſareſ rozpozhiti
ſe mora moje ſerzé, ko ſe ſpomnim, de
ſi le ſgolj iſ ljubſni do mene toliko
terpeti hotel! O de bi jeſt vſaj ſdaj ſvoje
pregrehe iſ ſerza obſhalovati in objoko-
vati ſamogel!

O Jesuf! o krishani Jesuf! navdaj moje terdo ferze f fvetim ftraham, napolni ga f fvetu ljubesnijo; daj, de bom svoje grehe, savolj kterih si se dal na fveti krish perbiti, is ferza objokoval, svojiga starega greslniga zhloveka s vsim greslnim posheljenjem v febi krishal in moril, in de v shivljenji in v smerti f Teboj krishan, se bom tudi v Tvojim nebeskimi svelizhanji vékomaj veselil. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfena si Marija.

Usmili se naf, o Gospod! usmili se naf!

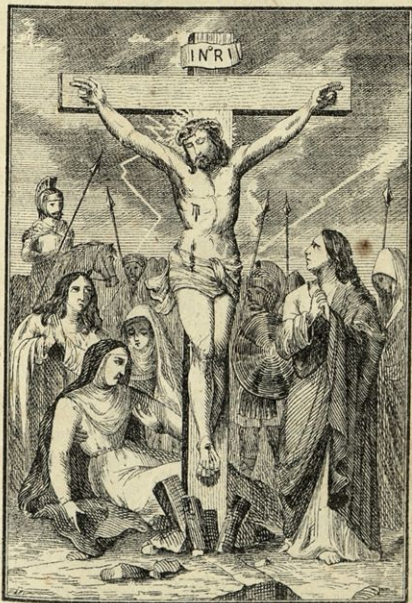
XII. Shtazion.

Jesuf na krishi povikfhan umerje.

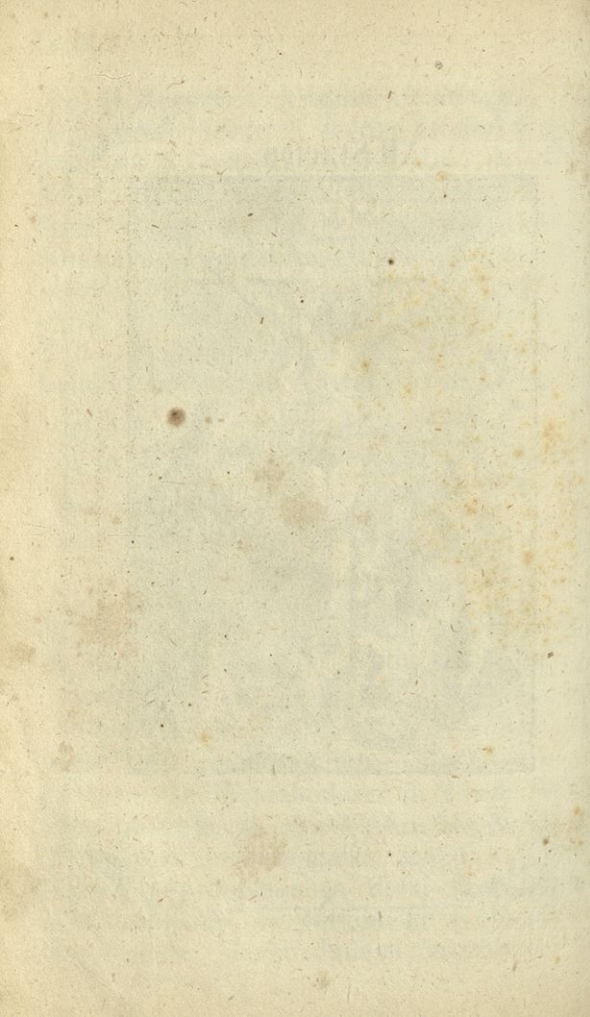
V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na svojim fvetim krishi svet odrefhil.

O kakfhin poglèd! Tebe vidim, o Jesuf! na krishi perbitiga. Roke in noge so s sheblji prebodene, in Tvoje presveto oblizhje je obledelo! Ah, flifhim Te sa svoje sovrasnike moliti, — flifhim Te rasbojniku na defni strani paradish obljubiti, — flifhim Te svojo presveto mater Marijo Janesu isrozhiti, —

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

flifhim Te svojo duſho perporozhati ne-
beſhkimu Ozhetu, — in sdaj o Jeſuf,
nagneſh svojo glavo in umerjeſh!

Oh, kaj Ti, moj Jeſuf, ſi umerl!
umerl na ſtraſhnim krishi! umerl ſa mene!
O Jeſuf, Ti moja ljubedin, Ti neſkon-
zhna dobrota, Ti ſi umerl! O de bi jeſt
mogel Tvoj ſveti krish objeti, de bi ſa-
mogel kri Tvojih ſvetih ran s grenkimi
ſolsami iſmivati! Glej ſpoſnam tukaj pred
Tvojim ſvetim krisham, de ſo moji gre-
hi tiſti divji tolovaji, ki ſo Tebe tako ne-
uſmiljeno umorili. Špoſnam, de niſim no-
bene gnade vredin, ker ſim Te toliko-
krat ſhe krishal! Pa vender, o koliko
upanje moje ferze ſprehaja, ker Te fli-
ſhim proſiti tudi ſa tiſte, ki ſo Te kri-
ſhali! O kaj bi mogel ſtoriti ſa Tebe,
ker ſi ſa mene toliko preſtal! Glej Je-
ſuf, vſim, ki ſo me raſſhalili, iſ ferza
odpuſtim. Refnizhno, iſ ljubedin do Te-
be, o Jeſuf! jim odpuſtim, in Te tudi pro-
ſim ſanje: Daj jim, o Jeſuf! ſavoljo ſvo-
jiga ſvetiga iména vſe, kar je ſa nje do-
bro. Tako tudi upam nekdaſ ob ſmertni
uri od Tebe veſele beſede ſaſliſhati: Šhe
danſ boſh s menoj v paradishi. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

XIII. Shtazion.

Jesusa f krisha fnamejo, in Materi Marii v narozhje poloshé.

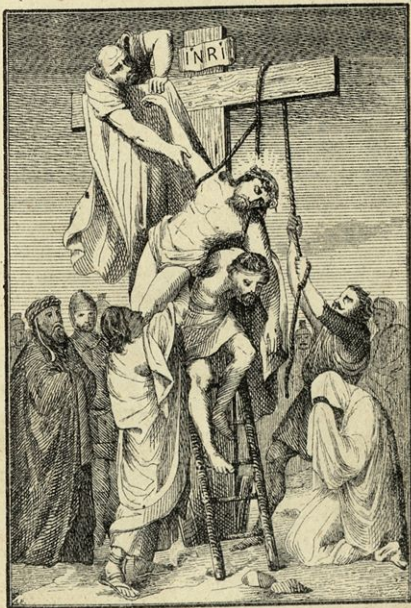
V. Molimo Te, o Kristuf! in hvalimo Te;

O. Ker si na svojim svetim krishi svet odrefhil.

O refnizhno, preshaloftna mati Marija! se je spolnilo prerokovanje stariga Simeona! O refnizhno je ojster mèzh shalofti in britkofti Tvojo sveto dufho prebodel, ko si svojiga preljubiga Šina Jesusa mertviga v svoje narozhje vsela, in vidila vse njegove kervave rane. O kakfhino shaloft, kakfhine bolezhine si Ti takrat v svojim ferzu obzhutila! Ali ah, kaj je bil tifti mèzh, ki je Jesufu ferze predèrl? Š straham, pa tudi s shaloftjo rezhem: greh, le greh je njega umoril, le greh je, o Marija! tvoje materno ferze prebodel; moj greh, ki ga na vékomaj ne morem sadofti objokovati.

Torej tvojim folsam, o Marija! tudi svoje folse perdrushim, in te prosim, o

XIII. Štacion.

Jezusa iz križa snamejo.

XIV. Štacion.

*Jezusovo truplo v grob polo-
žijo.*

kraljiza vseh marternikov! sprosi mi gna-
do, tvojo veliko shaloft prav sapopasti, in
tvoje britkofti prav obzhutiti; de bom tvoje
rane vedno v fvojim ferzu nosil, in f te-
boj shaloval in terpel. Sprosi mi, o ne-
beshka gospa! de bom nozh in dan ob-
jokoval fvoje pregrehe, ki fo tebe f to-
liko shaloftjo napolnile; sprosi mi tako
ljubesin in tako saupanje do tebe, de
bom vredin nekdej v narozhji tvoje lju-
besni umreti, in se potem f teboj per
tvojim preljubim Sinu Jesufu Kriftufu vé-
komaj vefeliti. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija.

Ufmili se naf, o Gospod! ufmili se naf!

XIV. Šhtazion.

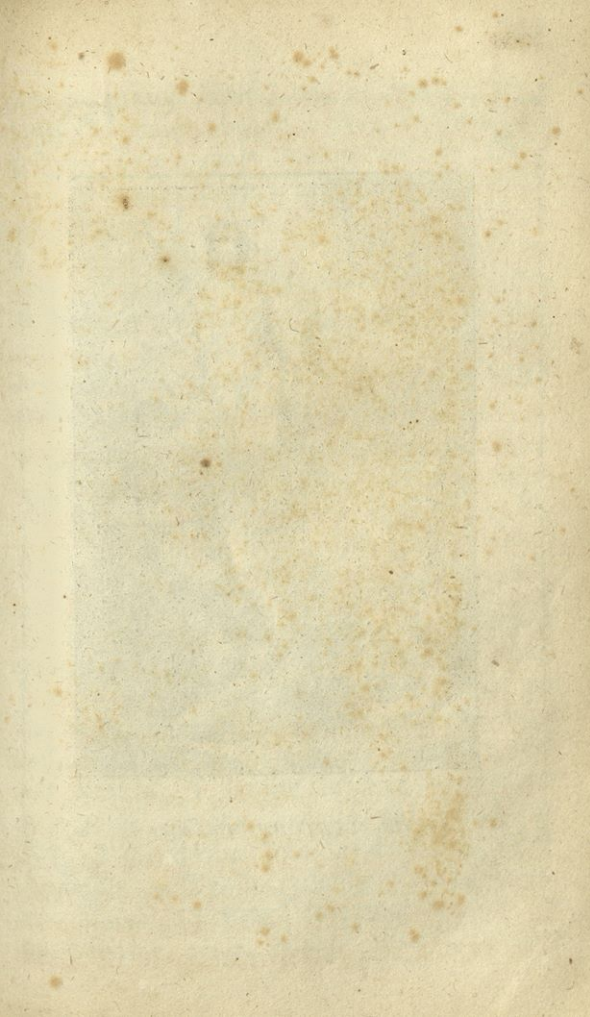
Jesufa v grôb poloshé.

V. Molimo Te, o Kriftuf! in hvalimo Te;
O. Ker si na fvojim fvetim krishi fvet
odrefhil.

Kako britko fo mogli, o Jesuf! Tvoji
preljubi prejatli, Marija Magdalena, Ja-
nes in druge brumne dufhe shalovati, ki
fi jim bil Ti, ki fo Te toliko ljubili; sdaj
odvset in v grob poloshen. Kdo pa sa-

more popifati grenko shaloft, ktero je Marija, Tvoja preljuba mati obzhutila, ko so Te is njeniga narozhja vseli in v grob poloshili! In jest, o Jesuf, kolikokrat Te s greham sgubim! Kolikokrat hude strafti, napuh in nezhistoft, jesa in nevosfhljivoft, nesmernost in lenôba, in druge bresfhtevilne pregrehe Tebe is mojiga ferza vsamejo, in vender ne shaljujem; in fhe sdej ne obzhutim prav v shivo sgube Tvoje fвете gnade! She sdaj, o Jesuf, ko fim per fvetim krishovim potu Tvoje bitko terpljenje premishljeval, tako malo shalofti nad svojimi grehi, tako malo gorezhe ljubeshni v svojim ferzu obzhutim! O de bi sdaj tudi jest temu fvetu odmerl, o de bi tudi jest svoje ferze k Tebi, o Jesuf, v kamnitni grob poloshiti mogel, de bi per Tebi pozhivalo!

Torej profim Te, usmiljeni Jesuf! ki si savolj mene po letem kervavim krishovim potu hodil, pozhivaj vedno tudi v mojim ferzu, bodi vedno s menoj fkle-njen, de bom po Tvojim kervavim krishovim potu k novimu shivljenju vftal, in se f Teboj od tega fvetá lozhil. — Po ravno tem krishovim potu Te tudi

Jesus iz groba vstane.

prosim, o moj **Jesuf**! naj bo sadnja moja hrana v moji smertni uri **Tvoje** svetostne **Telo**; moje sadnje besede: **Jesuf**, **Marija**, **Joshef**, in moj sadnji sdihelej sklenjen s tistim sdihelej, s katerim si **Ti** na krishi svojo svetostno dušo svojemu nebesnemu **Ozhetu** isrozhil. Daj mi, da bom s shivo vero, s trdnim saupanjem, s gorezho ljubesnijo, s **Teboj** in savolj **Tebe** umerl, in tamkaj s **Teboj** vékomaj shivel. **Amen**.

Ozhe nafh. **Zhefhena** si **Marija**.

Usmili se naf, o **Gospod**! **usmili** se naf!

Sklèp.

Vfigamogozhni vezhni **Bog**, **Gospod** nebeshki **Ozhe**! savolj ljubesni, is ktere si svojiga boshjiga **Šina**, **Jesufa Kristu**fa; sa mene in sa vse ljudi na semljo poslal, in savolj ljubesni, s katero je **Jesuf Kristuf**, s svojim britkim terpljenjem in s svojo grenko smertjo naf vse odrèfhil, **Tebi** darim letá krishov pot, kteriga sim po **Tvojim** usmiljenji sdaj opravil. **Vsemi**, o **Bog**! letó mojo molitev v povikshanje tvoje boshje zhaftí, v sa-

hvalo sa vse meni in vsem ljudem dodeljene gnade in dobrote, v odpusčenje mojih in vseh ljudi grehov, v pomož vernim dušam v vizah, slaſti pa v pomož tiſtim, sa ktere ſim ſe namenil moliti. **O** miſloſtljivi **Ozhe** naſhiga **Svelizharja** **Jesufa** **Kriſtufa**! uſliſhi glaſ njegove proſh-nje ſa naſ, uſliſhi glaſ njegove kervi, in bodi dobrotljiv in miſloſtljiv nam revnim greſhnikam. **Amen.**

Hvaljen bodi naſh krishani **Svelizhar** **Jesuf** **Kriſtuf**, in **hvaljena** bodi njegova preſhaloſtna mati **Marija**. **Amen.**

Kratke in krepke molitve k terpezhimu Svelizharju.

1. **O** **Jesuf** **Kriſtuf**, moj edini **Svelizhar**! proſim **Te**, daj, de **Tvoje** britko terpljenje in **Tvoja** ſmert nad menoj ne bota ſgubljena. Proſim **Te** po **Tvoji** prebritki ſmerti, po vsem **Tvojim** ſaſramovanji in po **Tvojim** ranjenim ferzu, dodeli mi tvojo gnado ſdaj in v moji ſmertni uri. **Amen.**

2. **O** krishani **Gospod** **Jesuf** **Kriſtuf**, **Odreſhenik** ſvetá! poſtavi vse ſvoje bolezhine, ſvojo drago kri, ſvojo ſmert in

vse svoje ufmiljenje med svojo ojštro sodbo in mojo ubogo dušho. Amen.

3. **O Ti dobri Pastir, Jesuf Kristuf!** ki svoje ovze s svojo kervjo napajash in zhištiš! naj bo Tvoja prelita presveta kri in vse Tvoje terpljenje meni in vsem grešnikam v tolašbo in v svelizhanje. Amen.

4. **O nedolšno Jagnje Boshje!** ki s svojim krishem in s svojo smertjo grehe svetá odjemljesh; prosim Te savoljo vseh bolezhin, marter in shaloſti Tvojiga ferza, ki si jih na krishi preſtal, sanesi mi v dnevu ſtraſhne ſodbe in uſmili ſe ſhivih in mertvih. Amen.

5. **O Ti, Bog, svojimu Ozhetu pokorni Šin!** ki si kelih ſtraſhniga terpljenja tako voljno in veſelo ſprasil in si v svoji ſheji s ſhelzhem in jeſham napojen bil; prosim Te savoljo ſtraſhnih marter in ran gnade pohlevnoſti in poterpeſhljivoſti; daj, de bom tudi jeſ Tvojimu vezhnimu Ozhetu do ſmertí pokoren. Amen.

6. **O Jesuf, viſſhi Duhoven!** ki si Bogu, svojimu Ozhetu zhiſt in ſa ſpravo greſhnikov s Bogam perpraven dar daroval; prosim Te savoljo neſkonzhniga ſafluſhenja Tvojiga ſhivljenja, terpljenja in ſmertí, daj, de ſvetu odmerjem, ſamo

Tebi shivim in nasadnje v miru is tega shivljenja grem. Amen.

7. **Jesuf Nazarefhki, Kralj Judov!** prosim Te savoljo tega, ker si na krishi svoje in nafhe foverashnike premagal; obvaruj me mojih foverashnikov, ohrani mojo duslo in moje telo vlake nevarnosti; dodeli svoji zerkvi mir in edinost, grefhnikam fpreoburnjenje in pokoro, in vsm gnado in usmiljenje. Amen.

Šerzhna molitev pred krishanim Kristufam,

se more kjer koli, v zerkvi, pred fpovedjo, ali per fveti mafhi, kakor tudi doma, posebno preden spat grefh, s veliko koristjo moliti.

Moj prelubi Odrefhenik! glej, tukaj klezhí pred Teboj, ki Te je tolikrat rasshalil. Zhe svoje grehe premislim, fposnam, de pred Teboj, ojstrim Šodnikom, sa mafhevanje vpijejo; sakaj moja hudobija je velika in sato se tudi velike fhtrafinge bojím. Pa ko svoje ozhi na Tvoj krish obrazham, vender fhe usmiljenje, persaneshenje in milost dosezhí upam. Moj prelubi Bog! fpomni se, kakoshne bolezhine si same terpel. O ne sgôdi se, de

bi bilo toliko bolezhin sa mene saštojn preštanih, toliko kervi sa mene saštojn prelite! To naj se nikakor ne sgodí; faj ne bošh perpuštil, de bi se po tolikim nefkonzhno dragim persadevanji, f kterim si me odkupil, jes sopet pogubil! —

Zhe moje folse samorejo Tvojo gnado sprošiti, sim perpravljen, jih nikoli vezh ne obrisati. Utruditi se hozhem (ko prerok David) od sdihovanja, vse nozhi na svoji poštelji filno jokati, in svoje leshifhe f svojimi folsami mozhiti. (Pf. 6, 7.) Ja, jokati se hozhem, dokler ne saflifhim fladkih beséd: „Tvoji grehi so ti odpušheni!“ (Luk. 5, 48.) Prozh od mene pojdi tedaj vša nezhimernost, vřako rasveseljevanje! Meni gre shalovati, ne pa veseliti se, sato ko sim greřhil. Kdor Boga ni rasshalil, naj se veseli; jes pa, ki sim Boga tolikrat in tako slo rasshalil, se moram pokoriti, pokore se hozhem dershati. Novo shivljenje hozhem tedaj sazheti, in se novih navad prijeti. O moj Bog! obljubim Ti, sveřt in řtanoviten řřtati; in ko bi se mojimu řklepu tesha kakorřhna koli soperřtavila, jo hozhem f Tvojo pomozhjo premagati in v řpolnovanji Tvoje poštave vselej řta-

noviten oftati; nikoli vezh ne bom pota zhednosti sapustil. Svoje pravizhnosti, ktere sim se prijel, vezh ne sapustim. (Job. 27, 6.)

Vsiga se isrozhim v Tvoje roke, ki so bile is ljubesni do mene na krish perbite. To je in bo vfelej varno svetje soper vef moj strah in moje terdno saupanje. S svojimi grehi sim sizer Tvoje rane ponovil, in sposnam, de je to le she prevezh ref; pa Tvoja ljubesin mi jih je sdaj v moje prebivalishe prenaredila. Vem, de mi bodo moje pregrehe enkrat pred Tvojo sodbo strah delale; — tode upam, — ja, moj Bog! upam, obftati s tem skitam Tvojiga svetiga krisha. Ali nifi, o moj Gospod! tistih ran, ktere si tukaj na semlji na krishi sa me prejel, o svojim vnebohodu sato sabo v nebefa vsel, de mi pokashefh, kako mozno si me ljubil in me she ljubisfh? Tvoj krish hozhem ponishno objeti in pred Tebe v sodbo priti, vef sveft, de bolezhin savoljo mojih grehov per objetvi tega krisha prejetih ne bosfh savergel, na katerim je Tvoja pravizhnost Tvojiga preljubiga Sina darovala.

Oh, moj Gospod! spolni, kar si obljubil; k Tebi klizhem, odpri mi; k Tebi

shelim, vsemi me; Tebe ishem, ſtori, de Te najdem. Špomni ſe ſvoje Tvojimu flushabniku dane beſéde, ſ ktero ſi meni upanje dal. (Pf. 118, 48.) Upam ſvelizhan biti; ſakaj Tvoja uſmiljenost mi je pomozhek dala, Tebi ſadoſtiti. Kako velika je bila Tvoja ljubedin do mene, ker ſi ſvoje laſtno ſhiviljenje ſa me daroval! Tvoje ljubedin Ti ne morem drugaſhi poverniti, kakor zhe Ti tudi ſvoje ſerze darujem. Glej, tukaj Ti ga dam! dam Ti ga ſerzhno rad. Dokler pa ſhivim, ſe bom Tvoje pravice bal, de Te vezh ne raſſhalim; — in kadar mi bo umreti, ſaupam v Tvojo neſkonzhno uſmiljenost, de Te ſamorem vékomaj ljubiti. Amen.

Proſi tudi prezhiſto Devizo in Mater Boſhjo Marijo, ki je perbeſhalifhe greſhnikov in vſih ljudi pomozhniza, ſa proſhnjo in pomozh in moli v njeno zhaſt tri *Ozhenafhe in Zheſhena ſi Marija*, in *Zhaſt bodi* i. t. d., po tem pa:

Zheſhen bodi preſveti ſakrament altarja! vſelej, povſod in od vſih ſtvari. Amen.

Molitev

k svetim Kristusovim ranam.

(Se moli tudi v nepoštnim zhasu.)

Perpravljanje.

O Gospod! odpri nashe uſta, de hvalimo Tvoje ſveto imé. Ozhifti nashe ſerza vſih neſpodobnih miſel; raſſvitli naſh um in ſpodſhgì naſho voljo, de to ſveto djanje tako opravimo, de je nam v prid in Tebi v zhaſt, in de naſ uſliſhiſh; kateri ſhiviſh in kraljujeſh vékomaj. **Amen.**

1.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zheſhena ſi Marija*“ poſdravimo ſveto rano deſne roke in proſimo ſa ſhivo ſpoſnanje ſvojih grehov v ſvoji ſmertni uri.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi. (petkrat.)

Molitev.

O predobrotljivi Jeſuf! ſ ſvetim ſtraham premifhljujem ſveto rano Tvoje deſne roke in ſe hvaleſhno ſpomnim mnogih gnad in dobrot, ktere ſi Ti v ſvojim ſhivljenji ljudem fkaſoval in jih njim ſhe vſak dan fkaſujeſh. Naſ ſi oſkerbnike ſvojiga bla-ga poſtavit, de per bliſhnjih, ki Tvoje

pomozhi potrebujejo, Tebe namestujemo. O predobrotljivi Jesuf! prosimo Te po sveti rani Tvoje milostive roke; daj nam milostivo, usmiljeno ferze, de po Tvojim sgledu po svoji mozhi stiskanem rado- voljno pomagamo; de, zhe svoje dobrote tudi nehvaleshnim fkasujemo, nam to, kar svojim bratam storimo, enkrat po svoji radodarnosti s vezhnim svelizhanjem po- vernefh.

O shalostna mati Marija! ki si sta- novitno pod krishem svojiga Boshjiga Šina preftala; prosimo Te po bolezhini, ktero si savoljo rane tvojiga preljubiga Šina obzhutila, ne sapusti tudi nas f svojo po- mozhjo v britkostih nashe smerti!

O predobrotljivi Jesuf! po tej Tvoji sveti rani Te prosimo tudi sa uboge du- she v vizah. Daj, de jim po nashi prosh- nji po Tvoji gnadi saflushenje svete kervi is te rane pomaga; fplazhaj s njo njih dolg, in poklizhi jih k febi v vezhno ve- selje, de nam tam f svojimi proshnjami frezhno smert dofeshejo. Amen.

2.

Š pet *Ozhenafshi* in eno „*Zheshe*na fi Ma- rija“ posdravimo sveto rano leve roke, in

profimo sa pravo grevingo in obshalovanje v svoji smertni uri.

Molitev.

O poterpeshljivi Jesuf! per poboshnim premishljevanji svete rane na levi rozi se spomnim prevelikiga terpljenja in bolezhine, ktero Ti je ta rana delala. Veliko britkiga, po krivim in nekrivim, pride tudi nad nas v tem shivljenji. Dobrotljivi Jesuf! po bolezhini te rane, in po kervi, ki je is nje tekla, Te profimo: Dodéli nam, de namenjeno terpljenje tega shivljenja v fkushnjo ali pa v fhtrafingo is roke Boshje vsamemo in ga f stanovitno poterpeshljivostjo v prid svojih dufh obrazhamo; de, kar tukaj terpimo, tam s veseljem plazhano dobimo. Amen.

3.

Š pet *Ozhenafhi* in eno „*Zhesfena si Marija*“ posdravimo sveto rano na desni nogi in profimo sa gnado refnizhne, fpokorne fpovedi pred svojo smertjo.

Molitev.

O presveti Jesuf! poboshno posdravim sveto rano Tvoje desne nogo in si postavim Tvoje shivljenje pred ozhi, v kte-

rim si kakor zhlovek na te semlji hodil, in kako si v fredi sprideniga sveta ves svet oftal. **Profimo** Te savoljo svete kervi, ki je is te rane tekla: napelji nashe misli in ferza k febi, de v tebi sposnamo, kako naj tudi mi tukaj pred Tvojimi ozhmí zhifti shivimo; bres de bi nas hudobni sgledi sveta okushili. **O**, daj nam tukaj v zhaft tvojiga iména shivéti, de nas enkrat s svojimi svetniki povelizhati samorefh. **Amen.**

4.

Š pet **Ozhenafhi** in eno „**Zheshe**na si **Marija**“ posdravimo sveto rano leve noge, in profimo sa gnado svete popotnize na svoji smertni postelji.

Molitev.

O Ti v dobrim neutrudljivi **Jesuf!** per poboshnim premishljevanji svete rane Tvoje leve noge se spomnim neutrudene gorezhnosti, ktero si v svojim shivljenji na semlji sa rasfhirjenje zhafti svojiga **Ozhe**ta in v spolnjenji svojiga svetiga pokliza fkasal. **Savoljo** Tvoje drage kervi, ki je is te rane tekla, **Te** profimo: **Dodeli** nam, de pokliz, v kteriga nas je **Boshja** previdnost postavila, kakor od **Boga** fa-

miga isvoljen pomozhek nashiga povelizhanja tako ljubimo, de si v njem gorezhe persadevamo, bres de bi se njegovih teshav bali, de smemo po tako dokonzhanim teku v velikim dnevu krono pravizhnih od Tebe perzhakovati, ko bosh Ti kot Šodnik prishel, vse plazhat po saflushenji. Amen.

5.

Š pet *Ozhenafshi* in eno „*Zhesfshena si Marija*“ posdravimo sveto rano strani, in profimo sa gnado poterpeshljivosti in saupanja v Boshjo usmiljenost v svoji smertni uri.

Molitev.

O milostivi **Jesuf**! premishljevanje svete rane na Tvoji strani me preprizha nesapopadljive ljubeshni, ktero si imel do tako silno sprideniga zhloveshkiga rodu, ktera Te je vnela, se v podobi fushniga terpinzhiti in umoriti dati, in poslednjo kapljizo svoje kervi v svelizhanje vsih ljudi bres raslozhka preliti. Po tej Tvoji ljubeshni, po Tvoji sveti kervi, ki je is rane Tvojiga ferza tekla, Te profimo: vnemi v nas eno iskrizo te svoje ljubeshni, de Tebe is zeliga ferza zhes vse, in sami sebe in svoje blishnje tako is vsih mozhi

ljubimo, kakor naš Ti ljubish, de naš na tej naši ljubesni sa svoje sposnati, kakor svoje vezhno plazhati samorefsh. Amen.

Molimo 3 *Ozhenafshe* v hvaleshen spominj treh britkih ur, s katerih je naš Svelizhar v smertni britkošti na krishi vifel, si frezhno smertno uro sprofiti.

Ozhe naš i. t. d. (trikrat.)

O dobrotljivi Jesuf, uflifhi me!

V svojo sveto rano fkri me!

Zhašt bódi Ozhetu in Šinu i. t. d.

Molitev.

O dobrotljivi Jesuf! savoljo britkih bolezhin, ktere si sa me na krishi preštal, posebno ob uri, v kateri se je Tvoja dušha od telefа lozhila; usmili se moje grešhne dušhe, posebno v moji smertni uri! Umì, operi jo s svojo drago kervjo; vsemi jo v svoje roke in vpelji jo v svoje veselje, de Te tam vezhno ljubi, hvali in povikshuje. Amen.

Shaloštna mati Marija, spomnim se shaloštnе ure, v kateri si pod krishem per svojim umirajozhim Šinu štala. Po tvojih in tvojiga Šina bolezhinah Te prosim, dofesi mi gnado prave pokore, resnizhni-

ga in stanovitniga poboljšhanja in vredne prejetve svetih sakramentov, posebno v moji smerti. Amen.

O svelizhani prijatli Jesufa Kristufa, mojiga Odrefhenika! kateri ste v njegovi poslednji uri svesti per njem štali; po vaših serzhnih shaloſti vas proſim, pomagajte mi v shivljenji in v smerti; navdajte me s poboshnimi miſlimi, in ſpremite mojo ubogo duſho k Ozhetu, mojimu Štvarniku, k Jesufu, mojimu Odrefheniku, k ſvetimu Duhu, mojimu Tolashniku. Amen.

Duſha Kristuſova poſveti me,
Telo Kristuſovo svelizhaj me,
Kri Kristuſova napoji me,
Voda ſtrane Kristuſove opêri me,
Terpljenje Kristuſovo pokrepzhaj me,
O dobrotljivi Jeſuf uſliſhi me,
V ſvoje ſvete rane ſkri me,
Od ſebe nikoli ne lozhi me,
Hudiga ſovraſhnika varuj me,
V moji ſmertni uri klizhi me;
In k Tebi priti puſti me,
De ſ Tvojimi ſvetniki hvalim Te
Vêkomaj! Amen.

Molitev

ob zhetertkih svezher v spominj
smertnih teshav **Jesufovih** na oljski
gori.

1. „Moja dusha je shalofna do smerti“, je djal **Jesuf** svojim uzhenzam na oljski gori.

Ozhe nash i. t. d. **Zhefhena** i. t. d.

2. In je na kolena padel in molil rekozh: „**Ozhe!** Ako je mogozhe, odvsemi mi kelih terpljenja; vender ne moja ampak tvoja volja naj se sгоди.

Ozhe nash i. t. d. **Zhefhena** i. t. d.

3. In fhe perferzhnifhi je molil; smertne teshave mu hodijo; njegov pot je bil kakor frage kervi tekozhe na semljo. **Tedej** se mu je angelj s nebes perkasal in ga pokrepzhal.

Ozhe nash i. t. d. **Zhefhena** i. t. d.
Boshji **Odreshenik** in **Svelizhar**, usmili se nas!

Molimo.

Postavi nam, o **Gospod** **Jesuf!** vselej svoje smertne teshave pred ozhi, kader shalof in britkost nashe ferza opada. **Daj** nam duha molitve, de bomo, kakor **Ti**,

v voljo Tvojiga Ozheta vdani, s molitvijo v svojim terpljenji in v svojih nadlogah potolasheni, in v svojih smertnih teshavah od Tvojiga fvetiga angelja pokrepzhani. Amen.

Molitev

ob petkih, kader v spominj Jesufove smerti svoni.

1. Od fhefte ure do devete je bila tema po vfi semlji.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

2. Ob deveti uri je Jesuf s velikim glafam savpil: „Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapustil?“

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

3. Jesuf je spet velik glaf sagnal in rekel: „Ozhe! v tvoje roke srozhim svojo dufho“; in je glavo nagnil, in svojo dufho isdihnil.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena i. t. d.

Molimo Te, Jesuf, Sin boshji! in Te hvalimo; de si umerl sa naf.

Molimo.

Profimo Te, o Gospod! osri fe na svoje verno ljudstvo, sa ktero fe je nash

Gospod **Jesuf Kristuf** voljno greslnikam
v roke dal in smerti na krishi podvergel.
Dodeli nam, de bomo po njegovih stopi-
njah hodili, in saflushenja njegoviga ter-
pljenja in njegove smerti, kdej pa vezh-
niga shivljenja deleshni. Tega te pro-
simo po ravno tem **Kristufu**, Gospodu na-
shim, kateri s teboj in svetim **Duham** enak
Bog, shivi in kraljuje od vékomaj do vé-
komaj. **Amen.**

Litanije

od Kristusoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriſte, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriſte, ſlišhi nas!

Kriſte, uſlišhi nas!

Bog Ozhe nebeſhki,

Bog Sin, Odreſhenik ſvetá,

Bog ſveti Duh,

Šveta Trojiza, en ſami Bog,

Jeſuf, ſa trideſet frebernikov prodan,

Jeſuf, v ſvojih nar vezhih britkoſtih

na oljſki gori popolnoma v voljo
boſhjo vdan,

Jeſuf, na oljſki gori v britkoſti ker-

vaviga potu od angelja poterjen,

Jeſuf, od Judesha ſ kuſhevanjem iſdan,

Jeſuf, od Judov kakor raſbojnik vjet

in ſveſan,

Jeſuf, od ſvojih uzhenzov ſapuſhen,

Jeſuf, pred Anasa in Kajſeſha pe-

ljan, in tamkaj ſaſramovan,

Jeſuf, od hlapza ſa uho udarjen,

Jeſuf, od ſgolj krivih prizh toſhen,

Jeſuf, po krivizi k ſmertí obſojen,

usmili se nas!

Jesuf, v obras pljuvan in f pestmi bit,
 Jesuf, od svojiga uzhenza trikrat sa-
 tajen,

Jesuf, svesan Pilatushu isdan,
 Jesuf, od Herodesha saframovan,
 Jesuf, hudobnimu rasbojniku in ubijav-
 zu nasaj postavljen,

Jesuf, neufmiljeno gajshlan,
 Jesuf, s rudezhim plajsham ogernjen,
 Jesuf, f ternjem kronan in f terštam
 po glavi tolzhen,

Jesuf, od Judov s velikim vpitjem k
 smerti krisha terjan,

Jesuf, od Pilatusha Judam isdan, in
 k strafhni smerti obsojen,

Jesuf, f teshkim krishem obloshen,
 in neufmiljeno k smerti vlezhen,

Jesuf, vsiga oblazhila obropan in s
 sheblji na krish perbit,

Jesuf, ki si v fredi dveh rasbojnikov
 na krishi raspet vifel,

Jesuf, ki si na krishi sa svoje so-
 vrashnike molil,

Jesuf, ki si spokornimu rasbojniku raj
 obljubil,

Jesuf, ki si svojo shalofno Mater Ma-
 rijo fvetimu Janesu, in njega svoji
 Materi perporozhil,

umili se nafi

Jesuf, ki si bil na krishi od svojiga
nebeshkiga Ozheta sapufhen,

Jesuf, ki si bil v svoji sheji na krishi,
s sholzham in jesham napajan,

Jesuf, ki si na krishi vse, kar je bilo
k nashimu odrefhenju potrebno, do-
pernefel,

Jesuf, ki si na krishi svojo dusho v
roke svojiga nebeshkiga Ozheta sro-
zhil,

Jesuf, ki si bil f fulizo preboden,

Jesuf, ki si savolj nashih grehov vse
to terpel,

Jesuf, ki rane nashih dush f svojimi
kervavimi ranami sazelifh,

Bodi nam milostljiv, sanefi nam, o Jesuf!

Bodi nam milostljiv, uflifhi naf, o Jesuf!

Od vsiga hudiga, na dushi in telefu,

Od vsiga greha, savolj kteriga si to-
liko terpel,

Od zagovitnosti in nejevolje v krishih
in terpljenji,

Od jese in fovrafhtva do tistih, ki nam
hudo store,

Od preveliziga strahu pred terpljenjem
in pred smertjo,

Od vezhne smerti,

ufmili se naf!

refhi naf, o Jesuf!

Škosi svojo neufmiljeno gajshlanje
 in kronanje,
 Škosi svojo shaloft in saupanje na
 krishi,
 Škos svojo grosovito martro in smert,
 V dan sodbe,
 Mi ubogi gresniki,
 De nam sanefesh po svoji nesméni
 milosti,
 De nam vse naše grehe odpustish sa-
 volj svojiga nekonzhniga saflushe-
 nja,
 De naš po premishljevanji tvojiga ter-
 pljenja k pravi pokori perpeljesh,
 De naš v teshavah in terpljenji v po-
 terpeshljivoſti poterdish,
 De bi tudi mi svoje meſo s sheljami
 in grehi vred krishali,
 De bi po tvoji britki smerti vezhno
 shivljenje doſegli,
 Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljesh,
 sanesh nam, o Jeſuf!
 Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljesh,
 uſliſhi naš, o Jeſuf!
 Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljesh,
 uſmili ſe naš, o Jeſuf!
 Krifte, ſliſhi naš!
 Krifte, uſliſhi naš!

reſhi naš,
 o Jeſuf!
 proſimo te, uſliſhi naš, o Jeſuf!

Molimo.

O **Jesuf!** ki si f svojim terpljenjem in f svojo smertjo svet odreshil, in nam nar lepshi sgled sapustil, kako se nam je v terpljenji in ob smertni uri sader-shati; dodeli nam gnado, de tvoj nauk in sgled vedno pred ozhmi imamo, se na tanko po njem ravnamo, in se f tem zha-ftitiga sadu tvojiga odreshenja obilno vde-leshimo; **kteri s Ozhetam in svetim Du-ham enak Bog shivish in kraljujesh vé-komaj. Amen.**

Litanije

od terpljenja in smerti **Jesusa Kristusa.**

Gospod, ušmili se!

Kriste, ušmili se!

Gospod, ušmili se!

Kriste, slišhi nas!

Kriste, uslišhi nas!

Ozhe nebesški, vsigamogozhni **Bog,**

Šin, vsiga svetá, rešnji **Bog,**

Šveti Duh, rešizhni **Bog,**

Šveta **Trojica,** en fami **Bog,**

Jesuf, kateri si ponishno v **Jerusalem**
fhel,

Jesuf, kateri si svojim uzhenzam noge
umival,

Jesuf, kateri nam kakor shivi kruh
mozh daješh,

Jesuf, kateri nas s svojo sveto kervjo
rasvitljuješh,

Jesuf, sa trideset frebernikov prodan,

Jesuf, na svoji dušhi do smerti sha-
losten,

Jesuf, kateri si v vertu **Getzemanu** ker-
vavi pot potil,

Jesuf, na oljski gori od angelja po-
terjen,

ušmili se nas!

Jesuf, od Judesha Ifhkarjota isdan,
 Jesuf, s vervmi in ketnami svesan,
 Jesuf, od svojih uzhenzov sapufhen,
 Jesuf, pred Anasa in Kajfsha po-
 ftavljen,

Jesuf, sa uho udarjen,
 Jesuf, od krivih prizh toshen,
 Jesuf, trikrat od Petra satajen,
 Jesuf, kakor hudodelnik Pilatu isdan,
 Jesuf, per Pilatu krivizhno toshen,
 Jesuf, v belim oblazhilu sanizhevan,
 Jesuf, menj kakor rasbojnik Baraba
 obrajtjan,

Jesuf, neufmiljeno gajshlan in rastepen,
 Jesuf, v fhkerlataft plajsh sanizhljivo
 oblezhen,

Jesuf, f ternjem kronan,
 Jesuf, v fveti obras sapljuvan,
 Jesuf, f terftam po glavi tolzhen,
 Jesuf, nedolshno k smerti obfojen,
 Jesuf, hudobnim Judam v oblast dan,
 Jesuf, f teshkim krishem obloshen,
 Jesuf, kakor nedolshno jagnje k smerti
 peljan,

Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga
 flezhen,

Jesuf, sa noge in roke na krish pribit,

Jesuf, kteri si na krishi sa fovrashnike
 profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od leviga hudodelnika na kri-
 shi preklinjan,
 Jesuf, kteri si defnimu hudodelniku, ki
 se je spreobernal, fveti raj obljudil,
 Jesuf, kteri si na krishi svojo shalofno
 mater uzhenzu Janesu isrozhil,
 Jesuf, na krishi s jesiham in sholzhem
 napojen,
 Jesuf, kteri si vse dopolnil, kar je
 bilo od tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebeshkimu Ozhetu do
 smerti pokoren,
 Jesuf, kteri si na krishi svojo dusho
 v roke svojiga nebeshkiga Ozheta
 isrozhil,
 Jesuf, kteri si na krishi s nagnjeno
 glavo umerl,
 Jesuf, na krishi f fulizo v ferze pre-
 boden,
 Jesuf, f zhaftjo is krisha fnet,
 Jesuf, v tanzhizo savit,
 Jesuf, v nov grob poloshen,
 Jesuf, kteri si Ozhake is tamniz refhil,
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!

ufnili se nafi!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ;
uflifhi nas, o **Gospod**!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ;
uflifhi se nas, o **Gospod**!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Gospod, uflifhi se nas!

Kriste, uflifhi se nas!

Gospod, uflifhi se nas!

Molitev.

Gospod Jesus Kristus! kteri si s svojo smertjo na krishi svet, pekel in smert premagal, prosim te; dodeli, de skosi tvoje bitko terpljenje in smert kakor v shivljenji tako tudi posebno v smerti svoje sovrashnike premagam, in de moja dusha is te doline nadlog od tvojih svetih angeljev spremljena enkrat v nebesko domazhijo v vezhno veselje pride. Kteri shivish in kraljuješ s **Bogom Ozhetam** v edinosti svetiga **Duha Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

V. Del.

M n o g e M o l i t v e.

Glej! odlihmal me bodo frezhno imenovali vli
narodi. Sakaj velike rezhi mi je storil, on
ki je mogozhen, in sveto njegovo ime.

Luk. 1, 48. 49.

V svojih nadlogah sim Gospoda klizal, in k svo-
jimu Bogu vpil; in on je is svojiga svetiga
tempeljna moj glas vflifhal; in moje vpitje
pred njim je do njegovih ufhes perfhlo.

Pf. 17, 7.

Molitev k Materi Boshji.

Š h m a r n i v e n e z.

Zhaſt bôdi Ozhetu,

ki je Marijo ſmed vſih Adamovih hzher mater ſvojimu edinorojenimu ſinu ſvolil.

Ozhe naſh i. t. d.

1. O Marija! ſ ſvojim neomadeshe-
nim ſpozhetjem nam ſproſi gnado, de ſvoje
ſtorjene grehe, ſpokorno objokujemo.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

2. O Marija! ſ ſvojim miloſti polnim
rojſtvam nam ſproſi gnado, de ſi vedno po
pravi ſvetoſti persadevamo in djavno ſa
ſvoje vezhno ſvelizhanje fkerbimo.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

3. O Marija! ſ lepim poſdravljenjem,
ki ti ga je angelj perneſel, nam ſproſi
gnado, de naſhe duſhe, ſ darmi ſvetiga
Duha napolnjene, reſnizhno nebefhko ſhiv-
ljenje imajo.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

4. O Marija! ſ neſapopadljivo fkriv-

nostjo presvetiga vzhlovezhenja Šina Boshjiga, h katerimu si Ti toliko perpomogla, nam sprosi gnado, k svelizhanju svojih bratov s vso mozhjo perpomozhi.

Zhefhena si Marija i. t. d.

Zhaft bōdi Šinu,

ki je Marii, svoji preljubi materi, toliko gnad dodelil.

Ozhe nash i. t. d.

1. O Marija! ki si prezhista mati tega nashiga vliga zhefhenja vredniga Odrefhenika in vfigamogozhniga Gospoda, sprosi nam gnado, de svojih ferz nikoli s nagnusnim greham nezhistosti ne ofkrunimo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

2. O Marija, ljubeshni polna mati! od ktere je Jesus, nash Svelizhar, srenjen biti hotel, sprosi nam gorezho sheljo po boshjim mesu in kervi Jesusa Kriftusa v presvetim sakramentu altarja.

Zhefhena si Marija i. t. d.

3. O Marija! tebi je bil toliko let podloshen, ki je vezhna modrost in vfigamogozhnost, Jesus Kriftus, sprosi nam pravo in popolno vdanost v boshjo voljo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

4. O Marija! ki si se tako slo in

ferzhno vfiga vefelja in terpljenja fvo-
jiga ljubiga Sina vdeleshila, prosi sa naf,
de v vsih okolshinostih shivljenja Bogu fvo-
jimu Gospodu vselej svesti ostanem.

Zhefhena si Marija i. t. d.

Zhaft lódi fvetimu Duhu,

ki je Marijo sa svojo ljubo nevesto svolil.
Ozhe nafh i. t. d.

1. **O Marija!** ki si bila f posebno
gnado fvetiga Duha mati in deviza, sprosi
nam gnade, de smo v vsih svojih djanjih
zhiste in Bogu dopadljive misli.

Zhefhena si Marija i. t. d.

2. **O Marija!** v kateri je fveti Duh
kakor v fvetifhi pozhival, sprosi nam gna-
do, de notranje opominjevanja fvetiga
Duha vselej spolnujemo.

Zhefhena si Marija i. t. d.

3. **O Marija!** ki si bila zhaftito v ne-
besa vséta, sprosi nam frezhno smertno
uro, kakor konez poboshniga shivljenja.

Zhefhena si Marija i. t. d.

4. **O Marija!** ki si kraljiza nebéf in
semlje svoljena, daj nam vselej pod tvo-
jim maternim varstvom shiveti.

Zhefhena si Marija i. t. d.

Molitev.

Bodi zhefhena, Marija, hzhi Boga Ozheta! bodi zhefhena, ti mati Boga Šina! bodi zhefhena, neveſta fvetiga Duha! bodi zhefhena, ti tempelj preſvete Trojize! Hvalimo in zhaſtimo tri boſhje oſebe (perſhone) ſa gnado, f kterimi ſo tebe od tvojiga prezhiſtiga ſpozhetja obkladale, ſahvalimo ſe in molimo tri boſhje oſebe ſa ſkrivnoſti, ki ſo jih v tebi ſtorile; sdruſhimo ſvojo hvalo, ſvojo ſahvalo ſ nar vikſhim zheſhenjem in ljubesnijo, f ktero ſi, o preſveta deviza! nekdaſ na tem ſvetu trojediniga Boga molila, in ga ſdaſ v nebeſih molilſh. Po otrozhje ſe veſelimo nad tvojo viſokofſtjo in zhaſtjo. Oſri ſe miſoſtivo na naſ, zhefhena hzhí, mati, neveſta, tempelj Narvikſhiga! tebi, poſvelizhana deviza, mati in kraljiza nebeſ in ſemlje, hozhemo flushiti, tebi ſe iſrozhimo in vſe ſvoje teleſne in duſhne potrebe. Marija, proſi ſa naſ! Amen.

Molitev

k prezhisti devizi in Materi Boshji
Marii v nevarnih in filnih zhafih.

Bodi zhefhena, kraljiza sveta! kraljiza nebes, bodi zhefhena! deviza deviz, jutranja daniza, bodi zhefhena! ki si polna gnad in se svetih kakor luzh. Hiti, o velika kraljiza! nafhi domazhii v pomozh. Kraljiza angeljev! ti, ki si hudizhu strafhna, bodi vsm kristjanam perbeshalishche in pomozhniza. Poglej! o Marija! s milim ozhefam na nafho domovino, in spolni te nafhe refnizhne in ferzhne shelje, ktere pred tebe poloshimo; odpri svoje materno ferze, in ne sapusti svojih flushabnikov v nafhi domovini. Pokashi, de si nafha mati. Amen.

Molitev k f. Joshefu.

O vfigamogozhni, vezhni Bog, nafh Gospod in Svelizhar Jesus Kristus! kteri si f. Joshefa svoji ljubesnivi materi, devizi Marii, sa shenina previdil, in sa svojiga svestiga varha isvolil; ponishno prosmo, dodeli nam, de bomo po njegovi proshnji in njegovim saflushenji tukaj v

pravim miru shiveli, in po tem shivljenji k vezhnimu gledanju tvojiga boshjiga oblizhja v nebefih perpeljani. **Ki** shivish in kraljujesh s **Bogam Ōzhetam** v edinosti f. **Duha**, **Bog** od vékomaj do vékomaj. **Amen.**

Molitev k f. Petru.

O Bog! kateri si f. **Petru**, svojimu apostelju, dal kljuzhe nebefhkiga kraljestva, in oblast savesati in rasvesati srozhil: dodeli, de bomo f pomozhjo njegove proshnje od sves svojih grehov refheni. **Kteri** shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k. f. Pavlu.

O Bog! kateri si vef fvet po uku fvetiga **Pavla** aposteljna poduzhil: daj nam, te profimo, de, ki njegov spominj zhaftimo, mozh njegove proshnje per tebi obzhutimo. Po **Gospodu** nashim **Jesufu Kristufu** i. t. d.

Molitev k f. Janesu Nepomuzhanu.

O Bog! kateri si savolj nepremaganiga spovedniga samolzhanja fvetiga **Janesa** svojo zerkev s novo krono marterstva posalfhal; daj, de po njega sgledu in prosh-

nji svojim uštam straho postavimo, in smo svetim, kateri s jesikam niso grešili, perštetim. **Po Gospodu našim Jesusu Kristu i. t. d.**

Molitev k f. Alojsiju.

Bog! delivez nebeskih darov, kateri si v angeljskim mladenzhu Alojsiju prezhudno nedolšnoost shivljenja s enako pokero sdrushil; dodeli po njega saflushejni in prošnjah, de, ki ga nedolšniga nismo nasledovali, ga spokorniga posnemamo. **Po Gospodu našim Jesusu Kristu i. t. d.**

Molitev k f. Ani.

Bog! kateri si sveti Ani toliko milostlkal, de je bila vredna, mati biti matere tvojiga edinorojeniga Šinu; dodeli milostljivo, de, ki njeni spominj obhajamo, se nam po njenim perporozhenji per tebi pomaga. **Po ravno tem Gospodu našim Jesusu Kristu i. t. d.**

Molitev k f. Marii Magdaleni.

Naj nam, prošimo, Gospod! svete Marije Magdalene perporozhenje pomaga, ki si po njenih prošnjah šhtirdnevniga

brata Lazarja od mertvih v shivljenje obudil. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Molitev k f. Florijanu.

O mogozhni Bog, Gospod nefkonzhne ljubeshni in dobrote! ki se she v fredi svoje jese svoje usmiljenosti spomnish, kakor si nekdej, po proshnjah svojih svetih flushabnikov Mojsefa in Arona spravljén, ognjene sharke od svojiga ljudstva milostivo odvernili; uflishi tudi sdaj nafhe sdihtovanje, in po proshnji svojiga svetiga flushabnika in svetiga marternika Florijana, obvaruj in ohrani naf pred vsakim nevarnim ognjem, fhkodljivim vremenam in pred drusimi slegi v tem shivljenji, posebno pa v vezhnosti pred strasnim plemenam in martrami pekla; to nam dodeli, nebeshki Ozhe! savoljo britkiga terpljenja in smerti Jesufa Kristufa, tvojiga ljubiga Šina, kteri f teboj in f svetim Duham enaki Bog shivi in kraljuje od vékomaj do vékomaj. Amen.

Molitev v zhaft svojiga svetiga patrona.

K tebi, o fveti I., kteri si mi bil per fvetim kerstu sa patrona dan, perbeshim

in te prosim : vsemi me sa svojiga rejenja
 in ne sapusti me nikoli. Vodi me po potu
 svojih zhednost, in sprosi mi od Boga gna-
 do, de po dolshnostih svojiga stanu po-
 boshno shivim; odverni od mene vso dušno
 in telefno nevarnost; pomagaj mi vsaki
 zhas, posebno v moji smertni uri, de s
 teboj pridem pred oblizhje Boshje. Po
 Jesufu Kristufu Gospodu nashim, kateri s
 teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga
 Duha enaki Bog od vékomaj do véko-
 maj. Amen.

Molitve

ob posebnih potrebah.

Svoj namen in pokliz sposnati.

Gospod! pokashi mi pot, po katerim imam hoditi.

Bres Tvoje luzhi je moja dusha flepa in bres sposnanja. Sam is febe ne morem prav refnize in pravize sposnati. Poloshi mi tedaj v ferze, kaj mi je ftoriti; kashi mi natanko svojo voljo in daj mi gnado jo svesto spolnovati. Sej nozhem nizh drusiga, kakor kar Ti hozhefh, daj le, o Ozhe luzhi! daj le, de Tvojo voljo vselej sposnam in dopolnim.

Moja lastna naturna mozh pa ni fhe dofti, Tvojo voljo spolnovati, in tedaj svoj namen v Tvojo zhaft in v svojo pravo frezho ispeljati. Dodeli mi tedaj, o preljubi Bog! tudi potrebno pomozh Tvoje gnade, de svoj namen f Tabo sazheti in tudi f Tabo in po Tebe kon-

zhati samorem. Sato Te prosim, o Ozhe nebeshki! v imenu Tvojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristufa, kateri f Tabo in fvetim Duham shivi in kraljuje enaki Bog od vékomaj do vékomaj. Amen.

Ozhe nash i. t. d.

Ob veliki dushni shalofti.

Moj Svelizhar! fkorej bi tudi jes, kakor nekdam Ti na oljski gori, klizal: „Moja dusha je shaloftna do smerti!“ Pa glej, o Jeshuf! Tvoje terpljenje in Tvoje solse, in Tvojo shaloft na oljski gori si postavam pred ozhí, in kakor si Ti per tem vender she govoril: „Ozhe, ne moja, ampak Tvoja volja se sgodi“.

Ali bi ne imel tudi jes v tej svoji shalofti rezhi: „Ozhe! kakor Ti hozhefh, in ne kakor jes hozhem?“

Glej, f tem se hozhem potolashiti, in tudi v britkofti svoje dushhe hozhem Tebe, o Jeshuf! in Ozheta in fvetiga Duha hvaliti in povikshevati in moliti!

Ozhe nash i. t. d.

Ob zhasu notranje, dushne fuhote.

Moj Ozhe! prav rad bi poboshno in

gorezhe k Tebi molil in svoje ferze v gorezhnosti pred Teboj odperl. Pa glej, vir poboshnosti mi je vſahnil in vse je tako prasno in fuho v meni. Tako mi je, kakor bi bila vſa obzhutnost v meni ſaſpala.

O moj Gofpod in moj Bog! sdaj vidim, kako de niſim bres Tvojiga uſmiljenja nizh drusiga kakor uboga, revna, nesmoshna, ſapuſhena ſtvar. Sej ſhe ne vém, kako naj molim. Vſe moje napihnjeno domiſhljevanje me mora oframotiti.

In vender, vender ne obupam. Ako ravno hodim, kakor v fuhi puſhavi; Ti me ſamoreſh is nje ſpeljati. Ako ravno ſim, kakor iſfuſhen terſt, pa Ti ſamoreſh ſopet mozh in ſhivljenje meni vdihniti.

Vdam ſe tedaj Tebi, o Ozhe! vſiga, kakorſhin ſim. Reſ je, de ne boſh nizh dopadljiviga v meni naſhel; pa glej, enak ſim poſodi, ktera ſtudenſz gnad, ki jih Tvoja uſmiljenost ſopet v mene vliva, radovoljno v ſe vsame. In tako me ne boſh Ti, o uſmiljeni Ozhe! ſavergel; ne boſh mi ſa vſelej odvſel daru gorezhe poboshnosti.

Tudi notranjo fuhôto svoje du-

the hozhem voljno is Tvoje roke pre-
jeti; kakor opominj, ki mi ga Ti daješh,
jo hozhem sprejeti, ter se Tebi popolnoma
vdati, in jo kakor potkasavza k Tebi
imeti. Šej si mi tudi v fushi tako bliso,
kakor tam, kjer moje ferze notranje flad-
kosti in veselje vshiva. Bodi tedaj vedno
hvaljen in zheshen. Ponishno in poter-
peshljivo nosim vse in molzhim. Vse, kar
od Tebe pride, je v moje svelizhanje.
Amen.

Ozhe nash i. t. d.

*Ob velizih fkušnavah, posebno soper
zhiftoft.*

Gospod! refhi me, fizer poginem.
Naj grejo fkušnjave memo mene, de
moja dusha fhkode ne terpi. Glej, sovra-
shim jih is zeliga ferza; rajshi umer-
jem, kakor f smertnim greham Te ras-
shaliti.

Ozhe nebeshki! ne pusti fvojiga
otroka, ki se k Tebi verne, sopet na
krive pota saiti.

Gospod Jesuf Kristuf! ne pusti
fvojiga odrefhenza, kteriga si Ti f svojo
lastno kervjo odkupil, sopet pod jarm
greha priti.

(Mir.)

Bog svetí **Duh!** ne pušči svojíga tempeljna, kteríga si **Ti** febi v prebivalíšhe sbral, sopet ofkruniti.

Presveta **Deviza** in **Mati** zhísto-
fti! ne perpušči mi nedolshnosti svojíga
ferza sgubiti, in v fkušhnjavo pervoliti.
Rasgerni svojo varstvo zhes me, in sprošči
mi mozh in krepkošt per **Tvojim** boshjim
Šinu.

Šveti angelj varh, moj svešči to-
varsh na semlji! varuj me sapeljivzov
moje duše, in ne pušči me tje priti, kjer
je moja zhednošt v nevarnošti. In zhe bi
soper svojo voljo kam priti utegníl, opo-
minjaj me urno beshati, in podperaj me v
ojštrim boji soper fkušhnjave, zhe ne mo-
rem dovolj hitro beshati.

Šveti **Alojsi**, ti sgled zhístih dušh
in zhertivez vsáziga greha! sproši mi gna-
do, tebe v ljubesni do zhístošti posnemati
in posebno, enako tebi, vsako fkušhnja-
vo zhertiti in premagati.

Ozhe našh i. t. d.

Ob zhasnih nadlogah.

Teshko leshi **Tvoja** roka na meni,
Gospod! pa vender je sa me tolashba,
de smem v vsaki nefrezhi in per vsakim

britkim pergodku rezhi: „**S** tem si me Ti obiskal, o **Bog**!

Sakaj, zhe koga obishefh, o Gospod, ali ga ne obishefh is ljubesni? Zhe koga ranifh, ali ne ranifh, de so-pet osdravifh, in fladko tolashbo in masilo tega sdravila okufiti dafh? Oh, zhe bi ne bilo terpljenja, bi fhe ne vedili in bi tudi ne mogli okufiti, kako fladko snafh tolashiti!

Bodi tedaj sahvaljen sa to obiska-nje fvoje ljubesni!

Vfaka nadloga je dalje, po Tvoji presveti volji, svelizhavna fkušnja moje sveftobe do Tebe. **Kdaj** pa tudi samorem Tebi nar bolj pokasati, de Te tudi ljubim, in de fim Ti svefto vdan, o **Bog**! kakor ravno ob uri nadloge? Ali ni to ravno nar lepfhi perloshnost, Ti pokasati, kako v vfakim terpljenji vse fvoje upanje popolnoma v Tebe ftavim?

Bodi tedaj sahvaljen sa to koriftno fkušnjo!

Vfaka nadloga je sadnjizh, po Tvoji nar fvetejsfi volji, potreben opominj k pokori. Opomni me, de fim gresnik in de je vse terpljenje na semlji le nafledk greha. Ali tedaj ni prav koriftno

sa me, zhe sim tolikrat k pokori opominjan?

Bodi tedej sahvaljen sa ta opominj k pokori!

Daj mi le, o Gospod! k temu tudi gnado, de vse terpljenje in nadloge shivljenja ref v duhu pokore vedno terpim in se jih tedaj v svoje svelizhanje poslushim.

Ozhe nash i. t. d.

Ob fushi.

Bog! v katerim shivimo, se gibljemo in fmo, dodeli nam potrebniga deshja, de v zhafnih rezheh potrebno pomozh dose-shemo, in f toliko vezhim saupanjem ne-befhkih profimo.

Dodeli, profimo, vsigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost saupamo, nash tvoja pomozh vedno vsih nevarnost obvaruje.

Daj nam, profimo, Gospod! sdraviga deshja, in semlje fuho oblizhje s ne-befhkimi potoki milostivo namozhi. Po Gospodu nashim i. t. d.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na proshnje k

tebi klizhejozhiga ljudstva, in fhibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

K tebi, Gospod! klizhejozhe uflifhi, in dodeli nam, te profimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimo, f pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vfigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja vstavifh, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokashefh. **Po Gospodu** nashim i. t. d.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostivo na proshnje k tebi klizhejozhiga ljudstva, in fhibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Od svoje hifhe, profimo, Gospod! duhovno hudobo presheni, in odverni nadsemljifko napako hudiga vremena.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! sanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker profimo, de nas po fhkodljivim ognji v oblakih, in po silnim viharji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesuf! ki si vetrovam in morju

sapovedal, in je bila velika tihota; uflifhi proshnje svojiga ljudstva, in dodeli, de po tem snamnji svetiga krisha † preide vse divjanje hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem sdravish, in s odpushtenjem ohranjuesh; dodeli, te prosimo, de se miru sasheljeniga potolashenja rasveselimo in dar tvoje dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu nashim i. t. d.

Ob slabi letni in lakoti.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenost milost; de nas od vseh grehov odveshesh, in od fhtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, refhish.

Uflifhi, prosimo, Gospod! nashe pohlevne proshnje, in lakoto milostivo odverni; de umerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take fhibe pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podvershenost ljudstvo, ki savolj svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, de bo tistim vse pervershenost, kateri tvojiga kraljestva ishejo. Kteri shivish in kraljujesh i. t. d.

Ob merjenji in kugi.

Uflifhi naf, Bog, nafh Svelizhar! in na proshnje svete in zhaftitljive boshje porodnize Marije, vselej devize, in svetiga Šabaftjana marternika in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu svoje jese odrefhi, in po obilnosti svojiga ufmiljenja otmi.

Škashi miloft, Gospod! nafhim ponishnim proshnjam, in osdravi dufhne in telefne bolesni, de odpufhenje prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu veselimo.

Uflifhi, profimo, Gospod! nafhe pohlevne proshnje, in kugo in merjenje miloftivo odverni, de umerljivi zhlovek spošna, de po tvoji jesi take fhibe pridejo, in po tvoji milofti odidejo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob shivinſki kugi.

O Bog! kateri ſi zhloveku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shivine, bres ktere ſe zhloveſhki rod ne more shiviti, per nafhah potrebah ne puſtiſh poginiti. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potirash, in nasprot-nike tistih, kateri v te saupajo, s mozhjo svoje brambe premagash; pomagaj svojim flushabnikom, ki tvojo milost prosijo, de svojih sovrasnikov filo sateremo, in tebe s neprenehano sahvalo zhaslimo.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje, prave misli in pravizhne dela; daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bojo nashe ferza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovrasnikov zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh nafhlih sovrasnikov in pobij njih neukrotnost s mozhjo svoje desnize. **Po Gospodu** nafhim i. t. d.

O sleherni nadlogi.

Ne saversi, vsligamogozhni **Bog!** svojiga ljudstva, ki v nadlogi sdihuje, temuzh savolj flave svojiga iména stiskananim usmiljen pridi na pomozh.

Skashi nam dobrotljivo, o **Gospod!** svojo neisrezheno milost; de nas od vseh grehov odveshefh, in od fhtrafeng, ktere sa nje saflushimo, reshish.

Dodeli nam, svojim flushabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na duhi in telefu vshivamo, in de bomo po zhaftitih profhnjah svete Marije vselej devize od sidanje shalofti refheni in vezhniga vefelja deleshni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! nafho nadlogo, in odverni ferd svoje je-se, ktero po pravizi saflushimo.

Bog, nafhe perbeshalifhe in mozh, sazhetik dobrote! poslufhaj ponishne profhnje svoje zerkve in dodeli, de, kar s saupanjem prosimo, gotovo dofeshemo. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Sa frezhno isvolitev noviga papesha.

Š ponishnim ferzam, Gospod! te prosimo, de po svoji nefkonzhni dobroti sveti Rimski zerkvi taziga papesha dodelifh, kateri bo tebi savolj dobrotljive fkerbi do naf vselej prijetin, in nam tvojimu ljudftvu, savoljo sveftiga vishanja, v zhaft tvojiga iména, vselej zhaftitljiv. Po Gospodu nafhim i. t. d.

Ob kaki sahvali.

Bog, kteriga ufmljenje nima fhte-
vila, in kteriga dobrote bogaftvo je ne-

fkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in profimo vedno tvojo milost, de, ki proshnikom dodelish, kar shelé, jih ne sapustish, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilu.

Bog! kateri si vernih ferza s rasfvetljenjem svetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tistim Duhu pravizo sposnati in njegovo poveljenje vedno vshivati.

Bog! kateri nobeniga, kateri v te sapupa, ne pustish prevezh stiskati, temuzh proshen dobrotljivo na pomozh prideish; sa svoje proshnje in spolnjene shelje ti hvalo dajemo, in te pohlevno profimo, de bomo vselej vsih sopernost obvarovani. Po Gospodu nashim i. t. d.

Sahvaljna pesem s. Ambrosia.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te zhaftimo,
Tebe, vezhniga Ozheta, zhafti vsa semlja.
Vsi angelji, nebesa in vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama pojo:
Svet, svet, svet Gospod, Bog sabao!
Polne so nebesa in semlja slave tvojiga velizhaftva.

Tebe hvali zhaftiti sbor apostelnov,
Prerokov hvaljeno fhtevilo,
Marternikov v belo oblezhena truma.

Po vesoljnim svetu te sveta zerkev zhaſti:
Ozheta nesmerniga velizhaſtva;

Prezhaſtitiga tvojiga praviga ediniga Šina,
Tudi svetiga Duha poterdnika.

Ti, Krifte, kralj zhaſti,
Ši vezhni Ozhetov Šin.

Ker ſi hotel ſavolj odreſhenja zhloveka
na-fe vseti, ſe niſi bal devizhniga
teleſa.

Smagal ſi ſelo ſmerti, in odperl vernikam
nebeſhko kraljeſtvo.

Na deſnizi boſhji ſediſh, v zhaſti Boga
Ozheta.

De imaſh ſodit priti, verujemo.

Proſimo te tedaj, pridi na pomozh ſvo-
jim flushabnikam, ktere ſi s drago
kervjo odreſhil.

Daj nam v vezhni zhaſti ſhtetim biti med
tvoje ſvetnike.

Svelizhaj, Goſpod! ſvoje ljudſtvo, in po-
shegnaj ſvojo erbfhino.

Vishaj jih, in povikſhuj jih vékomaj.

Šlednji dan te zhaſtimo, in hvalimo tvoje
imé vékomaj, in od vékomaj do
vékomaj.

Daj naſ, Goſpod! danaſhnji dan miloſt-
ljivo bres greha ohraniti.

Uſmíli ſe naſ, Goſpod! uſmíli ſe naſ.

Dodeli nam svojo milost, Gospod! kakor saupamo v te.

V te, Gospod! upam, ne bom oframoten vékomaj ne.

V. Hvalimo Ozheta in Šina, f fvetim Duham.

O. Zhaftimo in povikshujmo ga vékomaj.

V. Gospod, uflisli mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s vami.

O. In f tvojim duham.

Molimo.

Bog! kteriga nsmiljenje nima fhtevila, in kteriga dobrote bogastvo je nefkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, de, ki proshnikom dodelish, kar shele, jih ne sapustish, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilu. Po Kristufu Gospodu nashim i. t. d.

V. Gospod s vami.

O. In f tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bódi Hvala.

Sa frezhno pot.

O Bog, ki si svojiga flushabnika Abrahama is Urja ispeljal, in vef zhaf njegove poti v vsih nevarnostih po ozhetovsko varoval; ki si Israelove otroke s fuho nogo fkosi fredo morja spravil; in ki si modrim is jutroviga po svesdi pot k svojimu Šinu pokasal, bodi tudi nam varh in pomožnik na nafhi poti; poshegnaj nas; daj nam svojiga svetiga angelja tovarsha, de pridemo od tebe vojeni tje, kamor gremo, frezhni, — spet od tam domu sdravi, — in kdej — po dokonzhanim velikim popotvanji na semlji, — v svoj pravi dom, v nebefa; po Jesufu Kristufu, Gespodu nafhim. Amen.

Sa frezhno smert.

Ti, o Bog! ki si zhloveka v nedolshnosti stvaril, in k neumerjozhnosti poklizal, nisi kriv nafhe smerti. Le v pravizhno shtrafengo njegove nepokorshine in njegoviga greha si ga k smerti obsodil. Navdihni moje ferze s foverashtvam do greha; po katerim je smert na svet prishla, in varuj me smerti v grehu, ktera je smed vsih slegov nar shtrafhnejshi. — Naj mi podoba smerti, — ta vsm mehkušnikam

tako grosovitna podoba, — vedno pred ozhi hodi, de me od posvetne nizhemernozi vedno odvrazhuje! de bom v frezhi ponishen, v vefelji pameten, v terpljenji poterpeshljiv; k dobrim delam vedno perpravljen; de vse svoje shive dni tvoje sapovedi svesto spolnujem. — Dopadlo ti je, Gospod shivljenja in smerti! uro moje smerti mi perkriti; kar si mi pa rasodel, je, de me bo smert, kakor tat v nozhi, salesla, kader si je bom nar manj svest. Daj mi tedaj gnado, de bom vsako uro na-njo perpravljen; de vsak dan tako shivim, kakor bi bil sadnji mojiga shivljenja; de she sdaj sazhnem to sapufhati, kar bom o smerti tako sapufiti mogel, in de she sdaj vsimu odmerjem, kar me prevezh na svet veshe.

Trojedini Bog! daj mi frezhno sadnjo uro. Ozhe! daj mi smertne teshave ftanovitno premagati. Jesus! bodi na kri-shi umirajozh takrat pred menoj in rezi mi vesele besede: She danf bosh s mano v raji. — Sveti Duh! rasvetluj, podperaj me takrat, de v svoji veri nepremakljiv oftanem, vse fkufhnjave soper vero frezhno premagam, in kakor ud Rimfke katolifhke zerkve umerjem. — Sveta

Marija, mati ufmiljenja, mati boshja, kraljiza nebes in semlje, kraljiza angeljov in ljudi, posebna besédniza, in sa Bogam nar varnisthi perbeshalishe gresnikov, pomozh kriftjanov, hzhi nebeshkiga Ozhetta, mati boshjiga Šinu, nevesta fvetiga Duha! osri se na-me ubosiga gresnika. K tebi sdihujem: Štoj mi tisto uro na strani, na kateri je vse leshezhe, in savolj ktere sim te vselej sa pomozh profil. — Š. Joshef! profi sa-me, de smerti pravizhniga umerjem. Šveti angelj varh! varuj me in ne odstopi od mene, dokler konza svojiga popotvanja ne dofeshem.

Sa kakiga bolnika.

Glej, Gospod, kteriga ljubish, je bolan; — in jest se predersnem sa-nj profiti in moliti. — Ne bodi mu ta bolezen k smerti, temuzh k tvoji zhafti in njegovimu svelizhanju. Toliko bolnikam si njih poprejshnje sdravje, zlo merlizham si spet shivljenje dodelil; ohrani tudi tega bolnika in osdravi ga. Vfigamogozhin si in neskonzhno dobrotljiv; le s besédo rezi in bolnik bo zdrav. — Ker pa ne vem, kaj je saref dobro sanj, štori po svoji fveti volji. Dodeli mu poterpeshljivošt,

meni pa pravo ljubesen do njega, de te bom spet s njim vred tukej v tempeljnu kdej pa v nebefih vékomaj hvalil. Amen.

V bolesni.

Samo v tebe obrazham svoje ozhi, o krishani Svelizhar! — — Tvoje terpljenje na krishi je moje premishljevanje, moje vterjenje, je moja tolashba in moja mozh.

Vidim te v tvojim britkim terpljenji in kako pohlevno molzhish, kakor jagnje v mefnizi. O Jesuf! kako majhne so moje bolezhine memo tvojih neisrekljivih britkost. In jes bi bil nepoterpeshljiv, bi toshil in godernjal v svoji bolesni? Na krishi si vifel, perbit na nogah in rokah, jes pa leshim na mehki postelji; po nedolshnim si terpel, jes pa sim vse terpljenje saflushil sa svoje grehe. O daj mi od tebe se uzhiti, o Jesuf! prave poterpeshljivosti v svojih bolezhinah, in enake vdanosti v voljo nebefhkiga Ozheta.

Vidim, o Jesuf! tudi odperte rane tvojiga presvetiga telefа, in kako is njih tako obilno draga kri tezhe. O, ta kri je pravo hladezhe masilo sa moje bolezhine.

Daj mi le, o **Jesuf!** is te tvoje kervi tudi polajfhanje. **Potegni** me k febi na krish, vsemi me v svoje rane, posebno v svojo ftranfko rano; fkri me va-njo in puſti me ſ tabo terpeti in umreti.

Kakor hozhefh, o **Gofpod!** vse kakor ti hozhefh!

Tebi ſamimu shivim, o **Jesuf!** **Tebi** umerjem; tvoj ſim in oſtanem shiv in mertev.

Ako mi je umreti, ſpremi ti mojo duſho v vezhnoſt. **Ako** mi je pa po tvoji preſveti volji ſhe dalje shiveti, o daj, de mi je ta bolesin tudi v mojo vezhno frezho. **Amen.**

Ozhe naſh i. t. d.

Litanije**v b o l e s n i.**

Jesuf Kriftuf,
 Svelizhar fvetá,
 Jesuf, ki si na semljo prifhel, shalofst-
 ne potolashit,

Jesuf, ki si ftarimu Simeonu v miru
 fe dal lozhiti, ko je tebe viditi gnado
 sadobil,

Jesuf, ki si ofem in trideset let bol-
 niga osdravil,

Jesuf, ki si mertvoudnimu sdravje do-
 delil, in grehe odpustil, de je na
 telefú in dúfhi sdrav svojo posteljo
 domu nefil,

Jesuf, ki si sheno, ktera je dvanajst
 let bolehalá, savolj njeniga poseb-
 niga saupanja gredé osdravil,

Jesuf, ki si gobove ozhifheval, in da-
 jal flepim fpregledati, gluhim fpre-
 flifhati, hromim hoditi in mertvim,
 vftajati,

Jesuf; ki si shalofstni vdovi fina, kte-
 riga fo she k pogrebu nefli, fpet
 shiviga dal,

Jesuf, ki si Jajrovo hzher v shivlje-
 nje obudil,

ufmili fe naf!

Jesuf, ki si Lazarjeve sestre v njih
nar hujih bolezhinah f tem oveselil,
de si jima brata, kateri je she fhtiri
dni v grobu leshal, oshivel,

Jesuf, ki si naf f prelepim sgledam
svoje poterpeshljivosti na krishi uzhil,
v terpljenji v voljo boshjo popolna-
ma se vdati,

Jesuf, ki si fhe umiraje sa svoje mo-
rivze profil in sgrevanemu rasboj-
niku milost dodelil,

Jesuf, ki si f svojo smertjo tistiga pre-
magal, ki je oblast smerti imel,

Jesuf, ki si po terpljenji fhel v svoje
velizhaftvo in nam f tem pot va-nj
pokasal,

Jesuf, ki si naf f svojim vstajenjem
od mertvih v veri na vstajenje shi-
vota poterdil,

Jesuf, ki nash bosh kdej od mertvih
obudil in po nashih delih sodil,

Od bolezhin bolesni,

Od maloferzhnosti in zagovitnosti,

Od predersniga saupanja in golj-
fiviga sanashanja,

Od grose in nepokoja vesti,

Od godernjanja in nepoterpeshljivosti,

Od vfaziga greha,

ufnili se naf!

odrefhi naf, o
Golspod!

Od skufhnjav hudizhevih, odrefhi naf, o
Gospod!

De nam gnado dodelifh, do sadnjiga
pojemljeja, kakor popotnim shiveti,
in po nebefih, nafhim pravim domu
hrepneti,

De nam zhaf, vefelje in mozh k po-
kori dafh,

De nam gnado dodelifh, bolezhine
bolesni ferzhno nositi,

De naf v veri v te in v vezhno shiv-
ljenje poterdifh,

De naf v saupanji v tvojo vfigamo-
gozhno pomozh podpirafh,

De naf v ljubeshi do tebe do konza
ohranifh,

De nafhe ferza od foverafhtva in ne-
vofhljivosti ozhifh,

De nafhe dufhe s nebefhkimi miflimi
in sheljami napolnifh,

De naf f toliko vezhi tolashbo navda-
jafh, kolikor bolj fe nafhe terplje-
nje narahha,

De fe f zhuvanjem in molitvijo na tvoj
prihod perpravljamo,

De naf ne bolezhina, ne smert od
tvoje ljubeshi ne lozhi,

De naf, ko fe ta perstena hifha na-

profimo te, ufilhi naf!

fhiga telefá raspade, k febi v
 vezhno prebivalishe vsamesh,
 De si ti sam nafhe shivljenje, in }
 de nam bo umreti dobizhek, }
 De tebi shivimo in umerjemo, }
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 uflisli nas, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljesh;
 ufmili se nas, o Gospod!
 Kriſte, flisli nas!
 Kriſte, uflisli nas!

Molimo.

O Jefuf! Sin shiviga Boga! ti ſi
 vſtájenje in shivljenje; kdor v te verje,
 bo shivel. V ſvojim shivljenji na ſvetu
 ſi toliko bolnikov na njih proſhnjo osdra-
 vil; osdravi tudi mene. Daj de bom veſ
 v tvojo voljo vdan; rasveſeli me, de te
 bom tukaj ſhe v tvojim ſvetim tempeljnu
 molil, in kdej v nebefih zhaſtil vékomaj.
 Amen.

Litanije

od vdanosti v voljo boshjo.

Gospod, usmili se nas!

Kriste usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Ozhe nebeshki,
 Bog Sin, Odrefhenik svetá,
 Bog, sveti Duh,
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Bog, ki vse vesh in previdish,
 Bog, ki vse vladash in napravljash,
 Bog, ki vse po svojih nar fkrivnistih
 namenih zhudno ispeljesh,
 Bog, ki tudi hudo, kar se sgodi v
 prid svojih isvoljenih obrazhah,
 V vsih rezheh in permerah,
 V vsih okoljshinah in pergodbah,
 V mojim stanu in v moji flushbi,
 V mojih opravih in napravah,
 V mojim djanji in nehanji,
 Na mojim premoshenji in blagu,
 Na mojim dobrim imenu in moji zhafti,
 Na mojim sdravji in moji mozhi,
 Na mojim telesu in na moji dufhi,
 V mojim shivljenji in v moji smerti,
 Nad menoj in nad mojimi,

usmili se nas!

sgodi se tvoja sveta volja,

O Bog!

Nad vsimi ljudmi in angelji,
 Nad vsimi stvarmi na svetu,
 Na vseh krajih sveta,
 Vlak zhas,
 Deslih bi se moja natora vstavljala,
 Deslih bi moji lastni ljubeshni in po-
 sheljivosti teshko djalo,
 S vsimi svetniki in pravizhnimi vpijem,
 S devishko materjo vpijem:
 S Jesufam na oljski gori vpijem:
 Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh;
 uflisli nas, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh;
 usmili se nas, o Gospod!
 Krifte, flisli nas!
 Krifte, uflisli nas!

sгоди se tvoja sveta volja,
 o Bog!

Molimo.

O Bog! ponishno molim tvojo pre-
 sveto voljo, podvershem se tvojim nesa-
 popadljivim sodbam in nar pravizhnishim
 naredbam. In ker je svešto spolnovanje
 tvoje volje dno vse popolnamosti, sgled
 vse kreposti, edini vir snotranjiga miru
 in praviga veselja: nizh drusiga ne vo-
 shim in ne shelim, kakor de se tvoja

presveta volja v meni in od mene vselej na tanko spolnuje. Amen.

Umerajozhimu moliti.

Ozhe! domu me klizhefh k febi. — Rad, rad grem k tebi domu.

O Jesuf, moj Svelizhar in Odre-fhenik! pelji me domu v svoje vezhno prebivalishe. Tudi sa me ubosiga gresfh-nika si na krishi umerl; — tudi sa me si na krishi svojo presveto kri prelil, sa me, sa moje mnoge mnoge grehe; — tudi sa me si Ozheta fpravil; — tudi sa me si od smerti vftal; — tudi sa me si v nebefa fhel, in tam per febi in per Ozhetu, in ljubih fvetnikih vezhno fthanovanje perpravil.

Pred mano si fhel; — o pusti me sa teboj iti, o Jesuf!

Ti si vrata, refniza in pot v ne-befa. Verujem v tebe.

Ti si pravi, edini Svelizhar in Pa-ftir moje dushe. Upam v tebe.

Ti si tolashba in edino hrepenje-nje mojiga ferza. Ljubim te — ljubim te zhes vse.

Moja dusha hrepeni po tebi; o vse-mi me! — vse mi me ubosiga gresfhnika!

Obshaljujem vse svoje grehe, f
kterimi fim tebe — v vſim ſvojim ſhiv-
ljenji — tolikrat rasshalil.

Ne fodi me po mojim ſadolſhenji,
ampak ſamo po ſvoji uſmiljenosti.

O Jeſuf! v ſvojo preſveto ſtran me
ſakleni. Ne boſh me ſavergel.

Preſveta Deviza Marija, Mati Je-
ſuſova in tudi moja mati! bodi per meni
v mojim poſlednjim voſtkovanji.

Šveti Joſhef, bodi per meni!

Šveti patron, bodi per meni!

Šveti angelj varh in iſvoljeni
boſhji, bodite per meni!

O moj Goſpod in moj Bog! v tvoje
roke iſrozhim ſvojo duſho.

O Jeſuf! tebi ſhivim!

O Jeſuf! tebi umerjem!

O Jeſuf! tvoj fim ſhiv in mertev!

Ozhe naſh i. t. d.

Sadnji ſdihljeji umirajozhiga
kriſtjana.

O Jeſuf! s mozhjo ſvetiga kriſha
me od mojih ſovraſhnikov reſhi.

Jeſuf, ki ſi ſam britke ſmerti umerl,
perſtopi mi v ſmertnih teſhavah.

Jesuf! svoje terpljenje sklenem s tvojim terpljenjem; — svojo smert sklenem s tvojo smertjo.

Š svojim grenkim terpljenjem me krepihaj, o Jesuf!

Uslisli me, o usmiljeni Jesuf!

V svoje svete rane me sakri, o Jesuf!

Pred hudim sovrasnikom me brani, o Jesuf!

Ob smertni uri me k sebi poklizhi, o Jesuf! de te s tvojimi svetniki vékomaj hvalim.

O Jesuf! moj Bog in moje vse! reši me sovohlj svojiga presvetiga iména.

Jesuf! v te verujem, usmili se me.

Jesuf! v te saupam, usmili se me.

Jesuf! ljubim te is vsiga ferza, usmili se me.

Jesuf! is ljubesni do tebe shivim.

Jesuf! is ljubesni do tebe terpim.

Jesuf! is ljubesni do tebe umerjem.

Jesuf! tvoj sim v shivljenji in smerti.

Jesuf! pridi, pridi me otet.

Jesuf! daj mi v miru se lozhiti.

Jesuf! v tvoje roke srozhim svojo dusko; vse mi jo k sebi.

Jesuf! bodi mi milostljiv.

Jesuf! Jesuf! Jesuf!

Litanije

per umirajozhjih.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Sveta Marija,
 S. mati boshja,
 S. deviz deviza,
 Vsi sveti angelji in arhangelji,
 S. Abel,
 Vsa drushba pravizhnih,
 S. Abraham,
 S. Janes kerstnik,
 S. Joshef,
 Vsi sveti ozhaki in preroki,
 S. Peter,
 S. Pavl,
 S. Andrej,
 S. Janes,
 Vsi sveti aposteljni in evangelisti,
 Vsi sveti uzhenzi Gospodovi,
 Vsi sveti nedolshni otrozi,
 S. Shtefan,
 S. Lavrenz,
 Vsi sveti Marterniki,
 S. Silvester,

sa-ni (sa-njo) Boga profi, (profite!)

S. Gregor,
 S. Avguštin,
 Vsi sveti škofje in sposnovavzi,

S. Benedikt,
 S. Franzisk,
 Vsi sveti minihi in pušhavniki,

S. Marija Magdalena,

S. Luzija,

S. Barbara,

S. Katarina,

Vse svete devize in vdove,

Vsi svetniki in svetnice boshje,

Bodi mu (ji) milostljiv; sanesi mu (ji) o
 Gospod!

Bodi mu (ji) milostljiv; odrefhi ga (jo) o
 Gospod!

Od svoje jese,

Od nefrezhne smerti,

Od vliga hudiga,

Od skušnjav hudobniga duha,

Od oblasti peklenške hudobe,

Od vezhniga pogubljenja,

Škosi svoje sveto rojstvo,

Škosi svoj svet krish in svoje terpljenje,

Škosi svojo smert in svoj pokop,

Škosi svoje zhaftljivo od smerti vstaje-
 nje,

Škosi svoj zhudni vnebohod,

sa-nj (sa-njo) Boga prosi,
 (prosite)!

refhi ga (jo) o Gospod!

Škos gnado trofhtarja f. Duha, refhi ga
(jo) o Gospod!

V dan fodbe, refhi ga (jo) o Gospod!

Mi grefhniki,

De fe na tega umirajozhiga milofljivo
osrefh,

De mu (ji) vse grehe odpustifh,

De ga (jo) v veri, saupanji in lju-
besni poterdifh,

De mu (ji) refnizhniga duha pokore
in pravo shalofh dodelifh,

De ga (jo) pred hudimi mislimi var-
jefh,

De mu (ji) v prizhijozhi nevarnosti
pomagafh,

De ga (jo) v sadnji uri f svojo sve-
to gnado ne sapustifh,

De ga (jo) v vezhno vefelje peljefh,

De naf uflifhati hozhefh,

O Jefuf! Šin boshji,

Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljefh;
sanefi nam, o Jefuf!

Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljefh;
uflifhi naf, o Jefuf!

Jagnje Boshje, ki grehe fvetá odjemljefh;
ufmili fe naf, o Jefuf!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

proſimo te, uſliſhi naſ!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhesheha . . .

Molimo.

O Gospod, nash Bog! uslišhi nashe molitve in bodi milostljiv tej duši, ki se bo sdaj lozhila is tega svetá. Odpusti ji vse grehe, reshi jo od vseh shtrafeng, in vsemi jo v vezhno nebeshko stanovanje, katero ji je perpravil **Jesuf Kristuf**, tvoj Sin, nash Gospod, ki s teboj shivi in kraljuje, v edinosti svetiga Duha, Bog, od vékomaj do vékomaj. Amen.

Kader se dušha od telefa lozhi.

Pridite na pomozh, vsi svetniki boshji! pridite naproti, vsi angelji Gospodovi! vsemite to dušo in spremite jo pred boshje oblizhje — prenesite jo v nebeshko prebivalishe. — **O Jesuf Kristuf!** ti jo vsemi k febi, kateri si jo is tega svetá poklizal. Amen.

Gospod, uslišhi nas! Kriste, uslišhi nas! Gospod, uslišhi nas!

V. Gospod! dodeli ti duši vezhni mir in pokoj.

O. In vezhna luzh naj ji svetí.

V. Naj v miru pozhiva.

O. Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog! perporozhimó to dúsho, de bi sdaj, ko se je is svetá lozhila, per tebi v nebeshkim kraljestvu prebivala; in kar je po slabosti svoje zhloveshke nature v svojim shivljenji pregreshila, ji ti po svoji neskonzhni milosti odpusti; po **Jesufu Kristufu, Gospodu naslim.** Amen.

Molitev sa mertve starše.

O Bog! ki si nam ozheta in mater poshtovati sapovedal, usmili se dobrotljivo dúsh mojiga ozheta in moje matere, ter njima grehe odpusti: meni pa daj, njiju viditi v veselji vezhne svetlobe. **Po Gospodu naslim Jesufu Kristufu i. t. d.**

Molitev sa prijatle in dobrotnike.

O Bog deliviz odpushtanja in ljubiviz zhloveshkiga svelizhanja! prosimo tvojo dobroto, daj bratam nashe drushbe, naslim blishnjim in dobrotnikam, ki so se is tega svetá lozhili po proshnji svete Ma-

rije vselej Devize f vsimi tvojimi svetniki
k deleshnosti vezhniga svelizhanja priti.
Po Gospodu nashim.

**Molitev sa dushe, katerih trupla
na britofu pozhivajo.**

O Bog! is zhigar ufmiljenja dushe
vernih v miru pozhivajo, daj svojim flushabnikam in flushabnizam, kateri tukej
in drugej v **Kristufu** pozhivajo, milostljivo
odpushtenje grehov, de se bojo, od vsih
pregreh odvesani, f teboj bres konza veselili. **Po** ravno tem **Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.**

Sa vse verne dushe v vizah.

Bog Stvarnik in Odreshtenik vsih vernih! dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih grehov: de odpushtenje, ki so ga vselej sheleli, po poboshnih proshnja dofeshejo. **Kteri shivish in kraljujesh od vekomaj do vekomaj. Amen.**

VI. Del.

Mnoge pesmi.

Pojte Gospodu vse ljudstva semlje. Pojte Gospodu, in hvalite njegovo imé.

Pf. 95, 1, 2.

Uzhite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hvaljnimi in duhovnimi pesmimi, pojte Bogu veseli v svojih ferzih.

Kolofh. 3, 16.

Perva pesem

per sveti mafhi.

K Sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni shelj ognjenih,
K tebi sdiujemo.
Daritev svete mafhe
Ši daj, o Bog! dopašt',
In sdihovalje nafhe
Povikfhaj tvojo zhašt.

2.

Ko Jesuf se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil, in isrozhil
Ta kruh prijatelam.
Posvetil je to vino,
Ter ga uzhenzam dal,
To k mojimu spominu
Štorite, je perdjal.

3.

Telo je to, vsebite,
Telo, in moja kri,

Nikdar ne posabite,
 Kaj Jesus vam stori.
 Sa vas on hozhe umreti
 (O zhlovek pomni to!)
 De da ljudem shiveti,
 De jim odpre nebo.

4.

To nashe darovanje
 Usem', o Bog! od nas,
 Uflifhi sdihtovanje,
 In nashe proshnje glas.
 Teleta so ozhaki
 Dajali nekadaj,
 Sdaj dari niso taki,
 Nash dar je Kristuf sdaj.

H glorii ali slavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in beteshnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno dershati se;
 U teb' iskati tebe,
 Veseli zhaftiti te.

2.

Sa nashe hudobije,
 Sa nas se pokorish,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobrish',

Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud' njemu zhaft gre fhe,
 Sbudeau ferze gluho,
 Švoj oginj v njem ushge.

Pred evangeliam.

1.

'S uft Boshjih fe is-haja
 Svet evangelium,
 V ferze fe nam ufaja,
 Nam rassvetljuje um.
 Bog govori, Bog vezhen,
 Per Bogu ni lashì,
 O frezhen, trikrat frezhen,
 Kater fe ga dershi.

2.

Beféda Boshje vera
 Nam kashe pravo pot,
 Gotovo fteso, ktera
 Gre v nebefa od tod'.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per naf.
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na vezhni zhaf.

H kredo ali veri.

1.

Bog Ozhe, mi fposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.

Od tebe, Ozhe, ide
 Šin rojstva vezhniga,
 Špozhetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila.
 To Boshje detize,
 Devištva ni sgubila,
 Ne pred tud potlej ne.
 Nafh greh je njega vmoril,
 Sa greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
 Je v svetim raji sdaj,
 Šhe pride, to obeta,
 Šamo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se iside
 Sa svet odmerjen zhaf,
 Pove nam, de spet pride
 Ozhitno fodit naf.

4.

Šofefko kerfhenikov
 Al' zerkev verjemo,
 Tud obzhestvo svetnikov
 Sedinstvo v en telo.
 Tud grehov odpushenje
 Na temu svetu sdaj,
 Shivota ref vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Šzer kruh je sam na febi
 In vino sgolj famo;
 Pa 's kruha in is vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvojga Šina
 Telo in prava kri.

2.

To nafhe darovanje,
 O Bog! ne sversi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse ferza, v dar jih na!
 O daj, de bomo sveſti
 Ti, Ozhe, v vſih rezheh,
 Odvsem snad nafhe veſti
 Teshilo vſih pregreh.

3.

Vse nafhe premoshenje
 Vef shivesh in telo,
 Blago in tud shivljenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po ſvoji volji
 Sdaj desh, sdaj ſolnzalni fej
 Pokaſhe ſe na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Šanktusu.

1.

Povsdignimo, kriftjani,
 Vfi svojo pešem sdaj,
 Sapoimo fkupej sbrani:
 Švet, fvet na vékmaj!
 V nebesih in na semlji
 Se vidi njega mozh;
 Nevernikam, odjemlji,
 O Bog! njih uma nozh.

2.

De fveto luzh, katere
 Dosdaj ne vidijo,
 Šposnajo, udje vere
 S nam' tvoje bodejo:
 De zhaft mu fkup pojemo,
 K nebo ga da med naf,
 Hrup mu vefel shenemo,
 S angeljzi vfi v en glas!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
 Boga sakritiga,
 Oko ga ne raslozhi
 Pa vera snat' ga da.
 Sdej tukaj bres pogleda
 O Bog! te vidimo.
 Sadofti je beféda
 De tebe vidimo.

2.

Na lefu nekdam krisha
 Je Bog sageren bil,
 Sdam, vera nam previsha,
 Je zhlovek tud' fe fkril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si same umerl.

3.

Naj spere duho mojo,
 O Jesuf! tvoja kri,
 Dodeli milost tvojo,
 Ti morje milosti!
 Kar sdam te nam sagerne,
 Naj sgine, o Bog! spred nam,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat' tvoj obras!

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se odkriva,
 Vel'k zhudesh se godi,
 Gospod se sdam ushiva,
 Tud' vera 'ma ozhi.
 Podoba je fzer vina,
 Podoba kruha vfa,
 Ne vid' se nizh spremena,
 Telo in kri je pa.

2.

O frezhen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,

Katero nam odvsame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane poduzhi,
 (Ljubesni neismera!)
 Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Še smertniga strašhenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkoſti
 Še tiſt' ne bode bal,
 Katermu bo v flaboſti
 Ta kruh pomozh mu dal.

4.

O Jefuf! zhaſt in hvala
 Naj ti povſotna bo:
 Ljubefin nam je dala,
 Ljubefin tvoja to:
 Ta vſhitek, Bog! telefafa,
 In tvoje te kervi;
 Shivljenje in nebefafa,
 Vefelje v vezhnoſti.

5.

Daj tega nam ſheleti,
 Goreti vſim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride lozhitba,
 De bodemo ſ temiſtim
 Na pot ſe vſdignili,
 In pa is ſerzam zhiſtim
 V nebefafa, va-nje ſhli.

K ite Missa est.

1.

Ker fmo sdaj mafho fvento
 Špodobno flifhali,
 Povs'mimo zhaft odpeto
 In hvalo s angeljzi.
 Dopade naj mu djanje
 Odpravljen'ga daru.
 Svirk gnade bod' to darovanje
 Nam, dolshna zhaft Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boshje
 Še fkos' in fkos' terdno
 Le ta naj nam oroshje
 Pred vfo hudobo bo.
 Bres greha da naj fhati
 Pred fodbó sadnji dan;
 Po angeljih naf sbrati,
 Na njega defno ftran.

Druga pesem

per sveti mashi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v ponishnosti
Svojiga ferza zhaſti.
Štor' milost tim, kater' shele
V folsah oprat laſtne dolge.
Odpuſti Ozhe grefhnikam,
In ſkashi ſe dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv ſkashi ſe nam.

2.

Ob dari tvoje ſmo priſhli
Kakor sgubljeni ſin:
In kakor ovze ſmo ſaſhli,
Sgubili tvoj ſpomin.
Al Ozhe vſiga uſmiljenja!
Na ferza polne sgrevanja
S dopačajenjem dol poglej,
In ſvojo gnado ſopet dej
In gna — do — dej
In gnado ſopet dej.

3.

Šmo delo fej vfi tvojih rok,
 In tvoja laſtna ſtvar,
 Odprì flaboſti ſvojih otrok
 Ti velki Goſpodar!
 Sa ſpravo sdej darujemo
 Tvojiga Šinu srozhuje
 O Bog, ſkos njega ſveto kri
 Vſe naſhe grehe nam odmi
 Vſe nam — od — mi,
 Vſe grehe nam odmi.

Glorija.

Zhaſt bodi na viſokofiti
 Bogu na vèkomej
 In mir po fhirokofiti
 Na ſemlji bod' vſelej.
 V ponishnoſti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Reſhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelì.

Is tvojih uſt iside
 Švet evangelium
 Na dno leto ſe ſnide
 Vſih kriſtjanov um,
 Modroſt naſ ſama viſha,
 Reſniza naſ uzhi:
 Kdor ſe pod njo ponisha,
 Ta frezhen prav shivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar sposna,
 In verje s shivim spofhtovanjem,
 Na tebe praviga Boga,
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Šina
 Špozhet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jefova ga korenina.
 V devishkim zvetji je szvetla. (dvakrat.)

2.

De prifhel is sgolj ljubesni,
 Ljudi naf spravit, Bog! s tebo,
 De na-se vsel je vsih bolesni
 Prelil na krishi kri svojo
 De spet je vftal, pekel premagal,
 Na defni tebi sdaj fedi:
 De naf bo enkrat vse prevagal
 Šodnik pravizhni vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De svetih Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno sh' njo:
 De kdor se k njim v folsah perblisha
 Od grehov spet ozhiſhen bo:
 Sopet de enkrat bomo vftali
 Vsih svetih drushba sprofi nam,
 De bomo fkupej ushivali
 Shivljenje vezhno s Jefufam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje,
 Gospod lete dari,
 S njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In f ferzam kvifhik puhti.
 Zhiſt kruh je ino vino
 Sa grehe nafhe dar
 K tvojiga Œina ſpomino
 Je obloſhen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, leto darvanje;
 Dobrotni Ozhe nafh!
 Omezhi to sdihvanje,
 De nam ſpet gnado daſh.
 Le ſmert in kri preſveta
 Tvojiga ljub'ga Œinu
 Nam daje up de vſeta
 Ta proſhnja bo v nebu. (dvakrat.)

Œanktus.

1.

Poj: Œveti, Œveti, Œveti,
 Je Bog in nafh Gospod,
 S angelji pojte: Œveti
 Œi ti Bog, Œabaot.
 V nebefih, no na ſemlji
 Vſo hvalo, zhaſt vſelej
 Œtvari, Bog! ſvojih jemlji
 Sdaj, no na v komej. (dvakrat.)

2.

Vefeli vkup pojemo
 Is ferza zeliga,
 Shivo ga vfi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda nashiga,
 Vef fvet fe k zhafti fnide
 Šinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdi govanji.

1.

Poglej, o Ozhe s visokosti
 Vef milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolshnosti
 Sdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,
 Is sgolj ljubeshni darovan:
 Sa naf perfojen umornini
 Štrahno na krishi bil saklan. (dvakrat.)

2.

Šlabosti on vse nafhe nosi,
 De naf perpravi v fveti raj.
 On per Ozhetu sa naf profi,
 Deb' s njim shiveli vékomaj,
 Naj te ljubeshen ta ognjena
 Škos profhnje, Jeshuf! omezhi,
 De fe ta tvoje smerti zena
 Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte boshje Jagnje:
 Kak tozhi svojo kri,

Kako sdaj glavo nagne.

Kako sa naf medli.

On grehe nam odjemlje,

On nofi vse dolge,

Pokrajne zele semlje

Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jeft nifim vreden, (dvakrat.)

Deb' tebe danf savshil,

Al' rezi de bom vreden (dvakrat.)

Ter bodem sopet shiv.

V duhu tebe prejeti

Is ferza jeft shelim,

Daj shenin nafh presveti, (dvakrat.)

De gnado sadobim.

Per konzuzi svete mashe.

Daritev fmo konzuzali,

Ta dar je Bog, tvoj Sin:

Mi fmo vfi fkup fposnali

Tvojih darov fpomin.

Škos njega fmo prejeli

Refhenje f svojih ves,

Sdaj sadnjizh nam dodeli

Švoj shegen is nebef. (dvakrat.)

Pesem pred shegnam.

Zhaftimo te
 Shivi kruh angeljski!
 O pravi zhlovek skup,
 Ino Bog nebeskki!
 Šveto, šveto, šveto,
 Šveto, zhes vse šveto
 Jesufa reshnje Telo
 V švetimu sakramentu.

Pesem po shegni.

Nikdar nas ne sapuſti,
 O Jefuf, vse ſladkoſti!
 Šoſebno pa ſadnji zhaſ
 Bodi Jefuf, ti per naſ,
 Zhaſtito vſak zhaſ bodi
 To ſladko imé Jefuf,
 Ino imé Marije.

Pred pridigo.

O Jesuf, dufha moja
 Je shejna flifhat' te,
 Ker le beféda tvoja
 Refniza vezhna je;
 Osnani nam povelje
 Shiviljenja vezhniga,
 Befédo, k' nam vefelje,
 Nefkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Dufh nafhih rasivctli,
 In pameti flepôto
 S refnizo rasjafni.
 Šlep zhlovek fam od febe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobriga bres tebe
 Šposnal nikol' ne bo.

Beféda tvoja kashe
 V nebefa pravo pot;
 Zhe nafha pamet lashe,
 Naf ona varje smot.
 Le ona da sposnanje,
 De vidimo fvetost,
 Odverne grefhno djanje,
 Podpira nam flabost.

Oh, ojſtra je, sbodezha,
 In dufho v shivo fkli,
 Ognjena je, gorezha;
 Pa vender tud hladi;

Poterdi vero nafho,
 Oshivlja jo povfod;
 Daj vfelej nam to pafho,
 Te profimo, Gospod!

Je grefhnik marfkateri
 V nefrezho sapeljan,
 Miru ne ifhe v veri
 Tizhi v pregreh' safpan;
 Ti k dufhi grefh safpani,
 Ter grefhnika sbudifh,
 Mu pravifh: grefhnik vftani,
 De vezhno ne safpifh!

O de b' beféda tvoja
 Ne vtihnila nikdar!
 O daj, de dufha moja
 Prejema ta tvoj dar;
 Daj v krishih, daj v fkufhnjavah,
 V fkerbeh nam, Bog, ga daj,
 Naf vefeli v teshavah
 Naf pelje v fveti raj.

Vera, upanje in ljubesen.

Shivo verjem, terdno upam,
 Šerzhno ljubit' te shelim.
 Daj mi, Bog, tvoj glas sprejeti,
 Smotam pa ferze sapreti;
 Sej is rok ljubešni tvoje
 Je prifhlo shivljenje moje.
 Vero, upanje povikfhaj,
 De v ljubesni vef gorim.

Shivo verjem, i. t. d.
 Zhe tud zel fvet v smote sajde,
 V tebi se refniza najde;
 Teb' ni fkritiga, Bog presveti,
 Bres fkerbi ti fmem verjeti.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tri perfhone fo v fkrivnosti,
 Le en Bog u svoj fvetosti;
 V bitstvu fo mozhi enake,
 Zhudne dela fo od vsake.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebe, Ozhe, na vishavah
 Bom saupal u teshavah:
 Tvoja roka me podpera,
 Zhe me fvet, pekel satera.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Jesus, tvoje odreshenje
 Naj me varje v pogubljenje;

Je nebefa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podperaj
 Štrah u ferzi mi satiraj;
 De se vterjen ne preganem,
 Shiv ud Jesufov oftanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog; se vefeliti,
 Tebe vékomaj zhaftiti,
 V dobrih delih hozhem rafti,
 Tebi v vſih rezheh dopaſti.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tebi hozhem sveſt oftati,
 Švet naj shuga me konzhati,
 Le do tebe zhem hiteti,
 In s vefelim ferzam peti:
 Ljubi Ozhe! tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Shivo verjem, i. t. d.
 Kader ura mi odbije
 In me tamni grob sakrije,
 Ko trohljivoſt shvot rasdere,
 Naj ſe v mojim ferzu bere
 Ljubi Ozhe, tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

I. Adventna.

Vi, oblaki, ga rofite!
 Ali semlja naj ga da!
 Ve nebefa ga poshljite
 Škor Svelizharja sveta!
 Milo so ljudje sdihvali,
 V greh in v tami jezhali;
 Bog je bil semljo preklel,
 Greh nebo zhloveku vsel.

Ozhe fe nebeshki usmili,
 Vidi tol'ko bolezhin;
 De bi se ljudje refhili,
 Še ponudi boshji Šin;
 Dvizo Gabriel posdravi,
 In Marija zhista pravi:
 Lej, pokorno je serze,
 Kar Gospod mi sapove.

Sgodba sveta in vesela,
 Nam odklene vsm nebo:
 Lej, Deviza je spozhela,
 In Beséda je mefo!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost sahvalimo.
 Blagor tebi, grefhni svet!
 Jesuf pride greh odvset.

Bratje! dofti she je spanja,
 Glas nebeshki klizhe naf,
 Dan se blisha, nozh odganja,
 Sdaj prihaja frezhni zhaf.

Odversimo vso hudobo,
 Oblezimo pa svetlobo,
 De preide grehov nozh,
 In na vodi boshja mozh.

Ne shivimo vezh pregresfno,
 Svet apostelj na uzhi,
 Ne nezhisto, ne poshresfno,
 Nevosfhljivost naj beshi;
 Naj se vsak pred njim ponisha,
 Kterga prihod se nam blisha,
 De bo f zhifim ferzam vsak
 Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi fkorej,
 De se spolni, kar shelim,
 O pernesi mozh od sgorej,
 De se zhifto fpokorim,
 Ti pernesi mir nebesfki,
 De ga vshiva duh zhlovesfki;
 Daj, de pridem fodnji dan
 Med ovze, na desno stran.

II. Adventna.

Zhaft Marije.

O Marija! lepfhi zvet!
 Ko je kdaj imel ga svet,
 Od Boga smed vsih si sbrana,
 Mati milosti nam dana,
 De pred Jesufam stojish,
 Grefhnikam pomozh delish.

Šveta Mati vsih dobrot!
 Špomni se naf, revnih frot,
 V ferzu maternim naf nosi,
 In pred Bogam sa naf profi;
 On s veseljem vse stori,
 Kar ga profish, Mati, ti.

Nam pomozh, Marija, daj,
 De poboljšhamo se sdaj;
 Profi boshjiga fodnika,
 Njega milost je velika,
 De nam on odpuštil bo
 Štoril milostno fodbo.

Grefhnik! grehe objokuj,
 Vredno sanje sadoštuj;
 Zhe se bomo spokorili,
 Ino Jesufa ljubili,
 Bo Marija sadnji zhaf
 Milost fklizala zhes naf.

Boshizhna pesem.

1.

Poglejte, zhudo se godi!
 Kaj mora nek to biti.
 Nebeshki dan o pol nozhi,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami stat',
 Luzh svitla ga obfega;
 Od grose moram trepetat',
 Povejte, kaj bo f tega.

2.

Tako pastirji govore,
 Pa angelj se oglasi:
 Vefelje osnanujem le,
 O frezhni, frezhni zhafi!
 Svelizhar se neznoj rodi,
 Ni treba nizh se bati,
 Je uboshen, v jaslizah leschi;
 Lahko ga je posnati.

3.

Saflifhijo nebeshkih trum
 Zhaftit' Boga na nebu,
 Vefeli mu shenejo fhum
 De svet otme v potrebi
 Njih petja glas raslega se
 Vefelo po fhirjavah;
 Mir vam, ki svete volje ste,
 Bogu zhaft po vishavah.

4.

Pastirji se rasvesele,
 Ko flifhijo to novizo;

Do Betlehema hrepene,
 Šposnat' shele refnizo.
 Pogledat pojdmo, pravijo;
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vftavijo,
 In k jaflam so pertekli.

5.

Tam dete ugledajo lepo,
 De ni se mozh nagledat,
 Tak ljubo in tako sveto.
 Shele mu dopovedat',
 De ljubijo ga is Ierza,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, ktere da
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi sdej k jaflizam pojdmo,
 In bod'mo ga veseli;
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmo,
 De smo pomozh prejeli.
 Posdravljen bod', svelizhar moj
 Vsak rezi sam per sebi,
 De si prifhel do nas nezoy,
 De bomo mi per tebi.

O veliki nozhi.

1.

Svelizhar gre is groba,
Ob mozh je smert, trohnoba:
Velikanozhno jagnje bil,
Je sa-me drago kri prelil.

2.

Aleluja!

Otet je zhlovek, refhen,
V bresin fatan trefhen,
Smert nima svojiga sela vezh,
Odpert je grob, in kamen prezh,

3.

Aleluja!

Odrefhil je ozhete,
Veliko zhafa vjete;
Zhaftito jih pelja febo
V saperto s greham pred nebo.

4.

Aleluja!

O kak' se fvetjo rane
Neufmiljeno mu dane;
Vefelje angeljsko verfhi,
De smert je mertva naf uzhi.

5.

Aleluja!

Je terdna nafha vera
Refniza jo podpera;
Svelizhar je svoj grob prestal,
Tud nam bo vftat is groba dal.

6.

Aleluja!

Le kratka nozh bo v grobi,
Ker angelj kmal' satrobi;
Telo tud' potlej popelja
Svelizhar v raj, in smert neha.

Aleluja!

7.

Dopolnit nafhe shelje,
 Perpravit nam veselje,
 Grefh ti Svelizhar pred menojo,
 Prifhel bom, upam, tud' sa t'boj.

8.

Aleluja!

Shivljenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Ozhetu ti fedifh,
 Od tam plazhilo vsm delifh.

9.

Aleluja!

Pred fodbo bom postavljen,
 Po fvatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate fvat odbran.

10.

Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jefuf, bratam brat,
 Daj tudi nam od smert vftat'!

Aleluja!

● Binkufhtih.

1.

Prid' fveti Duh, aposteljniam dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 De zhuda boshje pravijo,
 Šovrashnikam se vftavijo;
 Prid' fveti Duh, te profi kristjan.

2.

Prid' fveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne rasli,
 Refnizo, de poslušhajo,
 In nje fladkoſt okuſhajo,
 Prid' fveti Duh rasſvetli naſ ti.

3.

Prid' fveti Duh, omezhi ferze,
 Sashgi v kriſtjanih ſvete ſhelje,
 Ljubit', kar je pravizhniga,
 Še varvati krivizhniga;
 Prid' fveti Duh, ljubezni ſvete.

4.

Prid' fveti Duh, podperaj ſlaboſt,
 Poterdi v ferzih pravo ſvetoſt,
 Daj, de ſe ne ſpodtaknemo,
 Is pota ne premaknemo,
 Prid' fveti Duh, ti naſha krepkoſt.

5.

Prid' fveti Duh, ti ſveſti vodnik,
 Veſelje naſhe, naſh pomozhnik,
 . O vodi naſ do vezhnoſti,
 Perpelji naſ do vezhnoſti,
 Prid' fveti Duh, ti naſh poterdnik.

„Sveto reſhuje Telo.

Prasnika ſvetiga
 Danſ veſelimo ſe

Prav is unetiga
 Šerza naj hvala gre.
 Štaro preide naj,
 Vse novo bodi sdaj,
 Mifli, djanje vřak prenavljaj.

Danfi prasnujemo
 Sadnji nozhi spominj,
 Ker se spomnujemo
 Kako je boshji Šin
 Švoje prijatle sbral,
 Jagnje jim jeřti dal
 S tem sapoved judov dořtal.

Vzhenzi savshivajo
 Velikonozhno jed,
 Sadnjizh dobivajo
 Refhnje Telo prejet'.
 Jeřti jim ga daje,
 Pa rasdeli se ne;
 Vřak pořebej zel'ga prejme.

Kadar prejamejo
 Šlabi njega Telo,
 Še ga navsamejo,
 Mozh jim je prava to,
 Kelih jim tud srozhi,
 Da jim ga in veli:
 Vři ga pite, moja je kri.

Tak je pořtavljeno
 Njega Telo u dar,
 Duřham perpravljeno,
 De ga savshiva řtvar.

Mafhniki to store,
De od njega shive,
In ga vrednim vernim dele.

Sdaj od nebeshkiga
Kruha nafh duh shivi,
'S kruha zhloveshkiga
Se nam prav' Bog stori.
Zhudi se, o kristjan,
Jesuf je vsm jed dan,
Bod' si reven in sanizhvan.

Danfi te profimo,
Trojni, edini Bog!
V ferzih te nosimo,
Vari naf vseh nadlog;
Shivi naf flabe sdaj,
K tebi nam priti daj,
In te vshivat na vékomaj.

Zhaft Marije. I.

Glas is ferza poshenimo,
Mater boshjo prav hvalit';
Vsi ponishno sapojimo,
Jo spodobno pozhaftit';
Ona je nebes Kraljiza,
Ino nafha pomozhniza.
Naj jo hval'jo vse stvari:
Bod' zhefhena, Dviza ti!

Je prifhla, sa naf rojena,
Lepfhat in ofrezhit svet,

Kakor limbar safajena,
 Lepshal jo je dvifhki zvet.
 Je shivela le v samoti,
 Le v ponishnosti, tihoti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

S boshjo miloftjo navdana
 Polna od Boga dobrot,
 Mati boshja bila sbrana,
 In vefelje naf firot.
 Jesufa nam je rodila,
 Nam Svelizharja sredila.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Sdaj je ona nafha Mati,
 Ino Jesuf, Šin je nje;
 Nam samore pomagati,
 Zhe pred fedesh Šina gre;
 Nafhe profhnje predinj nofi,
 In sa naf nadloshne profi.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je fvetla daniza,
 V nji gori tako svetoft;
 Je oftala vfelej Dviza,
 V nji se boshja vid' modroft.
 Kriftjani jo hvalimo,
 Švojo Mater pozhaftimo.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslušhaj sdaj, Marija
 Mile profhnje naf otrok,

Naf satira hudobija,
 O, poslušhaj ti nafh jok.
 Dej Boga sa naf profiti,
 Vselej te shel'mo zhaftiti.
 Naj jo hval'jo i. t. d.

Zhaft Marije. II.

Zhefhena Mati in Kraljiza!
 Marija, ufmiljena Gospa;
 Nam upanje in pomozhniza,
 Zhefhena! vflifhi glaf profhnja

Saversheni otrozi Eve
 Te klizhemo, pomagaj nam!
 V dolini fols, uboge reve,
 Še tebi vershemo k nogam.

Osri se, nafha ljuba Mati!
 Osri se milofino na naf!
 Po smerti dej nam pokasati
 Svelizharjev zhaftit obras.

Deviza fladka, mila, sveta!
 Pomagaj nam shivet' sveto;
 Ti sprof' nebeskhiga Ozheta,
 De k tebi pridemo v nebo.

Zhaft Marije. III.

O Marija, bod' zhefhena!
 Polna milosti dobrot,
 Teb' podobna ni nobena,
 Bog je f tabo, tvoj Gospod!

Shegnana si med shenami,
 Shegnan tvoj presveti Šad!
 Jesuf Kristuf, sam Bog s nami,
 Nam sazhetnik boshjih gnad.

Profi sveta boshja Mati
 Sa nas gresfhnike Boga,
 De nam njega da sposnati
 In ljubiti is ferza.

Gresfhnim milost fpokorjenja
 Šprofi nam, Marija, sdaj;
 Uro poslednjo shivljenja
 Šprofi nam nebesfhki raj.

Zhaft Marije. IV.

Kristjani! Marijo zhaftimo,
 Nebesfhka je ona Gospa;
 Jo f petjem veselim hvalimo,
 Rodila je Kralja sveta;
 Is ferza jo toraj profimo lepo,
 De naj nam per Bogu besédniza bo
 Zhe zhlovek pomozhi sheli,
 Per nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Deviza!

Ki polna si boshjih darov,
Preblaga nebeshka Kraljiza!

Zhefhena od frezhnih duhov!
Poglej nas na semlji pregresnih firot,
Ki tare nas breme preteshkih pomot;
Mi klizhemo, de bi nas Bog,
Odrefhil is nashih nadlog.

O mati nar bolj dobrotljiva!

Ki reveshem pomozh delish,
Ozhe, ki jih folsa saliva,

Vsa rada tolashish, vedrish!
O profi preljubiga svojiga Sinu,
Svelizharja nashiga, Kralja miru,
De milo na nas se osre,
In grehe sanese nam vse.

Ko dufha se bode lozhila

Od tod is telefni flabost,
O profi, Marija premila!

De pride v nebeshko fladkost,
Kjer gleda, kar tukaj ne vidi oko,
Poslusha, kar tukaj ne slishti uho,
Kjer vshiva veselje ferze,
Kjer spolni Bog dufhne shelje.

Zhaft Marije. V.

O Kraljiza drushb nebeshkih

Mati zeliga sveta!

Slishti pesem ust zhloveshkih

Svirajozho is ferza.

Šlifhi mile ti glafove ;
 V sgolj slabosti in pregreškkih
 Profi tvojih gnad darove
 Revna stvar v dolin' folsa.

Bodi nafha pomozhniza ,
 Mati vezhniga Šinu
 Milosti si porodniza ,
 Šladke sprave in miru.
 Daj nam sdravje v dušh bolesni
 De ne spazhi naf kriviza ,
 De se vnemamo v ljubesni,
 Perporozhaj naf Bogu.

Bodi , ljubesniva Mati !
 Perbeshalifhe grešhnikam ;
 Ti nam morešh pomagati
 Vpehanim popotnikam ;
 Vsim sovrašhnikam naf brani ,
 Daj nam freshno tek konzhati ;
 Štoj , Marija nam na strani.
 Pred sodnikam Jefufam.

Zhaft Marije. VI.

Kako bi došt storili ?
 Marijo pozhaftili ?
 Hvalite jo !
 Povikfhano !
 Nikol' ne bo prehvaljena ;
 Hvalite neprenehama !

Štvari ti vse pojejo,
 Duhovi zhaft dajejo,
 Te tam zhaſte,
 Še poklone,
 Nebes kraljiza! pred teboj,
 O poj ferzhneje, jesik, poj.

Te vredno pozhaſtiti,
 Še s angelzi fkleniti
 Kriſtjan sheli,
 In te zhaſti;
 O bodi vedno hvaljena!
 K fi Mati naſhga Jefufa.

Ti, vſih poboshnih shelje
 Ti, greſhnikov veſelje!
 Obeſni v naſ
 Zhaſtit obras.

O fredniza pred Jefufam!
 Pokaſhi, de fi Mati nam!

O bodi nam, Deviza,
 V potrebah pomozhniza!
 Tud sadnjo nozh
 Nam daj pomozh:
 Perpelji naſ v nebeſhki raj,
 Boga tam gledat vékomaj.

Sladko ime Marije.

Maria! o sladko ime!
 Je tvoje, Mati in Deviza!
 Štvarem Gospo, nebese Kraljiza!
 Napolni s upanjem serze;
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ši nam Svelizharja rodila,
 Nebesehke vrata odklenila;
 Odrefheni te vsi zhafe;
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ši Mati milosti nam dana
 Pomozh kristjanov imenovana;
 V potrebah tebi se srozha;
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ti sprosih gresnim spokorjenje,
 Pred Bogam milim odpusjenje;
 V skusnjah k tebi perbeshe,
 Maria! o sladko ime!

Maria! o sladko ime!
 Ko nam lozhenje se osnani,
 Nam ti stojish svesto na strani,
 Ozhi mertvashe stoje,
 Maria! o sladko ime!

Natifnil Joshef Blasnik v Ljubljani.

853.)

